

ஸ்பர் றாஸிக் பரீத்

ஸ்தியுத் நுடையுத்

எழுதியவர்

முஹம்மத் M. ஸபர் B. A. (Hons) DIP-In-ED

விரசரிப்பாளர்

அல்லாஹ் லாகத் முஹம்மத் இர்சாத் J. P.

B. A. (Econ) Ceylon

94303

LIBRARY

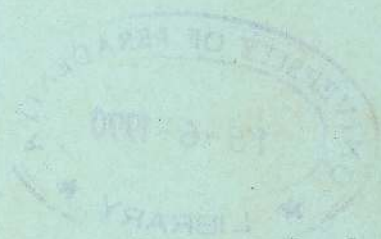
சென்னை
ஸேர் குஸிக் பரீத்

UNIVERSITY OF PERADENY
15-6-1990
LIBRARY

382381

21

ச ம ர் ப் ப ண ம்

எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வின் வழிமுறை
வாழ்வாங்கு வாழ வழிவகுத்த வள்ளல்
நாயகம் ரஸுலேகரீம் ஸல்லல்லாஹு
அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள்மீது
ஸலாத்தும், ஸலாமும் கூறி சமு
தாயத்தை வழிநடத்த முற்படு
வோருக்கு இந்நூல் எம்
காணிக் கை .

188586

RESERVE

Sir Razik Lareed

ஸேர் ருஸிக் பரீத்

Valiyam Nattaiyam
வழியும் நடையும்

ஆக்கம் :

முஹம்மத் M. ஸபர் B. A. (Hons) Dip-in-Ed.

SABAR, Mshammed M.

382381

பிரசுரிப்பாளர் :

அல்ஹாஜ் ஸபத் முஹம்மத் இர்ஷாத் B. A. (Econ) Ceylon

Dip in B. M & P. A., J. P.

அல்பரகாத் முகாமை நிறுவனம்,

17, கிளென் ஆபர் பிளேஸ்,

கொழும்பு-3.

தீர்ப்புக் குழு

ஸேர் குவிக் பரீத் அவர்களின்
தொண்ணூறாவது பிறந்ததின கொண்டாட்டத்தின் நிமித்தம்
வெளியாகும் ஒரு சிறப்பு வெளியீடு
29-12-1982

SIR RAZIK FAREED FOUNDATION
25, ST. SEBASTIAN HILL,
HULFTSDORF COLOMBO, 12,
SRI LANKA

சேர் ருஸிக் யரீத்

Razik Fareed

ஆசிரியருரை

அருளாளனும் அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் திருநாமத்தால் தொடங்குகிறேன். அண்ணலார் (ஸல்) அவர்கள் மீது அவ்வளவு 'ஸலாத்' எனும் கருணையும் 'ஸலாம்' எனும் ஈடேற்றமும் என்றென்றும் உரித்தாகுக!

மனித சமுதாயத்தின் வாழ்க்கை பரந்த சமுத்திரம் போன்றது—ஓயாது வரம்புக்குள் அடங்காது; சுய இச்சையான போக்குள்ளது; பயங்கரமானது. இச்சமுத்திரத்தின் அலைகளால் ஏற்றுண்டு, மிதந்து பின் அதனுள்ளேயே மூழ்கிப்போன தலைவர்கள், மறதி எனும் கரைக்கு அடித்துச் செல்லப்பட்ட தலைவர்கள் எத்தனையோ பேர். ஆனால் ஸேர் ருஸிக் பரீத் போன்று, அச்சமுத்திரத்தினின்றும் மேலெழுந்து வாலில் நடைபோட்டு தாரகையாய் மின்னுபவர் சிலரே. இத்தாரகைகளைக் கூட நாம் மறந்தும், அவர்களது இலட்சியங்களை நாம் துறந்தும், வழிகாட்டல்களை இழந்தும் நன்றி மறந்தவர்களாக வாழ்கிறோமே என்ற கோரப்பழி நம்மீது, இவங்கை சோனகர்மீது, முஸ்லிம்கள்மீது, இந்நாட்டவர்மீது, இன்றைய சந்ததியினர்மீது - விழுந்துவிடுமோ என்ற அச்சத்தில் பிறந்ததே இந்நூல்.

சுயநலம், சந்தர்ப்பவாதம் போன்ற கறைகள் படியாத தன் சேவைக்காக ஸேர் ருஸிக் பரீத் பிரதிபலன் எதையுமே எதிர்பார்த்து நிற்கவில்லை; நாம் கடன் தீர்க்க முயன்றாலும் அது நம் சக்திக்கு அப்பாற்பட்டதாகவே இருக்கும். நம்மால் சாத்தியமானதோ, சமூகத்தின் சேவகனாகவும் தலைவனாகவும் இரட்டை வேடங்களில் அவரை எமக்கு அளித்த எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்துவதோடு அவரை, அவரது சேவைகளை மனக்கண் முன் நிலை நிறுத்திப் பார்த்திருப்பது மாத்திரமே. எனவே இந்நூல் அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றுக்குறிப்பாகவோ, அவரது சாதனைகளின் பதிவேடாகவோ அமையாது நாடு, சமூகம், இவற்றின் வளர்ச்சி, போக்கு என்ற பின்னணியில் ஸேர் ருஸிக்கையும் அவரது இயக்கத்தையும் காண முனைகிறது.

ஸேர் ருஸிக் பரீத் பற்றிய பல நூல்கள் ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்திருந்தாலும் அவ்வாறான ஒரு நூல் தமிழில் இல்லாததையிட்டு தமிழ்ப்பேசும் மக்கள், குறிப்பாக பெயரளவில் மாத்திரம் தாம் அறிந்திருந்தவரைப்பற்றி இன்னும் அறிந்து கொள்ள அவாவுற்றிருந்த இள வயதினர் கவலை தெரிவித்த

தாக என்விடம் பலமுறை வந்து விளக்கினார். எனது நண்பரும் அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த ஆசிரியருமான ஜனாப் பிஸ்கால் உடையார் M. I. M. பாருக் அவர்கள் உதவிகள் பல புரிந்தும், ஊக்குவித்தும், இடையறாது உழைக்க வைத்தும் என்னை ஜனாப் பாருக் இந்நூலை எழுதி முடிக்க வைத்தார். நான் மட்டுமன்றி, இந்நூலை வாசித்து மகிழ்பவர்களும் ஸேர் ருஸிக் பரீத் மீது பற்றுள்ள அனைவரும் கூட அவருக்குக் கடமைப்பட்டுள்ளோம் என்றால் மிகையாகாது.

இத்தரணியில் மனிதன் வந்து உதிர்த்த உயர் நோக்கங்களைப்பற்றி ஆத்மா அவனுக்கு உணர்த்திக்கொண்டே இருப்பதன் பிரதிபலனாகவும், தனது வாழ்நாள் கழிந்துவிடுமுன் அல்லாஹ்வின் பெயரில் நல்லதொரு காரியம் செய்துவிட்டிருப்பதைய அடைய விழைவதன் நிமித்தமாகவும் அல்ஹாஜ் S. M. இர்ஷாத் B. A., J. P. அவர்கள் செய்து வரும் பல நற்காரியங்களுள் ஒன்றாக இந்நூலும் அமைந்துள்ளது. ஒரு தலைவரை கௌரவிக்குமுகமாக இந்நூலை தனது சொந்தச் செலவிலேயே பிரசுரிக்கும் அல்ஹாஜ் இர்ஷாத் அவர்களுக்கு நம் எல்லோரது நன்றிகளும் பிரார்த்தனைகளும் உரித்தாகுக.

இன்னும் ஸேர் ருஸிக் பரீத் அவர்களின் வாழ்க்கை நோக்கப் படவேண்டிய கோணம், அதன் வரலாறு எழுதப்படவேண்டிய போக்கு என்பனவற்றில் தனது ஆழ்ந்த அனுபவங்களிலிருந்தும் எண்ணற்ற கருத்துக்களை வழங்கி உதவிய ஜனாப் M. புர்ஹான் J. P. அவர்களுக்கும், தமிழ்நடை, மொழிப் பிரயோகங்களில் எனக்கு உறுதுணையாய் நின்ற ஜனாப் "வேதாந்தி" ஷேகு இஸ்ஸதீன் அவர்களுக்கும் எனது மனம் கனிந்த நன்றி உரித்தாகட்டும்.

சரித்திர நோக்குள்ள, கருத்துக்களை உள்ளடக்கிய வியாக்கியானங்களைத்தரும் இவ்வாறான ஒரு நூலில் எழுதப்பட்டவைகளில் மட்டுமின்றி எழுதத்தவறியவை குறித்தும் குறைகள் ஏற்படலாம். எனவே, குறைகளை நீக்கி, இந்நூல் எழுதப்பட்ட நோக்கத்தை மனதிற கொண்டு வாசகர்கள் இந்நூலின் நாயகனது வழியில் நடைபோட உறுதிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை எமது அவா.

இவ்வுறுதியை தீர்க்கமானதாக்கி வைத்து அல்லாஹ் அருள் பாலிப்பானாக, எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே.

எம். எம். ஸபர்

53, ஸ்ரீ வஜிரஞான மாவத்தை,
கொழும்பு-9.

அல்ஹாஜ் ஸேர் ருலிக் பரீத் அவர்கள் உவந்தளித்த ஆசிச்செய்தி

என் வாழ்வின் மேடுபள்ளங்களை, உயர்வு தாழ்வுகளை, சோதனை, சாதனைகளை, பகிரங்கப் பேச்சுக்களை, நாடாளுமன்ற சேவைகளை, சுருங்கக்கூறின் என் வாழ்வுச் சரித்திரத்தை, எம் மொழியாம் அறபுத் தமிழ்மொழியில் என் அன்பிற் குரிய இளம் செயல்வீரர்களான நண்பர்கள் முஹம்மது ஸபர் **E. A. (Hons) Dip in Ed.** அவர்களும் அல்ஹாஜ் ஸபத் முஹம்மத் இர்ஷாத் **B. A. (Econ) Cey. Dip in B. M. & P. A., J. P.** அவர்களும் வெளிக்கொணர்வதை நான் பாராட்டுகின்றேன்; மெச்சுகின்றேன்; நன்றிக்கடனுடன் ஏற்றுக்கொள்கின்றேன். அவர்களுக்கு அல்லாஹ் அருள்பாலிப்பானாகவும்! தொடரட்டும் அவர்களது சேவா உணர்ச்சியும், சமூகப்பற்றும்.

மதிப்பிற்கும், என் அன்பிற்கும் என்றும் பாத்திரமான என் 'மகன்' அல்ஹாஜ் ஸபத் முஹம்மது இர்ஷாத் **J. P.** அவர்களின் விடாமுயற்சியும், துணிந்து கருமமாற்றும் செயற்றிறனும் இந் நூல் அழகான முறையில் உருப்பெற்று வெளிவர பக்கபலமாயிருந்தன. அவர் அடைந்த, அனுபவப்பட்ட முயற்சியின் பலா பலனை அல்லாஹ் அன்போடு ஏற்றுக்கொள்ளும்படி எல்லாம் வல்ல நாயகனை இருகரமேந்தி பிரார்த்திக்கின்றேன். 'துஆச்' செய்கின்றேன்.

'எக்ஸ்பிரஸ்' நியூஸ்பேப்பர்ஸ் (சிலோன்) விமிட்டெட், நிறுவனத்தின் பொதுமுகாமையாளர் திரு. எஸ். பாலச்சந்திரன் **B. A. (Econ)** அவர்களுக்கும், திறம்பட செயற்படும் அவரது சகாக்களுக்கும், துணைவர்களுக்கும் என்றென்றும் நான் நன்றியுள்ளவனாயிருக்கின்றேன்.

அல்லாஹ்வின் அருள் எனும் 'ரஹ்மத்' எல்லோரையும் வழி நடாத்த வல்லோனைக் கரமேந்தி 'துஆச்' செய்கின்றேன்.

— வஸ்ஸலாம் —

அல்ஹாஜ் ஸேர் ருலிக் பரீத் **O. B. E. J. P. U. M.**
ஆயுட்காலத் தலைவர், இலங்கைச் சோனகர் சங்கம்,
"ஹாஜ்ராவிலா"
27, பரீத் பிளேஸ்,
பம்பலப்பிட்டிய,
கொழும்பு-4. 29-12-82.

பிரசுரிப்பாளர் உரை

ஸேர் ரூஸிக்கின் வாழ்க்கையை ஒரு சகாப்த மெனக்கூறின் அது மிகையாகாது. ஆம், இலங்கைச் சோனகரின் ஏக்கத்தையும், தாக்கத்தையும், வாழ்வையும், தாழ்வையும், சுகத்தையும் துக்கத்தையும், சோதனையையும், சாதனையையும், பிரதிபலிப்பையும் ஏமாற்றத்தையும் உள்ளடக்கிய சகாப்தத்தின் பிரதிபலிப்புத்தான் சேர். ரூஸிக் அவர்களின் வழிமுறையும் சேவாநடையும்.

ஈழத்து இஸ்லாமியர், சோனகப் பெருங்குடி மக்கள் இன்று தலைநிமிர்ந்து அறிஞர்களாக, செயல் வீரர்களாக, கலாவல்லு நர்களாக பொறியியலாளர்களாக, மருத்துவர்களாக, பொருளியலாளர்களாக, கணக்காளர்களாக, கட்டிடக் கலாவிற்றபன்னர்களாக புகழ்பூத்து கருமமாற்றுகின்றார்கள் என்றால் அதன் காரணகர்த்தர்களாக இருபெரும் தலைவர்கள் எம் கண்முன் தோன்றுகின்றனர்.

அறிவுக்கு உயிர்கொடுத்த மர்ஹூம் அறிஞர் ஏ. எம். ஏ. அஸீஸ் அவர்களும், சேவைக்கே தன்னை அர்ப்பணித்த அல்ஹாஜ் ஸேர் ரூஸிக் பரீத் அவர்களும் இலங்கை முஸ்லிம்களிடையே தோன்றியிராவிட்டால், நம் சமுதாயத்தின், இலங்கை முஸ்லிம் பெருங்குடி மக்களின், சோனக செயல் வீரர்களின், சரித்திரமே திசைதிரும்பியிருக்கும்.

நம் சமுதாயத்தின் இக்கண்மணிகள் இருவரும் சொல்லாலும், செயலாலும், பொருளாலும், உடலாலும் அறிவாலும், ஆற்றலாலும், ஏன்? அவர்களது உயிராலும் ஆற்றியுள்ள சேவையை காலத்தால் மறக்கவோ, மறுக்கவோ, மறைக்கவோ முடியாது. அறிஞர் அஸீஸ் இன்று நம்மத்தியில் இல்லை. அவர் ஆற்றியசேவை, அவர் செய்த தியாகங்கள், நம்மை இன்றும் நல்வழியில் நடத்திக்கொண்டிருக்கின்றன.

சோனகப் பெருங்குடி மக்களின் முடிசூடா மன்னர் அல்ஹாஜ் ஸேர் ரூஸிக் பரீத் அவர்கள் தன் தள்ளாத வயதிலும் துடிதுடிப்புள்ள இளைஞரைப்போன்று நம் சோனக சமூகத்திற்கு ஆற்றிவரும் சேவை பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியன. அவரது சேவையை காலம் கடந்து கௌரவிப்பதைவிட, அவரது ஆயுட்காலத்திலேயே, அவரது கண் முன்னே, நாம் நன்றியுள்ள குழாமாக மாறி, அவரது சேவைகளை நன்றி

யுணர்ச்சியுடன், மெச்சிப்பாராட்டி, போற்றிப் புகழ்ந்து, ஞாபக மூட்டி, உயிர் பெறச் செய்வது ஒவ்வொரு இலங்கைச் சோனகரினதும் தலையாய கடனாகும்.

அல்ஹாஜ் ஸேர் றுஸிக் பரீத்துடன் நெருங்கிப் பழகிய ஒருவன் என்ற முறையில் அவரது மதப்பற்றையும், மனிதாபிமானத்தையும் சமூக சமய கலாசார பந்தப்பிணைப்புகளையும் நன்குணர்ந்தவன் என்ற தோரணையில், பெருமகன் அல்ஹாஜ் ஸேர் றுஸிக் அவர்களுக்கு நன்றிக்கடன் செலுத்தும் நோக்கமாக இந்நூலை நம் தாய்மொழியாம் அரபுத்தமிழ் மொழியில் பிரசுரித்து வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சியும், ஆனந்தமும், பேருவகையும் அடைகின்றேன்.

ஆசிரியர், என் நண்பன் முஹம்மது ஸபர் அவர்கள் இந்நூலை பதிப்பித்து வெளியிடுமாறு என்னை வேண்டியபோது, நல்ல தொரு கருமத்தை துணிந்து செயலாற்ற அவர் அளித்த சந்தர்ப்பத்தை மனப்பூர்வத்துடன் ஏற்று ஸேர் றுஸிக் பரீத் அவர்களின் ஆசியுடன் வெளியிட முன்வந்தேன்.

குறுகிய காலத்தில் திறம்பட இந்நூல் வெளிவர முற்றும் உதவியவர் மதிப்பிற்குரிய என் நண்பர் எக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ்பேப்பர்ஸ் (சிலோன்) லிமிட்டெட் நிறுவனத்தின் பொதுமுகாமையாளர் திரு. எஸ். பாலச்சந்திரன் B.A. (Econ) அவர்களுக்கும் திறம்பட செயற்படும் அவரது சகாக்களுக்கும், துணைவர்களுக்கும் நான் என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளேன். நண்பர் பாலச்சந்திரன் அவர்கள் அலுவல்கள் பல இருந்தும், வருட இறுதிவேலைகள் கட்டுக்கடங்காமல் மலிந்திருந்த ஒரு நேரத்தில் செய்த இவ்வுதவிக்கு தனிப்பட்ட முறையில் நானும் இலங்கை சோனக சமுதாயமும் என்றும் கடமைப்பட்டவர்களாயுள்ளோம்.

எக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ்பேப்பர்ஸ் (சிலோன்) லிமிட்டெட் நிறுவனத்தினர் எமக்களித்த இப்பேருதவிக்கு என்றும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். சிறந்த முறையில் இந்நூல் உருப்பெற திரு. பாலச்சந்திரன் அவர்கள் இரவு பகலாக எனக்களித்த உற்சாகத்திற்கும் பேருதவிக்கும் அல்லாஹ் அவருக்கு பல்லாண்டுகள் சேவை செய்ய அருள்பாலிப்பானாகவும்.

இருபத்தைந்து அச்சகங்களுக்கு மேலாக முயற்சியுற்று, சோர்வுற்று, தோல்விமனப்பான்மை விரக்தியுடன் நான் இருந்த வேளையில், திரு. பாலச்சந்திரன் உற்சாகமூட்டி உரிய காலத்தில் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சோனக சமூகத்தின் வரலாற்றுச் சான்றிதழை வெளிக்கொணர உதவிய கைங்கரியத்தை நாம் ஒருபோதும் மறக்கப்போவதில்லை.

ஸேர் ரூஸிக்கின் மீதுள்ள பாசத்தாலும் அவர் எம் சமூகத் திற்கு ஆற்றியுள்ள அளப்பரிய சேவைகளின் ஞாபகார்த்தமாக இந்நூலை வெளியிட எனக்கு அவர் தந்த உரிமைக்காக ஸேர் ரூஸிக் பரீத் அவர்களுக்கு நான் என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளேன். சோதனைகள் மத்தியில் சாதனையாக வெளிவரும் ஈழத்து சோன கரின் வரலாற்று முக்கியத்துவமிக்க இந்நூல் நல்ல முறையில் தக்க தருணத்தில் வெளிவர எனக்கு உறுதுணையாக நின்ற என் அன்பு மனைவி ஹாஜா பாத்திமா ஐனா ஸஈத் அவர்களுக்கும் நான் மிகவும் நன்றி பாராட்டுகின்றேன். அவர் தந்த உற் சாகமும் ஊக்கமும் அவர் கொண்ட பொறுமையும் அவர் செய்த ஒத்துழைப்பும் இந்நூலின் சிறந்த அமைப்பினுக்கு ஒரு கலங்கரை விளக்காய் அமைந்துவிட்டது.

அல்லாஹ்வின் அருளாலும் அவனது அடியார்களின் ஒத்துழைப்பாலும் நல்லவர் ஒருவரின் வாழ்க்கைச் சரித்திரம் இலங்கைச் சோனகரின் சரித்திரமாக இன்று உங்கள் கைகளில் தவழ்கின்றது. நாம் செய்த இச்சிறு பணியை நீங்கள் ஏற்று பிழைகள் இருப்பின் மன்னித்தருளும்படி மிகப்பணிவுடன் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

— வஸ்ஸலாம் —

அல்ஹாஜ் ஸஈத் முஹம்மத் இர்ஷாத்

“அல்பரகாத்”

17, கிளென் ஆபர் வீதி,
பம்பலப்பிட்டிய,
கொழும்பு. 29-12-82.

ஏறக்குறைய அரைநூற்றாண்டு காலமாக இலங்கை முஸ்லிம்களின் நிகரற்ற தலைவராகவும் இன்றுங்கூட ஒளிமிளிரும் சமூகப் பிதாவாகவும் திகழ்கிறார் ஸேர் ருஸிக் பரீத். தேசிய வாழ்வின் முன்விளிம்பிற்கே இலங்கைச் சோனகரைக் கொணர்ந்த பெரியார் ஸேர் ருஸிக் பரீத். இலங்கைச் சோனகரின் கடந்த ஐம்பது வருடகால வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துக்களாற் பொறிக்கப்படும் ஒரு பெயர் 'ஸேர் ருஸிக் பரீத்'. இலங்கையையே தன் தாய் நாடாகக் கொண்டு இலங்கையர் எல்லாருடனும் நட்புறவு பூண்டு வருங்காலச் சந்ததியினரைக் கருத்திற் கொண்டு சேவையாற்றுபவர் ஸேர் ருஸிக் பரீத். தனது வசீகரத் தன்மையாலும் சிநேக பாவத்தினாலும், உயரிய பண்புணர்வினாலும் பேதமற எல்லோர் மனதிலும் அழியா இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பவர் ஸேர் ருஸிக் பரீத்.

இவ்வாறெல்லாம் நாம் அனந்தமாகப் புகழ்ந்து கொண்டிருக்கக் கூடிய இந்த ஸேர். ருஸிக் பரீத் யார்? எங்கிருந்து தோன்றினார்? எவ்வழி நடந்தார்? அவர் வழிமுறை என்ன? நடைமுறை என்ன?

இவ்வினாக்களுக்கு விடைகாண வரலாற்றின் ஏடுகளைப் புரட்டுகிறோம்.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

அத்தியாயம் 1.

வரலாற்றின் நுழைவாயிலில்...

அது 1060 ஆம் ஆண்டு ஐந்தாம் மஹிந்தன் காலத்தில் சோழப் பேரரசனான முதலாம் இராசராசன் இலங்கையைக் கைப்பற்றியதிருந்து ஐம்பது வருடங்களாக இலங்கை, சோழச் சக்கராதிபத்தியத்தின் ஒரு மாநிலமாக இருந்து வந்திருந்தது. சிங்களர் பலமின்றிக் கிளர்ந்தெழுதலும் சோழர்கள் அவர்களை அடக்கி ஆளலும் மாறி மாறி நடைபெற நாட்டில் அராஜகம் தலையெடுத்தது, சிங்களரின் எதிர்ப்பியக்கத்திற்கு விஜயபாகு என்பான் தலைமை தாங்கிப் பொலனறுவையை மீள்பெற முதன் முயற்சிகளைச் செய்து கொண்டிருந்தான். நாட்டில் எங்கணுமே பதட்டம், கொந்தளிப்பு, யுத்தநிலை.

கலவரமிக்க இத்தருணத்தில் சேகுபரீத் என்னும் அராபிய பெரியார் ஒருவர் தனது சீடர்கள் அநேகருடன் இலங்கையில் காலடி பதிக்கின்றார். அப்போது நாட்டின் கரையோரப் பகுதிகளில் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்து வியாபாரத்திலீடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். 1016 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் ஏழாந்திகதி இடப்பட்ட பின்வரும் சிங்கள அரச சாசனம்.

“பெரிய முதலியார் மரிக்காரும் அவரது சந்ததியினரும் சிறைவாசம், மரணம் ஆகிய தண்டனைகளிலிருந்து இத்தால் விலக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் அரசுக்குச் செய்த சேவையினை யிட்டு மாட்சிமை தங்கிய அரசன் சந்தோஷமடைந்திருப்பதால் இவர்கள் இவ்வாறு கௌரவிக்கவும் கண்ணியப்படுத்தவும் படுகிறார்கள். இன்னும் எல்லா வேளைகளிலும் அவர்களை எல்லா இன்னல்களிலிருந்தும், கஷ்டங்களிலிருந்தும் அரசாங்கம் பாதுகாக்கும். அவர்கள் தங்கள் மதத்தைப் பின்பற்றவும், அவர்கள் தெரிவு செய்யும் எந்த நிலப்பரப்பிலும் பள்ளி வாயில்களையும் அதேபோல வணக்கத் தலங்களையும் கட்டுவதற்கும் சுதந்திர முள்ளவர்களாக இருப்பார்கள். கப்பல்கள் கட்டவும் அவைகளைக் கொண்டு ஏனைய நாடுகளுடன் வர்த்தகஞ் செய்யவும் அவர்கள் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும்.”

என்று சான்று கூறுவதுபோல் முஸ்லிம்கள் செல்வம் படைத்தவர்களாகவும், செல்வாக்கு நிறைந்தவர்களாகவும், மார்க்க பக்தர்களாகவும், வைத்தியம், கட்டடம், கப்பல் கட்டுதல் போன்ற கலைகளில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். இவர்களிடையே வந்திறங்கிய சேகு பரீத் நாட்டினத்தவர்களின், ஆட்சியாளரின் நன்மதிப்பையும் அபிமானத்தையும் பெறுகிறார். அவரது சீடர்களும் சகல கலா வல்லுநர்களாக நாட்டின் விவகாரங்களில் புனிதமான ஓர் இடத்தினை எய்திக் கொள்கிறார்கள். சேகு பரீதின் விசுவாசத்தன்மையும் விசுவாசம் நிறைந்த நடவடிக்கைகளும் அரசாங்கப் பதிவேடுகளில் கூட இடம் பெறுகின்றன.

சேகு பரீதின் வழித்தோன்றல்கள் சீரிய பண்புடன் பாரம்பரியத்திற்கேற்ப ஒழுகுபவர்களாக, மார்க்க சீலர்களாக, செழுநிதி படைத்தவர்களாகக் கொழும்பில் பல தலைமுறைகளாக வாழ்கின்றனர். இப் பரம்பரையில் வந்த ஓர் அன்னையின் ஒரே வாரிசாகப் பிறந்தார் அரசி மரைக்கார் வாப்புச்சி மரைக்கார்.

ஸேர் ருஸிக் பரீதின் தந்தையின் தந்தையான அரசி மரைக்கார் வாப்புச்சி மரைக்கார் பேரனைப் போன்றே சமூக உயர்வுக்காக மெய்வருத்தம் பாராது, பசி நோக்காது, கண்துஞ்சாது அரும்பாடுபட்டவர். 1930 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் சட்டத்தரணி N. H. M. அப்துல் காதர் அவர்களால் “முஸ்லிம்களின் பெருந்தலைமகன்” என வருணிக்கப்பட்ட அரசி மரைக்கார் வாப்புச்சி மரைக்கார் கம்பீரமான தோற்றமும் சராசரி உயரமும் உள்ளவர். இவரது கருணை ஒழுகும் முகத்தினை நளினமான ஒரு தாடி அலங்கரித்தது. சிறிதளவு சிவப்பு நிறத்திலான அவரது சாறத்தின் சிறிய சதுரக் கோடுகள் இடப்பட்டிருந்தன. சாறத்தில் இவ்வமைப்பு அக்காலத்துச் சோனகர்களுக்கே உரியதாக இருந்தது. உடலின் மேற்பாகத்தில் “அங்கரக்கா” என்னும் மேலங்கியும் அணிந்து கையில் தடியுங் கொண்டிருப்பார். “கூபா” என்றழைக்கப்பட்ட ஒரு வெள்ளை நிறத் தொப்பி எப்போதும் அவர் தலையை மறைத்துக் கொண்டிருக்கும். இவர் சவாரி செய்வதோ குதிரை வண்டியில் தான். தாழ்மையும் பண்பாடும் நிறைந்த இவர் எவராவது ஒரு முஸ்லிம் சகோதரரை வழியில் சந்தித்தால் அவரை வண்டியிலேற்றி உரிய இடத்தில் இறக்கிவிட்டுத்தான் செல்வார்.

சோனகர்களின் முன்னுரிமையும் கடமையுமான இஸ்லாம் மார்க்கம் தழைக்க வேண்டுமென்ற தன்னலங் கலவாத அவரது எண்ணக்கருவினை எடுத்துக் காட்டும் ஒரு சம்பவம்—

1877 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் முதலாம்தேதி கொழும்பு புதினக்காட்சிச்சாலைக் கட்டிடங்களை தேசாதிபதி “கிறகறீ” நிறந்து வைக்கப்போகும் அவ்வைவத்திற்கு நாட்டின் உயர் மட்ட மக்களநேகர் — பல முஸ்லிம்கள் உட்பட — வருகை தந்து கட்டிட முன்றலில் குழுமிக்காத்து நின்றனர். இச்சனத்திரளின் நடுவே நமது கட்டிட விற்பன்னர், முஸ்லிம்களின் மதிப்புக்குரியவர் வாப்புச்சி மரைக்கார் அவர்களும் நின்றிருந்தார்.

திறப்புவிழா அமைதியாக நடந்தேறியது. கட்டிடக் கலைஞர்களுக்குத் தேசாதிபதி பரிசளிப்பது மாத்திரமே எஞ்சியிருந்தது. பேரூவின் ஒரு கீறுமூலம், தான் விரும்பியவர்களுக்கு எதையும் கொடுக்கக் கூடிய பூரண அதிகாரம் தேசாதிபதிக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த காலம் அது. தேசாதிபதி கிறகறீயும் கட்டிடக் கலைஞர்களிடம் தாம் விரும்பியதைக் கேட்குமாறு பணித்தார். புதினக்காட்சிச்சாலைக் கட்டிடங்களின் மரவேலைகளை மேற்கொண்டு செய்து முடித்த தச்சர் தனக்கு ஒரு தேசியப் பட்டத்தைக் கேட்க அது வழங்கப்பட்டது.

வாப்புச்சி மரைக்கார் அவர்களோ சிறிது நேரம் மெளனமாக நின்றார். அவரது இதயத்தின் ஒரு மூலையில் ஆழமாக ஊமையாக அன்றுவரை மறைந்திருந்த ஓர் எண்ணம் மேலெழுந்தது. பதட்டமேயற்ற முற்றும் நிதானமான குரலில் அவர் தனக்காக ஒரு வேண்டுதலை மாட்சிமை தங்கிய தேசாதிபதி நிறைவேற்ற வேண்டுமெனக் கேட்டார். அவ்வேண்டுதலோ வெள்ளிக்கிழமைகளில் புதினக்காட்சிச்சாலை பொது மக்களுக்கு மூடப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பதே மிக மிக எளிமையான வேண்டுகோள். என்றாலும் மரியாதைக்குரிய அப்பெரியாரின் மார்க்க விசுவாசத்தின் வலுவினை அது எடுத்துக் காட்டியது. இறையன்பு மிக்க இவர் தனது மார்க்க சகோதரர் வெள்ளிக்கிழமைகளை — ஜும் ஆவுடைய நாட்களை — பள்ளி வாயில்களில் கழிக்காது புதினக் காட்சிச்சாலைகளில் வீணாக்கலாகாது என்பதையே விரும்பினார். இத்தகைய புனிதமான பரிசீனைக் கேட்க எத்தனை பேருக்குத்தான் மனம் வந்திருக்கும்.

வாப்புச்சி மரைக்கார் அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு எழுப்பப்பட்ட பிரதம தபாற்கந்தோர், புதினக்காட்சிச்சாலை, சுங்கப்பகுதிக்கட்டிடம், புறக்கோட்டையிலுள்ள பழைய நகர மண்டபம், கோல்பேஸ் ஹோட்டல், விக்டோரியா ஆக்கேட், பின்லே நினைவார்த்தக் கட்டிடம், மணிக்கூண்டுக் கோபுரம், மாளிகாக்கந்தை நீர்த்தேக்கம் போன்ற வேலைப்பாடுகளை

நோக்குமிடத்து வாப்புச்சி மரைக்கார் அவர்களது கட்டிடக் கலைத் துறைக் தேர்ச்சியினையும், அத்தேர்ச்சியின் அதிசயிக்கத்தக்க படைப்புகளின் மகிமையையும் உணர்ந்து கொள்ளலாம். கோடோவா, கிறனடா, பக்தாத், டமஸ்கஸ் போன்ற பல நகரங்களில் பிரமாண்டமான, நேர்த்தியான, கலையுணர்மிக்க மாளிகைகளையும் பள்ளிவாயில்களையும் நிர்மாணித்த முஸ்லிம் கலைஞர்களின் நிபுணத்துவமும், கவின்மையும், நுண்ணறிவுமே இப்பெரியாரின் நிர்மாணங்களிலும் பிரதிபலித்தன.

கொழும்பு யூனியன் பிளேஸில் டொக்டர் ரட்ணம் ஆஸ்பத்திரிக்கு அருகில் பின்னால் வொக்ஷோல் வீதி வரைக்கும் பரந்திருந்த ஒரு வீட்டில் 1830 இல் பிறந்தார். இப்பகுதியில் அவரின் மூதாதையர்களின் சொத்துக்கள் அநேக மிருந்தன. ஆனால் மருதானைப் பள்ளிவாசல் ஜமா அததைச் சேர்ந்தவராக இருந்தமையினாலும், மருதானை முகம்மதிய ஆண்கள் பாடசாலையில் அவர் கொண்டிருந்த அக்கறை காரணமாகவும் அவர் மருதானையில் வசிக்கச் சென்றார். புகையிரதப் பாதை முதன் முதலில் அமைக்கப்பட்டபோது அவர் வசித்து வந்த காணி அரசாங்கத்தினால் சுவீகரிக்கப்படவே அவர் மீண்டும் வொக்ஷோல் வீதியின் அமைதியான சுகமான சூழ்நிலையில் மாளிகை போன்ற ஒரு வீட்டை அமைத்துக் கொண்டு வாழலானார். பின்னர் டெம்பிள் வீதியில் ஒரு வீடு கட்டி அங்கு வசித்தார். அவரது இறுதி நாட்களையோ பம்பலப்பிட்டி “றஸீன் டேல்” என்னும் இல்லத்தில் கழித்தார்.

புறத்தில் கட்டிட விற்பன்னர்; அகத்தில் தயாளசீலர், வள்ளல், வாரி வாரி வழங்குபவர். சுய இச்சைகளைத் தாழ்த்தி சேவையையே உயர்த்தித் தனது சமூகத்தின் மார்க்க, பொருளாதார கல்வி விருத்திக்காகத் தன் இதயத்தில் ஒரு பிரத்தியேக இடத்தையே ஒதுக்கி வைத்திருந்தார். தற்கால முஸ்லிம்களின் கல்வித்துறை விவகாரங்களில் முன்னோடியாகத் திகழும் இவர் பல அறபுக்கல்லூரிகளை தாபித்து அவரது கொள்கையைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு ஒரு கலங்கரை விளக்காகப் பிரகாசித்தார்.

இலங்கை முஸ்லிம்கள் “இல்ம்” என்பது அறபு மொழியைக் கற்பதுதான் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்த காலமது, எனவே இந்த “இல்ம்” உடன் தொழிலுக்குரிய அறிவையும், அவர்கள் குடியேறிய பகுதிகளில் நிலவிய பேச்சு மொழியையும் அநேகமாகத் தமிழ் மொழியையே — தவிர வேறு எந்த அறிவையும் பெற்றுக் கொள்ள அவர்கள் விரும்பவில்லை.

கல்வியில் பரிதாபகரமான இந்நிலைக்கு மக்கிப் போயிருந்த இவர்களோ சீனா சென்றவது ஞானந்தேடுமாறு திருத்தாதர் (ஸல்) ஆணையிட்ட வார்த்தைகளை இன்னும் கேட்டிராதவர்களாக இருந்தும் அறிவைத்தேடி இலங்கையிலிருந்து அராபியாவிற்கே சென்றவர்களின் பரம்பரையினர்தான்.

கற்களையும் பாறைகளையும் நெருப்பையும் மரங்களையும் வணங்கிக்கொண்டிருந்த இலங்கை வாழ் அராபியர்கள் தங்களது தாயகத்தில் முஹம்மது (ஸல்) என்னும் ஒரு பெரியார் ஒரு புது மதத்தைப் பரப்புவதாகக் கேள்விப்பட்டு அவரைப் பற்றியும், அவர் போதிக்கும் மார்க்கத்தைப்பற்றியும் அறிந்து கொள்ள அவாவுற்றனர். உடனே தங்களிடையே ஒரு பெரியாரைத் தெரிந்து அராபியாவிற்கே அனுப்பினார்கள். அப்பெரியார் பல பயண இன்னல்களுக்கிடையே அராபியா போய்ச் சேரும்போது உமர் (ரலி) அவர்கள் (633—644) தான் கலீபாவாக இருந்தார்கள். உமர் (ரலி) அவர்களிடம் நேரடியாக இஸ்லாத்தினைப் பற்றியும், ஈமானைப் பற்றியும், திருத்தூதர் பற்றியும் கேட்டறிந்த அப்பெரியார் திரும்பும் வழியில் 'மக்றம்' (இன்றைய பாகிஸ்தானில்) எனுமிடத்தில் இறையடி சேர்ந்தார். ஆனால் அவருடனேயே இருந்து கலீபா அவர்களின் வார்த்தைகள் அனைத்தையுமே கேட்டிருந்த அவரது சேவகர் இலங்கைவந்து சேர்ந்து இஸ்லாத்தைப் போதித்தார். பின்னர் 8ஆம் நூற்றாண்டில் கலீபா அப்துல் மாலிக் பின் மர்வான் திருத்தாதர் (ஸல்) அவர்களது குடும்பங்களை வாளுக்கு இரையாக்குவதிலிருந்து தப்பி வெளியேறிய பனூஹாஷிம் கூட்டத்தினர் சிலர் இலங்கை வந்துசேர்ந்து இஸ்லாத்தை மட்டுமல்லாது தம்மிடையே தேர்ச்சி பெற்றிருந்த இஸ்லாமிய கலாசாரம், இஸ்லாமிய சிந்தனை அறிவு என்பனவற்றையும் மேலோங்கச் செய்தனர்.

இன்னும் அறபு நாடாகிய ஹழ்றமவுத்திலிருந்து வருகை தந்த ஜப்பர் அல் அத்தாஸ் (றலி), அறபு நாடாகிய முராவா விலிருந்து வந்த குத்புஸ்ஸமான் அப்துல் ஹஹ்மான் அப்துல் பரில் அஹ்தல் (றலி), செய்யது ஹஸன் அப்துல் பாரி அல் அஹ்தல் (றஹ்), பெரியார் காலித் இப்பன் அபுபுகாயா ஹீரூஸ் நகரத்தைச் சேர்ந்த பாரசீகப் பெரியார் சேகு உஸ்மான், சேகு பரீத் போன்ற தனிப்பட்ட பெரியார்களும் மார்க்க, கலாசார, கல்வி சேவைகளை ஆற்றினர்.

விளைவு—16ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் போர்த்துகேயர் இலங்கை வரும் போது நாட்டின் ஏற்றுமதி இறக்குமதி

வியாபாரங்களில் ஏகபோக வல்லமை, அரசியல் விவகாரங்களில் செல்வாக்கு, இலங்கையிலேயே நிரந்தரகம் ஆகியன கொண்டவர்களாக மட்டுமல்லாமல் இலங்கை முஸ்லிம்கள் கல்வியிலும் கலாசாரத்திலும் காலத்திற்கு முற்பட்ட முன்னேற்றமான நிலையிலிருந்தார்கள்.

நபிமணியவர்கள் எல்லோரையும் தம் பக்கத்திலமர்த்தி அறிவைப்போதித்த 'ஹல்கா' என்ற முறையிலிருந்தும், றகுல் (ஸல்) அவர்களது மேற்பார்வையில் 1400 வரையான மாணவர்களுக்கு எழுதக் கற்றுக்கொடுத்த அப்துல்லாஹ் இபன் ஸஈத் இபன் அல்-ஆஸ், எழுத, திருக்குர்ஆனை ஓதக் கற்றுக்கொடுத்த உபாதா இபன் அஸ்ஸாமித் ஆகியோர் நடத்திய ஸுப்பா (மஸ்ஜிதில் கூரையிடப்பட்ட ஒரு தனிமேடை) என்ற முறையிலிருந்தும் வளர்ந்த "மக்தப்", "மத்ரஸா" என்ற கல்வி நிலையங்கள் ஏனைய முஸ்லிம் நாடுகளில் நடைமுறையிலிருந்து வந்ததுபோன்றே இலங்கையிலும் பள்ளிவாயில்களைச் சார்ந்து தாபிக்கப்பட்டிருந்தன.

முஸ்லிம் சிறார்கள் முதலில் "மக்தப்" என்னும் ஆரம்பப் பள்ளியிற் பயின்று பின்னர் "மத்ரஸா" என்னும் உயர் நிலையங்களில் கற்றனர். திருக்குர்ஆன், ஹதீஸ், ஷரியா, பிக்ஹ், இஸ்லாமிய சரித்திரம், அறபு மொழி, இலக்கணம், கவிதை, எழுத்தணிக்கலை மட்டுமல்லாது எண்கணிதம், அட்சரகணிதம், கேத்திரகணிதம், புவியியல், வானியல், வைத்தியம் ஆகிய கலைகளும் கற்பிக்கப்பட்டன.

இந்தியாவில், கள்ளிக்கோட்டையில் முதன்முறையாக வாஸ்கோடகாமா வந்திறங்கியபோது பிரகடனஞ்செய்த "நாம் கிறிஸ்தவர்களையும் வாசனைப் பொருட்களையும் பெற வந்துள்ளோம்" என்ற கொள்கை—ஐரோப்பாவில் தீர்வுகாண முடியாமற்போன சிலுவை யுத்தத்தை கிழக்கில் வர்த்தகத்தளத்தில் நடாத்தப் போர்த்துக்கேயர் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள்—இலங்கையில் சிங்கள அரசர்களுக்கு முஸ்லிம்கள் விசுவாசமாக நடந்துகொண்டு அளித்த பேருதவிகள்—இவைகளினால் முஸ்லிம்கள் போர்த்துக்கேயரினால் நசுக்கப்பட்டு, இடம் பெயர்த்தப்பட்டு ஏறக்குறைய அகதிகளாக வாழும் நிர்ப்பந்த மேற்பட்டது. பின்னர் ஒல்லாந்தரின் பணவெறிக்கும், இனவெறிக்கும் ஆளான முஸ்லிம்கள் மண்ணில் வாழும் புழுக்களாக மறைந்து திரிந்து இயங்கினர்.

ஆனால் அவர்களது மார்க்க பக்தி, மார்க்க விசுவாசம் மட்டும்தான் ஆணித்தரமாக வேரூன்றித் தழைத்து, தூர்ச் செல்வாக்குப் புயல்களுக்கு இசைந்துகொடுக்காது நிமிர்ந்து நின்றது. என்றாலும் முஸ்லிம் குடும்பங்கள் சிதறின, செல்வங்கள் அழிந்தன. கல்வி, கலாசார விருதுகள் தேய்ந்தன.

19 ஆம் நூற்றாண்டில்—வாப்புச்சி மரைக்கார் அவர்கள் பிறந்து வளர்ந்த காலகட்டத்தில், “மக்தப்”, “மத்ரலா” என்ற சீரிய நிலையங்கள் மறைந்து எஞ்சியிருந்ததெல்லாம் “ஓதப் பள்ளிக்கூடம்” மாத்திரம்தான். அரைகுறையாக அறபு வாசகங்களையும், குர்ஆனில் சில பகுதிகளையும் அறிந்திருந்த ஒரு ‘லெப்பை’ தன் வீட்டின் விரிந்தையில் சிரூர்களைக் கூட்டி ‘பலகை’யில் அறபு அரிச்சுவடியை எழுதியும், குர்ஆனின் சில பகுதிகளைக் கிளிப்பிள்ளை போன்று மனப்பாடஞ்செய்யவும் கற்பித்தார்.

பதினாந்தாம் வயது வந்ததும் ஓதப் பள்ளிக் கூடத்தில் “இலம்” தேடும் கடமை முடியாத தந்தையின் கடையில், வர்த்தகத்தில் தேர்ச்சி பெறச் சிரூர்கள் போய்விடுவர்.

பிரித்தானிய ஆட்சியின் ஆரம்ப கட்டத்தில் அரசாங்கத்துடனும் வேறு அரச சேவை உத்தியோகத்தருடனும் வாப்புச்சி மரைக்கார் அவர்கள் தொடர்பு கொள்ளவேண்டி இருந்தது. அரசாங்க சேவையில் சோனகர்களில்லாதது கண்டு மிக மிக மனம் புழுங்கினார், வருந்தினார். ஆங்கிலக் கல்வி பெற்றிருந்த காரணத்தினால் சிங்களர், தமிழர், பறங்கியர் ஆகியோரே அரசாங்க சேவையில் உயர்பதவிகளை வகித்தனர்.

முஸ்லிம்களோ ஆங்கிலக் கல்வி பெறுவதன் மூலம் தங்களது மார்க்க விசுவாசம் அடிபெயர்க்கப்படலாம் என்ற ஆதாரமான அம்சத்தில் ஆங்கில மொழியைப் புறக்கணித்தார்கள். தேசாதிபதி பிரட்ரிக் நோர்த் ஆங்கிலக் கல்வியின் மூலம் அரசாங்கத்துக்குத் தேவையான மொழிபெயர்ப்பாளர்களையும் இலிகிதர்களையும் பயிற்றுவிப்பதோடு பிரித்தானிய சர்க்கராதிபத்தியத்திற்கு விசுவாசமாக நடந்து கொள்ளும் ஒரு பரம்பரையினரையும் உருவாக்கலாம் என்ற நோக்கத்தை வெளியிட்டிருந்தான். பின்வந்த தேசாதிபதி எட்வர்ட் பாண்ஸ் ஒருபடி மேற்சென்று ஆட்சியாளரின் மதமான கிறிஸ்தவ மதத்தினை ஏற்கச் செய்து அதன் மூலம் அரசு விசுவாசத்தினை வளர்ப்பதே ஆங்கிலக் கல்வியின் நோக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை மேற்கொண்டான். எனவே அரசாங்கம் ஆங்கிலக் கல்வியைப் பரவ

லாக்கும் முயற்சிகளில் நேரடியாக ஈடுபட்ட ஒரே காரணம் முஸ்லிம்கள் ஆங்கிலக் கல்வியிலிருந்து பின்வாங்கப் போதியதாக இருந்தது.

19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கோப்பிப் பயிர்ச் செய்கையில் மந்த நிலை ஏற்பட்டு அரசாங்க வருமானங் குறைய, அரசாங்கப் பாடசாலைகள் கிறிஸ்தவப் பிரசார இயக்கங்களிடம் கையளிக்கப்பட்டன. இதனால் ஆங்கிலத்தின் மேல் முஸ்லிம்கள் கொண்டிருந்த விரோதபாவம் மேலும் வலுவுற்றது.

அரசாங்க உத்தியோகம், பதவி சலுகை போன்றவை தமக்குக் கிட்டாது போவதையும் பொருட்படுத்தாது தங்களது மார்க்க கலாசாரத் தனித்துவத்தை முஸ்லிம்கள் நிலைநாட்டி வாழ்ந்து வந்தனர் அரிதாகவே ஒரு சோனகருக்கு அரசாங்கப் பதவி கிடைத்தாலும் கூட “முஸ்லிம்களின் ஆக்கிரமிப்பு ஆரம்பித்துவிட்டது” என்ற கோஷம் எழும்,

அக் காலகட்டத்தில் கண்டியில் ஒருவர், மட்டக்களப்பில் ஒருவர், காலியில் ஒருவர் என மூன்று சோனகச் சட்டத்தரணிகள் மாத்திரமே இருந்தனர்.

இந்நிலையைப்பிட்டு வாப்புச்சி மரைக்கார் அவர்கள் எவ்வாறெல்லாம் வருந்தினார் என்பதை 1907ஆம் ஆண்டின் ஸாஹிராக் கல்லூரி வெளியீட்டில் இடம் பெற்றிருக்கும் அவரது சொந்தக் கூற்றிலிருந்தே புரிந்து கொள்ளலாம்—

“நாம் வெகுவாகப் பின்தங்கிவிட்டோம். அவர்களோடு போட்டிபோட முடியாத நிலையில் இருப்பதற்குக் காரணம் நாம் கல்வி கல்லாதவர்களாக இருப்பதே என்றால் மிகையாகாது. வர்த்தகத்திலும், சட்டம், மருத்துவம், பொறியியல், பத்திரிகை, பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கை இலிகிதர் தொழில் போன்ற ஏனைய துறைகளிலும் வெற்றிபெற ஏதுவாக இருக்கக் கூடிய ஒரே ஒரு சாதனமான கல்வியில் அவர்கள் கவனஞ் செலுத்த, நாமோ செய்து வரும் வர்த்தகத்தில் மாத்திரமே அக்கறை செலுத்தினோம்.

எனவே வர்த்தகத்தையோ அல்லது மேற்சொன்ன துறைகளில் ஒன்றையோ மேற்கொண்டு அதில் வெற்றிபெறுவதன் மூலம் நாம் இழந்துவிட்ட மகிமையை மீட்டுக் கொள்ளக் கூடிய முறையில் பல துறைகளிலும் ஈடுபட நம் சிறுர்களுக்குத் தகுந்த பயிற்சி கொடுப்பது அத்தியாவசியமாகவுள்ளது. இத்திட்டத்

தின்படி நாம் இன்றே இயங்க ஆரம்பித்தால் இப்பொழுது நாம் விதைப்பதன் முதல் அறுவடை மணிகளான பயனை இன்னும் பதினைந்து அல்லது இருபது வருடங்களில் காணக் கூடியதாக இருக்கும்...”

எனவே, தமிழ், அறபு மொழிகளுடன் ஆங்கிலத்தையும் கற்கவேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தையிட்டு சோனகர்களிடையே ஒரு விழிப்புணர்ச்சியைத் தளிக்கச் செய்வது வாப்புச்சி மரைக்காரின் ஒரே நோக்கமாக அமைந்தது.

தன்னலம் என்ற மாசற்ற இந்த நோக்கம் நிறைவுற வேறு சூழல்களும் உதவின.

1890 ஆம் ஆண்டளவில் கண்டியிலிருந்து கொழும்பு வந்து சேர்ந்தார் அறிஞர் M. C. சித்திலெவ்வை அவர்கள். இவர் தமிழ், அறபு, ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழிகளிலும் தேர்ச்சி பெற்ற ஒரு சட்டத்தரணியுமாவார். சித்திலெவ்வை கூட முஸ்லிம்களின் கல்வி வளர்ச்சியில் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளவராக இருந்ததினால் இவரைச் சந்தித்தது தனது அதிர்ஷ்டமே என வாப்புச்சி மரைக்கார் அவர்களே கூறுகிறார்கள்.

“நாற்பது வருடங்கட்கு முன் என் இதயத்தில் இவ்வெண்ணம் எழுந்தபோது, இத்தனை உயர்ந்த வேலைக்கு நான் அருகதையற்றவன் எனக்கருதி என்னைவிடத் தகுதியுள்ள ஒரு தலைவரைத் தேடினேன். ஆனால் ஒருவரும் முன்வரவில்லை. பின்னர் மருதானைப் பள்ளி வாசலில் ஜனாப் சித்திலெவ்வை அவர்கள் ஆற்றிய பிரசங்கத்தைக் கேட்டதும் என்னிடமிருந்து எதிர் பார்க்கப் படுவதை இன்னுமின்னும் ஒத்திப்போட முடியாதென்பதை உணர்ந்தேன். தொழுகை முடிந்ததும் அவர் முஸ்லிம் கல்விச் சங்கத்தினை அமைத்த வேளை நிர்வாகி, தனது தகைப்பதவியை ஏற்றுக்கொள்வதில் சந்தோஷமடைந்தேன்”

கொழும்பில் ஒரு பாடசாலையை நிறுவுவதற்கு இருவருஞ் சேர்ந்து ஒரு திட்டந்தீட்டினர்.

நாட்டின் விவகாரங்கள் விரிவடைய, பன்முகப்பட ஆங்கிலக் கல்வி அரசியலுக்கும், வர்த்தகத்திற்கும் சிந்தனைக்கும் அத்தியாவசியமாக இருந்ததையுணர்ந்த பௌத்தர்களும் இந்துக்களும் தங்களது மத விசுவாசம் பாதிக்கப்படாமலேயே ஆங்கிலக் கல்வி பெறும் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கண்டார்கள். கேர்னல் H. S. ஒல்கொட் தலைமையில் பௌத்த வேதாகம சங்கத்தினால் 1886 இல் ஆனந்தாக் கல்லூரியும் யாழ்ப்பாணத்தில்

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரின் முயற்சிகளால் 1872 இல் ஹிந்துக் கல்லூரியும் தாபிக்கப்பட்டன. முஸ்லிம்களும் இவ்வாறு செய்யலாம் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவது போன்று 1875 ஆம் ஆண்டு ஸேர் செய்யத் அஹமத்கான் இந்தியாவில் அலிகார் முஹம்மதிய ஆங்கில — கீழைத்தேயக் கல்லூரியை ஆரம்பித்து வைத்தார்.

ஆங்கிலத்தையே தாய்மொழியாகக் கொண்ட ஆங்கிலேயர் இங்கிலாந்தில் விவர்பூல் என்னுமிடத்தில் இஸ்லாத்தினைத் தழுவி அப்துல்லாகில்லியம் என்பவரின் தலைமையில் நெறிதவறாத முஸ்லிம்களாக வாழ்வதை இலங்கை சோனகர்கள் கேள்விப்பட்டது அவர்களிடையே ஆங்கிலக் கல்வியைப் பற்றிய சந்தேகங்கள் அகல ஏதுவாக இருந்தது.

எகிப்திய சுதந்திர இயக்கத்தின் தந்தை அஹமத் அறபி பாஷா பிரித்தானியரால் எகிப்திலிருந்து நாடு கடத்தப்பட்டு அத்தருணம் இலங்கையில் வசித்து வந்தார். இவர் மேற்கத்திய அறிவுகளையும் தெள்ளியெடுக்கப்பட்ட மேலான மேற்கத்தியப் பண்புகளையும் முஸ்லிம்களும் அறிந்திருந்தால்தான் இஸ்லாத்தின், முஸ்லிம்களின் எதிரிகளை அவர்களது தளத்திலேயே எதிர்நோக்கலாம் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தார். ஆங்கிலம் சரளமாகப் பேசியும், மேற்கத்திய தத்துவ ஞானங்களை அலசி ஆராய்ந்தும், கோட், கால்சட்டை, தொப்பி அணிந்தும் அதே வேளையில் இஸ்லாமியக் கோட்பாடுகளை விட்டுக் கொடுக்காதவராகவும் அறபி பாஷா காணப்பட்டமையினால் இலங்கைச் சோனகர் இன்னும் தெளிவடைந்தனர்.

1884 நவம்பர் 15 இல் அறபி பாஷாவே ஒரு கூட்டத்திற்குத் தலைமைதாங்கி முஸ்லிம் சிரூர்களுக்கான ஒரு ஆங்கிலப் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்படவேண்டுமென வலியுறுத்தியபோது, அதே கூட்டத்தில் அறிஞர் M. C. சித்திலெவ்வையும் சமூக முன்னேற்றத்தின் தாற்பரியங்களையும், யதார்த்தங்களையுமிட்டு உருக்கமாக உரையாற்றியபோது அன்றைய முஸ்லிம்களின் சிந்தனையோட்டம் ஒரு கணம் ஸ்தம்பித்து நின்று உடனே திசை திரும்பியது.

கூட்டத்திலேயே நிதியுதவிகள் வந்து குவிந்தன. அறபி பாஷாகூட நூறு ரூபா வழங்க, ஆகக் கூடிய தொகையான மூவாயிரம் ரூபாவோ வாப்புச்சி மரைக்காயருடையதாக இருந்தது.

விழிப்புற்ற சமூகத்தின் — குறிப்பாக அறிஞர் M. C. சித்திலெவ்வையின் அருவமான இலட்சியத்திற்கு உருவம் கொடுக்க முனைந்த வாப்புச்சி மரைக்கார் இன்றைய ஸாஹிரூக்கல்லாபியின் தந்தையாகவே வளர்ந்து விட்டார்.

கொழும்பில் ஒரு முகம்மதிய ஆண்கள் பாடசாலையை நிறுவுவதற்கு சோனகர் குடியிருந்த பகுதிக்கு அருகாமையிலேயே தகுந்த ஒரு இடத்தை வாப்புச்சி மரைக்காரும் அறிஞர் சித்திலெவ்வையும் தேடினர். இறுதியில் மருதானைப் பள்ளிவாயினின் நிராகரிக்கப் பட்டுக்கிடந்த நிலத்தை மத்ரஸா ஒன்று கட்டுவதற்கு உகந்த இடம் எனத் தெரிவு செய்தனர். இரு காணித் துண்டுகள் குத்தகைக்கு எடுக்கப்பட்டன. பின்னர் நிர்மாண வேலைகளுக்கான நிதியைச் சேகரிப்பதற்காக ஒரு வசூல் பட்டியல் ஏற்படுத்தப்பட்டு அன்றைய சோனகர்களிடமிருந்து — ஆங்கிலக் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து விட்ட ஒரு சிலரிடமிருந்து — ரூபா 276 திரட்டப்பட்டது.

இத்தொகை பற்றாக்குறை காரணமாக வாப்புச்சி மரைக்கார் அவர்கள் பாடசாலைக் கட்டிடமொன்றை அன்பளிப்பு செய்ய முன்வந்தார். சில நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்களுக்கு இடவசதி அளிக்கக் கூடிய கட்டிடத்தை எழுப்புவதற்கான திட்டங்கள் அவரது கட்டிட வரைஞர்களால் தீட்டப்பட்டன. பள்ளிவாசல் முன்றலில் நாலாயிரத்து நாலூறு சதுர அடிபரப்பைக் கொண்ட ஒரு விசாலமான மண்டபம் 1891—92இல் நிர்மாணிக்கப்பட்டு அங்கு 1892 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 21 இல் அல் மத்ரஸத்துஸ் ஸாஹிரூ (முகம்மதிய ஆண்கள் பாடசாலை) அறபி பாஷா அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

குத்தகைக்குப் பெறப்பட்ட இரண்டாவது காணித் துண்டில் ஒவ்வொன்றும் 1624 சதுர அடிபரப்பினைக் கொண்ட நான்கு கட்டிடங்களை வாப்புச்சி மரைக்கார் அன்பளிப்புச் செய்தார். இக் கட்டிடங்களுள் இணைந்த அதே அளவிடான ஐந்தாவது கட்டிடத்தை நிர்மாணிக்குஞ் செலவினை கர்ம்ஜீ ஜாபர்ஜீ அவர்கள் ஏற்று பின்னர் அக்கட்டிடத்திற்கான சொத்துரிமையைப் பாடசாலை நிர்வாகத்திற்காக வாப்புச்சி மரைக்காருக்கே மாற்றிக் கொடுத்து விட்டார்.

1906 — 07 ஆண்டில் இவ் வைந்து கட்டிடங்களும் அரசாங்கத்தினால் கையேற்கப்பட்டு கட்டிடங்களின் அத்திவாரங்களும் அகற்றப்பட்டன. உடனே வாப்புச்சி மரைக்கார் அரசாங்க அதிபர் முன் பிரசன்னமாகிக் கட்டிடங்கட்கான நஷ்ட ஈட்டினைக்

கோரினார். 1907 ஆம் ஆண்டு வழங்கப்பட்ட நஷ்ட ஈட்டினை டார்லி வீதியில் 17—29 வரையிலான இலக்கங்களையுடைய வீடுகளைக் கட்டுவதில் முதலீடுசெய்து அதனற் பெறப்படும் வருமானங்களைப் பாடசாலை நிர்வாகத்திற்காக ஒதுக்கீடு செய்தார். இவ்வருமானம் பாடசாலையின் செலவினங்கட்கே போதாது போக, தனது சொந்தப் பணத்தையும் வாப்புச்சி மரைக்கார் செலவு செய்தார்.

‘வாப்புச்சி மரைக்காரின் வரலாறே ஸாஹிரூக் கல்லூரியின் வரலாறு’ என்று எவருங் கூறக்கூடிய விதத்தில்தான் அவர் ஸாஹிரூவை நிர்மாணித்து, நிர்வகித்து கண்ணெனப் போற்றி வளர்த்து வந்தார்.

இலங்கையில் பல்வேறு பகுதிகளில் இத்தகைய வேறு பாடசாலைகளும் நிறுவப்பட்டிருந்தன என்பதும் முஹம்மதிய மகலிர் பாடசாலை ஒன்றுகூட குருநாகலையில் 1891 ஆம் ஆண்டிஸம்பர் மாதம் தாபிக்கப்பட்டது என்பதும் பண்டைய ஏடுகளில் இடம்பெற்றிருந்தாலும், இவையெல்லாம் ஒன்றில் மூடப்பட்டோ அல்லது பூரண அந்தஸ்து எய்தாது மறைந்தோ போக மத்ரஸத்துஸ் ஸாஹிரூ மட்டும் நிலைத்தியங்கி பெரும் கல்லூரியாக மாறியது என்றால் அந்தப் பெருமை வாப்புச்சி மரைக்காரையே சாரும்.

இப் பணியில் அவருக்கு அறிஞர் சித்திலெவ்வை உற்சாகமூட்டி மனவறுதியை நிலை நாட்டி பக்கத்துணையாக நின்றார். கொழும்பு முஸ்லிம் கல்விச் சங்கத்தின் உயிர் நாடியாகத்திகழ்ந்த ஜனாப் I. L. M. அப்துல் அஸீஸ் அவர்களும் தான் நடத்திவந்த “அல்முஸ்லிம்” பத்திரிகையிலும் வேறு தமிழ், அறபுத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலும் ஆங்கிலக் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தைப் பறைசாற்றி வந்தார். கொழும்பு முஸ்லிம் இளைஞர் சங்கத்தின் “றிவியு” பத்திரிகையில் ஜனாப் T. B. ஜாயா அவர்கள், இலங்கையில் பௌத்தர்களின் உன்னத நிலையையும் இந்தியாவில் முஸ்லிம்களிடையே வளர்ந்து வரும் சீர்திருத்தங்களையுஞ் சுட்டிக்காட்டி “இலங்கையின் ஸேர் லெய்யத் அஹமத் காஸாக யார்தான் வரமுடியும்? என அறை கூவினார். இவர்களையும் இவர்கள் போன்ற ஒரு சிலரையும் தவிர வாப்புச்சி மரைக்காரது முற்போக்கு முயற்சிகளில் பங்கு கொள்ள வேறு முஸ்லிம்கள் முன்வராத நிலையில், அப் பெரியார் ஸாஹிரூ பிறந்த வேளையின் பிரசவ வேதனைகளுக்கும், ஆரம்பப் பருவத்து இன்னல்களுக்கும் ஒரு தாயின் பாசத்துடனும் சிரத்தையுடனும் ஈடு கொடுத்து அதனைக் கட்டிக் காத்துப் பேணி வளர்த்தார்.

ஸாஹிரூவின் ஒரு புதுக் கட்டிடத் திறப்புவிழா வைபவத்தின்போது அன்றைய தேசாதிபதி முன்னிலையில் அதிபர் T. B. ஜாயா அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

‘மிக எளிமையான பூர்வீகத்திலிருந்து இந்நிறுவனம் எவ்வாறு மேலெழுந்தது என்றும் நன்மதிப்புடன் நினைவுகூர வேண்டிய மர்ஹூம் வாப்புச்சி மரைக்கார் அவர்கள் ஏகாக்கிரகப் பற்றுடனும் ஏறத்தாழ வேறு யாருடைய உதவியுமின்றியும் இந்த நிறுவனத்தை 1892இலிருந்து 1921ஆம் ஆண்டுவரை எவ்வாறு நிருவகித்து வந்தார் என்றும் இக்கல்லூரியின் ஆரம்பகால வரலாற்றினையிட்டு முன்னொரு சந்தர்ப்பத்தின்போது நான் விபரித்துள்ளேன்’.

வாப்புச்சி மரைக்கார் 1907ஆம் ஆண்டுவரை ஒரு அங்கத்தவக் குழுவாக இருந்து ஸாஹிரூவைத் தொடர்ந்து நிருவகித்து வந்தார். பின்னர் உடல்நலத் தேவை காரணமாக அவர் தனது பொறுப்புக்களை யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ஜைப் M. C. அப்துல் காதர் அவர்களை நிர்வாகியாகக் கொண்ட ஒரு குழுவிடம் கையளித்தார். அவ்வேளை அவரது சேவையினைப் பாராட்டி தக்கதோர் பிரியாவிடை வைபவம் நடந்தேறியது. அவருடைய சேவையின் துடிதுடிப்பையும் தாராளத் தன்மையையும் பரிசுத்தத்தையும் உணர்ந்த மக்கள் அதனை இழக்க எவ்வளவு விருப்பமின்றி இருந்தனர் என்பது நிருவாகக் குழுவினால் வழங்கப்பட்ட பிரியாவிடை மடலில் தெளிவாக எதிரொலிக்கின்றது.

‘கடந்த 13 வருடங்களாக மருதானை முகம்மதியா ஆண்கள் பாடசாலையை நிர்வகிப்பதில் பேரார்வத்துடனும் முழு மூச்சுடனும் தங்களால் ஆற்றப்பட்ட சேவையை நாங்கள் ஆதரவுடன் மெச்சுவதைத் தங்கட்கறியத் தருவதில் கொழும்பு முஸ்லிம் கல்விச் சங்க அங்கத்தவராகிய நாம் மகிழ்ச்சியுறுகிறோம். மேற்சொன்ன சேவைக்காகவும் இந்நாட்டின் முஹம்மதிய இளைஞர்களுக்கு மார்க்கக் கல்வியையும் மத சார்பற்ற கல்வியையும் அளிப்பதற்கென முன்கூறப்பட்ட பாடசாலையை நிறுவுவதற்குத் தாராளமாகத் தங்களாற் கொடுக்கப்பட்ட பண உதவிக்கும் எங்கள் சார்பிலும் கொழும்பு முகம்மதிய சமூகத்தின் சார்பிலும் இதயபூர்வமாக உண்மையான நன்றியுணர்ச்சியை நிர்வாகப் பதவியிலிருந்து தாங்கள் ஓய்வுபெறும் இத்தறுவாயில் தெரிவித்துக்கொள்வதில் நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இப் பாடசாலையைப் பராமரிப்பதற்காக ஒரு நிதியீட்டினைத் தாங்கள் தாராளமாக ஒதுக்கிய

தற்கும் இந் நிறுவனத்தின் விவகாரங்களை நாம் இவ்வளவு காலமாக நடாத்தவும் கட்டுப்படுத்தவும் ஏதுவாக இருந்த தங்களது ஆர்வமிக்க ஒத்துழைப்புக்கும் எங்களது நன்றியைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். எதிர்காலத்தில் இவ்விவகாரங்களைக் கொண்டு நடத்துவதில் நம் சமூகத்தின் அங்கத்தவர் என்ற முறையிலும் தனாதிகாரி என்ற முறையிலும் அதிக காலத்திற்குத் தொடர்ந்து எங்களுடன் ஒத்துழைக்கத் தங்கட்கு உடல்நலமும் சக்தியும் கிட்டவேண்டும் என நாம் கொண்டிருக்கும் அவாவினை அறியத்தரும் இவ்வேளையில், தங்களது முயற்சியின்மூலம் மத்ரஸாவில் இப்பொழுது நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்கும் புதுக்கட்டிடத்தின் மேல்மாடியில் உங்கள் தயாள நடவடிக்கைகளின் நினைவு விருதாகத் தங்களது பெரிதாக்கப்பட்ட புகைப்படம் ஒன்றை வைப்பதற்கு நாம் தீர்மானித்துள்ளோம் என்பதையும் தாழ்மையுடன் கூறிக்கொள்கிறோம்”.

கல்லூரியையும் அதன் விவகாரங்களையும் பரிபாலிக்கும் பாவத்துடன் நோக்கியவண்ணம் காட்சிதரும் வாப்புச்சி மரைக்கார் அவர்களது இப்புகைப்படம் ஸாஹிரூக் கல்லூரி கபூர் மண்டபத்தில் இன்றும் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

மகத்தான ஒரு பிரியாவிடைக்கு லாயக்கான ஒருவருக்கு அளிக்கப்பட்ட இப் பிரியாவிடை இறுதியில் பிரிவில் முடிவடையவில்லை. ஜனாப் M. C. அப்துல்காதர் அவர்கள் ஒரு சில மாதங்களில் கொழும்பைவிட்டுச் செல்லவேண்டி இருந்தமையால் வாப்புச்சி மரைக்கார் மீண்டும் நிர்வாகிப் பதவியை ஏற்று மேலும் பதினெட்டு வருடங்கள் அரும்பணி செய்தார்.

பாடசாலை விவகாரங்களை கவனிக்கமுடியாது சுகவீனம் தடையாக இருந்த இறுதிச் சில தினங்கள்வரை ஸாஹிரூ அவருடையதாகவே இருந்தது.

ஸாஹிரூக் கல்லூரியை நிருவகித்து வந்ததுடன் அவர் மருதானைப் பள்ளிவாயல் நிர்வாகக் குழுவின் உபதலைவராகவும் பணிபுரிந்தார். 1921ஆம் ஆண்டு இக்குழுவிடம் ஸாஹிரூவின் நிர்வாகத்தை இருபத்தைந்து வருட காலத்திற்கு ‘குத்தகை’ கொடுத்துவிட்டு ஓய்வுபெற்றார்.

1925ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 14ஆம் திகதி அண்ணர் இறையடி எய்தினார் (இன்னொலில்லாஹி வஇன்ன இலைஹிஹிஹன்).

அவ்வேளை அப்போதைய பத்திரிகை ஒன்று பின்வருமாறு கூறியது:

‘பம்பலப்பிட்டி ‘றஸீன்டேல்’ இல்லத்தில் இம் மாதம் 14ஆம் திகதி வியாழக்கிழமையன்று நிகழ்ந்த ஜனாப் A. M. வாப்புச்சி மரைக்கார் அவர்களின் மரணத்தின்மூலம் விரைவாக மறைந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு பரம்பரையுடனிருந்த சங்கிலிப் பின்னல் ஒன்று அறுந்துவிட்டது. மர்ஹூம் வாப்புச்சி மரைக்கார் அவர்கள் ஒன்றபிள் அப்துர் ரஹ்மான் அவர்களுடைய தந்தையும் நிலச் சுவாந்தார் ஜனாப் A. R. A. ருஸிக்கின் பாட்டனருமாவார்.

மரணவேளையின்போது 96 வயதுள்ளவராக இருந்திருந்த இவர் அன்றுவரையுமே பூரண உடல்நலத்துடனேயே காணப்பட்டார்.

அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் சோனக சமூகத்தின் பிரபல்யமான ஒரு அங்கத்தினராக இயங்கி இலங்கை சோனகர்களின் முன்னேற்றத்தை நோக்கமாகக் கொண்ட பற்பல நடவடிக்கைகளில் முக்கிய பங்கெடுத்தார்.

தனது சொந்த மதத்தினரையும் எதிர்த்துக் கல்வித்துறைச் சேவையில் முன்னோடிகளில் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார். அறபு மொழி அறிவையும் பரிசுத்த குர்ஆனைப் படிப்பதையும் பரவலாக்குவதற்கென அவர் தன் சொந்தச் செலவிலேயே கொழும்பில் பல அறபுப் பாடசாலைகளையும் கட்டி நிறுவினார்.

காலத்திற்குக் காலம் அவர் ஸாஹிருக் கல்லூரிக்கு வழங்கிய நிதியீடுகள் மாத்திரமே ஒன்றரை இலட்சம் ரூபாவுக்கும் அதிகமானதாகவே இருந்தன, இறையடி சேர்ந்தவரையிட்டு ‘அவரது வாழ்க்கை வரலாறு ஸாஹிருக் கல்லூரியின் வரலாறாகும்’ எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. கல்விக்காக அவர் வாரி இறைத்த பெருந்தொகை நிதியீடுகளைக் கௌரவிக்குமுகமாகவும் காலஞ்சென்ற அண்ணாருக்கு மரியாதை செலுத்தும்முகமாகவும் இந்நிறுவனமும் அவர் நிறுவிய ஏனைய சிறு பாடசாலைகளும் அவரது மரணத்தின் நிமித்தம் மூடப்பட்டன, அலக்ஸன்டர் பிளேஸ் பள்ளி வாயிலைத் தாண்டிச் சென்ற மரண ஊர்வலத்தில் பல நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள் அடங்கிய பெருந்திரளான முகம்மதியர் கலந்து கொண்டனர்.

அராபியப் பரம்பரையிலிருந்து வந்த மிகப்பழமையான ஒரு சோனகக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் ஜனாப் வாப்புச்சி மரைக்கார் அவர்கள், ஒல்லாந்தர் காலத்தில் 1735 ஆம் ஆண்

டில் ஒல்லாந்த மொழியில் எழுதப்பட்ட ஒரு பத்திரம்போல பல பத்திரங்கள் இவரது குடும்பத்தின் வசமுள்ளன. 1060 ஆம் ஆண்டு தன் சீடர்களுடன் இலங்கை வந்து சேர்ந்த ஷேகு பரீத் என்ற புகழுக்குரிய ஒருவரது சந்ததியில் வந்தவர் இவர் எனப் புலப்படுகிறது.'

வாப்புச்சி மரைக்கார் அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் தனக்காக என்று ஒருபோதும் பணம் சம்பாதித்ததில்லை. அதே போன்று அவரது பிற்சந்ததியினருக்காகச் சேர்த்துவைக்கும் எண்ணமுமிருந்ததில்லை. இவரிடம் வந்தவர் எவரும் வெறுங்கையுடன் திரும்பிச் சென்றதுமில்லை. தருமஞ் செய்வதில் அவருக்கு நிகராக அதிகம் பேர் இருக்கவுமில்லை.

ஒருமுறை கெட்டவளமுல்லையைச் சேர்ந்த முஸ்லிம்களுக்கு அவர்களது மார்க்கக் கடமைகளை நிறைவுபெறச்செய்வதற்கான ஒரு பள்ளிவாசல் தேவைப்பட்டது. மருதானை கிளிப்டன் ஒழுங்கையில் ஒரு வீட்டை வாங்கி அதைப்பள்ளிவாசலாக மாற்றியமைத்தார் வாப்புச்சி மரைக்கார் அவர்கள். அப்பள்ளி வாசலுக்கு அருகாமையில் வசித்த A. L. M. மீராலெவ்வை மரைக்கார் என்பவரை நம்பிக்கையாளராக நியமித்தார். அப்பகுதியில் வாழும் முஸ்லிம்கள் அநேகரின் மார்க்கத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துவரும் இப்பள்ளிவாசல் இன்று "கட்டக்கள மரத்தடி தைக்கா" என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இவர் மருதானை டெம்பிள் வீதியில் வசித்துவந்த காலத்தில் ஒருநாள் பல காணித்துண்டுகள் ஏலத்திற்கு விடப்பட்டன. அவற்றிற்கு இவர் ஆரூவது பங்குதாரராக இருந்தார். இக்காணி பிறர் ஆளுகைக்கு உட்படுவதை விரும்பாத வாப்புச்சி மரைக்கார் அவர்கள் அதை அவரது உறவினர்கள் பெயரில் வாங்கியது மட்டுமன்றி அவற்றின் ஒரு பகுதியை பள்ளிவாயிலுக்காகவும் அன்பளிப்புச் செய்தார். அப்பள்ளிவாசல் வளவில் இவர் ஒரு மத்ரஸாவையும் ஏற்படுத்தினார். இது இன்று "சேகு பரீத் தைக்கா" என்றழைக்கப்படுகிறது.

அவர் தீர்க்க தரிசனம்படைத்தவர். 19ஆம் நூற்றாண்டில் குருநாகலையில் காணி வாங்குவதைப்பற்றி எவரும் கனவிற்கூட எண்ணியிருக்க முடியாது. ஆனால் வாப்புச்சி மரைக்கார்

அவர்களோ 1893ஆம் ஆண்டு குருநாகலையில் “மைலகம்” என்றழைக்கப்பட்ட 1000 ஏக்கர் பெருந்தோட்டம் ஒன்றை வாங்குவதில் முதலீடு செய்தார். வர்த்தகத்தில் மாத்திரம் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த சோனகர் எவரும் பெருந்தோட்டம் செய்பவர்களாக இருக்க அக்காலத்தில் நினைக்கவில்லை. ஆனால் அப்பகுதியில் இன்று தோட்டம் வைத்திருக்கும் சோனகரின் எண்ணிக்கையும் அத்தோட்டங்களின் பரப்பளவையும் நோக்குமிடத்து வாப்புச்சி மரைக்காரை சோனகப் பெருந்தோட்டச் செய்கையாளர்களின் முன்னோடி எனக்கூறுவது சாலவும் பொருந்தும்.

வாப்புச்சி மரைக்காரின் காலத்தில் கொழும்பில் ஹல்ஸ் டோப், மருதானை, மாளிகாவத்தை ஆகிய பகுதிகளிலேயே சோனகர் குழுமி வசித்தனர். தென்னிலங்கைக்கு ஒரு பிரதான வீதி அமையுமென்பதையும் அதனாலேற்படக்கூடிய பொருளாதார வாய்ப்புக்களையும் தீர்க்கதரிசனமாக உணர்ந்த வாப்புச்சி மரைக்கார் இரு நண்பர்களுடன் சேர்ந்து காலி வீதியில் காணிகள் வாங்கியதுடன் ஏனைய சோனகர்களையும் அவ்வாறு வாங்கத் தூண்டினார். இன்று கொழும்பில் கறுவாக்காட்டுப் பகுதிக்கு அடுத்ததாக யாவருக்கும் பிடித்தமான வதியும் பிரதேசமாக விளங்கும் காலி வீதி ஓரங்களில் காணியுள்ள சோனகர்களின் எண்ணிக்கை அவரது அன்றைய எண்ணத்தினைப் பிரதிபலிக்கின்றது.

ஸாஹிரூக் கல்லூரி அதிபராக ஐனாப் T. B. ஜாயா அவர்கள் வாப்புச்சி மரைக்கார் தெரிவு செய்தமை அவரது தீர்க்க தரிசனத்திற்கும், புத்தி சாதூரியத்திற்கும் மேலுமொரு உதாரணமாக அமைகின்றது. முஸ்லிம் கல்விமானாகத் திகழக்கூடிய தன்மைகளையாவும் ஜாயா அவர்களில் பொதிந்திருப்பதை உணர்ந்த இவர், பரிஸ்டர் காசிம் இப்ரூஹிம் அவர்களைத் தூதனுப்பி ஸாஹிரூவுக்கு ஜாயாவைக் கொணர்வதில் வெற்றிகண்டார். இதன் மூலம் ஆனந்தாக்கல்லூரி திறமைமிக்க ஒரு உப அதிபரையும் சட்டத்துறை ஒரு பெரும் சட்டத்தரணியையும் இழந்தாலும் முஸ்லிம்களுக்கு சமூக உணர்வுமிக்க ஒரு கல்விமானும் ஸாஹிரூவிற்கு ஒரு தலைசிறந்த அதிபரும் கிடைத்தார்.

இதேபோன்று இளம் I. L. M. அப்துல் அஸீஸ் அவர்களுள் தேங்கி நின்ற திறன்களை வாப்புச்சி மரைக்கார் அவர்கள்

கணித்து அவற்றை வெளிக்கொணரவும் செயற்படுத்தவும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். இவருக்கு வாப்புச்சி மரைக்காரர் நிதி உதவிகள் செய்து கல்வியில் உற்சாகமூட்டி பேணிக்காத்தது மட்டுமின்றி அல் ஜெமியத்துல் இஸ்லாமியாவின் பணிகளை ஏற்கக்கூடிய பக்க பலத்தையும் வழங்கினார்; கொழும்பு முஸ்லிம் கல்விச்சங்கத்தின் காரியதரிசிப்பதவியை ஏற்கச்செய்து அரும் சேவைகள் செய்யவும் வழிகோலினார்; மருதானை பள்ளி வாயிலுக்கு நம்பிக்கையாளராக அவரது பெயரைப் பிரேரித்து, தேர்ந்தெடுக்கச் செய்து மார்க்க, சமூகப்பணிகளுக்கு வாய்ப்பளித்தார்.

“ஒரு மூமினுடைய இதயத்தில்தான் முஸ்தபாவின் வாசஸ்தலம் அமைந்திருக்கிறது” என்று ஸேர் அல்லாமா இக்பால் அவர்கள் பாடியுள்ளார். மக்கள் மீது அன்பு செலுத்துவது என்பது வாப்புச்சி மரைக்காரரின் உள்ளத்தில் ஆழமாகப் பதிந்திருந்தது. இவ்வுலகிற்கிடைக்கக்கூடிய நன்மைக்காகவோ பேர் புகழுக்காகவோ அவர் சேவை முயற்சிகளில் ஈடுபடவில்லை என்பதை 1907ஆம் ஆண்டின் ஸாஹிஹுக் கல்லூரி வெளியீட்டில் இடம் பெற்றிருக்கும் அவரது சொந்தக் கூற்றிலிருந்து புரிந்து கொள்ளலாம்:

இறுதியாக நான் கூற விரும்புவது இதுதான்; சுயவாத நோக்கத்துடனே அன்றி என் சொந்தப் பெருமைக்காகவோ நான் இந்த இயக்கத்தை ஆரம்பிக்கவில்லை. ஆனால் என் சமூகத்துக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய ஒன்றைச் செய்து அவர்களது வாழ்க்கைத்தரத்தையும் சிறந்த சிந்தனை திறனையும் உயர்த்த வேண்டும் என்றோர் எண்ணத்தை என் இதயத்தினுள் ஆண்டவன் எழுப்பியதன் விளைவாகவே இதனை ஆரம்பித்தேன். இவ்வாறான ஒரு எண்ணத்தைச் செயற்படுத்துவது இலகுவான காரியமென எதிர்பார்க்க முடியாது. இக்கனவை நனவாக்கும் என் முயற்சிகளில் நான் பலத்த எதிர்ப்பையும் அதிக வசவுகளையும் உதவ மறுத்தல்களையும் எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது. இந்த ஏமாற்றங்கட்கிடையேயும் எங்களுக்குத் தேவைப்படுமெனச் சுட்டிக் காட்டப்பட்ட வருமானத் தொகையில் ஏழில் ஒரு பங்கு நம் கைவசமிருக்கின்றதென்பதை நினைத்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

வேலை அல்லாஹ்வினது ஆகும். செல்வமும் அவனிடமிருந்தே ஆகும். அவனொருபோதும் கைவிடுவதுமில்லை. அவனுடைய நாட்டத்தை அமுல் நடத்துங்கருவிகளும் அவன் நிகழ்ச்செய்திருப்பவைகளைக் கவனித்துக்கொள்ளும் காவலாளிகளே நாம். மாதத்திற்கு 200 அல்லது 250 ரூபா வருமானம் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு நிதியீட்டை தந்தை தனது மகளுக்குச் சீதனமாக அளிப்பது அரிதானதொன்றல்ல. இது தற்போது நாட்டின் வழமையாகவே இருக்கின்றது. இது இவ்வாறென்றால் நம் ஆதனத்திலிருந்து அல்லாஹ்வின் பெயரில் இவ்வேலைக்கு அன்பளிப்புச் செய்வது எவ்வளவு பெரிய கடமையாக இருக்கவேண்டும்? எங்கள் றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் நவீன்றது போல இவ்வாறான ஓர் அன்பளிப்பு இவ்வுலகில் மனிதரின் ஆசிகளையும் மறுமையில் அல்லாஹ்வினது ஆசிகளையும் பெறும். சமூகத்தின் கல்வியினை நம் எல்லாரினதும் வேலை எனக்கொள்ளாது ஒவ்வொருவரும் தத்தம் சொந்த வேலை எனக்கொண்டால் இவ்வாறான அன்பளிப்புகள் நிச்சயம் வந்து சேரும்.

ஒவ்வொருவரும் “இது எங்களுடைய வேலை” என்று நினையாது “இது என்னுடைய வேலையென்று நினைக்கவேண்டும்.”

அத்தியாயம் 2.

அப்துற் றஹுமான்

வா ப்புச்சி மரைக்கார் அவர்களுக்கு மகன், மகள் என இரண்டே பிள்ளைச் செல்வங்கள் இருந்தனர். மகனுக்கு அப்துல் றஹுமான் என நாமஞ் சூட்டினார். பெயர் சூட்டு வைபவத்தின் போது மகனுக்குப் புத்தாடை அணிவித்ததுடன் பட்டுமெத்தையில் வைத்து நெஞ்சோடணைத்து நின்ற வா ப்புச்சி மரைக்கார் பக்கத்திலிருந்த வர்களிடம் “எனக்குப் பிறகு எனது சமுதாயத்திற்குச் சேவை செய்ய வந்திருக்கிறது எனக்கொரு பிள்ளை. “அல்லாஹு அக்பர்” என்று பெருமை ததும்பக் கூறிக் கொண்டார். அச்சேவை உலக ரணகளத்தின் நிலையிலும் நாட்டில் ரணகளத்தின் மத்தியிலும் நடைபெறுமென அப்பெரியார் எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது.

முதலாம் மகாயுத்தத்தின்போது ஏற்பட்ட கலவர நிலை யுத்தத் தளத்திலிருந்து எத்தனையோ ஆயிரம் மைல்களுக்கு அப்பால் வாழ்ந்த இலங்கையரிடையேயும் பீதியையும் ஸ்திரமின்மையுணர்வையும் பரவச் செய்தது. பொருட்களின் விலைகள் சர்ப்ப விடம்போல் ஏறிக் கொண்டிருந்ததும், உணவுப் பொருட்கள் பற்றாக்குறையும் நிலைமையை இன்னுஞ் சீர்கெடச் செய்தன மட்டுமன்றிக் குடியேற்ற நாடுகளின் உதவியமைச்சர் வின் ஸ்டன் சேர்ச்சில் பலமுறை பிரித்தானிய அரசாங்கத்தை “மக்களின் கருத்துக்களை அறிந்து, புரிந்து கொள்வதற்கு மனப்பூர்வமான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்” என்றும் “நிர்வாகிகள் செய்வதெல்லாம் சரியானதென்றும் அவர்களாலாட்சி செய்யப்படும் மக்கள் எப்போதும் பிழைகளே செய்கிறார்கள் எனத் தீர்மானித்து விடலாகாது” என்றும் எச்சரித்து வந்தும் சாதாரண மக்களின் விருப்பு வெறுப்புகளை அரசாங்கம் மாத்திரமே அறியும் என்ற பிடிவாதக் கொள்கையில் பிரித்தானிய அரசு இயங்கி வந்தது. இதுவும் மக்களிடையே பலத்த அதிருப்தியை பிறப்பித்திருந்தது. இந்நிலையிலேற்பட்ட 1915ஆம் ஆண்டின் சிங்கள—முஸ்லிம் கலவரம் இலங்கை முஸ்லிம்களிடையே மாத்திரமின்றி இந்நாட்டில் எங்கணும் குழப்பங்களும் பலாத்

காரங்களும் ஹிம்சைகளும் திடீரெனவும் பரவலாகவும் வெடித் தெழும்பச் செய்தது.

20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து முஸ்லிம்கள் சிலர் இந்நாட்டிற்கு வந்து இலங்கைச் சோனகர்களுடன் கலந்து இந்நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் வியாபாரத் தலங்களைத் தாழ்த்தனர். இந்நாட்டில் அவர்களுக்கிருந்த ஒரேயொரு ஈடுபாடு லாபமீட்டும் வியாபாரம் நடாத்துவது மாத்திரமே. ஏனைய எல்லா விடயங்களிலும் அவர்கள் இந்நியாவையே தமது தாய் நாடாக நோக்கி வந்தனர்.

இவர்களில் ஒரு கூட்டம் கண்டி காஸல் வீதியிலும் வசித்து வந்தனர், வருடாந்தக் கண்டி எஸல பெரஹரா வாத்தியங்களுடன், நடனங்களுடன் வழமையாக ஊர்வலம் போகும் பாதையில் இவ்விந்திய முஸ்லிம்கள் ஒரு தைக்கா கட்டினார்கள். அத் தைக்காவைத் தாண்டிப் பெரஹரா செல்வதைத் தடை செய்ய நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டார்கள்.

அவ்வருட வெஸாக் நாளன்று—மே மாதம் 28ஆந் திகதி இரவு இத் தைக்காவைத் தாண்டிப் பெரஹரா செல்ல அனுமதிக்கப்படமாட்டாதென்பதை அறிந்த பௌத்தர்கள் பீதியுற்றார்கள். அப் பெரஹராவை நடத்த அவர்களுக்குப் பரம்பரையாக இருந்து வந்த சட்ட உரிமையில் கைவைக்க முன்வந்தவர்களோ மஹாயுத்த நிலையினாலும் அதன் சாக்கினாலும் விலைகளை உயர்த்திக் கொண்டே வந்த முஸ்லிம் வர்த்தகர்கள் என்பதைக் கண்டதும் அவர்கள் பீதி சினமாக மாறியது. ஆத்திரம் மேலோங்கியவர்களாகவே ஊர்வலத்தில் பங்கு கொண்டு வந்து கொண்டிருந்தனர். ஊர்வலம் புதிதாகக் கட்டப்பட்டிருந்த தைக்காவை அணுகியபோது இவ்விந்திய முஸ்லிம்கள் ஊர்வலத்தினர் எதிர்பாரா வகையில் அவர்கள் மீது கற்களையும் மண்ணிறைக்கப்பட்ட போத்தல்களையும் வீசித்தாக்கினர். கலகம் மூண்டது. சிறு சிறு கூட்டங்களுக்கு இடையே ஆரம்பித்த கைகலப்புகளும் மோதல்களும் விரைவில் பெரும் கலகமாகவே மாறியது, நாடு முழுவதும் பலாக்கார நிலை தலைதாக்கியது. கலகம், கொள்ளை, தீவைப்பு, கற்பழிப்பு ஆகியன தாண்டவமாடின.

கலகம் மூழ்குவதற்கான காரண காரணிகளை ஆராயுமிடத்து லேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

“ஹம்பயர்கள் (இந்திய முஸ்லிம்கள்) 33,000 மேற்படார். இவர்களிலும் கம்பளை, கண்டி நகர்களில் பௌத்த ஊர்வலத்தை நடத்த அளிக்கப்படும் அனுமதியை எதிர்த்தவர்கள் பிரதானமாகப் பள்ளிவாயில் நம்பிக்கையாளர்களும் அவர்களது நெருங்கிய ஆதரவாளர்களும் மாத்திரமே. ஏனைய ஹம்பயர்கள் இப்போராட்டத்தில் பங்கு கொண்டனரென்றால் அது சமூக உணர்ச்சியினாலும், சமூகத்தலைவர்களாகத் தோற்றமளித்தவர்களுடன் ஒருமித்து இயங்க விரும்பியதினாலுமேயாகும்.

ஆனால் தமது சிங்கள சகப் பிரசைகளுடன் சமாதானமாக வாழ்வது, அவர்களது மார்க்கக் கிரியைகளுக்கு விட்டுக் கொடுப்பது ஆகியவற்றின் அவசியத்தைப் பல நூற்றாண்டுகளாக அவ்வாறு வாழ்ந்து அறிந்து கொண்ட சோனகர்களைப் போலல்லாமல் ஹம்பயர்களோ கண்டிப் பகுதியிலுள்ள தங்களது பள்ளிவாயில்களுக்கு சோனகர்கள் அவர்களது பள்ளிவாயில்களுக்கு எதிர்பார்த்த மரியாதையைவிடவும் மேலான மரியாதையினை எதிர்பார்த்தனர்.

வர்த்தகத்திற்காக இலங்கையிற் தங்கியிருந்த விதேசிய முஸ்லிம்களுடன் சேர்ந்தவர்கள் தான் சோனகர்களும் என்று சோனகர்களைச் சிங்களவர் இனங்காணுவதற்குக் காரணமும் அந்த விதேசிய முஸ்லிம்களே. இன்னும் இவர்கள் பாதுகாப்புத் தேடிச் சோனகர்களிடந் தஞ்சம் புகுந்ததினாலேயே சோனகர்களும் இக்கலவரத்துக்குள் ஈர்க்கப்பட்டனர்.”

இலங்கைச் சோனகர், இந்திய முஸ்லிம்கள் என்ற பாசுபாடின்றி எல்லாருமே தாக்கப்பட்டனர். முஸ்லிம்கள் சிறுபான்மையினராக இருந்தபோதும் வீரத்தில் எவரிலும் சளைத்தவர்களல்லர் என்ற உறுதியான துணிச்சலுடன் இக்கலகத்தினை எதிர்கொண்டனர். பயங்கரமானதாகவும் வன்மை மலிந்ததாகவும் இருந்த இவ்வினவாதப்புயல் நாடு முழுவதையுமே அதிரச் செய்தது. உண்மையாகவே மதாபிமானத்தினால் உந்தப்பட்டவர்கள், கொள்ளை, சுற்பழிப்பு, பழிதீர்த்துக் கொள்ளுதல் போன்றவற்றிற்குத் தருணம் பார்த்திருந்தவர்கள், வதந்திகளைப் பரப்பியவர்கள், மஹாயுத்தத்தின் காரணமாக ஏற்பட்ட பொருளாதார மந்த நிலையினுற் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ‘அரசாங்கத்தின் அரசியல் எதிரிகள் இவ்வாறு பற்பல சக்திகளுஞ் சேர்ந்து நாட்டில் அராஜகத்தை ஏற்படுத்த,

“கலகத்தின் முதலிரவு பொலிஸ் சுப்பிரிண்டன்டினால் நான் பொறுப்பேற்குமாறு பணிக்கப்பட்டேன், அரசாங்க அதி

பர் கடமையில் வெளிச்சென்றிருந்தார். சட்டத்திற்கும் ஒழுங்கிற்கும் பொறுப்பாக இருந்த மாவட்ட நீதிபதி வீதியோரத்தில் நின்று பார்த்து இரசித்துக் கொண்டிருந்தார், துப்பாக்கிப் பிரயோகஞ் செய்யப் பொலிசார் என்னிடம் உத்தரவு கேட்டு வற்புறுத்தியபோது நான் அவரிடம் ஆலோசனை கேட்டேன். அவரோ என்னை எள்ளிநகையாடிப் பதிலளித்தார்.

எங்களால் ஒரே நேரத்தில் எல்லா இடங்களிலும் இருக்க முடியவில்லை. நாங்கள் இருக்குமிடங்களில் மக்கள் கூட்டம் கலைந்து நாங்கள் இல்லாத இடங்களில் கூடினர்.''

என்ற பொலீஸ் நீதிவான் W. T. ஸ்ரேனின் சாட்சியம் எடுத்துக் காட்டுவது போன்று அரசே ஸ்தம்பித்து நின்றது.

ஐரோப்பாவிற் தொடர்ந்து கொண்டிருந்த யுத்தத்தில் தன்னிரு புதல்வர்களையும் இருவாரங்களுக்கு முன் இழந்துவிட்டிருந்த தேசாதிபதி ரெபேர்ட் சாமர்ஸ் தன் துயரத்தை மறக்க நுவரெலியாவில் அமைதியான சூழலை நாடிச் சென்றிருந்தார். எனவே எதையும் உடனே கிரகித்துத் தீர்மானங்கொடுக்கக் கூடிய மனநிலையில் அவரிருக்கவில்லை. நான்கு நாட்களாக ஐந்து மாகாணங்கள்வரை கலகம் பரவத் தாமதித்து, பின்னரே இராணுவ ஆட்சிச் சட்டத்தைப் பிரகடனஞ் செய்தார். மகாயுத்த நடவடிக்கைகளின் மத்தியில் இலங்கை வந்திருந்த பஞ்சாப் இராணுவ வீரருங் கூடக் கைகொடுத்தும் நிலைமை கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவரப்படவில்லை.

இக்குழப்ப நிலையில், தங்களது பரிதாபகர நிலைமையில் தங்களுக்கே கை கொடுக்கக் கூடிய ஒரு சக்திமானை முஸ்லிம்கள் தேடி நின்றனர். அவர்களது பிரார்த்தனைகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டதுபோல் W. M. அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள் முன் வந்தார்கள். 1915ஆம் ஆண்டின் கொடூரச் செயல்கள் சரித்திர ஏடுகளில் இடம் பெற்றவை என்பது போன்று இக்கலகங்களின் போது முன் வந்து இரு இனத்தவர்கட்குமிடையே சமரசத்தினை நிலைநாட்ட இத்தலைவர் ஆற்றிய தொண்டுகளும் வரலாற்றேடுகளை அலங்கரிக்கின்றன.

முதலாம் மகா யுத்தத்தின்போது கிழக்குக் கடல்களில் ஜெர்மனியக் கப்பல்கள் நடமாடியதாலும் 'எம்டன்' என்ற மர்மக் கப்பல் பல இந்தியத் துறைமுகங்களைத் தாக்கியதாலும் இலங்கையின் பாதுகாப்பையிட்டு அச்சமுற்ற அரசாங்கம் நகரக் காவலர் என்ற படையொன்றை ஏற்படுத்தியது.

கொழும்பு நகரக் காவலர் படையின் சோனகப்பகுதி ஒன்றை அமைக்குமாறு தேசாதிபதி, W. M. அப்துர் ரஹ்மான் அவர் களைப் பணிக்க அப்துர் ரஹ்மானும் தனது மேற்பார்வையிலும் கேணல் D. B. டென்ஹம் தலைமையின்கீழ் அவ்வாறான ஒரு படையை அமைத்திருந்தார். கலகம் ஆரம்பமானதும் கொழும்பு நகரக் காவலர் படையின் உதவியை அதன் சோனகப் பகுதித் தலைவர் அப்துர் ரஹ்மான் நாடினார். இப்படையில் அங்கத்தவராக இருந்து அகதிகளுக்குப் பணி புரிந்து பல உயிர்களைக் காப்பாற்றினார். துணிகரமான தைரியம் பெற்றவராகத் தனக்கும் தன் குடும்பத்தினருக்கும் அபாயம் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலையிலும்கூட அவர் 'றஸீன்டேல்' இல்லத்தினதும் வளவினதும் கதவுகளைக் கலகத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குத் திறந்து வைத்தார். அவ்வகதிகளுக்கு உணவளித்து சிகிச்சை வசதிகள் அமைத்துக் கொடுத்து பராமரித்தது மட்டுமின்றி தகுந்த பாதுகாப்பும் வழங்கினார்.

அவரது வீட்டையும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளையும் தாக்குதல்களில் இருந்தும் பாதுகாக்க அவரது சிங்கள நண்பர்கள் ஒன்றுகூடினர். இவ்வாறு அவருக்குத் துணையாக நின்றவர்களுள் D. S. சேனநாயகாவும் அவரது சகோதரர் F. R. சேனநாயகாவும் முக்கிய பங்குகொண்டனர். இவர்கள் பயமில்லாமலும் வெளிப்படையாகவும் சோனகர்களுக்கு ஆதரவளித்தமையால் கலகக்காரர்கள் இவர்களையும் கண்காணிப்பில் வைத்திருந்தனர். அத்தோடு இவர்களையும் இவர்கள் குடும்பத்தினரையும் இம்சைசெய்யவும் இவர்கள் மீது வசைக்கணைகள் எய்யவும் பலமுறைகளில் எத்தனித்தனர். இந்நிலையிலிருந்து தன் நண்பர்களைக் காக்க அப்துர் ரஹ்மான் விழைந்தார். இத்தீரமான முயற்சிகளுக்காக F. R. சேனநாயகா, D. S. சேனநாயகா ஆகியோர் முன்னிலையில் அவர்களது தந்தை D. C. சேனநாயகா, அப்துர் ரஹ்மானுக்கு ஒரு வெள்ளிப் பேழை வழங்கினார்.

இவ்வேளை அப்துர் ரஹ்மானின் மகனான இளம் ரூஸிக் பரீத்தின் தீரச்செயல்களில் ஒன்று எம் மனக்கண்முன் நிழலாடுகிறது.

நகரக் காவலர் படையின் சோனகப் பகுதியில் 'கோப்பரலா'கக் கடமைபுரிந்து வந்தார் இளம் ரூஸிக். கலகத்தின் உச்சக் கட்டத்தின் போது ஹோமகமையில் தனது பெருந்தோட்டத்தில் வசித்துக் கொண்டிருந்த அவரது சகோதரி கலகக்காரர்களால் வெட்டிக்கூறு போடப்

பட்டிருப்பதாகச் செய்திகள் கிடைத்தன. கோபாவேசத் துடன் கொதித்தெழும்பிய ரூஸிக் பரீதை அவரது தந்தையுட்படப் பலர் தடுத்தும் தனது சகோதரியின் சிதைவுகளை யாவது நல்லடக்கத்திற்காக எடுத்து வரவேண்டுமென்ற காரணத் துணிச்சலுடன் கொழும்பு பொலிஸ் அதிபர் ஓஸ்ரன் டோபின் துணைகொண்டு ஒரு காரில் ஹோமகமை நோக்கி விரைந்தார். ஹோமகமைக்கு அருகில் வந்ததும் அன்றைய சோனகப் பெண்களின் பிரயாணச் சடங்குகளுக்கேற்பச் சுற்றித் துணியால் திரையிடப்பட்ட ஒரு குதிரை வண்டி தோட்டத்திலிருந்து பாதையை நோக்கி வருவதை ஸேர் ரூஸிக் பரீத்கண்டார். 'உங்கள் குடும்பப் பெண்களைப் பாதுகாப்பாக இவ்வண்டியினுள் வைத்துக் கூட்டிவந்துள்ளோம், வந்து அழைத்துச் செல்லுங்கள்' என்று வண்டியோட்டி கூறியதைக் கேட்டதும் இளம் ரூஸிக் அவ்விடத்திற்கு விரைய விழைந்தார். உடனே அவரைத் தடுத்து நிறுத்திய பொலிஸ் அதிபர் வண்டியோட்டியையே உள்ளிருப்போரை அழைத்து வருமாறு கட்டளை பிறப்பித்ததுமே அம்பலமானது வந்திருந்தோரின் கபடம். வண்டியிலிருந்து வாள், கிறிஸ்கத்தி, தடிபோன்ற பயங்கர ஆயுதங்களைத் தாங்கிய சிங்களக் கலகக்காரர்களிற் சிலர் வண்டியிலிருந்து குதித்துத் தப்பியோடினர். பின்னர் அவ்விடத்தில் ரூஸிக் பரீத் தனது சகோதரியைப்பற்றி விசாரித்து அன்று காலையே அயல் தோட்டச் சொந்தக்காரர்ச் சிங்களக் கனவானினால் பாதுகாப்பாகப் புகையிரதம்மூலம் கொழும்பிற்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டிருந்ததாக அறிந்து வீடு திரும்பினார்.

W. M. அப்துர் ரஹ்மான் 1868ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். ஆரம்ப நாட்களில் புறக்கோட்டை கேஸ் வேக்ஸ் வீதியில் இருந்த அரசாங்கப் பாடசாலையில் கல்விகற்றார் அங்கு அவர் ஏழை, பணக்காரர், உயர்மட்ட, கீழ்மட்ட முஸ்லிம், முஸ்லிம் அல்லாத சிறார்கள் எல்லாருடனும் இணைந்து பழகியமையால் அவருள் மனிதாபிமான உணர்வுகள் ஊற்றெடுத்தன. வாழ்க்கையின் மேடுபள்ளம், இன்பம் துன்பம் என்பன பற்றி ஆழ்ந்த அறிவுபெற்றார்.

நாட்டின் பிரபலமான கல்லூரிகளில் ஒன்றானதும் அநேக முஸ்லிம் சிறார்களைக் கொண்டிருந்ததுமான வெஸ்லி கல்லூரியில் கல்வி பயின்று பெயரோங்கிய மூதறிஞர்களிடம் ஆங்கிலம் கற்றார்.

தனது 20ஆம் வயதில் தந்தையுடன் கட்டிடத் தொழிலில் இணைந்தார். மேற்கொண்ட தொழிலில் அளவற்ற ஈடு

பாடு காட்டிவந்தாலும் தம் சமூகத்தவருக்குச் சேவைசெய்ய வேண்டும் என்ற ஆவல் அவருள்ளத்தில் உழன்று கொண்டே யிருந்தது. கட்டிடத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த குறுகிய காலத் தில் சத்தாம் வீதியிலுள்ள ஏமன்ஸ் கோர்ணர், மருதாணைப் புகையிரத நிலையம் ஆகிய இரு பெரும் கட்டிடங்களை நிருமா ணித்த சாதனையை நிலைநாட்டினார். அவர் 28ஆம் வயதி லேயே இத் தொழிலிலிருந்து ஓய்வுபெற்றார்.

இவரது காலத்தில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் அநேகர் முஸ் லிமல்லாதோருடன் கலந்துறவாடுவதினால் தங்களது மார்க்க விசுவாசமும் தனித்துவமுங் குன்றிப்போகலாம் என்ற அச் சத்தினால் அவர்களில் இருந்தும் ஒதுங்கி வாழ்ந்தனர். இவ் வாறான கருத்துக்களை அழித்தொழிப்பதற்கு அப்துர் ரஹ் மான் அவர்கள் முனைந்தார். அவரது ஆப்த நண்பர்களுட் பலர் சிங்களவரும் தமிழருமாக இருந்தனர். பல் இனப்பன் மொழி நாடாகிய இலங்கையின் அநேக பிரச்சினைகளுக்கு ஒன்றிணைந்த சமூகமொன்றை உருவாக்குவதே உகந்த தீர்வா கும் என அவர் திடமாக நம்பியிருந்தார்.

நாட்டின் பிரபல்யமான பலருடன் நெருங்கிப் பழகினார். ஸேர் ஸொலமன் டயஸ் பண்டாரநாயகா, ஸேர் பொன் னம்பலம் இராமநாதன், ஸேர் ஸ்டுவர்ட் ஸ்டீனடர், திரு. மூனமலை போன்றோர் அவரது அன்பு நண்பர்களாக விளங்கி னர். சட்ட நிரூபண சபையில் மத்திய மாகாணப் பிரதிநிதி யாக இருந்த திரு. மூனமலை சபைக்கூட்டங்களுக்கு கொழும்பு வந்த போதெல்லாம் அப்துர் ரஹ்மான் அவர்களுடனேயே தங்குவார். தன் சமூகத்தின் காவலாளராகவும் ஏனைய சமூ கங்களின் நண்பராகவும் செயலாற்றியதனால் S. W. R. D. பண்டாரநாயகா இலங்கையின் ஒரு பிரதமராகும் விதி யையே நிர்ணயிக்கும் பங்கு அவரைச் சேர்ந்தது. பண்டார நாயகா அவர்கள் ஒக்ஸ்போர்ட் சர்வகலாசாலையிற் பட்டம் பெற்று இலங்கை திரும்பியதும் அரசியலில் குதிக்கத் தீர்மா னித்தபோது எடுத்த எடுப்பிலேயே, கொழும்பு நகர மக்க ளின் வீரத் தலைவராகவும் தொழிலாளர் தலைவராகவும் அன்றைய அரசியலில் பெரும் புள்ளியாகவும் திகழ்ந்த A. E குணசிங்காவிட்கே உரியது என்றிருந்த மருதாணை வட்டாரத்திற்கான தேர்தலில் நின்றார். மகனின் தோல்வி என்ற மந்தகாரமான உருவம் தந்தையைச் சித்திர வதை செய்தது. தந்தையோ நாட்டின் பிரித்தானிய அரசி யலமைப்பில் ஒரு அணிகலனாக விளங்கினார். மகன் விரும்பி

னால் அவ்வணிகலவில் பதித்திருக்கும் இரத்தினக் கல்லாகியிருக்கலாம். அப்படியிருக்க, மகன் தோல்வியடைந்தால் என்ன நடக்கும்? குடும்ப கௌரவம் என்னாகும்? இப்படியும் ஒரு மகனா? எப்படியாயினும் மகனைத் தேர்தலில் வெற்றி பெறச் செய்யவேண்டும்.

தேர்தலில் மகன் வெற்றிபெறக்கூடிய ஒரு திட்டத்தை அமைப்பதில் தனது சிந்தனை அனைத்தையும் அவர் திரட்டினார். அதிர்ஷ்டவசமாக வாக்காளர்களிடையே அநேக இலங்கைச் சோனகர் இருந்தனர். அவரது நெருங்கிய நண்பர் ஹொனறபிள் W. M. அப்துர் ரஹ்மான் தான் சோனகரின் தலைவராகவிருந்தார். உடனே அவரை அணுகினார். முழு ஆதரவும் கிடைக்கும் என்ற உறுதியைப் பெற்றார். சோனகர்களிடமிருந்து இத்தனை பெரும் ஆதரவு கிடைத்ததில் மகனும் ஆறுதலடைந்தார். இவ்வாக்குறுதி இளம்போளருக்கு மேலதிக ஆர்வத்தையளிக்க அவர் இலகுவாகவே வெற்றியீட்டினார்.

என லேர் றுஸிக் பரீத், S. W. R. D. பண்டாரநாயகாரின் மறைவையிட்டு ஆற்றிய உரையில் குறிப்பிட்டார்.

அரசாங்க கட்டிட நிர்மாண வேலைகளில் அப்துர் ரஹ்மான் காட்டிய நேர்மையும் அவரது போக்கின் கபடமின்மையும் மக்களின் நன்மை கருதிச் செயலாற்றுவதும் அரசாங்க உயரதிகாரிகளின் கவனத்தை ஈர்த்தன. அவரது சமூகத்திற்குத் தலைமை தாங்கும் பண்புகள் யாவும் அவரில் ஒருங்கே அமைந்திருக்கக் கண்ட அரசாங்கம் தருணம் வரும்வரை காத்திருந்தது.

1900ஆம் ஆண்டு சட்டசபையில் இலங்கை முஸ்லிம்களின் பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்பட்டவர், உதவித் தேசாதிபதி நாட்டை விட்டு மாற்றலாகிப் போகப் போவதையறிந்து பிரிந்து செல்லும் விருந்தாளிக்குப் பரிசில் வழங்கும் முஸ்லிம் சம்பிரதாயப் படி அவருக்கு ஒரு பொன்முடிச்சு அனுப்பி வைத்தார். இவ்வுறுப்பினரது நியமனத்தைப் பிரகடனஞ் செய்தவர் உதவித் தேசாதிபதியே என்பதனால் இப்பரிசினை நியமனத்திற்கான இலஞ்சம் எனத் தப்பிப்பிராயங் கொண்ட தேசாதிபதி பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்த அவ்வுறுப்பினர் தன் பதவியில் இருந்தும் இராஜினாமாச் செய்தார்.

இதன் விளைவாக ஏற்பட்ட வெற்றிடத்தை நிரப்பத் தேசாதிபதி, W. M. அப்துர்ரஹ்மான் அவர்களை நியமித்தார்.

1900ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 12ஆம் திகதி சோனாக அங்கத்தினராகத் தனது மகன் சத்தியப் பிரமாணஞ் செய்து கொண்டதை நேரிற் கண்டது தந்தையார் A. M. வாப்புச்சி மரைக்கார் அவர்களுக்கு அது பெருமை மிக்க சம்பவமாக அமைந்தது.

1900 விருந்து 1916 வரை தொடர்ந்து 16 வருடங்கள் அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள் சட்ட நிருபண சபையில் அங்கத்தினராகக் கடமையாற்றினார். பெரும்பாலும் சபையில் இவர் மெளனியாக இருந்தாலும் தனது கருத்துக்களை வெளியிட எழுந்த நேரங்களிலெல்லாம் ஆணித்தரமாகவும் அழுத்தமாகவும் சொற்பொழிவாற்றினார்.

அரசாங்கத்தின் எக் கொள்கையாவது பட்ச பாதமாக இருந்த பட்சத்தில் அதனைக் கண்டிப்பதற்குக் குரலெழுப்புவதில் அவரொருபோதுந் தயங்கியதில்லை.

காத்தான்குடியைச் சேர்ந்த 1100 பேர்களால் ஒப்பமிடப் பட்ட மகஜர் ஒன்றை இவர் 1901ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 23ஆம் திகதி சபையிற் சமர்ப்பித்தார். தமிழ் மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படாத ஒரு சுகாதார வரியை முஸ்லிம்களிடமிருந்து மட்டும் வசூலிக்க ஏற்படுத்தப்பட்ட அரசு பணிப்பொன்றினைப் பற்றிக் காத்தான்குடி முஸ்லிம்கள் அம்மகஜரில் முறையிட்டிருந்தனர். இது தொடர்பாக அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள் உரையாற்றும்போது— “பட்ச பாதமான இந்தச் சட்டத்தை யிட்டு எனது சமூகத்தினர் அதிருப்தியடைந்துள்ளனர். இதனை வாபஸ்பெற வேண்டுமென்று அரசினரை ஏகமனதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறார்கள்” என்று குறிப்பிட்டார்.

அரசாங்க ஊழியர்களின் பிரச்சினைகளைப் பற்றி அவர் விழிப்புடையவராக இருந்தார். குடியியற் சேவைக் கோவையில் திருத்தஞ் செய்வதற்கான ஒரு சட்டமூலம் சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட போது அவர் பழைய முறையினருக்குப் போட்டிப் பரீட்சைகள் வைக்கக்கூடாது என அரசினரை வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டார் அண்மையிற் பாடசாலையை விட்டு வெளியேறிய புது முறையினருடன் போட்டியிடல் அதிக காலம் புத்தகப் படிப்புகளை நிறுத்திவிட்டிருந்த பழைய முறையினருக்கு முடியாத ஒரு செயலாகும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்.

1902-11-14ஆம் திகதி குற்றவாளிகளின் பராமரிப்பு என்ற விடயத்தை ஆராய்வதற்கென்று நியமிக்கப்பட்ட சட்ட நிருபண

சபைக் குழுவில் W. M. அப்துர் ரஹ்மான் அவர்களும் அங்கத்துவம் வகித்தார்.

1903-02-23 ஆந் திகதி சுங்கவரி(திருத்தம்) சட்டமூலத்தினை ஆராய என்று நியமிக்கப்பட்ட குழுவிலும் இவர் அங்கத்தவராகப் பணிபுரிந்தார்.

சட்ட நிருபண சபையின் அங்கத்துவத் தொகையினை அதிகரிப்பதற்கான சட்டமூலத்தை ஆதரித்து 1903-02-10ஆந்தேதி சபையில் அப்துர்ரஹ்மான் சொற்பொழிவாற்றினார்.

சுங்க வசதி ஒப்பந்தங்கள் பற்றிய சட்டமூலத்தை ஆராய நியமிக்கப்பட்ட குழுவில் ஓரங்கத்தினராக அப்துர்ரஹ்மானின் பெயரும் 1903-02-10ஆந் தேதியன்று பிரேரிக்கப்பட்டது.

மேலும் மாட்சிமை தங்கிய தேசாதிபதியின் பிரசங்கத்திற்கு நன்றி நவிவதற்கென நியமிக்கப்பட்ட குழுவிலும் அங்கத்தினரில் ஒருவராக இவர் பெயரும் 1906-11-22ஆந்தேதி சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது.

குடியேற்றச் செயலாளர் ஸேர் அலக்சாண்டர் ஆஷ்மோர் என்பவரது மரணம் குறித்துத் தனது சமூகத்தவரின் அனுதாபங்களைத் தெரிவித்து 1906-12-12ஆந் தேதி அன்றும் அவசரமான பல நிர்மாண வேலைகள் நிறைவேற்றப் படாமல் இருந்த வேளையில் கொழும்பு பேரை ஏரிக்காக பெருமளவு பணம் ஒதுக்கீடு செய்யப்படுவதை எதிர்த்து 1909-02-10 ஆந் தேதியன்றும் சொற்பெருக்காற்றினார்.

அரசாங்க சேவையில் இருப்போர்களுள் தகைமை வாய்ந்தவரைப் போட்டிப் பரீட்சையின்றியே உயர் பதவிகளுக்கு நியமிப்பதற்குத் தேசாதிபதிக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று 1909-03-25ஆந் தேதியன்று சபையில் கோரினார்.

1924 ஆம் வருடம் மருதானைப் பள்ளிவாயில் நிர்வாகக் குழுவிற்குச் சட்ட அங்கீகாரம் பெறுவதற்காக சட்ட நிருபணசபையில் ஐனாப் N. H. M. அப்துல்காதர் ஒரு சட்ட மூலத்தைச் சமர்ப்பித்தபோது அதிலே காணப்பட்ட சில மொழிப் பிரயோகங்களையிட்டு அப்துர் ரஹ்மான் ஆட்சேபந் தெரிவித்தார். மேலும் மருதானைப் பகுதியில் நிரந்தர வதிவோருக்குச் சில பாதுகாப்புகள் அளிக்கப்பட வேண்டியதற்குரிய காரணங்களை எடுத்துக்கூறி அதற்கான சில சிபார்சுகளையும் செய்தார். அவரது சிபாரிசுகளில் அநேகமானவை சட்டமூலத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டன.

இவர் இங்கிதம் நிரம்பப்பெற்றவர். எந்தவொரு மசோதா விற்கும் தன்னை அலட்டிக் கொண்டு ஆதரவளிக்கவும் மாட்டார். தனது ஆதரவை மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாக நல்கவும் மாட்டார். ஆனால் மக்களின் பொதுவான நலத்திற்காக சமர்ப்பிக்கப்படும் எந்தவொரு மசோதாவிற்கும் தனது மனப்பூர்வமான, நிறைவான ஆதரவை வழங்குவார்.

சட்டசபைக்கு வெளியேயும் இவரது அரசியற் பண்புகள் தீர்க்கதரிசனம் வாய்ந்தவையாகவும் பாரபட்சத்தை எதிர்ப்பவையாகவும் அமைந்தன.

1905-05-02ஆந் தேதி சட்டத்தரணி M. C. அப்துல் காதர் அவர்கள் உயர் நீதிமன்றத்தில் துருக்கித் தொப்பியணிந்து வழக் கொன்றில் தோன்றியபோது ஒன்றோ தலையில் அல்லது பாதங்களில் ஏதும் அணியாமல் வருமாறு அவரை பிரதம நீதிபதி பணித்தார். ஆனால் அப்துல் காதர் அவர்கள் இதற்கு இணங்க மறுத்து நீதிமன்றத்திலிருந்து வெளியேறினர். பின்னர் பிரதம நீதிபதியை அவரது அறையில் சந்தித்து முஸ்லிம்கள் தலையை மறைப்பதன் மூலமே மரியாதை காட்டிக்கொள்வர் என்பதை விளக்கிக் காட்டினாலும் நீதிபதி அவ்விளக்கங்களை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் ஆரம்ப காலங்களில் முஹம்மத் ரசூல் ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லமவர்களின் நடைமுறைகளைப் பின்பற்றி தலைப்பாகையையும் பின்னர் அவர்கள் ஆத்மீக அறிவுகளைப் பெற்ற நாடுகளான எஹிப்து, பாரசீகம், போன்ற நாடுகளில் நிலவிய நடைமுறைகளை மேற்கொண்டு 'கூபா', 'ஸுறத்' போன்ற சிரசணிகளையும் அணிந்தார்கள். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இருந்து இலங்கை முஸ்லிம்கள் துருக்கி சுல்தானையே கலீபாவாக ஏற்றிருந்தமையால் துருக்கித் தொப்பியை அணியத் தொடங்கினர்.

எனவே பிரதம நீதிபதியின் தீர்ப்பை ஜனாப் I. L. M. அப்துல் அஸீஸ் அவர்கள் கேள்வியுற்றதும் உடனே தனது 'முஸ்லிம் கார்டியன்' என்ற பத்திரிகைமூலம் இப்பிரச்சினையை யிட்டு முஸ்லிம் சமூகத்தவரைத் தட்டியெழுப்பினார்— சிரசணி என்பது சிறு விஷயமானாலும் படிப்படியாக ஏனைய உரிமைகளும் பறிபோக அது முதற்படியாக அமையலாம் என்ற அபாயத்தை எடுத்துக்காட்டி நீதிபதியின் தீர்ப்பிற்கு எதிராகச் சமூக விரோதத்தைத் திரட்டினார்.

இதன் விளைவாக W. M. அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள் தனது தலைமையின்கீழ் 30,000 பேருக்குமேல் சமூகமளித்த ஒரு பிரமாண்டமான கூட்டத்தை மருதானைப் பள்ளிவாயில் மைதானத்தில் நடத்தி இப்பிரச்சினையில் முஸ்லிம்களுக்குச் சாதகமான ஒரு தீர்வைப் பெறுவதில் வெற்றி கண்டார்.

உயர் நீதிமன்றத்தின் பதிவுகள் பின்வருமாறு மாற்றியமைக்கப்பட்டன.' சட்டத்தரணிகளின் வழமையான மேலங்கி, பட்டிகள் ஆகியவற்றுடன் முஹம்மதியர்கள் வைபவங்களின் போது வழமையாக அணியும் நீண்ட கறுப்பு மேலங்கியும் அணிந்திருந்தால் முஹம்மதியர்கள் வழமையாக அணியும் "பெஸ்" (துருக்கி) தொப்பியையும் அவர்கள் விரும்பினால் அணிந்து உயர் நீதிமன்றத்தில் தோன்ற அனுமதிக்கப்படலாம்.

அப்துர் ரஹ்மானுடைய காலத்தில் இலங்கை சோனகரது இன வரலாற்றைப்பற்றி ஒரு புயலே எழுந்தது. லேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவருடைய 'இலங்கைச் சோனகரது இனவரலாறு' என்ற நூலில் இவர்கள் மதம் மாறிய இந்தியத் தமிழர்களே என வாதாடினார். சோனக சங்கம் உடனே இக் கூற்றுக்கு ஆட்சேபம் தெரிவித்தது மட்டுமின்றி சங்கத் தலைவர் I. L. M. அப்துல் அஸீஸ் ஒரு மறுப்பு நூலையும் வெளியிட்டார். அந்நூலில் 'சோனகர்' என்பவர்கள் பலநூற்றாண்டுகளுக்கு முன் இலங்கையில் குடியேறிய அராபியரது சந்ததியினரே என்று உறுதியாக நிரூபித்தார்.

இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களுள் பெரும்பான்மையினர் இலங்கை சோனகர் ஆவர். இலங்கையை தமது தாய் நாடாகக் கொண்டு தமது நிரந்தர ஈடுபாடுகளை இங்கேயே கொண்டுள்ளவர்கள் இவர்கள்.

முஸ்லிம் அராபியர் ஹிஜ்ரி 65 - 68 இல் ஆட்சி புரிந்த கலீபா அப்துல் மாலிக் இபன் மர்வான் காலத்திலிருந்தே இலங்கையுடன் தொடர்புள்ளவர்களாகயிருந்தாலும் இஸ்லாம் தோன்றுவதற்கு முன்னரும் அராபியர் இலங்கையுடன் உறவுகள் வைத்திருந்துள்ளனர் என பல வரலாற்றுச்சான்றுகள் கூறுகின்றன.

இன்று அராபிய விரிகுடா என்று அழைக்கப்படும் பிரதேசத்தில் கிறிஸ்துக்கு 2000 வருடங்களுக்கு முன் இன்றைய ஸீரியா, லெபனான் பகுதிகளில் "பீணிஷயர்கள்" என்றழைக்கப்பட்ட ஒரு வர்க்கத்தினர் வாழ்ந்தனர். இன்றைய அராபிய

ரது மூதாதை வர்க்கத்தினர்களுள் இவர்களும் சேர்வர். திறமைமிக்க மாலுமிகளான பீணிஷியர் மத்தியதரைக்கடலூடாகவும் செங்கடலூடாகவும் பல பகுதிகளுக்கு கடல் மார்க்கமாகச் சென்று வியாபாரம் நடத்தியது மட்டுமின்றி மகா அலெக்ஸாண்டர், ஸேர் வேஷியஸ் போன்ற சக்கரவர்த்திகளுக்கு ஐரோப்பியர் அறிந்திருக்காத நாடுகளுக்கு வழி காட்டியும் சேவையாற்றினர்.

கி. மு. 327 ஆம் ஆண்டு மகா அலெக்ஸாண்டர் இந்தியாவின் வடபகுதிகளை ஆக்கிரமித்த வேளை அந்நாட்டிற்கு தெற்கில் இரத்தினங்கள், யானைத்தந்தங்கள் போன்ற செல்வங்கள் நிறைந்த ஒரு தீவுள்ளதாகவும் அதனை கைப்பற்றுவது அவனுக்கு பெருமையையும் செல்வத்தையும் தருமென அறிவுரை வழங்கப்பட்டது. ஆனால் அலெக்ஸாண்டர் நோயுற்றிருந்த காரணத்தினால் தன் தாயகம் திரும்ப நாடியதால் ஒரு கப்பலை எடுத்துச் சென்று அத்தீவைச் சுற்றிப்பார்த்து தனக்கு ஒரு அறிக்கை கொடுக்குமாறு ஒனோஸ் கிரிடோஸ் என்ற தனது கடற்படைத் தலைவனுக்கு பணித்தான். ஒனோஸ்கிரிடோஸ் இலங்கைத் தீவைச் சுற்றி வந்து வரைந்த படத்தில் மல்வத்து ஓயாவிற்கும் தெதுறு ஓயாவிற்கும் இடையிலுள்ள பகுதியில் "சோனி" "சோனி பொடோமஸ்" (சோனி ஆறு என்பதன் கிரேக்கப்பதம்) ஆகிய குறிப்புகள் கிரேக்க மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

'சோனி' யென்றழைக்கப்படும் ஒரு பிரிவினர் இப்பகுதிகளில் வாழ்வதாகவும் இவர்களது உயர்ந்த, கறுத்த, கூரிய மூக்கைக் கொண்ட தோற்றத்தினாலும் இவர்கள் கடல் மார்க்கமாக வர்த்தகம் செய்து வந்ததாலும் இவர்கள் பீணிஷியர்களாக இருக்க வேண்டுமெனவும் அவனது அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறான்.

தமிழில் 'சோனி' என்றழைக்கப்பட்ட இந்த பீணிஷிய அராபியர் சிங்களத்தில் 'யோன்' என விளங்கினர். அராபியர் இந்தியாவில் வர்த்தகம் செய்வதற்கு முன் கிரேக்கர்களே அங்கு வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். கிரேக்கத்திற்கு பண்டையப் பெயரான 'இயோனியா' என்பதிலிருந்து அவர்களுக்கு பாளிமொழியில் "யோன" என்றும் சமஸ்கிருத மொழியில் 'யௌலன' என்றும் பெயர் வந்தது. காலக்கிரமத்தில் இச்சொல் 'வெளிநாட்டவர்' என்ற கருத்துக் கொண்டதாக மாறி அராபியர் இந்தியா வரத் தொடங்கியதும் 'அராபியர்' என்ற கருத்தைக் கொண்டுவட்டது. சிங்களத்திலும்

அராபியா 'யோனக' என்றும் அராபியா 'யோனகப்புர' என்றும் வழங்கலாயின. கிருஸந்தேஸய, லெலவிஹிணி ஸந்தேஸய, ஹண்ஸ ஸந்தேஸயப் போன்ற பண்டை காவிய நூல்களில் 'யோனக' என்ற பதம் பிரயோகிக்கப்பட்டிருந்ததோடு பிற்காலத்தில் அராபியர் 'மரக்கல' என்றழைக்கப்பட்டனர். இது 'கப்பல்காரன்' 'மாலுமி' என்ற கருத்தைக்கொண்ட 'மர்கபி' என்ற அறபுச் சொல்லிலிருந்து முஸ்லிம் முக்கியஸ்தர்களை 'மர்க்கார்' என்றும் மரைக்கார் என்றும் மலபார் பகுதியினர் அழைத்ததிலிருந்து உருவாகிய பதமாகும்.

'யோனக' எனும் அராபியர் ஆரியர் இலங்கைக்கு வருமுன்னரே இலங்கையுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தார்களென 'மஹாவம்சம்' அறிஞர் வில்ஹெம் கைசர் குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்திரியஸ் நெல் எனும் சரித்திர நூலாசிரியர் கி. மு. 377 ஆம் வருடம் அநுராதபுரத்தில் அரபிகளின் குடியிருப்புக்காக புறம்பான ஒரு பகுதி ஒதுக்கப்பட்டிருந்ததாகக் கூறுகிறார். அநுராதபுர சூழலிலிருந்து தோண்டி எடுக்கப்பட்ட புதை பொருள்களுள் அறபிப் பெண்கள் அணியும் ஆபரணங்களும் அடங்கியுள்ளன. அறபிகள் அக்காலத்தில் குடும்பமாகவும் வந்து குடியேறியுள்ளார்கள் என்பதற்கு இது ஒரு சான்றாகும். 17 ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் ஆயிரக்கணக்கான முஸ்லிம்கள் சம்ஹாரம் செய்யப்பட்ட இடம் 'யொன்கல்' என்றே அழைக்கப்படுகிறது. அதே போன்று, "துண்ஸரண" என்ற பண்டைக்காலப் பெளத்த பக்திப் பாடலில்

“யன்னை மீடடி யடிமை - பூலினை வி தீரே
யன் ஈலிவி லெட்டி ஸீனே - ஸூனா வி லெனே
யன் ஈனனை மீனனை பூரே - மூலினை வி மீனனை
யன் ஈடி லெனனை மீனனை மீரணனை மீரணனை.”

“மம்தாய நதிக்கரையின் மணலிலும் ஸமண மலை உச்சியிலும் யோனகப்புர நகரத்திலும் அவரது அடிச்சுவடு பதிந்திருக்கிறது. முனி அவர்களது மகிமைமிக்க அடிச்சுவட்டினை நான் சிரம்தாழ்த்தி வணங்குகிறேன்” புத்தர் மகான் அராபியாவிலும் அவரது அடிச்சுவட்டை விட்டுச் சென்றுள்ளார் என்ற கருத்து வந்திருக்கிறது. நபி சூலைமான் (அலை) காலத்தில் கூட அராபியர் காலியிலிருந்து பொருட்களை வருவித்ததாக சரித்திரம் கூறுகிறது. மேலும், 'ஜஸீறத் அல்யாகூத்' — இரத்தினத்தீவு — என்று அவர்கள் அழைத்த இலங்கையை கடல் மார்க்கமாக அணுகும் போதே 'ஸமணக் கூட்ட' என்ற வர்கள் பெயரிட்டிருந்த ஸ்ரீபாத மலை தென்படும். இம்மலைப்

பிரதேசத்திலிருந்து மின்னல் வெட்டும். எனவே, மின் வெட்டி மழைபெய்யாத இக்காட்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொய்யான உறுதி மொழிகளுக்கு அராபியரிடையே 'பாக் ஸீலான்' — இலங்கைமின்னல் — என்ற சொற்றொடர் மரபு வழக்கிலிருந்தது.

இலங்கையின் குடியேற்ற நாட்டுக் காரியதரிசியாக கடமை யாற்றிய சரித்திர ஆசிரியர் ஸேர் ஜேம்ஸ் எமர்ஸன் டெணண்டின் கூற்றுப்படி அராபியர் ஜூவியஸ் ஸீஸரின் காலத்தில் — கி. பி. முதலாம் நூற்றாண்டிலேயே இலங்கையில் காணப்பட்டனர்.

“முஹம்மத் பிறப்பதற்கு நூற்றாண்டுக் காலங்களுக்கு முன்னரே அவர்கள் இங்கு வர்த்தகர்களாக விளங்கினர். இந்திய சமுத்திரப் பிரதேசத்தில் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்ட அதே வேளை அக்டியம் என்ற இடத்தில் நடந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கடல் யுத்தத்தில் மார்க் அண்டோனியின் கப்பல்களை இயக்குவதிலும் ஈடுபடுமளவிற்கு அவர்கள் வியாபார முயற்சியின் மேல் பாசங் கொண்டவர்களாகயிருந்தனர். “பெறிப்லஸ்” என்ற நூலை எழுதியவர் இவர்களை இலங்கையில் கிறிஸ்தவ யுகத்தின் முதல் நூற்றாண்டளவில் கண்டார்”

திருத்தாதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் இஸ்லாத்தினை போதித்து பரப்பியதையடுத்து அராபியரின் நடவடிக்கைகள் மெருகேறின. செல்வமீட்டுதலுக்கு ஒரு புது தாற்பரியத்தை கண்டனர்; ஒரு புது ஊக்கத்தை உணர்ந்தனர். இஸ்லாத்தினை கடைப்பிடிக்கவும் இஸ்லாத்தினை பரவலாக்கவும் அல்லாஹுத்த ஆலாவினால் அருளப்படும் ஒரு வரமே செல்வம் எனக் கொண்ட இவர்கள் தங்களது வர்த்தக நடவடிக்கைகளையும் அவை நடைபெற்ற தளங்களையும் விஸ்தீரணம் செய்தனர். குறிப்பாக, ஹிஜ்ரி 9 ஆம், 10 ஆம் வருடங்களில் பெருந்திரளாக இஸ்லாத்தினைத் தழுவிய யெமன், ஹழ்றமௌத்பகுதி அராபியர் பாரசீக குடா, எகிப்து போன்ற நாடுகளிலிருந்து இந்தியா, இலங்கை ஜாவா, சீனா ஆகிய நாடுகள் வரைசென்று வர்த்தக, மார்க்க சேவைகள் புரிந்தனர்.

இவ்வராபியர் இலங்கைக்கும் வந்து ஏற்கனவே உமர் (ரலி) அவர்களது காலத்தில் இஸ்லாத்தைப்பற்றியறிந்து வந்து முஸ்லிம்களாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்த இலங்கை வாழ் அராபியருடன் உறவு பூண்டு இஸ்லாத்தினை தழைக்கச் செய்தது மட்டுமல்லாமல் அவர்களுடன் சிலர் இங்கு குடியேறி வாழவும் செய்தனர்.

இக்காலகட்டத்தில் அல்வலீத் இப்ன் அப்துல் மாலிக் (கி. பி. 705 — 715) கின் கலீபத்திலுத்தின் போது இலங்கையில் வாழ்ந்திருந்த சில அராபியர்கள் இறந்துபோக அவர்களது குடும்பங்களை கவனிக்கவும் அக்குடும்பங்களின் மார்க்கத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யவும் எவருமிருக்கவில்லை. எனவே இலங்கை அரசனே அவர்களுக்கு விலையுயர்ந்த பரிசுகளும் கொடுத்து கூபா நகரத்திற்கு அல்ஹஜ்ஜாஜ் இப்ன் யூஸூபிடம் கடல் மார்க்கமாக அனுப்பி வைத்தான். இந்தியாவில் திபல் எனுமிடத்தை கப்பல் சேர்ந்த போது கடற்கொள்ளையர்சிலர் அதனைத்தாக்கி, பரிசுகளை யெல்லாம் கொள்ளையடித்ததோடு அப்பெண்களையும் சிறைப்பிடித்தனர். இதனைக்கேள்வியுற்ற அல்ஹஜ்ஜாஜ் இந்தியா மீது படையெடுத்து வந்து பெண்களை மீட்டு திபல் பிரதேசத்தையும் கைப்பற்றினார்.

மேலும், பக்தாத் கலீபானிலால் 10 ஆம் நூற்றாண்டில் மதப்பிரசாரத்திற்காக அனுப்பப்பட்ட காலித் இப்ன் அபூ புகாயா என்பவர் கொழும்புக் கோட்டையில் இலங்கையின் முதலாவது பள்ளிவாயிலைக் கட்டி வைத்தார். இவர் இறையடி சேர்ந்த வேளை அவரது உடல் இப்பள்ளி வாயிலில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டு அவரது கப்ர்ஸ்தானத்திற்கு மேல் ஒருகல்வெட்டும் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. கலிபானிலேயே செய்தனுப்பட்டதாகக் கூறப்படும் இக் கல்வெட்டு பள்ளிவாயில் போர்த்துக்கேயரினால் அழிக்கப்பட்டபிறகும் 600ஆண்டுகள் அவ்வாறேயிருந்து, ஒல்லாந்தர் காலத்தில் கொழும்பு திஸாவை அதிகாரியின் வீட்டுப்படியாக பாவிக்கப்பட்டது. பிரித்தானிய ஆட்சியின் போது இக்கல்வெட்டின் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்துகொண்ட ஓர் அதிகாரி அதன்பிரதியை இங்கிலாந்தில் கேம்பிறிட்ஜ் சர்வகலாசாலையின் பிரபல அறபு அறிஞருக்கனுப்பி அதன் மொழிபெயர்ப்பைப் பெற்றுக் கொண்டார். அபூபுகாயாவின் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்தனையொன்றைக் கொண்ட இக்கல்வெட்டு புதினக் காட்சிச்சாலைக்கு பொறுப்பளிக்கப்பட்டது.

இவை மட்டுமன்றி, ஏழாம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் ஒரு அராபியரிடம் இரத்தினக் கல்லொன்று காட்டப்பட்ட போது “இது இலங்கையைச் சேர்ந்ததல்ல” என்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு இலங்கையைப்பற்றி அராபியர் அறிந்திருந்தது ரஸூல்லாஹ்வின் காலத்திலேயே ஒரு அராபியர் “ஸமந்த் கூட்ட” என்றவர்கள் அழைத்த ஸ்ரீபாதமலையை தரிசிக்க வந்தது 851ஆம் ஆண்டு இலங்கை வந்த ஸுலைமான்

என்ற அராபியர் அல்லாஹ்விலும் ஆதமும் ஹவ்வாவும் தூக்கியெறியப்பட்டபோது அவர்கள் பூமியில் வந்தடைந்த இடம் இலங்கைதான் என்ற கருத்தை வெளியிட்டுச் சென்றது. 911 ஆம் ஆண்டில் இலங்கை வந்து அக்காலத்தில் இலங்கையில் நிலவிய அரசியல் மார்க்க குழல்களைப்பற்றி எழுதிய அபு ஸயீத் எனும் அராபியர் இலங்கை அரசனின் 16 மந்திரிகளுள் நால்வர் முஸ்லிம்களாகயிருந்தனர் எனக்குறிப்பிட்டுள்ளது போன்ற எண்ணற்ற சம்பவங்கள் வரலாற்றேடுகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவையெல்லாம் இன்றைய சோனகரின் மூதாதையரான அராபியர் இஸ்லாத்திற்கு முன்னும் இஸ்லாம் பரவிய கால கட்டங்களிலும் இலங்கையில் நிரந்தரகம் கொண்டுள்ளவர்களாக இருந்துள்ளனர் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

சிங்களவர் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட விருப்பமில்லாதிருந்ததனால் அவர்களது பொருட்களை 8ஆம் நூற்றாண்டின் பாண்டிய ஆக்கிரமிப்புகளுக்குப்பின்னர் இலங்கையில் குடியேறிய மலபார் வாசிகளே வாங்கிவந்து அராபியருக்கு விற்கார்கள். இம்மலபார் வாசிகளுடன் அராபியர் தமிழில் பேசி வர்த்தகஞ் செய்ததாலும் சிங்களவருடன் வர்த்தக தொடர்புகள் வைத்திருக்காததாலும் தமிழ்மொழியே அவர்களது தாய் மொழியாக வளர்ந்தது.

இவ்வாறான சரித்திர, இலக்கிய, மார்க்கச் சான்றுகள் முன்னே ஸேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனின் கூற்று தோல்வியுற்றது. எனவே, அவரே சோனகரின் அராபியப் பாரம்பரியத்தையும் தனித்துவத்தையும் ஏற்று சட்ட நிருபண சபையிலே உரையாற்றினார்.

“இப்பெயர் பெறுமதி வாய்ந்தது இக்காரணத்திற்காக “முவர்கள்” என்று தம்மை அழைத்துக் கொள்பவர்கள் முதன் முதலிலும் இன்று கூடவும் சோனகர் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். போர்த்துக்கேயர் இங்கு வந்தனர். இத்தீவிற்கு வந்த முதல் ஐரோப்பியர் அவர்களே. மொரோக்கோவில் இருந்து போர்த்துக்கலுக்குள்ளும் ஸ்பானியாவுக்குள்ளும் திரளாக வந்த “முவர்”களை, பிரான்ஸ் சமவெளியில் சார்ள் மேன்ஜூடன் யுத்தம் செய்த “முவர்”களை, அவர்களது முக்கியத்துவத்தையெல்லாம் போர்த்துக்கேயர் நன்கறிந்திருந்தனர். அவர்கள் இங்கு வந்தபோது இவ்வினத்தினர் யார் என அறிய விழைந்தனர். இவர்கள் ‘சோனகர்’ என அவர்களுக்கு கூறப்பட்டது. இவர்களது பழக்க வழக்கங்களையும் சம்பிரதாயங்களையும் அவர்கள் அறிந்துகொள்ளவும் புரிந்து கொள்ளவும் முற்பட்டனர்.

டனர். அவர்கள் அறிந்திருந்த பெயரை, அதாவது “முவர்” கள் என்ற பெயரை சோனகர்களுக்கு வழங்கினர். நாலு நூற்றாண்டுகளாக சோனகர் இப்பெயருக்கு பழக்கப்பட்டுவிட்டார்கள். அப்பெயரையே விரும்புகின்றனர். இலங்கை சோனகருக்கு இலங்கை “முவர்”கள் என்ற பெயர் பெறுமதிமிக்கது என நான் கூறுகிறேன் அப்பெயரினால் அவர்களுக்கு கிடைக்கும் கௌரவத்தையும் சந்தோஷத்தையும் அவர்கள் இழக்கச்செய்யலாகாது நாம்”

போர்த்துக்கேயரின் பக்கத்து நாடான மோறிடேனியா வாசிகளை அவர்கள் “மோற்ஸ்” என்றே அழைத்தனர். மோற்ஸ் முஸ்லிம்களாக இருந்ததனாலும் இலங்கையில் போர்த்துக்கேயர் சந்தித்த அராபியரும் முஸ்லிம்களாக இருந்ததாலும் இந்த அராபியரையும் அவர்கள் “மோற்ஸ்” என்றழைத்தனர். இதுவே நாளடைவில் ‘முவர்ஸ்’ ஆக மாறியது. பிரித்தானியரும் ஐரோப்பாவில் அவர்கள் அறிந்திருந்த “ஸறஸன்”, “டர்க்” என்ற முஸ்லிம்களின் பெயர்களையே இலங்கை சோனகருக்கு முதன் முதலில் உபயோகித்தாலும் பின்னர் அவர்களும் ‘முவர்ஸ்’ என்பதையே ஏற்றுக்கொண்டனர்.

1910 ஆம் ஆண்டு முஸ்லிம் உலக வரலாற்றில் இரத்தந்தோய்ந்த ஓர் அத்தியாயத்தை உலக சக்திகள் தொடங்கி வைத்தன. பால்கான், திரிப்போலி ஆகிய யுத்தங்கள் இஸ்லாத்தின் பேரில் மரணகாயங்களை விளைவித்தன. துருக்கி கலீபத் என்ற விளக்கு அணைந்து கொண்டிருந்தது.

மேற்கத்திய எழுத்தாளர்களும் பேச்சாளர்களும் இஸ்லாம் தேய்வு கண்ட ஒரு மார்க்கம் என்றும் வலுவழிந்துவிட்ட ஒரு சக்தியென்றும் காலமாற்றங்களினால் அர்த்தமற்றுப் போன ஒரு கலாசாரம் என்றும் பிரசாரங்களைத் தொடங்கினர்.

இஸ்லாத்தின் பெருமை சரிந்துவிழும் தறுவாயிற் காணப்பட்டது. மேற்கத்திய சக்திகளின் இந்த அதர்ம ஆக்கிரமிப்புக்களினால் அதிர்ச்சியடைந்த அப்துர் ரஹ்மான் 1912 ஆம் ஆண்டு பெருங்கூட்டமொன்றிற்குத் தலைமைதாங்கித் துருக்கி சுல்தானின் கீழிருந்த திருப்போலி மீது இத்தாலிய ஆக்கிரமிப்பை வலுவாகக் கண்டித்தார்.

இஸ்லாமிய சமூகத்தினுள் பல பிற சமூகப் பழக்கங்கள் ஊடுருவியிருப்பதை அவர் கண்டார். இஸ்லாமியப் போதனைகளுடன் பிற சமூகப் பழக்கங்களும் ஒன்றொன்று பின்னிப் பிணைந்திருந்தன. இவ்வாறான பழக்க வழக்கங்களில் சீதன

மும் ஒன்றாக இருந்தது. மணமகன்தான் மணமகளுக்குச் சீதனம் கொடுக்கவேண்டுமென்று இஸ்லாம் கூற இலங்கையிலுள்ள முஸ்லிம்களோ இதற்கு நேர்மாறான சம்பிரதாயத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தனர். வறிய குமர்களுக்கு இது ஒரு பெரும் பாதிப்பாக இருந்தது.

இத்தீய வழக்கம் நிலவிப் பெருகுவதையும் தனது சமூகத்திற்கு இது விளைவிக்கக்கூடிய தீமையையும், இதனால் தனது சமூகம் எதிர்நோக்கி நின்ற அபாயத்தையும் உணர்ந்த அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள் சீதனமுறையைத் துணிச்சலுடன் பகிரங்கமாக எதிர்த்தார். அவர் போதித்ததைச் செயலிலும் காட்டினார். தன்னுடைய ஒரே மகனைத் தங்களது புத்திரிகளுக்குத் திருமணஞ் செய்துவைக்கக் கேட்டுவந்த எத்தனையோ செல்வந்தத் தந்தையர்களை அப்துர் ரஹ்மான் நிராகரித்து விட்டார். பாரம்பரியமாக வழங்கிவரும் ஒரு தீய வழக்கத்தை ஒரு தனி மனிதரால் தகர்த்தெறிய முடியாது. சமூகத்தவரின் விடாப் பிடியினால் அவரது போராட்டம் தோல்வியில் முடிந்திருக்க வேண்டுமென்பதை இன்றுள்ள நிலைமையை நோக்கும்போது தெளிவாக விளங்கிவிடும்.

இவர் தன் தந்தையைப் போன்றே முஸ்லிம் சிரூர்க்டு ஆங்கிலக் கல்வி அவசியமானதென்ற கருத்தினைக்கொண்டவராக இருந்தார்.

வரையறுக்கப்பட்ட இலங்கை முஸ்லிம் கல்விச் சங்கத்தின் தலைவராகப் பதவியேற்று சங்கத்தின் விவகாரங்களைத் திறகை வழி நடத்திப் பராமரித்ததுடன் ஹுசைனியா ஆண்கள் ஆங்கிலப்பாடசாலையையும் பாத்திமா பெண்கள் ஆங்கிலப்பாடசாலையையும் நிறுவுவதில் சங்கக் காரியதரிசி நீதிபதி M.T. அக்பார் அவருடன் பெரும் முயற்சிகள் எடுத்து வெற்றி கண்டார்.

'ஸிலோன் இன்டிபென்டன்ஸ்' பத்திரிகையின் நிருபருக்களித்த பேட்டியொன்றில் திரு. டென்ஹாம் அவர்களினால் பிரேரிக்கப்பட்ட தீர்மானமொன்றினை முற்றாக ஆதரிக்குமுகமாக அவர் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

'முஸ்லிம்களிடையே ஆங்கிலக்கல்வி மிகத்தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளது. சனத்தொகை அடிப்படையில் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்படித்து சரிவரக்கல்வி கற்றவர்களின் சதவீதம் மிகமிகச் சிறியதாகவே இருக்கிறது. 20 வருடங்களுக்கு முன்னர் எனது தந்தையாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஸாஹிபுக் கல்லூரி நமக்கிருக்கிறது. இங்கு கட்டிடங்களை விஸ்தீரணம் செய்யவும், ஒரு விஞ்ஞான

ஆய்வுகூடம் அமைப்பதன் மூலமும் ஆசிரியர் குழாமில் இன்னும் அதிகமாகத் திறமை மிகுந்தோர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வதன் மூலமும் பாடசாலையை அபிவிருத்தி செய்யவும் எல்லாச் சாத்தியங்களுமுண்டு.’

இலங்கை முஸ்லிம்களின் நிலைமை பற்றிப் பேசுகையில்:

‘முஸ்லிம்களின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றது. பரம்பரையாக வந்த சொத்துக்களைக்கொண்டு அவர்கள் சொகுசாக வாழ்வதனாலேயே அவர்கள் செல்வம் படைத்தவர்கள் போல் காட்சியளிக்கிறார்கள். இப்போது வர்த்தகத்தில் அதிகம் போட்டிவந்துவிட்டது. ஒருகாலத்தில் சோனகர் கையிலிருந்த வர்த்தகத்தில் மற்றவர்களும் பங்கு கொள்கிறார்கள். கடந்த 7,8 வருடங்களின்போது ஒரு மறுமலர்ச்சி ஏற்படுவதைக்கண்டு கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. இளம் முஸ்லிம்கள் உயர் மட்டத்தொழிந்துறைகளிலும், இலிகிதர் சேவையிலும் பணியாற்றுவதுடன் ஆங்கிலக் கல்வியிலும் அதிகம் சிரத்தை காட்டுகின்றனர். இவ்வாறாகவே முழு மூச்சாகத் தொடர்ந்து செயலாற்றப்படாவிட்டால் இன்னும் 20,30 வருடங்களில் முஸ்லிம்கள் தண்ணீர் இழுத்தும் விறகு தறித்தும் ஜீவனோபாயத்தை மேற்கொள்பவர்களாக மாறிவிடுவார்கள்.’

நாட்டிற்கும் அதேபோன்று சோனகர்களுக்கும் சிறந்த சேவை செய்தார். அவர் கௌரவப் பண்புகள் நிறையப் பெற்றவர். ஏனையோரது மரியாதைக்கும் பாத்திரமானவர்.

நாட்டிற்கு அவராற்றிய நற்சேவையைப் பாராட்டுமுகமாக அரசு அவருக்கு பிரபுப்பட்டத்தை வழங்க முன்வந்த போது இவர் அதனை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டார். ஏனெனில் இப் பட்டம் மக்களிடமிருந்து தன்னேப்பிரித்துவிடக் காரணமாகலாம் என்பதனால்தான்.

அப்துல் ரஹ்மான் அவர்கள் ஏழைகளுக்கு வாரி வழங்குவதில் தனது தந்தையின் அடிச்சுவடுகளில் நடந்தார். பல கல்விச் சபைகளுடன் இணைந்து பற்பல பாடசாலைகளுக்கும் பள்ளிவாயில்களுக்கும் உதவிபுரிந்து அவற்றின் விவகாரங்களை மேம்பட நடத்துவதில் துணைநின்றார். தந்தையினால் அவருக்கு விட்டுச்செல்லப்பட்டிருந்த சொத்துக்களிற் பெருமளவைத்தான் தருமஞ்செய்வதில் அர்ப்பணித்தார். 1915 ஆம் ஆண்டின் இனக்கலவரத்தினால் முஸ்லிம்கள் பாதிக்கப்பட்டதும், இலங்கை முஸ்லிம்களின் கல்விக்குத்தக்க பாதுகாப்பு அளிக்கப்படாது விட்

டால் முஸ்லிம் சமுதாயமே திக்கற்று நிற்கவேண்டியநிலை ஏற்படலாம் என்பதை உணர்ந்தார் அப்துர் ரஹ்மான். எனவே இலங்கை முஸ்லிம் கல்விச் சங்கத்திற்கு நிதி சேர்ப்பதில் நீதிபதி M. T. அக்பார், ஸேர் முஹம்மத் மாக்கான் மாக்கார் ஆகியோரோடு சேர்ந்தியங்கி 1918 ஆம் ஆண்டு சங்கத்தினை வரையறுக்கப்பட்ட தாபனமாகப்பதிவு செய்யவும் ஆதரவளித்தார்,

திமரென அவர் ஒருநாள் நோய்வாய்ப்பட்டார். பாரிசு வாதத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட அவர் ஒருவருடத்திற்கு எழுந்திருக்கவே இல்லை. கோலையைச்சேர்ந்த கைதேர்ந்த ஒரு உடையார் இவருக்கு வைத்தியஞ் செய்தார். உடையார் எனப்படுவோர் அராபியாவிவிருந்து இங்கு வந்த பெயர்பெற்ற யூனனி வைத்தியர்களின் பரம்பரையினராவர். சிங்கள அரசர்கள் காலத்தில் இந்த உடையார்கள் சமஸ்தான மருத்துவர்களாகவும் கடமையாற்றி இருக்கிறார்கள். நமது அப்துர் ரஹ்மானும் திறமைமிக்க வைத்தியத்தின் விளைவால் அல்லாஹ்வின் பேரருளால், உடல்தேறித் தனது வழமையான நாளாந்தக் கடமைகளில் ஈடுபடத்தொடங்கினார். ஆனால் அவரது இடது காலங்கையும் சரிவர இயக்கத்திற்கு மீளாதுபோன காரணமாக ஒரு கைத்தடியின் உதவி தேவையாக இருந்தது.

எனினும் இவரது மனத்துணிவு சற்றேனும் குறையவில்லை. ஒரு சுவாரஸ்யமான சம்பவம் ஈண்டு குறிப்பிடற்பாலது. சோனக சமூகத்தினரிடையே ஏற்பட்டிருந்த ஒரு கருத்து வேறுபாடுகாரணமாக ஸேர் முஹம்மது மாக்கான் மார்க்கார் அவர்கள் தனது மகளின் நிக்காஹ் வைபவத்தை நடத்துவதற்கு மருதானைப் பள்ளி வாயிலில் இருந்து ஒரு கத்திபைப் பெறமுடியாமற்போனது. இதனால் வருத்தமும் கோபமும் கொண்ட அவர் அப்துர் ரஹ்மானிடஞ் சென்று உதவிகோரினார். அப்துர் ரஹ்மானே அத்தினமே விவாகச் சடங்கினை நிறைவேற்றத்தான் ஒரு கத்திபைக் கொண்டு வருவதாக உறுதியளித்தார். பின்னர் பதிவாளர் நாயகத்திடம் சென்று M. S. அகமது லெவ்வை ஆலீம் என்பவரைக் கத்திபாக நியமிக்கச் செய்து அன்றே விவாகச் சடங்குகளை நடத்தி வைத்தார்.

இவர் 3 மக்களைத் தனது வாரிசாக விட்டுச் சென்றார். அவர்கள் ஸேர் ரூஸிக் பரீத் அவர்களும், முஸ்லிம் மகளிர் கல்லூரி நிர்வாகியும் முஸ்லிம் மகளிர்களுள் முதலாவது J. P. யுமான ஜனாபா றஸீனா முஹியித்தினும் ஜனாபா றபீக் புவாத் என்பாருமாவார்.

மக்கள் திரளாகச் சமூகமளித்திருந்த அவரது மரண ஊர்வலம் அலக்ஸாந்திரா வீதிப் பள்ளிவாயில் வழியாகச்சென்றது. இலங்கைச் சோனகர்களினது இன்னுமொரு தலைமகளின் சரித்திரம் முற்றுப்பெற்றது.

அத்தியாயம் 3.

(பிஸ்மில்லாஹ் அலா நிம்யத்தி மாஷா அல்லாஹ்)

ஸேர் ரூஸிக் பரீத்:

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்தசோனகர்களை முதலாம் மகா யுத்தமும் 1915 ஆம் ஆண்டின் கலகமும் சேர்ந்து ஆட்டங் காணச் செய்தன. துருக்கியுடன் மார்க்கப் பிணைப்புகள் கொண்டிருந்த இவர்கள் துருக்கியில் கிலாபத்முறை அட்டாடர்க்கினால் நீக்கப்பட்டதினாலும் ஐரோப்பா வெங்கணுமே இஸ்லாத்திற்குப் பாதகமான பிரசாரங்கள் நடைபெற்று வந்ததின் விளைவாகவும் முஸ்லிம்களின் சிந்தனா சக்தியில் — சிந்தனையோட்டத்தில் — பயங்கர வீழ்ச்சியேற்பட்டிருந்தது. அவர்களது ஆத்ம உணர்வுகளில் ஸ்திரமின்மை மேலோங்கியது.

காலமெனும் சமுத்திரத்தில் அமைதியும் சாந்தமும் மறைந்து அந்தகாரம் சூழ வழி தெரியாது, வழி தவறிச் சென்று கொண்டிருந்த முஸ்லிம்களுக்கு அபாயங்கள் நிறைந்த அவர்களது இருளான பாதைக்கு ஒளி தர ஒரு தாரகை பிறந்தது—ஸேர் ரூஸிக் பரீத்.

“விழித் தெழுங்கள் கிழக்கின் அடி வானத்தில் இருள் சூழ்ந்து விட்டது.”

நமது கனல்க்குக்கும் குரலினால் சபை ஒளி மிளிரச் செய்வோம்” என்று அல்லாமா இக்பால் ஆசியாவில் முஸ்லிம்களிடையே நிலவிய விசனகரமான நிலையைக் களைந்தெறிய ஸேர் அப்துல் காதிர் அவர்களுக்கு அளித்த அழைப்பை இவங்கையில் ஸேர் ரூஸிக் ஏற்றார்போலும், மாநகர சபை, அரசாங்க சபை, பிரதிநிதிகள் சபை, செனட் சபைகளினது அரங்கினை ஐம்பது வருடகாலமாக அலங்கரித்துத் தனது சமூகத்தின் தந்தையாக, நண்பனாக சேவகனாக, காவல் தெய்வமாகப் பணியாற்றினார். ஆயாசத்தின் உள்நடும் விரக்தியினூடேயும் ஆழ்ந்து கொண்டிருந்த தன் சமூகத்தைப் பாரில் தலைநிமிர்ந்து நடக்கச் செய்யத் தியாக உணர்வுடனும் நுண்ணிய ஆற்றலுடனும் அசாத்தியத் தெரியத்துடனும் சேவையாற்றினார்.

“ரூஸிக்கை இலங்கை சோனகரின் தலைவராக மட்டுமல்லாது இலங்கையின் பெரும் தலைவர்களுள் ஒருவராகவும் நான் கருதுகிறேன்” என்று 1948 இல் திரு. S. W. R. D. பண்டார நாயக்கா அவரைப் போற்றினார்.

புகழ்பெற்ற ஒரு தந்தையின் பெயரை நீடிக்கச் செய்யவந்த இந்த உயர் பிறவி, அதைவிடப் புகழ் பெற்றிருந்த பாட்டனாரின் பெருமையை மிகைக்கச் செய்யவந்த இந்தச் செல்லப் பேரன் கொழும்பு லெயார்ட்ஸ் புரோட்வே (இன்று மக்கி ஸ்டோர்ஸ் குடைத் தொழிற்சாலை அமைந்திருக்கும்) வளவில் தந்தை ஓனரபிள் W. M. அப்துர் ரஹ்மான் வசித்திருந்த போது ஹிஜ்ரி 1312 ஆம் ஆண்டு முஹர்ரம் மாதம் 10 ஆம் நாளான 1873 ஆம் ஆண்டு டிஸம்பர் மாதம் 29 ஆந் திகதியன்று பிறந்தார். அவரது அன்னை — ஈசுபுலெவ்வை மரைக்கார் ஹாஜியார் அவர்களின் சிரேஷ்ட புதல்வி ஹஜ்ரூ உம்மா — பாலகன் ரூஸிக்கின் மூன்றாம் வயதிலும் அவருடைய இனைய சகோதரி உம்முறகீபா பிறந்து இருபத்தேழே நாட்களிலும் இறையடி எய்தினார். (இன்னால் லாஹி வ இன்னா இலைஹிவ ரூஜிஹன்)

ரூஸிக் பரீத் தனது சகோதரி உம்முறஸீனாவுடன் பம்பலப் பிட்டியில் அமைந்திருந்த செல்வி பர்டினாண்டுவைய கல்விக் கூடத்தில் தமது ஆரம்பக் கல்வியைத் தொடங்கினார். பரிசுத்த குர் ஆனை ஓதவும் விளங்கிக் கொள்ளவும் அறபு மொழியில் தேர்ச்சிபெறவும் வேண்டுமென்பதால் ரூஸிக் அல் மத்ரஸத்துஸ் ஸாஹி ரூவுக்குச் சென்றார். பின்னர் சோனகச் சிரூர்கள் ஆங்கிலத்திலும் உயர்ந்த அறிவைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்ற அவரது பாட்டனாரின் அவா விற்கிணங்க திரு. O. E. மார்ட்டினஸ் நடத்தி வந்த கல்விக் கூடத்தில் சேர்ந்தார். பதினேராம் வயதில் அவர் ரூயல் கல்லூரியில் சேர்ந்தார். அன்று லென் லெபஸ்தியனில் — புதுக்கடையில் — அமைந்திருந்த ரூயல் கல்லூரியின் அப்போதைய அதிபர் திர்ச்சோர்லஸ் ஹாட்லியின் தலைமைத்துவத்தின் கீழும் ஆர்த்தர் வான் கியுலன்பாக் C. வீரக் கூன், பின்னொருகாலத்தில் கல்விப்பணிப்பாளரான S. P. பொயனூண்டர், சமரசிங்க, வான்ஹாப், ஆர்த்தர்பார்க். பூலியர் (1960 — 65 பாராளுமன்றத்தில் நியமன அங்கத்தவரான திரு. R. S. V. பூலியரின் தந்தை) வெலஸ் ஹுவன் போன்ற கல்வி ஞானமிக்க ஆசிரியர்களிடமும் இவரது அறிவு, உணர்வுகள், உளச்சார்புகள் என்பன விருத்தியுற்றன.

மூன்றாவது வயதிலே தனது பாட்டனாரிடம் வளர்ந்த ரூஸிக் இளம்பராயத்திலேயே சிநேகபாவமுள்ளவராகவும் பக்கத்துணை

யாக நின்று உதவியளிப்பவராகவும் இருந்ததை எரிக் டெ லொய்ஸா என்பார் விபரிக்கும் ஒரு சம்பவத்தின் மூலமே ஸ்ப ஷ்டமாக தெரிகிறது.

‘ரூஸிக்கின் பெற்றோர் வீட்டிலிருந்து எங்களிடம் சேவை செய்ய வந்த எங்கள் தாதிமூலம் குதிரைப்பந்தய மைதானத்தில் ஸேர் ரூஸிக்கை முதன்முறையாக நான் சந்தித்தேன். எனக்கு அப்போது வயது மூன்று; ரூஸிக்குக்கு ஒன்பது இருக்கும். ஓட்டம் முடிவுறும் ஸ்தானத்திற்கு எதிராக, நடுவர்கள் தளத்திற்குப் பக்கத்திலேயே ஓட்டங்களை எங்கள் தாதியுடன் சேர்ந்து நின்று பார்ப்பதற்கு இடம் பிடித்திருந்தோம். நாங்கள் சந்தித்த நாளி லிருந்து கொழும்பில் நடந்த ஒவ்வொரு ஓட்டத்தினத்திலும் ரூஸிக் எங்களுடன் வந்து சேர்ந்து கொள்ளத் தவறுவதில்லை. எங்கள் தந்தையின் குதிரை வெற்றி கொள்ள வேண்டும் என்று நாங்கள் கொள்ளும் அளவு ஆர்வத்திலேயே அவருங் காட்டி னார். நாங்கள் நின்று பார்ப்பதற்கென வேலிக்கு அருகாமையி லேயே கதிரைகள் இடப்பட்டிருந்தன. என்னைப் பாதுகாக்கு முகமாக ரூஸிக் என்னைப் பிடித்துக் கொள்வது வழக்கம்.’

ஸேர் ரூஸிக்கின் பாட்டனார், தந்தை ஆகியோர் தமது முஸ் லிம் சகோதரர்களுக்காக அரும் பெரும் சேவையாற்றியமை யால், அத் தலைமுறையில் வந்துற்ற ஒரே தலைமகன்—ஒரே ஆண்மகன் அவர்களது அடிச்சுவட்டிலேயே நடப்பது தானே மிகமிகப் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும். நாட்டின் சட்ட நிரு பண சபையின் ஆசனங்களை மகன் அலங்கரிக்கவேண்டும் எனத் தந்தை விரும்பினார், மக்களும் தங்களது முழு விசுவாசத்தினை யும் இளம் ரூஸிக் அவர்களிடம் அர்ப்பணிக்கத் தயாராக இருந் தனர்.

ஆனால் ஸேர் ரூஸிக் அவர்களோ அரசியலின் சலசலப்பிலிருந் தும்ஒதுங்கி வாழவேவிரும்பினார். தனது அமைதியான, ஆடம்பர மற்ற போக்கிற்கிணங்க 20 ஆம் வயதில்— 1913 ஆம் ஆண்டில் — மத்திய முஸ்லிம் இளைஞர் சம்மேளனம் என்ற தாபனத்தை அங்குரார்ப்பித்துத் தயக்கமின்றி உறுதியான மனத்திடத்துடன் முஸ்லிம்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண முற்பட்டார்— ஆயி னும், அரசியல் தொடர்புகளற்றே. பின்னர் முஸ்லிம் இளைஞர் சங்கத்திலும் சேர்ந்து குடியேற்ற ஆதிபத்திய அரசாங்கத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட முஸ்லிம்களின் ஈடேற்றத்திற்காக, உய்விற்காக அயராது உழைத்தார்.

ஆனால் காலமாற்றங்கள் சேவை என்பதன் தாற்பரியத் தையும் சேவை செய்பவர் யார், செய்யப்படுபவர் யார் என்ற

நிர்ணயங்களையும் மெல்ல மெல்ல மாற்றி வருவதை ஸேர் ரூஸிக் உணர்ந்தார்.

கொழும்பு பெரும் நகரமாக மாறிக் கொண்டிருந்தது. நாட்டின் எல்லா வர்த்தகங்களும் வெளிநாட்டு வியாபாரங்களும் இங்கு திரண்டிருந்தன. நாட்டின் விளைபொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வதும், நாட்டிற்குத் தேவையான அத்தனை பொருட்களையும் இறக்குமதி செய்வதும் கொழும்பு மூலமே. அதன் துறைமுகம் கிழக்கு — மேற்கு வர்த்தகக் கப்பல்களுக்கு மிக முக்கியமான நிலக்கரி நிரப்புத் தலமாகவும் அமைந்திருந்தது.

இரண்டரை இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட இந்நகர வாசிகள் அநேகமாக ஏற்றுமதி — இறக்குமதி தாபனங்களின் கூலியாட்களாகவும், துறைமுகத் தொழிலாளர்களாகவும், பொது கட்டிட வேலைப்பகுதி போன்றவற்றில் வேலைபார்க்கும் சாதாரணத் தொழிலாளர்களாகவும் இருந்தனர். சன நெருக்கடியான, அத்தியாவசிய வசதிகளற்ற சேரிகளில் வசித்த இவர்கள் தினந்தர வாழ்க்கை நடத்துவதற்குத் தாலும் திண்டாடியவர்களாக இருந்தனர். “தொழிலாளரின் தந்தை” A. E. குணசிங்க இவர்களை ஒருமுகப்படுத்தி, ஒருங்கு படுத்தி உரிமைகளுக்காக உரிய தேவைகளுக்காகப் போராடக் கற்றுக் கொடுத்துத் தொழிற் சங்கங்களை உருவாக்கி, வேலை நிறுத்தத்தை ஆயுதமாகக் கொண்டு அவர்களை வழி நடத்தி வந்தார். அக்காலப் பகுதியில் சட்டசபையிலும் அரசாங்க அலுவலகங்களிலும் நாட்டின் பரிபாலனத்தைக் காத்து வந்த உயர்குடி அரசியல் வாதிகளும், கல்வி கற்ற இலங்கையர் என்ற குடிமக்களும் குணசிங்காவையும் அவரது தொழிலாளர் கூட்டங்களையும் புறக்கணித்து அடக்கி நசுக்கி வந்தனர்.

ஆனால் இச் சமூக மாற்றத்தில் “சாதாரண மனிதன்,” “பொதுமகன்” பிறந்து விட்டான்; அவனே இனி நாட்டின் தலைவியினை நிர்ணயிக்கப் போகிறான் என்பதை ஸேர் ரூஸிக் பரீத் உள்ளூர உணர்ந்தார். கல்வி கற்ற, செல்வாக்குப் படைத்த சிலர் ஒரு சங்கமாக கூடியும், ஆட்சியாளரின் நன்மதிப்பைப் பெற்று அதன் மூலம் உயர் இடங்களைப் பிடித்தும் சமூகத்தின் ஒரு சாராருக்குச் சேவை செய்யும் காலம் படிப்படியாக மறைந்து மக்களின் அபிலாஷைகளை உணர்ந்து, அவர்களது வரம் பெற்று அவர்களின் கண்ணீர் துடைக்கும் யுகம் உருவாகி வருவதைக் கண்டார்.

இவ்வாறான தீர்க்க தரிசனங்களால் உந்தப் பெற்ற ஸேர் ரூஸிக் 1930 ஆம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியில் கொழும்பு மாநகரசபையின் நியூபஸார் வட்டாரத்தில் முஸ்லிம் “சாதாரண மக்கள்” வாழ்ந்த பகுதியில் போட்டியிட விருப்பதாக தன் தந்தையிடம் உசாவினார். தந்தையின் மகிழ்ச்சிக்கு இதை விட வேறென்ன வேண்டும்? உடனே புத்தம் புது நோட்டுகளாக இரண்டாயிரம் எடுத்துத் தேர்தல் செலவினங்களுக்காக மகனிடங் கையளித்தார். இது மட்டுமன்றி ‘றஸீன்டேல்’ இல்லத்திற்கு இணைந்ததாய் இருந்த ஒரு துண்டுக் காணியின் உறுதியைக் கொடுத்துப் பணம் பற்றாக் குறையாக இருந்தால் அக் காணியை ஈடுவைக்க அனுமதியுடன் தனது நல் ஆசிகளையும் வழங்கினார். “நியூ பஸாரின் சிங்கம்” என வருணிக்கப்பட்ட சட்டத் தரணி N. சரவணமுத்துவை எதிர்த்தே ஸேர் ரூஸிக் பரீத் தேர்தலில் குதித்தார். சிங்கத்தின் குகைக்குள் நுழைந்தே அதன் வாலை முறுக்கும் துணிச்சலுடன் பேரனுபவமுள்ள ஓர் அரசியல் வாதிக்குரிய துணிவுடன் இளம் ஸேர் ஸிரூக் நியூபஸார் சிங்கத்தை எதிர்கொள்ள முனைந்தார்.

ஸேர் ரூஸிக்கின் வசீகரமான அணுகுமுறையும் சிரித்த முகமும், மேலாக மக்களின் பிரச்சினைகளிற் காட்டிய அக்கறையும் பல நூற்றுக்கணக்கான ஆதரவாளர்களை அவர்பால் ஈர்த்தன.

முடிவு—பழுத்த அரசியல்வாதி ஓர் அரசியல் பாலகனால் அடித்து வீழ்த்தப்பட்டார்.

இதுவே அவரது அரசியல் வாழ்க்கையின் ஆரம்பம்; தனிப்பட்ட ஜனரஞ்சகத்தினது தொடக்கம்; சேவை, தியாகம் என்ற பாதையில் முதல் அடிச்சுவடு.

1933ஆம் ஆண்டு டிஸம்பர் மாதம் மீண்டும் சட்டத்தரணி சரவணமுத்துவுடன் போட்டியிட்டு அமோக வெற்றியீட்டினார்.

அரசியல்வானில் முக்கியத்துவம் பெற்றுவரும் சாதாரண மனிதர்களுடன் நெருக்கமாகப்பழகி அவர்களது பிரச்சினைகளைக் கிரகித்து அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதையே நோக்கமாகக்கொண்ட இவர், கொழும்பு மாநகரசபை அங்கத்தினராகச் சேவையாற்றிய காலப்பகுதியில் ஏழை மக்களின் குறிப்பாக “காமரப்பேலி” என்றழைக்கப்பட்ட சேரிகளில் பல இன்னல்களுக்கிடையில் உயிரையும் உடலையும் ஒன்றாகவே

வைத்திருக்கத் துன்புற்றுக் கொண்டிருந்தவர்களின் நலன் கருதிப் பணியாற்றினார்.

நியு பசார் வட்டாரத்தில் மாநகரசபை மருத்துவசாலை, லுக்மன்ஜீ பிரசவ ஆஸ்பத்திரி, பரடைஸ் பிளேஸ் என்ற இடத்தில் மாநகரசபை சலவைக்கூடம், சலவையாளருக்கு வதிவிடம், விளையாட்டு மைதானம் போன்றவற்றை நிறுவியது மாத்திரமின்றி கிருண்ட்பாஸ், ஸ்டேர்ஸ் வீதியில் அரசாங்க சிங்கள கலவன் பாடசாலையினை ஆரம்பிக்கத் தீவிரமாய்ச் செயலாற்றியதன் மூலம் ஏழைகளின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த உதவினார். வெள்ளப் பாதுகாப்பற்ற அக்காலத்தில் வருடா வருடம் களனி ஆறு பெருக்குற்று ஏற்கனவே வறுமையால் வாடியவர்களைச் சொல்லொணாத் துயரில் ஆழ்த்தி கஷ்டங்களுக்கு உள்ளான போதெல்லாமலே ஸேர் ரூஸிக் பரீத், அவர்களுக்கு ஒரு கருணைத் தெய்வமாக நின்று ஆதரவளிப்பார். கொழும்பில் வேலையற்றோர் இடாப்பொன்று 1939-9-21 அன்று தொகுக்கப்பட்டபோது வேலை தேடி வந்தோருக்குத் தானே முன்னின்று அளவிலா உதவியளித்தமையை எவரும் மறந்திலர். இவ்வாறான சேவைகளில் இனமத பேதமின்றி, எல்லோரும் ஏழைகளே என்னும் கருணை மனோபாங்கில் இயங்கினார் என்பதற்கு உள்ள பல சான்றுகளில் கிருண்ட்பாஸ், மோலவத்தை யில் ஜயதிலக்காராமய விகாரையையும் தாதுகோபுரத்தையும் கட்டுவதற்கான திட்டங்களிலும், மாதம்பிட்டியா மையவாடியில் ஒரு ஸாஸனாகாரத்தை அமைப்பதிலும் அவர் எடுத்துக் கொண்ட சிரத்தைகள் ஒன்றே போதுமானதாகும்.

இவை தவிர அவர் மாநகரசபையில் சாதாரண மனிதன் சார்பில் முதலாளித்துவ நடவடிக்கைகளை எதிர்த்தும் நின்றார். மக்களின் நன்மையைக் கருதிக் கொழும்பு காஸ் கம்பனியுடன் பெரும் போராட்டமொன்றையே நடத்தினார். வாயுஎரி விளக்குகளை அகற்றி மின் விளக்குகளையே அமைக்க வேண்டுமென்ற ஒரு பிரேரணையை 1932-9-07 ஸேர் ரூஸிக் கொழும்பு மாநகரசபையில் சமர்ப்பித்தார். இக்கம்பனியின் 99% பங்கீடுகளுக்கு அதிபதிகளான ஆங்கிலேயர்கள் தம்மால் முடிந்தளவு சக்திகளைக்கொண்டு எதிர்த்தும் ஸேர் ரூஸிக் விடாது போராடி வெற்றியும் கண்டார். கொழும்பு நகர வீதிகளில் மின் விளக்குகள் பிரகாசிக்க ஆரம்பித்தன. அவற்றிற்கு "ரூஸிக்கின் முயற்சி ஒளிகள்" என மின் விவகார முகாமையாளர் மேஜர் C. M. பிரேஸல் அவரே பெயரிட்டார்.

இதே போன்று வெள்ளவத்தை ஹைஸ்ட்ரீட்டை விஸ்தரிக்க திரு. H. ஸ்ரீ நிஸங்க கொண்டு வந்த பிரேரணை இவ்வித்யின் பிரயோகம் தேவைப்பட்ட ஒரு சில தனவந்தர்களின் நலனைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளதைப் புரிந்து கொண்ட ஸர் ரூஸிக் அதனை வெகுவாக எதிர்த்தது மட்டுமன்றி அத்திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்படப்போகும் நிதி சேரிப்பகுதியிலுள்ள பாதைகளைத்திருத்தவும், விஸ்தீரணமாக்கவும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமெனவும் வாதாடினார்.

இலங்கைப்பாராளுமன்ற சபாநாயகராயிருந்த ஸேர் அல்பர்ட் பீரிஸ் "அவர் ஏழைகளையும் நசுக்கப்பட்டவர்களையும் நேசிப்பவராக இருப்பதோடு அவர்களது விமோசனத்திற்காக பயமேயற்று போராடுபவராகவும் இருக்கிறார்" என்று ஸேர் ரூஸிக்கின் சேவையின் தன்மையைப் போற்றினார்.

கொழும்பு மாநகரசபையின் நியூபஸார் வட்டாரப் பிரதிநிதி என்ற முறையில் அவ்வட்டாரத்தின் ஒவ்வொரு வாக்காளரையும் பெயர் சொல்லியழைத்துச் சேம நலன் விசாரிக்குமளவிற்கு ஸேர் ரூஸிக் அவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகினார். ஊடே குறிப்பறிந்தும் சேவையாற்றினார். அவரது சேவையின் தன்மையை அங்கீகரிக்குமுகமாக அரசாங்கம் 1932இல் அவருக்கு சமாதான நீதிவான், உத்தியோகப்பற்றற்ற மஜிஸ்ட்ரேட் பதவியை வழங்கியது.

எல்லோருக்குமே தாராளமாய் பணிபுரிந்த அதே வேளையில் எதிரிகளிடமும் பெருந்தன்மையுடன் நடந்துகொண்டார். இதனை உருவப்படுத்தும் ஒரு சம்பவம்.

ஸேர் ரூஸிக் "நியூபஸார் சிங்கம்" N. சரவணமுத்துவை எதிர்கொள்ள துணிந்தபோது, அவரது பிரதம வைரியாகவும் சரவணமுத்துவின் பெரும் ஆதரவாளராகவும் இயங்கினார் நாகூர்ப்பிச்சை என்னும் செல்வந்தர் ஒருவர். ஸேர் ரூஸிக்கின் தேர்தல் திட்டங்களைத் தகர்த்தெறியப்பெரும் எத்தனங்கள் செய்தும் பலனளிக்காமையின் நிமித்தம் தோல்வி கண்டார். ஸேர் ரூஸிக் பதவியேற்ற பின்னர் ஒருநாள் இவர் மாநகரசபைக் காரியாலயத்திற்கு வெளியே நின்று கொண்டிருப்பதை மாநகரசபைக் கூட்டத்திற்குச் சென்று கொண்டிருந்த ஸேர் ரூஸிக் கண்ணுற்றார். உடனே அவரிடம் சென்று ஸலாம் கூறி, நாகூர்ப்பிச்சை அங்குவந்த காரணத்தையிட்டு விசாரித்தறிந்து அதற்கான உதவிகளையுஞ் செய்தார். இத்தகு தயாள குணத்தினால் அயர்ந்துபோன நாகூர்ப்பிச்சை அக்கணமே ரூஸிக்கின் மீது பெரும் பாசம் கொண்டவராக மாறினார்.

என்றவது ஒருநாள் அரசியலில் இனரீதிப் பிரதிநிதித்துவம் ஒழிக்கப்பட்டுப் பிரதேசவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் வந்ததேதீரும் என்றும் அப்போது சமூகத்தின் பாரம்பரியங்களைத் தனித்துவத்தைக்காத்துக் கொள்ளக் கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டுமாயின் முஸ்லிம்களிடையே கல்வி பரவலாக்கப்பட வேண்டும் என்றும் முஸ்லிம் கல்விச் சங்கக் காரியதரிசியாக இருந்த I. L. M. அப்துல் அஸீஸ், ஸாஹிர் அதிபர் T. B. ஜாயா, ஒணறபிள் W. M. அப்துல் றஹ்மான் போன்றோரின் பிரசாரங்களின் பயனாக முஸ்லிம்களிடையே ஓரளவு யதார்த்த மனப்பாங்கு வளர்ந்தது. தனது தேவைகளை, பிரச்சினைகளை பிரதிநிதிகள் மூலம் சாதாரண மனிதன் வெளியிடவும் அவற்றிற்குத் தீர்வுகள் கோரவும் ஆரம்பித்திருந்த அக்கட்டத்தில்தான் ஸேர் ரூஸிக் பரீத் முதன் முறையாக அரசாங்க சபையில் அங்கத்தினரானார்.

‘சாதாரண மனிதனை’த் தன் இலட்சியமாக ஸேர் ரூஸிக் கொண்டது எவ்வளவு தூரம் தீர்க்க தரிசனமான செயல் என்பது அவர் அரசாங்க சபைக்கு 1936இல் நியமனம்பெறும் காலம் வந்த போதுதான் தெரியவந்தது.

1931ஆம் ஆண்டு டொனமூர்க் குழுவினர் சர்வஜன வாக்குரிமை மூலம் சாதாரண குடிமக்களையும் நாட்டின் அரசியல் அரங்கிற்குக் கொண்டு வந்தனர். இனிமேல் சட்டங்கள் அரசு நடவடிக்கைகள் எல்லாம் சாதாரண மனிதனின் வாக்குரிமையை அடிப்படையாகக் கொண்டே நடைபெற வேண்டுமென்ற நிலைமை உருவாகியது. அத்துடன் மேற்கத்திய நாடுகளில் கார்ல்மார்க்ஸின் தத்துவங்களைப் பயின்று வந்த இளம் இலங்கையர் சிலர் — அமெரிக்காவில் பட்டம் பெற்றுவந்த பிலிப் குணவர்த்தனா, லண்டன் பொருளியல் கலாசாலையில் பட்டம் பெற்ற N. M. பெரேரா, லண்டன் சர்வகலாசாலையில் தேர்ச்சி பெற்ற சட்டத்தரணி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா, இங்கிலாந்திலேயே கல்வி பயின்ற லெஸ்லி குணவர்த்தனா ஆகியோரின் தலைமையில் 1935ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட லங்கா சம சமாஜக் கட்சி நகர தொழிலாளர் மத்தியில் மட்டுமின்றி 1934 — 35 காலப் பகுதியில் நாட்டில் ஒரு இலட்சம் மக்களின் உயிர்களைக் குடித்து விட்ட மலேரியா நோய் பரவிய பகுதிகளில் நோய் நிவாரணச் சேவையில் ஈடுபட்டுக் கிராம விவசாயிகளிடையேயும் அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியினைத் தளிர்க்கச் செய்தது.

சோனக 'சாதாரண மனிதன்' கூட விழித்துக் கொண்டிருந்தான். 1921 செப்டம்பர் மாதம் T. B. ஜாயா அவர்கள் ஸாஹிருக் கல்லூரியின் அதிபராகக் கடமையேற்றதும் அத் தாபனத்தின் ஒரு புதுச் சகாப்தம் ஆரம்பமானது. ஆங்கிலக் கல்வியுடன் புனித குர்ஆன், அறபு மொழி, இஸ்லாமிய வரலாறு போன்ற பாடங்களுக்கு சேர்க்கப்பட்டமையினால் முஸ்லிம் பெற்றோர் தமது சிறார்களை ஸாஹிருவிற்கே அனுப்பி வைக்கத் தொடங்கினர். ஆங்கிலக் கல்வி மீது அவர்கள் கொண்டிருந்த விரோத பாவம் மறையத் தொடங்கி பதிலாக மேலும் மேலும் கல்வி வசதிகள் கோரும் நிலை உருவாகியது. ஸாஹிருக் கல்லூரியிற் பயின்று வெளியேறியவர்கள் தத்தமது நகரங்களிலுங் கிராமங்களிலும் அக்கறை காட்டலானார்கள். கொழும்பு வாக்காளர் அவர் மேற்கொண்டிருந்த அபிமானத்தின் நிமித்தம் அவரே சோனகப் பிரதிநிதியாக அரச சபையிலும் அவர்களுக்கு சேவை செய்யவேண்டுமென விரும்பினார்.

அத்தோடு கொழும்பு மேயர் W. L. மர்பினதும் உறுதியான சிபார்சின் பேரில் தேசாதிபதி ஸேர் எட்வர்ட் ஸ்டப்ஸ் ஸேர் ரூஸிக்கை இலங்கைச் சோனகர்களின் பிரதிநிதியாக அரசாங்க சபைக்கு நியமிக்க 1936ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 17ஆம் திகதி அவர் சத்தியப் பிரமாணஞ் செய்துகொண்டார். அடுத்த நாளே திரு. S. W. R. D. பண்டாரநாயகாவின் தலைமையில் இயங்கிய உள்நாட்டு நிர்வாகக் குழுவில் அங்கத்துவம் பெற்றார்.

'மக்கள் சேவையில் ஈடுபடவென ஸேர் ரூஸிக் பரீத் முற்பட்டது இலங்கை சோனகரின் வரலாற்றில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. தங்களுடன் சமமாக மோதக்கூடிய சக்திபெற்றவர் ஸேர் ரூஸிக் என்பது சக்கராதிபத்திய ஆட்சியாளர் பின்னரே உணர்ந்தனர். 1936ஆம் ஆண்டு இரண்டாவது அரச சபைக்கு ஸேர் ரூஸிக் நியமிக்கப்பட்ட போது இது ஐயமின்றி நிரூபிக்கப்பட்டது. அது இலங்கைச் சோனகருக்கு சரித்திர முக்கியத்துவம் பெற்ற ஆண்டாகவிருந்தது. அதற்கு முன் இருந்த சட்ட நிரூபண சபைகளில் அன்று வரை சோனகர் இடம் பெறவில்லை என்று அவ்வாண்டு சரித்திர முக்கியத்துவம் பெற்ற ஆண்டாகி விடவில்லை. ஆனால் ஸேர் ரூஸிக் நியமிக்கப்பட்டதுந்தான் இலங்கை சோனகரின் விதி வழியினை சரியாக வழி நடத்தக்கூடியவர் தானே என்பதை தெட்டத்தெளிவாக எடுத்துக் காட்டிய ஒரு தலைவர் சோனகரிடையே உருவானார்,' என்று 'ரூஸிக் என்ற இவர்' எனும் நூலை கோவை செய்த நெம்ஸிறி முத்துக்குமார எழுதியுள்ளார்.

'சாதாரண மகனின்' நிலைமை அரசாங்க சபையிலும் ஒலிக்கத் தொடங்கியது. ஸேர் ரூஸிக்கின் முதலாவது சொற்பொழிவிலேயே இரு பிரச்சினைகளை எடுத்துக் காட்டி அவற்றிற்குத் தீர்வும் வேண்டி நின்றார். ஒன்று கைத்தொழிலிலே இலங்கையருக்கு ஊக்கமளித்தல், மற்றது முஸ்லிம்களின் கல்வி நிலை.

இங்கிலாந்தில் 18ஆம் நூற்றாண்டில் நடைபெற்ற கைத்தொழிற் புரட்சியின் பயனாக இலங்கையும் ஏனைய குடியேற்றாதிபத்திய நாடுகளைப் போலவே ஆங்கிலேயரின் உற்பத்திப்பொருட்களைக் கொண்டு குவிக்கும் சந்தையாக இருந்தது. ஐரோப்பிய சந்தைக்குத் தேவையான விளை பொருட்களை — கோப்பி, தெங்கு, றப்பர், தேயிலை — மாத்திரமே இலங்கையில் உற்பத்தியாக்க ஆங்கிலேயர் அனுமதித்து வந்தனர். ஆனால், இக்காலப் பகுதியில் மக்களிடையே எழுந்த சுயாட்சி உணர்வு பொருளாதாரத் துறையிலும் பிரவேசிக்க, இலங்கையரும் கைத்தொழிலிலீடுபட ஆரம்பித்தனர்.

மாநகர சபையில் முதலாளித்துவ சக்திகளை எதிர்த்து மக்களுக்கு மின் விளக்குகளைப் பெற்றுக் கொடுத்தது போலவே அரசாங்க சபையில் அதுவும் 1936 செப்டம்பர் முதலாந் திகதி ஆற்றிய அவரது முதலாவது சொற்பொழிவிலேயே சுவர்க்காரம் போன்றவற்றை உற்பத்தி செய்வதைச் சிறு கைத்தொழிலாக மேற்கொண்டு வந்த சாதாரண இலங்கை மக்கள் சார்பில் மேற்கத்திய உற்பத்திகளை இறக்குவித்து வந்த பெரும் வர்த்தகத் தாபனங்களுடன் மோத முற்பட்டார். சுவர்க்காரம் போன்ற இறக்குமதிகளைத் தடை செய்யவேண்டும் என வாதிட்டதோடு "புகையிரதப் பகுதி, ஆஸ்பத்திரி போன்ற அரசாங்கத் திணைக்களங்களிலும் ஏனைய இடங்களிலும் இலங்கையில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட சுவர்க்காரம் போன்று இன்னும் ஏனைய பொருட்களும் உபயோகிக்கப்பட வேண்டும் என அரசாங்கம் பணிப்பது அவசியம்" என்றும் குறிப்பிட்டார்.

பொருளாதாரத்துறையில் சாதாரண மனிதனுக்கு வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முயற்சிகள் எடுத்து வந்த அதேவேளை நாட்டின் அரசியல் அரங்கிற்கு சாதாரண மனிதனை ஈர்த்தெடுப்பதன் மூலமே நாட்டின் பெரும் பகுதியினரின் நிராகரிக்கப்பட்ட, நசுக்கப்பட்ட நிலையை அகற்றலாம் என்று ஸேர் ரூஸிக் உணர்ந்தார். சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்தில் இருட்டடிக்கப்பட்டு வாழ்ந்த சாதாரண மக்களின் எண்ணங்கள் மேல் நோக்கிப் புரண்டு மேல்மட்டத்தில் தனியொரு மாளிகையில் இயங்கி வந்த ஆட்சியாளரை அடைய ஒரே மார்க்கம் எல்லா மட்டங்களுக்க

கும் பொதுவான ஒரு மொழியாகும் என அவர் கொண்டிருந்த தால் சிங்களம் அரசகரும மொழியாக அமைய வேண்டுமென்ற கொள்கையாளரை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்தார்.

1944ஆம் ஆண்டில் அரச சபையில் திரு. J. R. ஜயவர்தனா நாட்டின் ஒரே அரச கரும மொழி சிங்களமாக இருக்க வேண்டுமென்ற ஒரு பிரேரணையைச் சமர்ப்பித்தார். தொடர்ந்து நடந்த விவாதத்தின்போது 50க்கு 50 கோரிக்கை எழ பிரேரணையைக் கொண்டுவரே அதனை கைவிடவேண்டியிருந்தது. ஆனால் ஸேர் ரூஸிக் மட்டும் விட்டுக்கொடுக்காது உரையாற்றி பின்வருமாறும் குறிப்பிட்டார்.

'எனது தாயகத்தின், இலங்கையின் நன்மையைக் கருத்திற் கொண்டு நோக்குமிடத்து கௌரவ களனி உறுப்பினர் அவர்களது பிரேரணையை அதாவது இந்நாட்டின் அரச கரும மொழி சிங்களமாக இருக்கவேண்டுமென்பதை நான் ஆதரிக்க வேண்டுமெனத்தான் எண்ணுகிறேன். என்றாலும் இதனை அவசரமாக ஒரிரு வருடங்களிலோ அல்லது பத்து வருடங்களிலும் கூடவோ செய்யமுடியாதென்பதுபற்றிச் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. காலப்போக்கில் சிங்களமே அரசகரும மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பதை நான் திடமாக நம்புகின்றேன். இலங்கையின் நன்மைக்காக நம் மக்களிடையே ஒற்றுமையை வளர்க்க ஒரு தனி மொழியினூற்றான் முடியும் என்று நம்புகிறேன். நாமனைவரும் ஒரே மொழியைக் கற்றால் தமிழர், சோனகர், சிங்களவர், பறங்கியர், மலாயர் போன்ற ரீதிகளில் சிந்திக்கவே மாட்டோம். பருத்தித்துறை உறுப்பினர் சிங்களமும் தமிழும் அரசகரும மொழிகளாக்கப்பட வேண்டும் என வாதாடினாலும் ஒரேயொரு அரசகரும மொழிதான் இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டி ஆற்றப்பட்ட உரைகளை நான் கூர்ந்து அவதானித்தேன். தமிழையும் ஒரு அரசகருமமொழியாகச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற தனது கூற்றிற்கு அவர் காட்டிய காரணங்களே அரசகரும மொழியாக ஒரே ஒரு மொழிதான் இருக்கவேண்டும் என்பதையிட்டு இருக்கக்கூடிய சந்தேகங்களை மனதிலிருந்து அகற்றிவிட்டன.'

ஸேர் ரூஸிக்கின் பாட்டனார், தந்தையார் இருவரும் முஸ்லிம் சிறார்களின் கல்வியில் காட்டிய சிரத்தை, அதற்காக தங்கள் காலத்தையும் செல்வத்தையும் வாரி வழங்கிய ஆர்வமெல்லாம் பன்மடங்கு உக்கிரத்துடன் ஸேர் ரூஸிக்கில் ஊற்றெடுத்தன. அரச சபையில் அவரது கன்னி உரையினிலேயே

முஸ்லிம் சிரூர்களின் கல்வித்துறையில் நிலவிய அவலநிலையை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தார்.

ஆங்கிலம் பேசும் பறங்கியர் 13 வயதிலேயே ஜூனியர் பரீட்சையிற் சித்திடைகின்றனர். சிங்களரும் தமிழரும் இரு மொழிகளைத்தான் கற்கவேண்டியிருக்கின்றது. எங்களது தாய் மொழியான அரபு மொழியை நாம் கற்கவேண்டுமென எங்கள் பெற்றோர் வற்புறுத்துகின்றனர். இதனைக் கற்று முடிக்கும் வரை வேறு பாடசாலைகளுக்குச் செல்ல அனுமதிக்கிரூர்கள் இல்லை. ஸாஹி ரூக் கல்லூரியில் அரபு கற்பிக்கப்படுகின்றது. அப்படி அரபு கற்பிக்கப்படும் ஒரே பாடசாலை அது மாத்திரமே என மனம் வருந்தினார்.

இஸ்லாமியக் கல்வியையும் தன்னகத்தே கொண்ட ஒரு பர்டத் திட்டத்தினைக் கையாண்டதன்மூலம் 1930ஆம் ஆண்டுப் பகுதியில் இஸ்லாமிய மார்க்க, கலாசார, சிந்தனா நடவடிக்கைகளின் மையமாக விளங்கியது ஸாஹி ரூக் கல்லூரி. எனினும் அத்தோடு இணைந்த வேறு ஆரம்பப் பள்ளிகள் இருக்கவில்லை. பெண்களுக்கான, விசேஷமாகப் பெண்களின் உயர்கல்விக்கான பாடசாலைகளிருக்கவில்லை. அதனைத் தவிர்ந்த ஏனைய பாடசாலைகளில் அரபு மொழி கற்பிக்கப்படவில்லை. தனிப்பட்டோரின் அல்லது கல்விச் சங்கங்களின் முயற்சிகளில் மாத்திரம் தங்கியிருந்த முஸ்லிம் கல்வி அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளில் கிரமமான இயக்கமோ அன்றிச் சீரான வேகமோ பரவலான இயக்கமோ காணப்படவில்லை. எனவே இவ்விடயத்தில் அரசாங்கம் குறுக்கிட்டு ஆவனசெய்யவேண்டுமென வற்புறுத்தினார்—

“கல்வி மந்திரி இவ்விடயத்தில் அனுபவம் மிக்கவர் என்பதாலும் அவரது குழுவில் எனது கௌரவமிக்க நண்பர் T. B. ஜாயா, கௌரவமிக்க காங்கேசன்துறை பிரதிநிதி இன்னும் ஏனையவர்களும் இருப்பதனால் இவ்விடயத்தைக் கல்வி மந்திரியின் கைகளிலேயே விடுகிறேன்.”

ஆனால் முஸ்லிம்களின் விதியை அரசாங்கத்தின் கைகளிலேயே விட்டுவைக்காது ஸேர் ரூஸிக் அரசாங்க சபையில் அங்கத்துவம் வகித்த காலத்தில் பல முக்கிய சட்டமூலங்களின் மூலம் தனது போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தினார்.

“சோனகருக்கு வழிகாட்டியமைக்கும் அறிவுரைகள் வழங்கியமைக்கும் அவர்கள் ஸேர் ரூஸிக் பரீத்திற்கு எவ்வளவு கட

மைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மட்டிட முடியாது. இளைஞர்களின் கல்வியினை விருத்திசெய்ய அவர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளுக்காக ஒவ்வொரு சோனகப் பெற்றோரும் அவருக்கு என்றென்றும் நன்றிக்கடன் செலுத்துவார்கள்" என்று ஸேர் ரூஸிக்கைப்பற்றி இலங்கையில் மகாதேசாதிபதியாகக் கடமையாற்றிய சோல்பரிப் பிரபு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1936ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 4ஆம் திகதியன்று அவர் சபையில் சமர்ப்பித்த பிரேரணையில் முஸ்லிம் சிறார்கள் கல்வி பயிலும் பாடசாலைகளில் அரபு மொழி கற்பிக்கவேண்டிய பிரத்தியேக அரபு ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படவேண்டுமெனக் கோரினார். இப் பிரேரணையை ஸேர் R. S. S. குணவர்த்தனா, கம்பளைப் பிரதிநிதி ஆதரிக்க சபை அதனை அங்கீகரித்து கல்விநிருவாகக் குழுவிடம் சமர்ப்பித்தது. முஸ்லிம் பாடசாலைகளின் பாடத் திட்டத்தில் அரபு மொழியும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதும் அதனைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் வேலையை மேற்பார்வை செய்ய அரபு மொழிக்கான கல்வி அதிகாரிகளை நியமிக்குமாறு 1941—5—14ஆம் திகதியின் பிரேரணைமூலம் அவர் அரசினைக் கேட்டுக்கொண்டார். இதன் பிரதிபலிப்பாக நியமிக்கப்பட்ட முதற் கல்வி அதிகாரி பிற்காலத்தில், 1966ஆம் ஆண்டில் கொழும்பு பிராந்திய கல்விப்பணிப்பாளராக உயர்வுபெற்றார். முஸ்லிம் சந்ததியினரை இஸ்லாமிய தர்மக் கலாசார அடிப்படையில் வழிநடத்தக்கூடிய முஸ்லிம் ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுவிப்பதற்கென ஒரு தாபனம் தேவை என்பதையுணர்ந்த ஸேர் ரூஸிக் வெலிகமத்தில் முஸ்லிம் ஆசிரிய கலாசாலையொன்று ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஒரு பிரேரணையை 1937ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 31ஆம் திகதியன்று சபையில் சமர்ப்பித்தார்.

இப் பிரேரணையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டாலும் வெலிகமையில் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை நிறுவத் தேவையான நிலத்தை விற்கவோ அன்பளிப்புச் செய்யவோ ஒருவரும் முன்வராத காரணத்தினால் இம் முயற்சி கைவிடப்பட்டது.

இன்னும் ஆங்கிலக் கல்வியை முஸ்லிம்களிடையே பரவலாக்குவதற்கும் வறியவர்களது பிள்ளைகள்கூட உயர்கல்வி எய்தவேண்டுமென்ற நோக்கத்தினாலும் அவர் 1938—9—29 அன்று கொண்டாந்த பிரேரணை ஒவ்வொரு வருடத்திற்கும் இரண்டு புலமைப்பரிசில்கள் என பத்து வருடங்களுக்கு ஆங்கிலக் கல்வி கற்கும் முஸ்லிம் சிறர்களுக்காக ஒதுக்கப்படவேண்டிய

டும் என்ற கோரிக்கையைக் கொண்டிருந்தது. இதுவும் R.S.S. குணவர்த்தன அவர்களால் ஆமோதிக்கப்பட்டு சபையின் அங்கீகாரம் பெற்று தக்க நடவடிக்கைக்காக கல்வி நிருவாகக்குழு விடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

இலங்கைச் சோனக மகளிர்களுக்கென ஒரு பெண்கள் பாடசாலை திறக்கப்படவேண்டும் என்ற ஒரு பிரேரணையை 1943-8-4 ஆம் திகதி சபையில் அவர் சமர்ப்பித்தார்.

இப் பிரேரணையின் பின்னணியில் அமைந்திருந்த அவரது அபிலாஷையையும் முயற்சியையும் பற்றி முஸ்லிம் மகளிர் கல்லூரியின் முதலாவது அதிபராக கடமையாற்றிய ஜனாபா அய்யா றலுப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்:

‘முஸ்லிம் சிறுமிகளுக்கான ஒரு பாடசாலையை நிறுவுவதற்கு வழிவகைகளைத்தேடி இலங்கை சோனக மகளிர் சங்கம் அல்லற்பட்டுக்கொண்டிருந்தவேளை அவர்களுக்கு கைகொடுக்க முன் வந்தவர் ஸேர் ரூஸிக் பரீத்தேயாகும். நான்கு தற்காலிகக் கட்டிடங்களைக்கொண்ட அரை ஏக்கர் நிலத்தை அவர் அவர்களுக்கு கையளித்தார்—நீர், மின்விளக்குகள் போன்ற எல்லா வசதிகளையும் கொண்ட கட்டிடங்கள், அதுவும் வாடகையின்றி—காலஞ்சென்ற அவர்களது ஒரே புதல்வியின் பெயரில் முஸ்லிம் சிறுமிகளின் கல்வி என்ற சிறந்த, பெறுமதிமிக்க ஒரு பணிக்காக இவற்றையெல்லாம் அன்பளிப்புச்செய்ய இந்த நல்ல ஸேரும் அவரது தாராள மனம் படைத்த மனைவியும் சித்தமாயிருந்தனர்.

பாடசாலை ஒன்று நிறுவுதல் எளிதான ஒரு காரியமல்ல. அச்சமேது மில்லாமல் ஸேர் ரூஸிக் அம்முயற்சியில் இறங்கினார். ‘மனமுண்டேல் வழியுண்டு’ என்ற கூற்றில் நம்பிக்கைகொண்டிருந்தார். அன்று அரச சபையில் ஓர் அங்கத்தவராகவும் சோனகசமூகத்திற்கு அதிர்ஷ்டவசமாக கல்விக் குழுவில் அங்கத்தவராகவுமிருந்த ஸேர் ரூஸிக் எங்களது முஸ்லிம் சிறுமிகளின் கல்வியில் கல்வி இலாகாவை ஈடுபாடுகொள்ளச்செய்ய எல்லா வழிகளிலும் எத்தனித்தார். பாடசாலை 1946, செப்டம்பர் 9 என்ற நல்லநாளில் இரு ஆசிரியர்களுடனும் இருபது மாணவர்களுடனும் தொடங்கியது. வழியில் எத்தனையோ பெரும்படைகள் இருந்துங்கூட அன்றிலிருந்து திரும்பிப்பார்த்ததேயில்லை. இங்கு அளிக்கப்படும் ஆங்கிலக்கல்வியின் நன்மையினை நாட்டின் எல்லாப்பகுதி முஸ்லிம் சிறுமிகளும் அடைந்து கொள்ள ஏதுவாக பாடசாலையோடு ஒரு மாணவர்விடுதியும் இணைக்கப்பட்டது.

ஸேர் ரூஸிக்கின் நோக்கமோ 'ஒவ்வொரு கல்விக்கற்ற முஸ்லிம் இளைஞனுக்கும் ஒரு கல்விக்கற்ற முஸ்லிம் மணமகளை தரவேண்டும்' என்பதே. இக்குறிக்கோளையடைய அவர் முஸ்லிம் மாணவிகளுக்கு மதசார்பற்ற கல்வியில் மாத்திரமல்லாமல் மதத்திலும் பூரண பயிற்சியளிக்கப்படவேண்டுமென வற்புறுத்தினார். பிள்ளைகள் மதத்தினை நன்கு கற்றுக்கொள்ள அறபுமொழி கற்றுக்கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று அவர் வலியுறுத்தினார். இதற்காக இருஅறபு பெண் பட்டதாரிகளின் சேவையை குறுகிய காலத்திற்குப் பெற்றுக்கொள்ள எகிப்து அரசாங்கத்தின் உதவியும் கிடைக்கச்செய்தார். ஆரம்பத்திலிருந்து இன்றுவரை கல்லூரியின் அதிபர் என்ற முறையில் பாலர் பிரிவில் இருந்து சர்வகலாசாலை புகழக வகுப்புவரை கல்வி பயிலும் 830 முஸ்லிம் சிறுமிகளைக்கொண்டு இன்று பூரண அந்தஸ்து பெற்றிருக்கும் இக்கல்லூரியில் ஸேர் ரூஸிக் காட்டிய, இன்னும் காட்டிக் கொண்டிருக்கும் அக்கறையை நான் அறிவேன்.

முஸ்லிம் மகளிர் கல்லூரிக்காக ஸேர் ரூஸிக் தனிமையாக நின்று உழைத்திருக்கிறார் என நான் பயமின்றிக் கூறுவேன். தனியாக ஒருவர் இவ்வளவு செய்ததில்லை, ஸாஹிராக் கல்லூரி என்ற இன்னுமொரு பெரும் முஸ்லிம் நிறுவனத்திற்காக தனது காலத்தில் எவ்வளவோ பணிபுரிந்த ஓர் உன்னத பாட்டனின் அதி உன்னத பேரன் இவர்.'

பம்பலப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரி போன்றே திறாரியிலும், கஹட்டோவிட்டியிலும் முஸ்லிம் மகளிர் பாடசாலைகளை நிறுவ அரசாங்கத்தைத் தூண்டினார்.

முஸ்லிம்களின் கல்வி முன்னேற்றத்தினை வலுப்படுத்தித் துரிதப்படுத்த அரசாங்க சபையில் பல பிரேரணைகளைக்கொண்டு வந்ததோடு வேறு துறைகளிலும் தனது சமூகம் பாதிக்கப்படுவதையும் புறக்கணிக்கப்படுவதையும் மக்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவதற்கும் கண்டிப்பதற்கும் பரிகாரந் தேடவும் ஸேர் ரூஸிக் சபையின் அரங்கினை அடிக்கடி பிரயோகித்தார்.

1936—37 வரவு செலவுத்திட்ட விவாதத்தின்போது அவர் ஆற்றிய முதல் உரையிலேயே சோனகப்பெண்களின் இஸ்லாமியப்பண்புகளை காக்க முன்வந்தார்—

'வெலிகமையில் நான்கு வருடங்களுக்குமுன் பெண் வைத்தியர் ஒருவர் கடமையாற்றியதாகவும் பின்னர் துரதிர்ஷ்டவசமாக அவர் மாற்றப்பட, பதிலாக தகுந்த ஒருவர் நியமிக்கப்படவில்லை என்று எனதும் நண்பர் ஒருவர் எனக்குக் கடிதம் எழுதிய

யிருக்கிறார். இன்னும் அதிகமான பெண் வைத்தியர்கள் நியமிக்கப்படல் அவசியம் என நான் கருதுகிறேன். அங்கு அதிகமான முஸ்லிம்கள் உளர். வெலிகமையில் வசிப்பவர்களுள் பெரும்பான்மையினர் எங்களது திருத்தூதர் அவர்களின் பரம்பரையினரான மௌலானுக்கள் ஆவர் என எண்ணுகிறேன்.'

முஸ்லிம் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களின் -நியமனத்தில் பாதுகாப்பானதோர் விகிதாசாரத்தை அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென வாதாடினார். 1938-7-14 ஆம் திகதி அவர் சபையில் சமர்ப்பித்த பிரேரணையில் அரச சேவைக்குத் தெரிவுசெய்யப்படும் மூவருக்கு ஒரு இலங்கைச் சோனகர் நியமிக்கப்படவேண்டுமெனக் கோரியதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டது. மாநில வருமான அதிகாரிகளை நியமிப்பதில் இலங்கைச் சோனகர்கள் பாரபட்சமாக நடத்தப்படுவதைச் சுட்டிக்காட்டி இந்நிலை தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்றும் அவர்களுக்கு உரிய இடம் வழங்கப்படுவது அவசியம் என்றும் ஒரு பிரேரணையை 1940-5-14 ஆம் திகதியன்று சமர்ப்பித்தார். அன்றைய நேடியோ விலோன் முஸ்லிம்களின் நடவடிக்கைகளுக்குப் போதிய முக்கியத்துவம் அளிக்க வில்லை எனக் குற்றஞ்சாட்டி, வெள்ளிக்கிழமைகளில் குத்பாப் பிரசங்கம் ஒலிபரப்பப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு கோரிக்கையையும் 1938-01-20 ஆம் திகதி விடுத்தார்.

1944 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 23 ஆந்தேதி சபையில் அவர் ஆற்றிய உரையில், இரண்டாம் மகாயுத்தத்தின் போது இராணுவத்தின் உபயோகத்திற்காக அரசாங்கத்தினால் கையேற்கப்பட்டிருந்த முவர்ஸ் ஸ்போர்ட்ஸ் கிளப் கட்டிடத்திற்கும் மைதானத்திற்குமான நஷ்டஈட்டை வழங்க அரசாங்கம் தீர்மானித்ததை எதிர்த்துப் போராடினார்.

வளர்ந்து வரும் சிறுர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் விளையாட்டு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை ஸேர் ரூஸிக் நன்கறிந்திருந்தார். அவர்கூட ரோயல் கல்லூரியின் இரண்டாவது கிரிக்கட் கோஷ்டியில் இடம்பெற்று ஆடியது, 1916 ஆம் ஆண்டு கொழும்பு நகரகாவலர் படை நடாத்திய விளையாட்டுப் போட்டியில் மரதன் ஓட்டத்தில் வெற்றி பெற்றது போன்ற சாதனைகளை ஈட்டியிருந்தார். எனவே, சிறுர்களும் இளைஞர்களும் சுறுசுறுப்பாக விளையாட்டுக்களில் பங்குபற்றுவென அவர் பல வசதிகளை செய்து கொடுத்ததோடு பல விளையாட்டுச் சங்கங்களில் பதவிகள் வகித்து விளையாட்டுத் துறைக்கு தொண்டுகள் பல ஆற்றியுள்ளார்.

முவர்ஸ் ஸ்போர்ட்ஸ் கிளப் தலைவராக அவர் கடமையாற்றிய காலத்தில் அவ்விளையாட்டுச் சங்கத்திற்கான ஒரு கிரிக்கட் மைதானம் அமைக்க ஒரு காணித்துண்டைப் பெற்றுக் கொடுத்து, சங்க விடுதி, பார்வையாளர் மண்டபம் போன்ற கட்டிடங்கள் நிறுவுவதற்கும் உதவி செய்தார். அவரது நேரடிச் கண்காணிப்பில் வளர்ந்த இந்நிறுவனத்தைக் காப்பாற்றவே அன்று சபையில் உரையாற்றினார்;

“சோனக சமூகத்திற்கு குத்தகைக்கு கொடுக்கப்பட்ட ஒரேயொரு காணித்துண்டு இது மாத்திரமாகும். அப்போது நான் முவர்ஸ் ஸ்போர்ட்ஸ் கிளப் தலைவராக இருந்ததனால் எனக்கு அது நன்றாக ஞாபகமிருக்கின்றது, நிலத்தை நிரப்பி மட்டப் படுத்த ரூபா 25,000 த்திற்கும் ரூபா 30,000 த்திற்கு மிடையிலான தொகையோ அதற்கு அதிகமாகவோ செலவிட வேண்டியிருந்தது. பார்வையாளர் மண்டபத்தைக் கட்டுவதற்கும் பெருந்தொகையான பணம் செலவானது.

ரூபா 10,000 த்தை ஏற்றுக் கொள்வதில் நம்பிக்கையாளர்கள் வெகு பெருந்தன்மையுடன் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பார்வையாளர் மண்டபத்திற்கு இத்தொகைக்கும் மேலான பணம் செலவானது என்பதை சபைக்கு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஐராப் M. I. முஹம்மத் செலவின் பெரும்பகுதியை தானே ஏற்றுக் கொண்டார். இவ்வாறான சூழ்நிலைகள் இருப்பதனால், இவ்விஷயத்தை நன்கு ஆலோசித்து, யுத்தத்தின் பின்னர் மைதானத்தையும் பார்வையாளர் மண்டபத்தையும் முவர்ஸ் ஸ்போர்ட்ஸ் கிளப்பிற்கே மீள்கையளிக்குமாறு கௌரவ பிரதம காரியதரிசியை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

1945 ஆம் ஆண்டில், இலங்கை சுதந்திரத்தை நோக்கி முதலடியை எடுத்து வைக்கப்போகும் அவ்வேளை, லேர் ருஸிக்கின் கவனமெல்லாம் முஸ்லிம்களின் எதிர்கால நிலையில் குவிந்தது. இலங்கைக்கு டொமினியன் அந்தஸ்து வழங்குவதற்கான நகல் அரசியற்திட்டம் வெள்ளையறிக்கையாக சபைத்தலைவர் கௌரவ D. S. சேனநாயக்கா அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இலங்கையர் என்ற முறையில் சுதந்திரப்பாதையில் இலங்கையர் ஈட்டிய இந்த ஆரம்பவெற்றியை அவர் ஆதரித்தாலும் அவ்வரசியற்திட்டத்தின் கீழ் இலங்கை சோனகரது நிலைமை அபாயத்துக்குள்ளாகியிருப்பதை அவரது கூரிய சிந்தனை கண்டது.

அரசியற் திட்டத்தின் கீழ் முஸ்லிம்களுக்கென நியமிக்கப் பட்ட பிரதிநிதி ஓர் இலங்கைச் சோனகராகவேயிருந்ததையடுத்து பின்வந்த பிரதிநிதிகளும் சோனகராகவே யிருந்தனர். எனவே ஏனைய முஸ்லிம் சமூகங்களும் பிரத்தியேகப் பிரதிநிதிகளுக்காக கிளர்ச்சி செய்தனர்.

T. B. ஜாயா அவர்களது விருப்பத்திற்கு முரணாகவே மலாயியர் 1923 ஆம் ஆண்டு குடியேற்ற நாட்டுக் காரியதரிசிக்கு அனுப்பிய ஒரு மகஜரில் தாம் சோனகரோடு இணையாத ஒரு சமூகம் என்றும் தமக்கு பிரத்தியேகமான ஒரு பிரதிநிதி நியமிக்கப்படவேண்டுமெனவும் கேட்டுக் கொண்டனர்.

“இலங்கை மலாயியர் தனியொரு சமூகமாக வளர்ந்துள்ளனர். அவர்கள் சோனக சமூகத்துடன் எவ்விதத்திலும் கலந்து கொண்டதில்லை. அவர்களுக்கேயுரிய மதக்குழுக்களையும், அவர்களுக்கேயுரிய பள்ளி வாயில்களையும், அவர்களுக்கேயுரிய மையவாடிகளையும், அவர்களுக்கேயுரிய ஒரு மொழியையும் அவர்கள் கொண்டிருக்கின்றனர். இன்னும் கூறப்போனால் அவர்கள் சோனகர் தமது மதத்திற்கு கண்டிருக்கும் வியாக்கியானத்திலிருந்து வேறுபட்ட ஒரு நோக்கில் வியாக்கியானம் கண்டுள்ளார்கள்.”

என்று ஆணித்தரமாகவே அம்மகஜரில் பிரஸ்தாபித்திருந்தார்கள்.

இந்திய முஸ்லிம்களும் இவ்வாறே தனி பிரதிநிதித்துவம் கோர முஹம்மத் சுல்தான் எனுமொருவர் சட்டநிறுபணசபைக்கு அவர்களது பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்பட்டார்.

முஸ்லிம் சமூகங்கள் போராடிப் பெற்ற உரிமைகள் பறிபோகக் கூடிய நிலை உருவாகுவதையுணர்ந்த ஸேர் ரூஸிக் சோல்பரி சிபார்சுகளில் சிலதை எதிர்த்தார்—

‘கௌரவ தலைவர் அவர்களினால் அரசியற் திட்டத் திருத்தங்கள் பற்றி சமர்ப்பிக்கப்பட்டு இன்று ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் பிரேரணையை ஆதரிக்குமாறு அகில இலங்கைச் சோனகர் சங்கம் என்னைக் கேட்டுக்கொள்ளும் ஒரு அதிகாரப் பத்திரம் என்வசமிருக்கின்றது இம்மாதம் 5 ஆம் திகதி நடைபெற்ற ஒரு கூட்டத்தின்போது அகில இலங்கைச் சோனகர் சங்கத்தினர் ஏக மனதாக அங்கீகரித்த ஒரு தீர்மானத்தின் ஒரு பிரதியையும் இவ்வதிகாரப் பத்திரம் உள்ளடக்கியுள்ளது. அத்தீர்மானம் பின்வருமாறு:

“1945-10-31 ஆந் தேதியின் வெள்ளை அறிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் ஸோல்பரிக் குழுவின சிபார்சுகளை அகில இலங்கைச் சோனகர் சங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளத் தீர்மானிக்கும் அதே வேளை பிரதிநிதிகள் சபையில் 12 சோனக அங்கத்தவர்கள் இடம் பெறுதல் வேண்டுமென்று மீண்டுமொரு முறை கோருகிறது.”

கௌரவ தலைவர் அவர்களது சிபார்சுகளுக்கு எனது மனப்பூர்வமான ஆதரவைத் தெரிவிப்பதைவிட வேறெதுவுமே எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரமுடியாது. நானும் எனது சமூகத்தவரும் என்றும் அவருக்குத் துணையாக இருந்திருப்பதைப் போன்றே அவர் வெற்றியீட்டும் இத் தருணத்தில் அவர் எய்துவதற்கு அவாவுற்றிருக்கும் டொமினியன் அந்தஸ்தை நோக்கிச் செல்லும் முயற்சிகளில் அவருக்கு உறுதுணையாக நிற்கிறோம் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

சென்ற அரசியற் திட்டத் திருத்த மசோதாவின விவாதத்தின்போது என் கௌரவ நண்பர் காலி உறுப்பினர் திரு. H W. அமரசூரிய அவர்களினால் எடுத்துரைக்கப்பட்ட உண்மை எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்ற உளநோவுள்ள ஒரு சமூகத்தவர் இருப்பின் அது முஸ்லிம் சமுதாயமே என்று அவர் கூறினார். அது உண்மையே. முஸ்லிம் சமுதாயமென அவர் குறிப்பிட்டபோது 1936 இல் இச்சபையில் பிரதிநிதித்துவமே கொண்டிருக்காத 4 இலட்சம் சோனகர்களையே குறிப்பிட்டார் என்பது எனக்கு நிச்சயம்.

அதிர்ஷ்டவசமான சூழ்நிலையில் எனது நண்பர் கொழும்பு மத்திய தொகுதி அங்கத்தவர் கலாநிதி M. C. M. கலீஸ் அவர்கள் காலம் தாமதித்து இச்சபைக்குத் தெரிவு செய்யப்படும்வரை இச்சபைக்கு ஒரு அங்கத்தவரையாவது தெரிவு செய்யச் சோனகருக்கு வாய்ப்பே இருக்கவில்லை. இந்நாட்டின் மேல் பிறப்புரிமையுள்ள 5 இலட்சத்துக்கும் மேலான நாட்டினத்தாருக்கு இழைக்கப்பட்ட இக் கொடிய அநீதிக்கு யாரையுமே குற்றஞ்சாட்ட இத்தருணத்தில் நான் விரும்பவில்லை. சோனகருக்கு இவ்வாறு பிரதிநிதித்துவம் மறுக்கப்பட்டதே ஸோல்பரிக் குழுவினர் தமது 316 ஆம் பந்தியில் பின்வருமாறு கூறத் தூண்டியதென்று நான் நினைக்கிறேன்:

“முஸ்லிம்களைப் (சோனகரும் மலாயினரும்) பொறுத்தவரை அரச சபையில் தற்சமயம் முஸ்லிம் சமூகத்தின் இரு நியமனப் பிரதிநிதிகள் இருக்கின்றனர். தேர்தற் தொகுதி நிர்ணயக் குழு

வினாள் மேற்கொள்ளப்படவிருக்கும் தேர்தல் மாவட்டங்கள் நிர்ணயத்தின் விளைவாக முதற்சபையில் நியமன அங்கத்தவர்களைக் கொண்டே அச்சமூகத்தின் விடயங்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கவேண்டும் என்ற அவசியம் ஏற்படாதென்றும், தேர்தல் மூலம் போதியளவு முஸ்லிம்கள் தெரிவாகலாம் என்றும் நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். என்றாலும் எங்களது இந்த எதிர்பார்ப்பு ஏமாற்றத்தில் முடிவுற்றால் தற்போதினைப்போன்றே நியமன அங்கத்துவத்தை நாடவேண்டியிருக்கும்.”

இதன் இறுதி வசனத்தைக் கவனமாக ஆராய்ந்தால் இரு முடிவுகளைக் காணலாம். முதலாவது முடிவு, தேர்தற் தொகுதிகளை நிர்ணயிப்பதற்காக தேர்தற் தொகுதி நிர்ணயக்குழு நாட்டின் பரப்பை பகுதிகளாகப் பிரிக்கச் செய்யும் சிபார்சுகள் சோல்பரிக் குழுவினரின் எதிர்பார்ப்புப்படியேயிருக்குமா என்ற பாரிய ஒரு சந்தேகம் சோல்பரிக் குழுவினர் மனதில் நிலவுகின்றதென்பதே.

இரண்டாவது முடிவு யாதெனில், தேர்தற் தொகுதி நிர்ணயக் குழு மீண்டும் தவறிழைத்துவிடுமா என்பதே. ஐரோப்பியர்களுக்காகவும், எனது நண்பரான பறங்கியர்களின் கௌரவப் பிரதிநிதிக்காகவும் மாத்திரமே சட்டத்தில் இடமளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் தேவைப்படும்போது எங்களுக்காகப் பிரதிநிதிகளை நியமிப்பதற்கான சட்டமில்லை. சோல்பரிக் குழுவினருக்கெதிராக எனக்குள்ள குறைகளுள் இதுவுமொன்று என வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எங்களது அரசியல் விதி அதாவது ஒரு நாட்டினத்தாரின் ஒரு முக்கிய பகுதியினரின் விதி அந்தரத்தில் தொங்கவிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இலங்கையரல்லாத ஐரோப்பியரது விதியோ நன்கு ஸ்திரப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அறிக்கையிற் காணப்படும் பெருந்தவறுகளுக்கு ஓர் உதாரணமாகவே நான் இதனை இங்கு குறிப்பிடுகிறேன்.”

எப்படித்தான் வாதாடினாலும், எத்தனை கோரிக்கைகளை வேண்டி நின்றாலும் அவர் தன் சமூகத்தின் சுயமரியாதையைக் காத்துக்கொள்ளவும் தவறுவதில்லை.

“நான் பேரம் பேசுகிறேன் என்றோ, சலுகைகளுக்காக இறைஞ்சுகிறேன் என்றோ என்னைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டாம். இலங்கை மக்களது ஒரு பகுதியினரது சட்டபூர்வமான கோரிக்கையென நேர் சிந்தனையுள்ள எந்தவொரு அரசி

யல் மேதையும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதொன்றையே நான் வலியுறுத்துகிறேன். பெரும்பான்மைச் சமூகத்தவரினால் அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதியின் பேரிலும் தேவையேற்படும்போது மேலதிக அங்கத்தினர்களை நியமிக்கச் சட்டத்தை ஏற்படுத்தாதுவிட்ட சோல்பரிக் குழுவினரின் பாரதூரமான தவற்றின் அடிப்படையிலுமே எங்களுக்குரிய கோரிக்கையை நான் வலியுறுத்துகிறேன். கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதி காப்பாற்றப்படவேண்டும். அதைத்தான் நான் இப்போது கேட்டு நிற்கிறேன்.

ஒரு சில ஆசனங்களைப் பெறுவதனால் சோனகர் திருப்தியடையப்போவதில்லை. ஒரு விடயம் மனதிற்கொள்ளப்படவேண்டும். அதாவது சோனகர் வர்த்தகஞ்செய்யும் ஒரு சமூகத்தினர் என்பதனால் அவர்கள் ஆட்சிக் கலையிலும் கைதேர்ந்தவர்கள். எனவே நாட்டை ஆட்சிபுரிவதில் அவர்களுக்குப் போதிய பங்கு அளிக்கப்படவேண்டும். சென்ற ஆட்சியின் ஓரின அமைப்பு மீண்டும் வரக்கூடாது. நம்புபவர்களே நம்பப்படுவர். தனது மந்திரிசபைக்கு அமைச்சர்களைத் தெரிவு செய்யும்போது சோனகர் சிலரையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அவ்வாறான தெரிவினைப்பற்றி அவர் கைசேதப்பட ஒருபோதுமே இடம் வராது."

இவ்வாறு இலங்கை சோனகருக்கு நிர்வாகத்தில் தக்க இடம் கோரி லேர் ராஸிக் போராடியபோது பண்டைக்காலத்திலிருந்தே நாட்டின் விவகாரங்களில், நிர்வாகங்களில் பற்றுடனும் பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் சோனகர் பங்குகொண்ட பாரம்பரியத்தை தொடர்ந்து நடைமுறையிலிருக்கச் செய்யவே விழைந்தார்.

உதாரணமாக 1344ஆம் ஆண்டில் இலங்கைக்கு விஜயஞ் செய்த இப்ன் பதூதாவின் கூற்றுப்படி இலங்கையின் துறைமுகங்களுக்கு அதிபதிகளாக 'ஜலாஸ்தி' என்ற பதவியை வகித்த அராபியர் சிங்கள அரசனால் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். இவர்கள் துறைமுகத்தின் நிர்வாகமனைத்தையும் கவனித்து வந்ததோடு துறைமுகத்திற்கு வரும் கப்பல்கள் அரசனுக்குச் செலுத்தவேண்டிய வரிகளையும் அறவிட்டனர். மேலும் இப்ன் பதூதா வந்து சென்ற ஓரிருவருடங்களில் தமிழர்கள் கொழும்பு, நீர்கொழும்பு போன்ற இடங்களைத் தாக்கியவேளை நாட்டைக் காக்கும் யுத்தப்பணியில் முன் நின்றனர் அராபியர்.

இந்தியாவிலிருந்து முதன்முறையாக புடவை நெய்பவர்களை இலங்கைக்குக் கொணர்ந்து அத் தொழிலை தொடங்கி வைத்தவர் பெரிய முதலியார் மரிக்கார் எனும் சோனகர். இதற்காக

அவருக்கு 'செம்பு பட்டம்' என்ற அரச விருது வழங்கப்பட்டது மல்லாமல் 1016ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 7ஆந் திகதியிடப்பட்ட அரச சாசனத்தின் மூலம் பல சலுகைகளும் அதிகாரங்களும் கொடுக்கப்பட்டன.

சோனகர்களின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டிருந்த பஸ்தா மியர் லெல்வை மரிக்கார் மீராலெவ்வையின் சிரேஷ்ட புதல்வர் மீராலெவ்வை மேஸ்திரியார் ஷேக்காதீமரைக்கார் ஒல்லாந்த அரசாங்கத்தினால் சோனகப்படைக்கும் கறுவா வெட்டுபவர்கள் படைக்கும் வைத்திய அதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டார். பின்னர் பிரித்தானிய ஆட்சியின்போது 1806ஆம் ஆண்டு உயர்தர நீதிமன்றத்தின் பரிபாலனத்தின் கீழ் வைத்திய இலாகாவின் உள்நாட்டு மேலதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டார். பிரதம நீதிபதியாயிருந்த சேர் அலெக்ஸாண்டர் ஜொண்டன் இவரைப் பற்றி, "நாட்டிலுள்ள வைத்தியர்களுள் ஆகக்கூடியளவு அறிவு பெற்றவர் என நாட்டினத்தார்களால் இவர் கருதப்படுவதோடு எழுநூறு, எண்ணூறு வருடங்களாக இவரது குடும்பத்திலேயே இருந்துவரும் மருத்துவப் புத்தகங்களையும் உள்ளடக்கிய சிறந்த நூல்கள் இவர் வசம் உள்ளன" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆதி காலத்திலிருந்து முஸ்லிம் வைத்தியர்களால் கையாளப்பட்டு வந்திருந்த மூலிகைகளைப்பற்றி இவர் ஓர் அறிக்கை தயாரித்து அரசாங்கத்திடம் சமர்ப்பித்தார். இதனை வாசித்து ஆராய்ந்த சேர். ஜொண்டனின் சிபார்சுன்பேரில் 1810ஆம் ஆண்டு "இம் மூலிகைகளையும் அதே போன்று நாட்டில் காணப்படும் வேறு தாவரங்களையும் உற்பத்தி செய்யவும் விருத்தி செய்யவும்" ஒரு வைத்தியத் தாவரத் தோட்டம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

வேறு சான்றுகளும் முஸ்லிம்கள் இலங்கையின் விவகாரங்களில் ஏற்ற முக்கிய பங்கினை நிரூபிக்கின்றன. உதாரணமாக 1687இல் போர்த்துக்கேய சரித்திராசிரியர் வண. பிதா டிகுவேரோஸ் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

"இத் தீவின் அதிபதிகளாக அவர்கள் (சோனகர்) வரக்கூடிய அபாயம் உள்ளது. (போர்த்துக்கேயருக்கெதிராக நடந்த) எல்லாக் கிளர்ச்சிகளிலும் அவர்கள் எதிரிகளின் பக்கமேயிருந்தனர். அவர்கள் சிங்களருடன் ஒன்றிணைந்தபோது மட்டுமின்றி தனியாக நின்றபோதுங்கூட பெரும் கவலைதரக்கூடிய அளவிற்கு அவர்களது எண்ணிக்கை ஏற்கனவே அதிகமாயிருந்தது."

அண்மைக் காலசரித்திரத்தில் கூட, பிரதமர் டி. எஸ். சேனநாயகர்,

“இன்று நாட்டிலுள்ள எல்லா இனத்தவர்களுள்ளும் வர்த்தகத்தை தேசியமயமாக்க நீங்களே மிகவும் தகுதிவாய்ந்தோர்” என்றும், சேர். ஒலிவர் குணதிலகர்,

“சோதனை மிக்க யுத்தகாலத்தில், இலங்கைச் சோனகர் என்னுடன் நன்கு ஒத்துழைத்தனர். அவர்கள் கறுப்புச்சந்தை நடவடிக்கைகளிலோ, கொள்ளை லாபம் ஈட்டுவதிலோ பங்குகொள்ளவில்லை. உலகத்தில் எந்தவொரு நாட்டினதும் பிரஜைகளாக வாழ அவர்கள் தகுதி வாய்ந்தவர்கள் என அவர்களுடைய நடத்தை மூலம் அவர்கள் நிரூபித்துள்ளார்கள்” என்றும் சோனகரது திறமையையும் பொறுப்புணர்ச்சியையும் புகழ்ந்துரைத்துள்ளனர்.

புதிய சோல்பரி அரசியற் திட்டத்தின் கீழ் 1947ஆம் ஆண்டில் பாராளுமன்றத்திற்கு 95 பிரதிநிதிகளைத் தெரிவுசெய்வ தற்கான பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றது. அத் தேர்தலில் கிழக்குமாகாண பொத்துவில்ல்தொகுதியில் சேர். ரூஸிக் போட்டி மிட்டார். ஆனால், 1,899 வாக்குகளால் அவர் தோல்வியுற்றார்.

என்றாலும், அவர் நாட்டிற்கும் அவரது சமூகத்திற்கும் ஆற்றியிருந்த சேவையை நன்கு மதிப்பீடு செய்திருந்த ஆட்சியாளர்கள் 1947 நவம்பர் 29இல் அவரை புதிய அரசியற் திட்டத்தின்கீழ் அமைக்கப்பட்ட செனட் சபைக்கு அங்கத்தவராக தெரிவு செய்தது.

மாநகரசபையிலும் அரச சபையிலும் முஸ்லிம்களின் முன்னுரிமைகளுக்காக, இஸ்லாமிய தர்மங்களுக்காக போராட சபையின் அரங்கினை தன் தளமாக மாற்றியமைத்துக்கொண்டதுபோலவே செனட்சபையிலும் அவரது முதல் உரையே முஸ்லிம்களின் பொருளாதார நிலையை ஸ்திரப்படுத்த ஒரு முயற்சியாக அமைந்தது- 1948 ஜனவரி 22ஆந் தேதியன்று வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்தின்போது முஸ்லிம்களின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு உறுதியான உத்தரவாதம் நாடி நின்றார்.

“தங்கமுட்டையிடும் வாத்து தொடர்ந்து உயிர்வாழ அரசாங்கம் முழுத்திறமையுடன் செயலாற்றவேண்டுமென நான் வர்த்தகச் சமூகத்தினைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் எண்ணுகிறேன் வியாபாரத்திலீடுபட்டுள்ளவர்களிடம் இருந்தே அரசாங்கம் அதன் நிர்வாகத்தைக் கொண்டுவரவேண்டியது”

பணத்தைப் பெறுகிறது” என்று சுட்டிக்காட்டி, முஸ்லிம்கள் இஸ்லாமிய கோட்பாடுகளுக்கிணங்க வாழ்க்கை நடத்த அரசாங்கம் உதவவேண்டுமென்று கேட்டார்,

“வீட்டு வாடகைச் சட்டத்தைப்பற்றி விசேஷமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தங்களது மார்க்கச் சட்டங்களினால் இலங்கைச் சோனகர் தமது பணத்தை வட்டியீட்டும் தொழிலில் முதலீடு செய்வது தடைசெய்யப்பட்டுள்ள காரணத்தினால் அவர்கள் கட்டிடங்களில் நிதியீடு செய்யவேண்டியுள்ளது. ஒரு புறம் வர்த்தகத்திலிருந்தும், மறுபுறம் வீடுகளிலிருந்தும் வருமானம் பெறும் ஒரே சமூகம் சோனகராவர். 1941ஆம் ஆண்டை அடிப்படையாகக்கொண்டு வீட்டு வாடகைத் தொகைகள் நிலைப்படுத்தப்பட்டால் எனது சமூகத்தினர் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவர்.

இன்றைய சந்தர்ப்பத்தில் வீடுகளை நிர்மாணிப்பது மிகவும் கஷ்டமான, செலவு அதிகமான ஒன்றாகும். செங்கல், சுண்ணாம்பு மற்றும் ஏனைய கட்டிடப் பொருட்கள் என்பனவற்றின் விலைகள் அதிகரித்துள்ளன. வீட்டு வாடகைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தினால் தாம் பாதிக்கப்படுவதன் காரணமாகத் தற்போதைய நிலச் சொந்தக்காரர்கள் வீடுகளை நிர்மாணிக்காது போனால் இன்று வீடுகள் விடயத்தில் நிலவும் நெருக்கடி நிலையைப் போக்கும் கடமை முற்றாக அரசாங்கத்தினுடையதாகிவிடும். இன்னுமின்னும் வீடுகள் தேவைப்படும் வேளையில் அரசாங்கம் இன்னும் அதிகமான வீடுகளைக் கட்டாது, இவ்விடயத்தில் உதவிசெய்ய முன்வரும் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் உதவியளிக்காது ஒரு வீட்டுவாடகைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தை கொண்டுவரவிழைகிறது. எனது சமூகத்தவரின் ஊக்கத்தை அரசாங்கம் நிச்சயமாகக் கொண்டுவிடும்—”

இவ்வாறு அரசாங்கத்தை எச்சரிக்கவும் செய்தார்.

அதே உரையில் அடுத்ததாக சேர் ரூஸிக் பரீத், முஸ்லிம்களின் கலாசார, அறிவு விருதுகளின் ஒன்றான யூனானி முறையின் ஊசலாடிக்கொண்டிருந்த உயிரைக்காக்க முற்பட்டார்.

“சுதேச மருத்துவ ஆணைக் குழுவின் அறிக்கையிற் செய்யப்பட்டிருக்கும் சிபாரிசுகளைப்பற்றி நான் பேசவிரும்புகிறேன். கௌரவ செனட்சபை அங்கத்தவர் அறிந்திருப்பதுபோன்று இந்நாட்டில் மூன்றுவகையான சுதேச மருத்துவ முறைகளுக்கையாளப்பட்டு வருகின்றன. அவையாவன: ஆயுள்வேதம், சித்த, யூனானி போன்றவையாம்.”

இலங்கையில் குடியேறிய அராபியர் அவர்களிடையே பாரம்பரியமாக நிலவி வந்த யூனானி வைத்திய முறையையும் நாட்டில் அறிமுகப்படுத்தினர். இதனைப்பற்றி வரலாற்றியலாளர் ஸேர் அலெக்ஸாண்டர் ஜொன்ஸ்டன் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்!

‘இலங்கையில் அராபியர் அறிமுகப்படுத்திய அரபு மருத்துவ நூல்களில் பிரதானமானது அவிசின்னா (அபூ அலி இப்ன ஸினா) எழுதிய நூலாகும். நான் இலங்கையிலிருந்தவேளை முஹம்மதிய மதக் குருக்களும் வர்த்தகர்களும் அடிக்கடி என்னிடம் இந்நூலின் பகுதிகளைக் கொண்டு வந்தனர். இந்நூல்கள் பக்தாத்திலிருந்து அவர்களது முதாதையினரால் முதன் முதலாகப் பெறப்பட்டு அவரவரது குடும்பங்களில் பலநூறு வருடங்களாக இருந்து வந்திருக்கின்றன என அவர்கள் கூறினார்கள்.’

சோனகர் கையாண்டுவந்த யூனானி முறையின் நேர்த்தியினாலும் விரைவாக, பூரணமாக குணப்படுத்தும் சக்தியினாலும் கவரப்பட்ட சிங்களவர் முஸ்லிம் வைத்தியர்களை மிகக் கௌரவத்துடனும் கண்ணியத்துடனும் நடத்தி வந்தனர். ‘பேத்—கே’ அல்லது அரச மருத்துவப்பகுதியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் சோனகர் வெள்ளாளச் சாதியினருக்குச் சமமாகக் கணிக்கப்படுகின்றனர்’ என ஸேர் A.C. லோறி ‘கஸ்டியர்’ பத்திரிகையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஸேனரத் மன்னன், இரண்டாம் இராஜசிங்கன் போன்றோர் யூனானி முறையில் மாத்திரமே சிகிச்சைபெற விரும்பினர். கெட்டபெறியாவைச் சேர்ந்த கொப்பல்ல சோனகர் அரச மருத்துவர்களாகக் கடமையாற்றியுள்ளனர். இவர்களுள் மிகவும் பிரசித்திபெற்றவர் சுல்தான் குத்தியாவாகும். இவரது குடும்பம் இன்றும் ‘காலி வெதரூலை’யின் குடும்பம் என்றே அழைக்கப்படுகிறது.

1947ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் சுதேச வைத்திய ஆணைக்குழு சுதேச வைத்தியக் கல்லூரியில் யூனானி முறையைத் தொடர்ந்து நடத்த சிபார்சு செய்யமுடியாதென அறிவித்தது. யூனானி முறையைக் கற்கும் மாணவர்கள் இந்தியாவிற்கு அனுப்பப்படவேண்டுமெனவும் ஆணைக்குழு ஆலோசனை கூறியது.

‘ஆயுள்வேதமுறை கொழும்பிலும் சித்தமுறை யாழ்ப்பாணத்திலும் கற்பிக்கப்படவேண்டுமென்றும் முஸ்லிம் மருத்துவ முறையான யூனானி முறை இலங்கையில் கற்பிக்கப்பட

லாகாது என்றும் இக்குழு சிபாரிசு செய்திருக்கின்றது. இச் சிபாரிசு எனது சமூகத்தவரின் உள்ளங்களில் பெரும் வேதனையை உண்டாக்கியுள்ளது. இக்குழுவில் கலாநிதி M. L. தாஸ்குப்தா (தலைவர்), திரு, P. De S. குணவர்த்தனா, திரு. S. நடேசன், பண்டிட் G. P. விக்கிரமாராச்சி ஆகியோர் அங்கத்துவம் வகித்தனர். இவர்களில் எவருக்குமே யூனனி முறையைப்பற்றி எதுவுமே தெரிந்திருக்கவில்லை. யூனனி மருத்துவ முறையைப்பற்றி ஓரளவு அறிந்திருக்கும் ஒருவராவது இக்குழுவில் இடம்பெறாதது துரதிர்ஷ்டமே. அரசாங்கம்விட்ட இப்பிழைக்காக இன்று முஸ்லிம்கள் தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கின்றது' என்றும் ஸேர் ரூஸிக் பிரஸ்தாபித்தார்.

முஸ்லிம் மாணவர்களது பாரம்பரியத்திலுள்ள ஒருமுறையை அவர்கள் கற்க அவர்களுக்கு வசதியளிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் இந்தியாவில் பயின்று திரும்புவோருக்கு இவங்கை அரசாங்கம் நியமனம் வழங்காது விடலாம் என்ற காரணத்தினாலும் இவங்கை சுதேச வைத்தியக் கல்லூரியிலிருந்து யூனனி முறை அகற்றப்படலாகாது என்றும் ஸேர் ரூஸிக் பரீத் நடத்திய போராட்டம் சரித்திர ஏடுகளில் இடம்பெறத்தக்கது.

ஸேர் ரூஸிக் பரீத் சுதேச வைத்தியச் சபையில் அங்கத்தவரான வரலாற்றை அக்கல்லூரியின் பரீட்சையாளர்சபையிலும் ஆயுள்வேதச் சபையிலும் அங்கத்தவராக இருந்தவரும் சிரேஷ்ட வைத்தியரும் விரிவுரையாளருமான கலாநிதி H. M. ஜாபர் (L. I. M.) பின்வருமாறு விபரித்துள்ளார்:

'1933ஆம் ஆண்டில் நான் சுதேச வைத்தியக் கல்லூரியின் யூனனிப் பிரிவிற்குப் பொறுப்பாளராயிருந்தேன். ஆயுள்வேத, சித்த முறைகளுக்குப் பிரதிநிதிகளான பதின்மூன்று அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட சுதேச வைத்திய சபையினாலேயே இந்நிறுவனம் நிருவகிக்கப்பட்டு வந்தது. அத்தோடு யூனனி முறைக்கும் ஒரு பிரதிநிதி தேவையென நான் எடுத்த முயற்சிகளின் பயனாக ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார். ஆனால், யூனனி முறையைப்பற்றி எதுவும் அறிந்திருக்காத அவர் அம்முறையின் நன்மையை பாதிக்கும் விதத்தில் பலதடவைகள் நடந்து கொண்டார்.

எனவே அவரை சபையிலிருந்து நீக்கிவிட்டு தக்கவொருவரைத் தேடினேன். அப்போது ஸேர் ரூஸிக் பரீத் அவர்களின் பெயர் சிபார்சு செய்யப்பட்டது. இவர் தனது சமூகத்திற்காக

தனது செல்வத்தையும் சிரமத்தையும் வாரி வழங்குபவர் என்றும் ஏற்கனவே கிழைத்தேய மருத்துவக்கலை நிதி சபையில் அவர் அங்கத்துவம் வகிப்பவர் என்றும் கூறப்பட்டது. கிழைத்தேய மருத்துவக்கலை நிதி சபையின் தலைவர் திரு. டொனல்ட் ஒபே ஸேக்கரா திறமையும் ஆர்வமும் மிக்கவர் என நான் அறிந்திருந்ததால் அவருடன் இணைந்து அச்சபையில் கடமையாற்றும் ஸேர் றூஸிக் பரீத்தும் அவர் போன்றே திறமைசாலியாகவும் ஆர்வமிக்க வராகவும் இருக்கவேண்டுமென திடமாக நம்பி, அவரது பெயரையே சுகாதார அமைச்சிடம் சிபார்சு செய்தேன்''

இச்சபையில் பல ஆண்டுகாலமாக கடமையாற்றிய ஸேர் றூஸிக் பரீத் யூனனிப்பிரிவை மூடிவிட எடுக்கப்பட்ட பல முயற்சிகளை முறியடித்தார். 1938 ஆம் ஆண்டு யூனனிப்பிரிவில் விரிவுரைகள் தமிழில் நடத்தப்படவேண்டுமென பணிக்கப்பட்டது. தமிழ் விரிவுரையாளரில்லாத காரணத்தைக்காட்டி அப்பிரிவை மூடிவிடும் நோக்கத்தைப் புரிந்து கொண்ட ஸேர் றூஸிக் உடனே ஆங்கிலத்திலேயே தொடர்ந்து விரிவுரைகள் நடக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திடம் அனுமதி கோரி பெற்றுக்கொண்டார். 1940 ஆம் ஆண்டளவில் கலாநிதி குப்தாவின் தலைமையிலான ஆணைக்குழுவிடம் யூனனி முறைக்கெதிரான சக்திகள் கொடுத்த சாட்சியத்தின் பேரில் அப்பிரிவை மூடிவிட ஆணைக்குழு சிபார்சு செய்தது. ஸேர் றூஸிக் கௌரவ சுகாதார அமைச்சர் திரு. S. W. R. D. பண்டாரநாயக்காவிடம் சென்று நடத்திய உருக்கமான வேண்டுகோளையடுத்து அமைச்சர் 'யூனனி பிரிவை மூடுவதென்றால் அதற்கு முன் ஸேர் றூஸிக்கை வெளியேற்றிவைத்தான் முடியும் என தோன்றுகிறது' என்று குறிப்பிட்டார்.

சேவையை விரும்பி மாத்திரமே அவர் சுதேச வைத்தியச் சபையில் அங்கத்துவம் வகித்தார். இருபத்தெட்டு வருடங்களில் ஒரு கூட்டத்தையாவது தவற விடாது எல்லாக் கூட்டங்களுக்கும் சமூகமளித்தும் ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் வழங்கப்பட்ட ரூ. 50 வசதிப்பணத்தில் ஒரு சதமாவது பெற்றுக் கொள்ளாத ஒரு அங்கத்தவர் ஸேர் றூஸிக். அதேபோன்று சந்தர்ப்பம் கிடைத்த போதெல்லாம், தேவைப்படும் போதெல்லாம் ஆயுள்வேத ஆஸ்பத்திரிக்கு விஜயஞ் செய்து குறைகளை சுட்டிக்காட்டியும் அவற்றை நிவர்த்தி செய்ய வழிகளை எடுத்துக் கூறியும் ஆர்வம் காட்டினார். அதே உரையில் 'சுதேச மருத்துவச் சபையில் நானும் ஒரு அங்கத்தவனாக இருந்தேன். சுதேச மருத்துவப்பயிற்சிக்காக ஒரேயொரு கல்லூரியை நடத்துவது சாத்தியமற்ற

றது. என நான் கண்டேன். இக்கல்லூரியின் நிர்வாகத்தைப் பற்றிப் பல்வேறு வட்டாரங்களில் இருந்தும் அதிக கண்டனங்கள் தெரிவிக்கப் பட்டுள்ளன. ஒரு கல்லூரியையே எங்களால் நடத்த முடியாதிருக்கையில் இன்னுமொரு கல்லூரியைத் தாபிக்குமாறு இக்குழு எம்மைக் கேட்கிறது" என்றும் குறிப்பிட்டார்.

மேலும், 1966 இல் ஆயுள் வேத வைத்திய முறையை விருத்தி செய்ய வழிவகைகள் காணவென நியமிக்கப்பட்ட குழு விலும், 1967 இல் இலங்கையில் யூனனி முறையை விருத்தி செய்ய வழிவகைகள் காணவென நியமிக்கப்பட்ட குழுவினும் தலைவராகக் கடமையாற்றி பல அரிய ஆலோசனைகளை சிபார்சு செய்தார்.

ஸேர் ரூஸிக் யூனனி முறைக்காக இவ்வாறெல்லாம் போராடி யிருந்திராவிட்டால் எப்போதோ யூனனிப் பிரிவு மூடப்பட்டிருக்கும். இலங்கையில் யூனனியின் தந்தை என அழைக்கப்படுமளவிற்கு அவர் இத்துறையில் அயராத ஈடுபாடு கொண்டு சேவையாற்றியுள்ளார்.

யூனனியின் தந்தையாகவிருந்தது போலவே அவர் எல்லா முஸ்லிம்களுக்கும் தந்தையாகத் திகழ்ந்தார். தங்களை நம்பி வந்தவரை கைவிட்ட கிழக்கு மாகாண மக்களை தந்தையொரு வருக்கேயுரிய பெருந்தன்மையுடனும் பாசத்துடனும் மன்னித்து மறந்து மக்களுக்கு தந்தை செய்ய வேண்டிய கடமையில் இறங்கினார் என்பது ஸெனட் சபையில் அவர் ஆற்றிய அதே முதல் உரையில் வெளிப்படையாகவே தெரிந்தது.

“இப்போது நான் வேலையில்லாப் பிரச்சினைக்கு வருகிறேன். நாட்டிலெங்கணுமே வேலையில்லாப் பிரச்சினை வியாபித்துள்ளது. ஆனால், இப்பிரச்சினை கிழக்கு மாகாணத்தில் மிக மிக மோசமாக இருக்கிறதென நான் எண்ணுகிறேன். அவர்களது நிலைமை சோகமயமானது. இவர்கள் பிற பகுதிகளுடன் தொடர்பற்றவர்கள்; சிறிதளவு வேளாண்மையைத் தவிர வேறு எந்தவித வர்க்கத்திலும் ஈடுபட முடியாதவர்கள். விவசாயம் செய்யக் கூடிய அதிகளவு நிலம் அங்குள்ளது. ஆனால் அதற்கான நீர் வசதியில்லை என அவர்கள் முறையிடுகின்றனர். நிலமும் நீர்ப்பாய்ச்சலுக்குட்படுத்த முடியாததாகும். கல்முனை, அக்கரைப்பற்று, பொத்துவில், பாணமை போன்ற இடங்களுக்குச் சென்றால் ஒரு நாளைக்கு ஐம்பதே ஐம்பது சதம் சம்பாதிக்க அவர் படும் பாட்டையும், துன்பத்தையும் கண்கூடாகக் காணலாம்.

எனவே கிழக்கு மாகாணத்தில் நிலவி வரும் வேலையில்லாப் பிரச்சினையைக் கூடிய கெதியில் தீர்த்து வைக்குமாறு கௌரவத் தலைவரவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்” என்று கிழக்கு மாகாண மக்களின் கண்ணீர் துடைக்கும் பணியைத் தொடர்ந்தார்.

அவரது தந்தை உள்ளம் பெருந் தோட்டச் சிறுர்களின் பரிதாபகர நிலைமைக்காகக் கூட வருந்தியது:

“கௌரவ உபதலைவர் அவர்களே! நீங்கள் இச்சபையில் உரையாற்றும் போது பெருந்தோட்டப் பள்ளிகளில் சிறுர்கள் 3 ஆம் தரம் மட்டுமே கல்வி பயில்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டீர்கள். முன்னைய கல்வியமைச்சில் நானிருந்த போது பெருந்தோட்டப் பள்ளி மாணவர்களின் கல்வி விடயத்தில் நான் பெரும் ௩௦ பாடு கொண்டேன். பிரச்சினையின் ஒரு கோணத்தை உங்கள் உரையின் வாயிலாகத் தெரிந்து கொண்டேன். அதன் மற்றக் கோணம் இதுவே. அவர்கள் இரண்டாந்தரத்தில் சித்தி யெய்தியதும் அவர்களது பெற்றோர் அவர்களைப் பள்ளிக் கூடத்திற்கு அனுப்ப விரும்புகிறார்களில்லை என்பதைக் கண்டோம். எல்லாப் பெற்றோர்களும் இப்படியானவர்களென நான் கூறவில்லை. தமது பிள்ளைகளைத் தொடர்ந்தும் பள்ளிக்கூடத்திற்கனுப்பும் பெற்றோர் சிலரும் இருந்திருக்கலாம். ஆனால், பெரும்பான்மையினரோ மகன் தோட்டத்தில் வேலை செய்து காச சம்பாதிக்க விரும்புகிறான் என்று கூறி அவனைப் பள்ளிக் கூடத்திலிருந்து விலக்கிக் கொள்வார்கள். ஆனால் உண்மை என்னவெனில் தமது பிள்ளைகளைத் தோட்டத்தில் வேலைக்கமர்த்தி அவர்களது ஊதியத்தைத் தாம் பெறப் பெற்றோர் விரும்புகின்றனர் என்பதே. எனவே இச் சிறுவர்களைப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பி வைக்க அவர்களது பெற்றோரை நிர்ப்பந்திக்கக் கூடிய சில வழிகளை வகுக்க வேண்டுமென நான் நினைக்கிறேன். தேவைப்படின் அவர்களுக்கு ஒரு வகையான தண்டனை கூட கொடுக்கலாம். அதே வேளையில் இம்மாணவர்களது கல்விக்காகத் தரமான பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற உங்களது கூற்றுடன், கௌரவ உபதலைவர் அவர்களே! நானும் இணக்கம் தெரிவிக்கிறேன்” — என பெருந் தோட்ட சிறுர்களின் கல்வி நிலையில் ஏற்பட்டிருந்த அவலத்தன்மைக்குரிய காரணங்களை நன்கு கிரகித்தது மட்டுமின்றி அதன் நிவர்த்திக்காக வழிவகைகளையும் சிபார்சு செய்தார்.

அத்தோடு முஸ்லிம்களின் கல்விச்சேவையில் அவருடைய பாட்டனார், தந்தையார் ஆகியோருக்குப் பிறகு லேஸ் ருளிக்கும்

நடந்த வழியில் தொடர்ந்து நடைபோட்டார். அன்றைய உரையில் முஸ்லிம்களின் கல்விக்காக அமைச்சர்கள் செய்த உதவிகளுக்கு நன்றி நல்கிய அதே வேளை மௌலவி ஆசிரிய நியமனங்களில் அரசாங்கம் இழைத்த அநீதியையும் கண்டித்தார்.

“முன்னைய கல்வியமைச்சர் திரு C. W. கன்னங்கரா இலவசக் கல்விக்காக மிகச் சிறந்த சேவையாற்றினார். அந் நற் சேவையைப் புதுக்கல்வியமைச்சரும் திரு E. A. நுகவெலதொடர்ந்து புதிய உத்தேசங் கொண்டிருக்கிறார் என்பதைக் கூறிக்கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எனது சமூகத்தினர் மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் இருந்தனர். ஆனால் எனக்கு அளவிலா ஊக்கத்தையளித்த அப்போதைய நிதிக்காரியதரிசியின் முயற்சிகளின் பயனாக முஸ்லிம் பகுதிகளில் அநேக பாடசாலைகளை ஸ்தாபித்தோம். இன்று இப்பகுதிகளில் 300க்கும் மேலான பாடசாலைகளுண்டு. இதற்காக அமைச்சரவர்கட்கு நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

சோனக சமூகம் என்றுமே மறக்க முடியாத இன்னுமொரு பெருஞ்சேவையை அவர் அவர்களுக்காகச் செய்துள்ளார். அது முஸ்லிம் அரசாங்கப்பாடசாலைகளில் மௌலவி ஆசிரியர்களை நியமித்ததே. என்றாலும் இவ்வருடம் 50 மௌலவி நியமனங்களுக்குக்கூட ஒதுக்கீடு செய்யப்படவில்லை என்பதை கௌரவ தலைவர் அவர்களது கவனத்திற்கு கொணர விழைகின்றேன். என் நிர்ணயத்தில் 350 முஸ்லிம் பாடசாலைகள் இருந்தாலும் இன்றுவரை 125 மௌலவி ஆசிரியர்களே நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர், எனவே, குறைந்தபட்சம் இன்னும் 50 முஸ்லிம் ஆசிரியர்களாவது இவ்வருடம் நியமிக்கப்படாது போனால் அது வருந்தத் தக்கதாயிருக்கும்.”

அவர் ஸௌட் சபையில் இவ்வரையை நிகழ்த்திய ஒரு சில நாட்களுள், 1948ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 4ஆம் திகதி இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றது.

1948ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 4ஆம் திகதி அதிகாலை கோவில் மணிகள் ஓசை நடுவிலும் மேளங்களின் ஆரவார இசைக்குமிடையிலும் அன்றுவரை அடிமைத் துயிலில் ஆழ்ந்து சென்றிருந்த இலங்கையர் சுதந்திரம் என்னும் பழக்கமில்லாத வோர் உணர்வுடன் கண் விழித்தனர். குடியேற்ற நாடான இலங்கையின் இறுதி தேசாதிபதி லேர் ஹென்றி முலர் சுதந்திர இலங்கையின் முதல் மகாதேசாதிபதியாக சத்தியப்பிரமா

ணம் செய்து கொண்டார். நாட்டின் எல்லாப்பகுதிகளிலும் படை அணிவகுப்புகளும் கொண்டாட்டங்களும் கூட்டங்களும் அமர்க்களமான குதூகலத்துடன் நடைபெற்றன. பெப்ரவரி 10ஆம் திகதி மாட்சிமைதங்கிய பிரித்தானிய மன்னனின் சார்பில் இலங்கை வந்து சுதந்திர நாட்டின் முதலாவது பாராளுமன்றக்கூட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார் குளோஸெஸ்டர் கோமகன்.

ஆனால் சம்பிரதாய ஆடம்பரங்களுக்கிடையே வரவேற்கப்பட்ட சுதந்திரத்தின் உண்மையான தாற்பரியத்தை உடனே உள்ளூர் உணர்ந்தார் ஸேர் ரூஸீக். சுதந்திரம் என்பது வெறும் அரசியல் சுதந்திரம் மட்டுமாகாது. என்றதன் யதார்த்த நோக்கை 1950ஆம் ஆண்டு ஜூலை 4இல் ஸெனட் சபையில் ஆற்றிய உரையில் வலியுறுத்தினார்.

“எமக்கு அண்மையில் கிட்டியுள்ள சுதந்திரத்தினையிட்டு இலங்கையர் என்ற முறையில் நாம் பெருமை கொள்கிறோம். ஆனால் பொருளாதாரத்துறையில் நாம் அடிமைத்துவத்தில் தொடர்ந்து இயங்குவோமானால் அரசியல் சுதந்திரத்தினால் தான் என்ன பயன்? ஆக மலிவான விலையில் நாம் இறக்குமதி செய்வது ஜப்பானிலிருந்தேதான். இந்நாட்டுடன் நாம் செய்யும் வர்த்தகம் அனைத்தையும் இலங்கையர்பால் விட்டுவிடுவதனால் இலங்கையன்னை பல நன்மைகளை அடைவாள் என்பதே என் கருத்து.” மேலும் இலங்கைக்கு சுதந்திரம் கிட்ட சில வருடங்களுக்கு முன் இலங்கையரல்லாதவர்களின் சுயநல, கோழைத்தனமான போக்கினாலும் விசுவாசமின்மையினாலும் இலங்கையருக்கு ஏற்பட்ட சோதனைகளையும் நினைவு கூறினார்.

1939ஆம் ஆண்டில் வேர்ஸை ஒப்பந்தம், போலந்தின் இறைமை எல்லாவற்றவையும் தன் காலுக்குக் கீழ் போட்டு மிதித்து ஹிட்லர் நாஜிஸ்க் கொள்கையளித்த வல்லமைகளைக் கொண்டு ஐரோப்பாவையே தன் ஆதிக்கத்துக்குள் அடக்க முற்பட்டிருந்தான். ஆனால் யுத்தமேற்படின் பிரித்தானிய அரசனுக்கு விசுவாசமாக நடந்து கொண்டு தேவையான உதவிகள் அளிப்பதாக அரசசபை உறுதியளித்ததைவிட வேறு யுத்த நடவடிக்கைகள் இலங்கையில் காணப்படவில்லை. ஆனால் 1941இல் ஜப்பான் பேரல் துறைமுகத்திலிருந்த அமெரிக்க கடற்படைத் தளத்தைத் தாக்கி யுத்தத்தில் பிரவேசித்து, 1942இல் மலாய் விரிகுடாவரை வந்ததும் இலங்கையிலும் பீதியும் கலவரமும் ஏற்பட்டன. பிரித்தானிய சக்கராதிபத்தியத்தின் கிழக்குப்

பிராந்தியத்தின் கடைசிப் பாதுகாப்பு அரண் நிலையாயிருந்த இலங்கையும் யுத்தத்தினுள் ஈர்க்கப்படலாமென்ற அச்சத்தில் நாட்டில் வசித்த விதேசிகள் தாயகங்களுக்கு ஓடிச் சென்றனர். அதே ஆண்டு ஏப்ரல் 5ஆந் தேதியான பெரிய ஞாயிறன்று ஜப்பானிய உதவிக்கடற்படைத் தளபதி நாகமோவின் படை யொன்று கொழும்பில் ஆகாயத் தாக்குதலை நடத்தியதும் நாட்டவர்கள்கூட மலைப்பிரதேசங்களுக்குச் சென்று மறைந்தனர். ஆனால் சோனக வர்த்தகர்களமட்டும் எதையும் எதிர் கொள்ள சித்தமான தயார் நிலையில் கொழும்பிலேயே நின்றனர் என்பதை பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

“ஏறத்தாழ எல்லா இலங்கையர் அல்லாதவர்களும் இந் நாட்டைக் கைவிட்டு ஓடிமறைந்த 1942ஆம் ஆண்டின் இருள் சூழ்ந்த நாட்கள் கௌரவ ஸௌன்ட்சபை அங்கத்தினர் எல்லாருக்கும் நினைவிருக்கும். வியாபாரத்தைப் பொறுத்தவரை கொழும்புகூட அப்போது ஒரு பிணமான நகரமாயிருந்தது. எங்களை நட்டாற்றில் தவிக்கவிட்டுத் தங்கள் தாயகங்களுக்கு ஓடிச் சென்ற அந்த அந்நியரோ உண்மையிலேயே வியாபாரஞ் செய்வதற்காகவும் ஈட்டிய இலாபத்தை எடுத்துச் செல்வதற்காகவும் மாத்திரமே இங்கு வந்தவராவர்.

அவ்வேளை குடிகள் பாதுகாப்புச் சேவையின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்ட ஸேர் ஒலிவர் குணதிலகாவின் உருவில் திறமை மிக்க ஒரு தலைவரை நாம் பெற்றோம். அவரது முயற்சிகளின் பயனாக உணவும் ஏனைய அத்தியாவசியப் பொருட்களும் அரசாங்கத்தின் ஏகபோக அதிகாரத்திற்குட் கொணரப்பட்டன. ஆனால் கொழும்பு புறக்கோட்டையில் வியாபாரஞ் செய்து வந்த இலங்கைச் சோனகரோ மக்களின் தேவைகள் எல்லாவற்றையும் சிறிதளவிலாவது பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக அயராதுழைத்தனர்; கஷ்டங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ஈடு கொடுத்து நின்றனர்; கழுத்தறுப்புப் போட்டிகள் மத்தியில் வியாபாரத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தத் தங்களது பிரயாசத்தின் ஒவ்வொரு அணுவினையும் முழுமூச்சாகப் பிரயோகித்தனர்.

யுத்த மேகங்கள் கலைய ஆரம்பித்ததும், நிலைமை மீண்டும் சீராகத் தொடங்கியதும் இன்னல்கள் நிறைந்த காலத்தில் எங்களைக் கைவிட்ட இலங்கையரல்லாத வர்த்தகர்கள் மெல்ல மெல்லத் திரும்பி வந்தனர். அன்றைக்கு 25, 30 வருடங்களுக்கு முன்னர் இலங்கையரிடமிருந்து அவர்கள் அதிகரித்துக் கொண்டிருந்த புடைவை வியாபாரத்தை மீண்டும்பெற எத்தனித்தார்

கள். இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பின் ஒரு புடைவை வியாபாரச் சட்டத்தை இயற்றுவதே ஒரு உகந்த வழி என அரசாங்கம் நினைத்தது. வியாபாரத்திற்கான அடிப்படை ஆண்டு 1942 என நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் மீண்டும் வர்த்தகத்திற்குப் பிரவேசிக்க அவர்கள் எல்லாவித மார்க்கங்களிலும் முயற்சித்தனர். அவர்களது நோக்கத்தை எய்திக் கொள்வதற்காக அவர்கள் குறுக்கு வழிகளைக் கையாள முயற்சித்தாலும் இலங்கையரின் அதிர்ஷ்ட வசமாக அவர்கள் தோல்வி கண்டனர்.

இந்தியப் பிரஜைகள் இந்தியாவிற்குப் பொருட்களை வாங்கி இலங்கையிலுள்ள ஓர் இந்தியருக்கு அனுப்பினர். இந்தியாவில் பொருட்களை வாங்கி இலங்கைக்கு அனுப்புமுகமாக நாம் இலங்கையர் கோஷ்டியொன்றை இந்தியாவிற்கனுப்பியபோது இந்திய வர்த்தக ஸ்தாபனங்கள் இந்தியாவிலிருந்து இலங்கை வர்த்தக ஸ்தாபனங்களுக்குப் பொருட்கள் விற்க மறுத்து விட்டன.

துரதிர்ஷ்ட வசமாக, இதனால் அதிகமாகப் பாதிப்புற்றவர்கள் இலங்கையர்களே. ஏனெனில் இந்தியாவிலிருந்து பொருட்கள் இலங்கையிலிருக்கும் இந்திய வர்த்தகர்களுக்கு வந்து சேர்ந்ததும் அவற்றை இலங்கை வர்த்தகர்கள் அந்த இந்திய வர்த்தகர்களிடமிருந்து வாங்கி அவர்களுக்கான மேலும் அளவு ஓர் இலாபம் சேர்த்தே சில்லறை வியாபாரிகளுக்கு விற்க வேண்டியிருந்தது. இச் சில்லறை வியாபாரிகளிடமிருந்து தான் ஏழைக் கிராமிய மக்களுக்குப் பொருட்கள் மாறின. இதன் விளைவாக அரசாங்கம் குறுக்கிட்டு அடிப்படை ஆண்டு 1942 விருந்து பிந்திய ஒரு ஆண்டுக்குக் கொணரப்பட்டது. இதனால் அநேக இலங்கையரல்லாதோர்கட்குக் "கோட்டா"க்கள் கிடைத்தன.

இலங்கையரல்லாதோர் வர்த்தகத்தினை மீண்டும் மேற்கொண்டதும் அவர்களுடன் எமது வர்த்தகர்களுக்குப் போட்டியிட முடியாது போனதைக் கண்டோம். இதற்கான ஓரிரு காரணங்களைத்தர விரும்புகிறேன். முதலாவது இந்தியாவிலிருந்தும் ஐக்கிய இராச்சியத்திலிருந்தும் பொருட்களைப் பெற்று கொள்ளும் வாய்ப்பினைப்பற்றிய பிரச்சினையாகும், இந்தியாவிலிருந்து இலங்கையர் பொருட்களைப் பெறமுடியாது போனது ஏனென்பதை ஏலவே விபரித்துள்ளேன், ஆனால் ஐக்கிய இராச்சியத்தில் இருந்துகூடப் பெறப் சாத்தியங்கள் இருக்கவில்லை. ஏனெனில் ஐக்கிய இராச்சியத்திலிருந்து பொருட்களை இறக்கு

மதி செய்த ஐரோப்பிய வியாபார ஸ்தாபனங்களுக்கு அவர் களுக்கென்றே 90% சதவீத இலங்கையரல்லாத வாடிக்கையாளர்கள் இருந்தனர்.

இறக்குமதிக்குக் கட்டுப்பாட்டதிகாரி அந்தக் கடினமாக உழைக்கும் உத்தியோகத்தரான திரு M. U. ஜெயவர்த்தன முன் தங்களது நிலையினை எடுத்துக் காட்டிய இலங்கைப் புடைவை வர்த்தகச் சங்கத்தின் முயற்சிகள் பயனாக இலங்கையரது இப்பரிதாபகர நிலை ஓரளவு சீரானது. அவர் ஒரு தைரியமிக்க நடவடிக்கையை மேற்கொண்டு அமெரிக்காவிலிருந்து பொருட்களைத் தருவிக்குமாறு இலங்கை இறக்குமதியாளர்கட்கு அறிவுரை வழங்கினார். மக்களுக்குக் கஷ்டங்களிலிருந்து நிவாரணமளிக்கும் ஒரே நோக்கத்துடன் தான் இலங்கை இறக்குமதியாளருக்கு அந்தச் சலுகை கொடுக்கப்பட்டது.

ஆனால் துரதிர்ஷ்ட வசமாக இலங்கை இறக்குமதியாளரிடமிருந்து பொருட்களை இலங்கையரல்லாத வியாபாரிகள் கூடிய விலைக்கு வாங்க முன்வந்த காலகட்டம் தோன்றியது. எமது இலங்கை வியாபாரிகளும் குறிப்பாகப் புதிதாக வியாபாரஞ்செய்யத் தொடங்கியிருந்த ஒரு சிலர் இதில் மயங்கித் தமது பொருட்களை இலங்கையரல்லாதோர்க்கு விற்குங்கள். இதன் விளைவாக இறக்குமதிப் பொருட்களின், விசேஷமாகப் புடைவையின் விலைகள் ஏறி நாட்டில் வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரித்தது. இதனையடுத்துக் கட்டுப்பாடு தளர்த்தியமை இலங்கை வர்த்தகர்களுக்குப் பெரும் பாதிப்பாய் அமைந்தது. எனவே இக் கௌரவ சபையினரிடம் நாம் கேட்கும் வேண்டதல் இதுவே. ஜப்பானிலிருந்து இறக்குமதி செய்யும் ஏகபோக உரிமை இலங்கையருக்கல்லாது வேறெவர்க்குமே கொடுக்கப்படாது பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.”

1948 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 25 ஆந் தேதி செனட்சபையில் அவர் சமர்ப்பித்தவொரு பிரேரணையில் சோனக இஸ்லாமியக் கலாசார நிலையத்தின் தலைமைக்காரியாலயத்தை யமைக்க கொழும்புக்கோட்டைப் பகுதியில் ஒரு காணித்துண்டை அரசாங்கம் வழங்கவேண்டுமெனக் கேட்டார்.

அகில இலங்கை சோனகர் சங்கத்தின் கிளையாக இயங்கிய இந்நிலையத்தை தனியியக்கமாக 1944 இல் உருவாக்கி வளர்த்து இறுதியில் 1946 ஆம் ஆண்டின் 46 ஆவது சட்டத்தின் மூலம் அதற்கு சட்ட அங்கீகாரத்தையும் பெற்றுக்கொடுத்தார் லேர் ரூஸிக், இதே போன்று முவர்ஸ் ஸ்போர்ட்ஸ் கிளப் சோனகர்

சங்கம் போன்ற இயக்கங்களில் முக்கிய பங்கு வகித்து' இலங்கை சோனகர்.' இலங்கை சோனகக் கலாசாரம்' 'இலங்கை சோனகர் வரலாறு' போன்ற எண்ணக்கருக்களை விருத்தியடையச் செய்தார். இலங்கைச் சோனகர் இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னர் இருந்தே இலங்கையில் நிரந்தர ஈடுபாடு கொண்டிருந்து பின்னர் நிரந்தரகமே கொண்டனர். ஆனால் இந்தியாவிடமிருந்து, மலாயாவிடமிருந்து வந்த முஸ்லிம்களோ அண்மைக்காலத்திலே இலங்கைக்கு வருகை தந்தவர்கள்; அவர்களுள் சிலர் இலங்கையில் செல்வம் சேர்த்து அதனை தாயகம் கொண்டு செல்லும் ஒரே நோக்கத்தை மட்டுமுடையவர்களே என்றெல்லாம் I. L. M. அப்துர் அஸீஸ், W. M. அப்துர் ரஹ்மான் போன்றோர் வழங்கி நிரூபித்த கருத்துக்களை லேர் ரூஸிக் அவர்களும் இவ்வியக்கங்கள் மூலம் நிலைநிறுத்தி வந்தார். இலங்கைச் சோனகரை ஒரு தனியான, ஒருமையான சமூகமாக உருவாக்கினார்.

இதனால் சோனகர் — முஸ்லிம்கள் என்ற கொள்கை மூலம் முஸ்லிம்களிடையே பிளவையேற்படுத்துவதாக அவர் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டார். ரசூல்(ஸல்) அவர்களது 'உம்முதுன் வாஸத்துன்' என்பதில் லேர் ரூஸிக் பரித என்றும் பிரிவினைகளைக் கண்டதில்லை. இஸ்லாம், இஸ்லாமிய கலாசாரம், முஸ்லிம்களின் உரிமைகள் என்ற விடயங்களில் அவர் எல்லா முஸ்லிம் சமூகத்தவருக்கும் பொதுவாகவே பணிகளாற்றினார்.

ஆனால், பரம்பரை, குடியரிமை, இனம் என்ற பிரச்சினைகளெழும் போதெல்லாம் சோனகர் இலங்கையரே என்று நிரூபிக்கப்பட வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில், சந்தர்ப்பத்தில் இலங்கையின் பரம்பரை குடிகளுள் சோனகரும் ஒன்றே என்று வாதாடினார்.

இக்கொள்கை எவ்வளவு தூரம் தீர்க்கதரிசனமானதாக அமைந்ததென்பது 1948 ஆம் ஆண்டின் பிரஜாவுரிமைச் சட்டம் நிரூபித்தது. அச்சட்டத்தின் கீழ் பரம்பரைக் குடிகளல்லாதோர் 1946 க்கு பின்னரும் அதற்கு முன் மணமாகோர் ஏழு வருடங்களாகவும் மணமாகாதோர் பத்து வருடங்களாகவும் இலங்கையில் தொடர்ந்து வசித்ததாகவோ அல்லது பாட்டனரின் தந்தை வரையிலானோரது திருமணச்சான்றிதழ் சமர்ப்பிக்கப்பட்டாலே பிரஜாவுரிமை வழங்கப்படுமென பிரஜாவுரிமை வரையறுக்கப்பட்டது.

ஸேர் ரூஸிக் சோனகர் என்போரை தனி சமூகமாக இனங் காட்டியிராவிட்டால், அவர்கள் பண்டைக்காலந்தொட்டே இலங்கையில் வசித்து வந்தவர்கள் என நிரூபிக்கப்போராடியிரா விட்டால், 'முஸ்லிம்' என்ற பொதுப் பகுப்பு மட்டுமிருந்து வந்து இந்திய முஸ்லிம்களா? அராபிய முஸ்லிம்களா? அமெரிக்க முஸ்லிம்களா? என்ற கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டு இன்று சோனகரும் நாடற்றவர்களாக இருந்திருப்பார்கள். கல்வியறிவு, அரசாங்கத் தொடர்புகளற்று அன்று வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் நான்கு தலைமுறைகளுக்கான சான்றிதழ்கள் சமர்ப்பிக்க முடியுமாயிருக்குமா என்பது சந்தேகமே.

எனவே, இன்று இலங்கை முஸ்லிம்கள் அல்லது இலங்கை சோனகர் என்று அவர்கள் தலைநிமிர்ந்து நடக்கக் காரணமே அவ்வாறான ஒரு சமூகம் இருப்பதாக எடுத்துக்காட்டி அரசாங்கம் அதனை ஏற்கச் செய்த ஸேர் ரூஸிக் அவர்களது முயற்சிகளே என்றால் அது மிகையாகாது.

ஸேர் ரூஸிக் இவ்வாறெல்லாம் தனது சமூகத்திற்கும் இலங்கைக்கும் ஆற்றிய சேவைகளை அங்கீகரிக்குமுகமாக 1948 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 10 ஆந் தேதி பிரித்தானிய பேரரசின் மிகக்கௌரவமிக்க அதிகாரி (M. B. E. - Most Distinguished Officer of the Order of the British Empire) என்ற கௌரவப்பட்டம் பிரித்தானிய அரசினால் வழங்கப்பட்டது. ஆனால் இப்பட்டத்தை அவர் தனிப்பட்ட முறையில், தனது சொந்தக் கௌரவத்திற்காக பெற விரும்பாது அவரது குடும்பத்தை கௌரவிக்கு முகமாக இலங்கைக்கு முதன் முதலில் குடியேறிய மூதாதைப் பெரியார் சேகு பரீதின் பெயரிலேயே அப்பட்டத்தை ஏற்க சம்மதித்தார். அன்று வரை A. R. A. ரூஸிக்காக இருந்தவர் ஸேர் ரூஸிக் பரீத் என வழங்கலானார்.

இந் நிகழ்ச்சியையடுத்து அவரும் அவரது பாரியாரும் இஸ்லாத்தின் ஒரு கடமையான ஹஜ்ஜினை நிறைவேற்ற மக்கா விற்குச் சென்றார்கள். ஹஜ்ஜின் கடமைகளை நிறைவேற்றித் திரும்பும் வழியில் பக்தாது டமஸ்கஸ், அராபிய நாடுகள், எகிப்து ஆகிய இடங்களுக்கு விஜயஞ் செய்ததோடு பாருக் மன்னன் போன்ற அரசத்தலைவர்களையும் சந்தித்து வந்தார்.

மக்கள் பணியையே தன் ஒரே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்த ஸேர் ரூஸிக் மக்களிடமிருந்து தன்னைப் பிரிக்கக் கூடிய பதவிகளை ஏற்க மறுத்து வந்தார். உதாரணமாக, 1949 ஆம் ஆண்டில் பாகிஸ்தானுக்கு இலங்கைத் தூதுவராக நியமிக்கப்பட்டும் அப்பதவியை ஏற்காது விட்டுவிட்டார்,

1951 ஆம் ஆண்டு ஸெனட் சபைக்கு மீண்டும் தெரிவு செய்யப்பட்டார். அவ்வேளை அவருக்கு பிரதித்தானிய அரசன் 'இளம் அரசப்பாதுகாவலர்' (Knight Bachelor) என்ற கௌரவப்பட்டத்தை வழங்கினார்.

பின்னர், 1952 மார்ச் மாதம் அண்மையில் நடக்கவிருந்த பாராளுமன்றத் தேர்தல் மூலம் மக்களின் பிரதிநிதியாக வேண்டுமென்ற குறிக்கோளைக் கொண்டிருந்ததனால் ஸெனட் சபையிலிருந்து இராஜினாமா செய்தார்.

'பொதுவாக (ஒல்லாந்த) கம்பனியுடனும் குறிப்பாக ஐரோப்பியருடனும் கவனமாக கடன்களை தீர்த்துக்கொள்வதில் இந்த சோனகர் கைதேர்ந்தவர்கள். ஒரு நீதிமன்றத்திற்குள் ஒரு சோனகர் கொண்டுவரப்பட்டதாக அறிவதற்கேயில்லை' என்று உவுல்ப் எனும் ஐரோப்பிய ஆசிரியரே போற்றிய நிலையில் கண்ணியமானவர்களாகவும் நாணயமிக்கவர்களாகவும் பண்டைய சோனகர் வாழ்ந்து வந்திருந்தனர். ஆனால் இத்தகைய ஒரு சமூகத்தில் அல்லாஹ்வின் பெயரிலுள்ள செல்வங்களையே கொள்ளையடிக்கும், அல்லாஹ்வின் பெயரில் மோசடி செய்யும் ஈனர்கள் உருவாகி வந்ததைக்கண்டு ஸேர் ரூஸிக் துக்கங்கலந்த கோபத்தில் ஆழ்ந்தார்.

நாட்டின் பல்வேறு பள்ளிவாயில்களில் நடந்து வந்தமோசடிகளை தடுத்து நிறுத்த அரசாங்கம் ஒரு வக்ப் சட்டத்தைக் கொண்டுவேண்டுமென ஸேர் ரூஸிக் பலவருடங்களாக போராடினார். இறுதியில் 1956, ஒக்டோபர் 23 ஆம் திகதி முஸ்லிம் பள்ளிவாயில்கள், வக்ப்கள் சட்ட மூலம் சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு விவாதத்திற்கெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அவ்வேளை ஸேர் ரூஸிக் உரையாற்றியபோது பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்—

'இச் சபையின் முஸ்லிம் அங்கத்தவர்கள் கருத்துக்கள் செறிந்த உரைகளை நிகழ்த்தியமைக்கு நான் அவர்களை வாழ்த்துகிறேன். குறிப்பாக, பதவிக்கு வந்து பரம்பரையாக பதவியிலேயே இருக்கும் நம்பிக்கையாளர்களினால் சீர்கேடாக நிர்வகிக்கப்பட்டுவரும் பல பள்ளிவாயில்கள் நாட்டில் உள்ளதாக குறிப்பிட்ட கௌரவ பொத்துவில் அங்கத்தவர், ஜனாப் முஸ்தபர் அவர்களை வாழ்த்துகிறேன். அரசாங்கத்தினால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த இஸ்லாமிய சட்டமூலத்தைப்பற்றி நானும் சில வார்த்தைகள் பேசவிரும்புகிறேன். அரசாங்க அங்கத்தவர்களுள் ஒருவர் எதிர்க்கிறார் என்றால் அதற்குப் பதிலாக இச்சட்ட

மூலத்தை ஆதரிக்க நான் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் முன்வந்துள்ளேன். இச்சட்ட மூலத்தின் எதிர்காலம் நன்கு அமையும் என்பதற்கு இது ஒரு நல்ல சைகையாகும்.

உண்மையைக் கூறப்போனால், இம்மசோதாவை சமர்ப்பித்த கௌரவ பாராளுமன்ற காரியதரிசியிடமிருந்து சில தகவல்களை கோரவேண்டியிருக்கும். இந்த நோக்கத்திற்காக, போதிய காரணங்களுடன் சில சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களை இச்சபையில் சமர்ப்பிக்கவும் வேண்டியிருக்கும். இதனால், இத்தருணத்தில் என் சமூகத்தவருக்கும் எனக்கும் தேவைப்படும் உறுதிமொழியை அவர் தரக்கூடியதாகயிருக்கும்.

முதன் முதலில், அன்பளிப்பு செய்பவரின் விருப்பம் கௌரவிக்கப்படவேண்டுமென்பதை தெளிவாகக்கூற விரும்புகிறேன். சபாநாயகர் அவர்களே, முஸ்லிம் என்ற முறையில் நீங்களும் நான் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்வீர்களென நம்புகிறேன். அல்லாஹ்வின் பெயரில் ஓர் ஆதனம் வக்ப் செய்யப்படும் பட்சத்தில் முஅத்தினின் வேதனம்போன்றவைக்காக அவ்வாதனத்திலிருந்து பெறும் வருமானத்தை உபயோகிக்கவேண்டுமென்று அன்பளிப்பு செய்பவர் விரும்பினால், அக்குறிப்பிட்ட விருப்பத்தினை நடைமுறைப்படுத்தவேண்டுமென்றும், சபாநாயகர் அவர்களே, நீங்கள் சென்ற பாராளுமன்றத்தில் விசேடக் குழுத்தலைவராகயிருந்தபோது என்னுடன் உடன்பட்டீர்கள்.

கொழும்பு புது சோனகத்தெருவிலுள்ள கொழும்பு பெரிய பள்ளிவாயிலைப் பொறுத்த வரையில், எண்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் ஈசுபுலெப்பவை மரைக்கார் ஹாஜியார் எனும்மரியாதைக்குரிய ஒரு பெரியார் ஓர் ஆதனத்தை அன்பளிப்புச்செய்து அதிலிருந்து பெறப்படும் வருமானம் பள்ளிவாயிலுக்கு விளக்கேற்றுவதற்கு உபயோகிக்கப்படவேண்டுமென குறிப்பிட்டார். அவ் விருப்பம் நிறைவேற்றப்படவேண்டும்—அதுவே உண்மையிலேயே இஸ்லாமியக் கோட்பாடாகும். எனவே, இக்கோட்பாட்டிற்கு முரணான ஏதாவது சட்டப்பிரிவு இச்சட்டமூலத்தில் காணப்பட்டால் அதனை நான் நிச்சயமாக எதிர்க்கவேண்டுமென நான் கருதுகிறேன்.

சட்ட அங்கீகாரம் பெற்றுள்ள ஒரு சில பள்ளிவாயில்களையிட்டு நான் கவலைப்படுகிறேன். இச்சட்டத்தில் சட்ட அங்கீகாரம் பெற்ற பள்ளிவாயில்களும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளதாக நான் கௌரவ உள்நாட்டு விவகார அமைச்சரிடமிருந்து அறிகிறேன். ஆனால் இது தொடர்பாக ஏதாவது சந்தேகங்கள்

இருப்பின், அவ்வாறான சந்தேகங்கள் இனி இல்லையென்றும் சட்ட அங்கீகாரம் பெற்றமை இச்சட்டத்திற்கு தடையாக இருக்காது என்றும் கௌரவ பாராளுமன்றக் காரியதரிசி அவர்கள் எனக்கு உறுதியளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கௌரவ பொத்துவில் உறுப்பினர் (ஐ.ஓப். M.M. முஸ்தபா) சுட்டிக்காட்டியதுபோன்று சட்ட அங்கீகாரம் என்ற போர்வையில் பெருந்தொகையான பணம் மோசடி செய்யப்பட்டுள்ளது. பணமோசடி செய்யுமளவிற்கு ஒரு மனிதன் தாழ்ந்துவிட்டால் அல்லாஹ்வுக்குரிய பணம் என்றாலும் விடமாட்டான்.

உதாரணமாக கொழும்பின் மத்திய பகுதியிலேயே அமைந்திருக்கும் மருதானை பள்ளிவாயிலை எடுத்துக்கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

“அவர் உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்ட இப்பள்ளிவாயிலோ றசூல் (ஸல்) அவர்கள் நிறுவிய மார்க்க, கலாசார விருதுகளினின்றும் உருவான ஒரு நிலையமாகும்.

மாநபியவர்கள் மக்காவைத்துறந்து மதினாவுக்கு ஹிஜ்ரத் சென்று அடைந்ததும் அவர்களின் முதற்பணி ‘மஸ்ஜிதுந் நபவி’ என இப்போது வழங்கப்படுகிற பள்ளிவாயிலைக் கட்டியெழுப்பியதுதான். அன்றிலிருந்து முஸ்லிம்கள் வாழும் இடங்களிலெல்லாம் சிறிய, பிரம்மாண்டமான, எளிதான, ஆடம்பரமான என்றெல்லாம் பலவகையான பள்ளிவாயில்கள் எழுந்தன. இவை வெறும் வணக்கத்தலமாக மாத்திரமல்லாமல் சமுதாயத்தின் கேந்திர நிலையமாக, அப்பிரதேசத்திலுள்ள முஸ்லிம் சமூகம் அடிக்கடி கூடும் நிலையமாக அமைந்தன. பெரும்பான்மையான ஹதீஸ்கள் பள்ளிவாயில்களில் வைத்தே எடுத்துரைக்கப்பட்டன என்பதும் நினைவுகூரத்தக்கது.

இலங்கையிலும் பள்ளிவாயில்கள் பல கட்டியெழுப்பப்பட்டு மார்க்க, சமூக, கல்வித்துறைகளில் முஸ்லிம்கள் எடுத்துவந்த எல்லா நடவடிக்கைகளினதும் மையமாகத் திகழ்ந்தன. முதலாவதாக காலித் இப்ன் புகாயா என்ற அராபியர் கட்டிய பள்ளிவாயில் கொழும்பு கோட்டையில் ‘கோல்பக்’ (இன்றைய கடவைச்சீட்டுக் காரியாலயம் அமைந்திருக்கும் பகுதி) எனுமிடத்தில் அமைந்திருந்தது. இன்னுமொரு பள்ளிவாயில் புதுசோனகத்தெருவிலும் கட்டப்பட்டிருந்தது. 1505 ஆம் ஆண்டு போர்த்துக்கேயர் காலி துறைமுகத்தை வந்தடைந்தபோது அவர்களை கடல்மார்க்கமாக வழிகாட்டி அழைத்து வந்தனர் சோனக மாலுமிகள். கொழும்பை நெருங்

கிக்கொண்டிருந்தபோது அவர்கள் கண்ட முதற்காட்சி அதே சோனகருக்குரிய பள்ளிவாயில்களையே. அவர்கள் இலங்கையில் தங்கள் நிலையை ஸ்திரப்படுத்திக் கொண்டதும் மேற்கொண்ட முதல் நடவடிக்கைகளுள் ஒன்று இப்பள்ளிவாயில்களை தகர்த்தழித்ததாகும்.

இன்னும் காலி பிரதேசத்திலுள்ள 'ஹஜ்ஜிவத்தை' எனும் மிடத்தில் அமைந்திருக்கும் பள்ளிவாயில் ஹஜ்ஜி 303 ஆம் ஆண்டில் நிருமாணிக்கப்பட்டதாக ஒரு கல்வெட்டிலிருந்து தெரியவருகிறது.

போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்தர் காலத்தில் மகிமை இழந்திருந்த பள்ளிவாயில்கள் பிரித்தானிய ஆட்சியின்போது மீண்டும் வளரத்தொடங்கின.

1798இல் தேசாதிபதி பிறுட்ரிக் நோர்த் தனது "இலங்கை மக்கள்" என்ற அறிக்கையில்,

"முகம்மதியர்களுள் இரு பெரும் பிரிவினர் உளர். இவர்களுள் முதலாவது பிரிவினர் ஆபிரிக்க வர்த்தகர்களான 'லெவ்வை'கள் ஆவர். இவர்கள் அநேகர் இங்கு வாழ்ந்தும், கடுமையாக உழைப்பவர்களாயிருந்தும் ஒல்லாந்தர் இவர்களை என்றும் விதேசிகளாகக் கணித்து, உடற்சேவைக்குப் பதிலாக இவர்களிடம் இருந்து வருடத்திற்கு பன்னிரண்டு ரிக்ஸ் டொலர்களை அல்லது இருபத்தினான்கு ஷில்லிங்களை வரியாக அறவிட்டனர். . . . இவர்களிடமிருந்து அரசாங்கத்திற்கு அதே அளவு வருமானம் பெற நான் உத்தேசித்துள்ளேன். அதே வேளை, முஸ்ஸல்மான் சட்டத்தின் நுணுக்கமான விதிகளைப் பற்றி எனக்கு ஆலோசனை கூறக்கூடிய ஒரு முப்தியையும் தத்தமது தலைவர்கள் கீழ் இயங்கிவரும் அநேக சோனகர்கள் வாழும் பகுதிகளில் நீதிபதிகளாக கடமையாற்ற ஆறு காதி களையும் இந்நாட்டிற்கு கொணர்வதன்மூலம் இவர்கள்பால் ஒரு சரியான, மரியாதைக்குரிய ஆட்சியை நடாத்த நான் எண்ணியுள்ளேன். . . . இந்நாட்டின் பெரும்பான்மையான மூலதனக் காரர்களும், சுறுசுறுப்பான வர்த்தகர்களும் இந்த 'லெவ்வை'களே. அவர்கள் கடுமையாக உழைப்பவர்களாக உள்ளதோடு சமாதானமாக வாழ்பவர்களாகவும் தோன்றுகின்றனர். சில வேளைகளில் அவர்கள் தமக்குள்ளேயே பிணக்குகளில் ஈடுபட்டால் அது அசாதாரணமானது அல்ல. ஏனெனில், அவர்களது சட்டங்கள் அனைத்தையும் அறிந்த ஒரு தனி நபர் அவர்களிடையே இல்லை."

என குறிப்பிட்டது போன்று அக்கால சோனகரிடையே ஒற்றுமை, விசேடமாக மத, மார்க்க சட்ட விடயங்களில் ஒற்றுமை காணப்படவில்லை.

இவர்களிடையே ஒற்றுமையை வளர்த்து, இவர்கள் ஒரு சமூகமாக ஒருங்கமைய மருதானைப் பள்ளிவாயில் பெரிதும் துணைபுரிந்தது. 1818ஆம் ஆண்டு பிரதான இரு பள்ளிவாயில் களான புதுச்சோனகத்தெரு பள்ளிவாயிலும், மருதானைப் பள்ளிவாயிலும் சோனகத் தலைவர் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன. ஒவ்வொரு பள்ளிவாயிலின் நிர்வாகத்தையும் கவனிக்க ஒரு தலைவரைக்கொண்ட ஒரு மத்திய சபை நியமிக்கப்பட்டது.

சோனகத் தலைவர் ஒருவரின் கீழ் பள்ளிவாயில்கள் இயங்கும் முறையில் ஹஸன் லெவ்வை மரைக்கார் என்பவர் சோனகத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டதும் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. மருதானைப் பள்ளிவாயில் ஜமாஅத்தினருள் ஒரு பகுதியினர் அவருக்கெதிராக ஒரு இயக்கத்தை ஆரம்பிக்க, பல பிரச்சினைகள் எழுந்தன. அரசாங்க அதிபருக்கு பல முறையீடுகள் சென்ற தன் விளைவாக அவர் இரு பள்ளிவாயில்களுக்கும் இரு நம்பிக்கையாளர்களை நியமித்தார். மருதானைப் பள்ளிவாயிலுக்கு ஹஸன்லெவ்வை மரைக்காரும், புதுச்சோனகத்தெரு பள்ளிவாயிலுக்கு ஆவுலெவ்வை மரைக்கார் என்பவரும் நியமிக்கப்பட்டனர்.

பின்னர் 1870ஆம் ஆண்டளவிலிருந்து மருதானைப் பள்ளிவாயிலின் நிர்வாகம் 'முஸ்ஸல்மான்களின் ஐக்கியமன்றம்' என்ற ஒரு சபையினால் நடாத்தப்பட்டுவந்தது.

அன்றிலிருந்து இலங்கை சோனகரின் வரலாற்றின் ஒவ்வொரு திருப்பமும், ஒவ்வொரு முக்கிய நிகழ்ச்சியும், இப் பள்ளிவாயிலினாலோ அல்லது அதன் நிர்வாக சபையினாலோதான் உருவாக்கப்பட்டுவந்தன.

கொழும்பு சுகாதார அதிகாரிகளினால் 1861இல் பீர் சாயிபு தெரு மையவாடியும், 1873இல் மருதானைப் பள்ளிவாயில் மையவாடியும், 1874இல் புதுச்சோனகத்தெரு மையவாடியும் மூடப்பட்டபோது முஸ்ஸல்மான்களின் ஐக்கியமன்றம் அரசாங்கத்திடம் ஆட்சேப மகஜர் ஒன்றைக் கையளித்து சோனகர் வாழும் பகுதிக்கருகாமையிலேயே ஒரு மையவாடி அமைக்க அனுமதி கோரினர். இதன் விளைவாக 1876இல் குப்பியவத்தை

மையவாடி அமைக்கப்பட்டு 1879இல் சட்டபூர்வமாக அது கொழும்பு சோனக சமூகத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டது.

இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களுக்கான ஒரு திருமணச் சட்டக் கோவை இல்லாதிருந்ததால் மார்க்க சட்டத்தை பின்பற்றுவதாகக் கூறிக்கொண்டு அநேகஸ் முலிம்கள் திருமண ஒப்பந்தத்தை துஷ்பிரயோகத்துக்குள்ளாக்கிக்கொண்டிருந்தனர். இதனைக் கட்டுப்படுத்த எண்ணிய அரசாங்கம் மருதானைப் பள்ளிவாயில் ஜமாஅத்தினரின் உதவியை நாடினர், இந்த ஜமாஅத்தையும் முஸ்ஸல்மான்களின் ஐக்கிய மன்றத்தையும் சேர்ந்த உலமாக் களின் ஆலோசனைக்கேற்ப 1886 முஸ்லிம் திருமண, விவாகரத்துச் சட்டம் எனும் சட்டத்தைக் கோவை செய்து பிரகடனஞ் செய்தது.

1890ஆம் ஆண்டளவில் ஏ. எம். வாப்புச்சி மரைக்கார், எம். சி. சித்திலெவ்வை, ஐ. எல். எம். அப்துல் அஸீஸ் ஆகியோர் தலைமையில் ஜம்மியதில் இஃதின்கனூல் உலும் கொழும்பு முஸ்லிம் கல்விச் சங்கம் ஸாஹீராக் கல்லூரியை தாபிக்க முயற்சிகளெடுத்து தோல்வியுறும் தறுவாயில் முஸ்ஸல்மான்களின் ஐக்கியமன்றம் அவர்களுக்கு கைகொடுக்கமுன்வந்தது. மருதானைப் பள்ளிவாயிலின் காணித்துண்டுகள் சிலதை ஐம்பது வருட குத்தகைக்கு கொடுக்க அவர்கள் தீர்மானித்ததன்மூலம் இலங்கைச் சோனகரின் கல்வியில் ஒரு புது சகாப்தமே ஆரம்பமாயிற்று.

1915ஆம் ஆண்டின் சிங்கள-முஸ்லிம் இனக்கலவரத்தின் போது மருதானைப் பள்ளிவாயில், டேவிட் என்னும் எழுத்தாளர் கூறியதைப்போன்று,

“பள்ளிவாயிலுக்கு வெளியே வீசிய புயலிலிருந்து ஒரு புகலிடமாக விளங்கியதோடு, தாக்கப்பட்டோரின் மனதில் மண்டியிருந்த துக்கங்களைப் போக்க உதவிய மிருதுவான ஆத்ம சிகிச்சையளிக்க வசதிகளையும் வழங்கியது.”

இவைமட்டுமின்றி 1905ஆம் ஆண்டு சட்டத்தரணி எம். சி. அப்துல் காதரை துருக்கித் தொப்பியணிவதிலிருந்து பிரதமநீதிபதி தடுத்தமைக்கு எதிரானபெரும் பொதுக்கூட்டம், 1912ஆம் ஆண்டு துருக்கி கலிபாவுக்கெதிராக மேற்கத்திய சக்திகள் எடுத்த நடவடிக்கைகளைக் கண்டிக்கு முகமாக நடத்தப்பட்ட கூட்டம் போன்றவற்றிலிருந்து இன்றுவரை முஸ்லிம்கள் சார்ந்த எல்லா முக்கிய பிரச்சினைகளும் மருதானைப் பள்ளிவாயில் முன்றலிலேயே அலசி ஆராயப்படுகின்றன.

ஸேர் றுளிக்கின் குடும்பங்கூட மருதானை பள்ளிவாயிலுடன் தொடர்புக்கொண்டிருந்ததைக் குறிப்பிட்டு அவரது உரையைத் தொடர்ந்தார்:

“என் குடும்பத்தார்கூட இப் பள்ளிவாயிலுக்குரியவர்கள். இப் பள்ளிவாயிலின் ஒரு பகுதியை ஏறத்தாழ நூறு வருடங்களுக்கு முன் கட்டியவர் என் பாட்டனாரின் தந்தை ஜனாப் மீரா லெவ்வை ஆவார். இவரை மதார்லெவ்வை என்றும் அழைப்பார்கள், இன்று இப் பள்ளிவாயில் ஒரு சபையினால் நடத்தப்படுவதுடன் என் குடும்பத்துக்கும் இப் பள்ளிவாயிலுக்கும் எவ்வித தொடர்புமில்லை. இந்நிறுவனத்தைப் பரிபாலிக்கும் சபையைப் பற்றிக் கூறப்போனால், 1924ஆம் ஆண்டின் 22ஆம் இலக்க அங்கீகாரம் அளிக்கும் சட்டத்தின்படி அல்லாஹ்வின் இவ்வீடு கொழும்பு சோனகருக்கென—இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதுபோன்று ‘சோனகர்’ என்ற இலங்கை ‘முவர்’கருக்கென—ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை இங்கு கூறுவது மட்டுமின்றி அதனை நினைத்துப்பார்க்கவே அருவருப்பாயிருக்கிறது. 22ஆம் இலக்க அங்கீகாரம் வழங்கும் சட்டத்தின் இரண்டாவது அட்டவணையின் B சட்டப் பிரிவின்படி செனட்டர் ஏ. எம். ஏ. அஸீஸ் அவர்களுக்கே ஜமாஅத்தைச் சேர அனுமதி முற்றாக மறுக்கப்பட்டது. இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடான இஸ்லாமிய சகோதரத்துவத்தையே இது அடிபெயர்க்கின்றது.

இந்த அவமானம் போதாதென்று அவ்வட்டவணையின் பிரிவு 2, உட்பிரிவு (2) ஜமாஅத்தின் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் மட்டுமே மருதானையின் நிரந்தர வதிபவர்களாயிருக்கமுடியுமெனக் குறிப்பிடுகிறது.

சட்ட அங்கீகாரம் பெறுவதன் நோக்கத்தைத் தோற்கடிக்கவும், அல்லாஹ்வுக்குரிய பணத்தை மோசடிசெய்யுமுகமாகவும் இவர்கள் நிர்வாக சபைக்கு தங்கள் சொந்த உறவினர்களை நியமித்து பள்ளிவாயிலுக்குச் சொந்தமான வீடுகளில் குடியிருக்கச் செய்கிறார்கள்—ஜமாஅத்தின் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் மருதானையில் நிரந்தரமாக வதிபவர்களாயிருக்கவேண்டுமென்ற விதியின் நிமித்தம்!

மருதானைப் பள்ளிவாயிலுக்குச் சொந்தமான வீடுகள் 50 உண்டு. கொழும்பின் வேறு பகுதிகளிலிருந்து ஆட்களைக் கொணர்ந்து, இவ்வீடுகளில் குடியிருக்கச் செய்து அவர்களை நிரந்தர மருதானை வதியாளர் என அழைக்கின்றனர். இதன் மூலம் உண்மையான ஏழை மருதானை மக்களின் உரிமைகளைப்

பறித்துவிடுவது மட்டுமல்லாது, மருதானை ஜமா-அத்தினரான இந்த ஏழை மக்களின் குரல்களை மூழ்கடிக்கிறார்கள்.

நாட்டிலுள்ள பள்ளிவாயில்களுள் ஆகக்கூடிய செல்வமுள்ளது மருதானைப் பள்ளிவாயலே என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். கொழும்பின் மத்திய பகுதியில் ஐம்பது இலட்சம் ரூபா பெறுமதியுள்ள பத்து ஏக்கர் காணி அதற்குள்ளது. 50 வீடுகளும் ஒலிம்பியா தியேட்டருமிருக்கின்றன. இவற்றிலிருந்து மிக எளிதாக 15,000 ரூபா வருமானம் பெறலாம். ஆனால் நான் கூறியதுபோன்று அல்லாஹ்வுக்குரிய பணத்தில்தம் சொந்த வாழ்க்கையை நடத்த சிலர் விரும்புகின்றனர். எனவே, அவர்கள் 10,000 ரூபா கூட வசூலிப்பதில்லை.

உங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லையென்றால் சில விடயங்களை விளக்குவதற்காக ஒரு சட்டத் தீர்ப்பின் நாலே வரிகளை இங்கு வாசித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இச்சட்டத் தீர்ப்பை ரூபிள் பிரபு, மங்கன் பிரபு, அல்ஹெஸ் பிரபு ஆகிய மூன்று பிரிவிக் கௌன்ஸில் அங்கத்தவர்களும் அங்கீகரித்துள்ளனர். ஒரு சாதாரண வேலைக்கு பெறப்பட்ட 23,000 ரூபா மிகப்பெரிய தொகை என்றும் சட்டத்தரணியென்ற முறையில் ஆற்றிய தொழிற்சேவைக்கு சாதாரண அடிப்படையில் வழங்கப்பட்ட வேதனை மாக அத் தொகை இருக்கமுடியாது என்றும், அது விற்றதொகையில் ஒரு பங்குக்காக செய்யப்பட்ட ஒரு ஒப்பந்தத்தினால் வந்த தொகையென்றும் அவர்கள் தீர்ப்பளித்துள்ளார்கள். உறவினர்களின் உதவி கிடைத்தால் எவ்வாறெல்லாம் மோசடி செய்யலாம் என்பதை இதிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம். ஒரு இலட்ச ரூபாயில் ரூ. 23,000 ஒரு மனிதனின் பைக்குள் செல்கிறது—அது அல்லாஹ்வுக்குரிய பணமாயிருந்தும்!

1924 ஆம் ஆண்டின் 22 ஆம் இலக்க மருதானைப் பள்ளிவாயில் சட்டத்தை தற்போதைய வகப் சட்டம் அதன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்து உள்ளடக்கிவிடாதுவிட்டால் இச்சட்டத்தினால் எவ்வித பிரயோசனமும் இருக்காது. பொலிஸார் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரவதையும், அடக்குவதையும் விட இது உக்கிரமமுள்ளதாயிருக்கவேண்டுமென்றே நான் கருதுகிறேன்.

மேலும், கௌரவ பொத்துவில் உறுப்பினராலும் அதைப் போல கௌரவ கல்குடா உறுப்பினராலும் குறிப்பிடப்பட்ட விடயமிருக்கின்றது. நான் அவர்கள் கூறியதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன்.

பிரிவு 43, உட்பிரிவு (2) இல் பின்வருமாறு உள்ளது:

“என்றாலும் இத்தகைய சந்தாக் கட்டுவதிலிருந்து ஒரு நம்பிக்கையாளருக்கோ, நம்பிக்கையாளர்களுக்கோ வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்படும் ஓர் ஆணை மூலம் சபை விதிவிலக்கு அளிக்கலாம்.”

நாங்களும் அச்சபையில் அங்கத்தவர்களாக இருந்துள்ளோம். ஆனால் பணக்காரர் என்று அழைக்கப்படுபவர்கள் நம்பிக்கையாளர் பதவிகளைக் கைப்பற்றி இச்சட்டப்பிரிவின் கீழ் இச்சலுகைகளை கோரலாம் என நாம் ஒருகணமும் அவ்வேளை நினைக்கவில்லை. அவ்வாறு நடந்தால், அவ்வாறு நடக்கவிடுவது இஸ்லாத்திற்கு முரணானதாக இருக்கும் என்று நான் கூறுவேன்.

நான் உடன்படாத இன்னுமொரு பிரிவு 57ஆம் இலக்கப் பிரிவாகும். ஏனெனில் அது இஸ்லாத்திற்கு முற்றும் முரணானது. முஸ்லிம்களின் விவகாரங்களுக்கு முஸ்லிம்களே தலைமைத்துவம் வகிக்கவேண்டும்— தலைமைப்பீடத்தில் இரண்டாவது இடத்தையல்ல என நாம் கூறுகிறோம். கௌரவ அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும், அதேபோன்று அவரது பாராளுமன்றக் காரியதரிசியிடத்திலும் நான் அதிக மரியாதைவைத்திருக்கிறேன். ஆனால் இது பத்தோ இருபதோ வருடங்களுக்கு அல்ல. நாங்கள் முயற்சிசெய்துகொண்டிருக்கும் இவ்வேலை எதிர்காலத்தையே பற்றியதாயிருக்கும். எனவே 57ஆம் இலக்கப் பிரிவு முற்றாக இஸ்லாத்திற்கு முரணானதாயிருப்பதால் அதனை முற்றாக நீக்கி விடுமாறு இச்சட்டத்தைப் பிரேரித்த கௌரவ அங்கத்தவரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிரிவு 57, உட்பிரிவு (1) பின்வருமாறு கூறுகிறது:

“குறிப்பிட்ட ஒரு பள்ளிவாயிலுக்கோ, முஸ்லிம் வியாரத் தலத்திற்கோ, முஸ்லிம் வணக்கக் கிரியைகளுக்கான ஒரு இடத்திற்கோ, முஸ்லிம் தர்ம நிதி ஒதுக்கீடு அல்லது வக்புக்கோ, அல்லது குறிப்பிட்ட ஒரு பகுப்பையோ வரைவிலக்கணத்தையோ சார்ந்த எல்லா பள்ளிவாயில்களுக்கோ, முஸ்லிம் வியாரத் தலங்களுக்கோ, முஸ்லிம் வணக்கக் கிரியைகளுக்கான இடங்களுக்கோ, முஸ்லிம் தர்மநிதி ஒதுக்கீடுகள் அல்லது வக்புகளுக்கோ இச்சட்டத்தின் எல்லா விதிகளிலிருந்தும் அல்லது ஏதாவது ஒரு விதியிலிருந்து அமைச்சர் விதிவிலக்கு அளிக்கலாம்.”

நாங்கள் முஸ்லிம்களாயிருக்கும் வரை நாம் இஸ்லாமியச் சட்டத்தினால்தான் ஆட்சி செய்யப்படவேண்டும். எனவே, பிரிவு 57, உட்பிரிவு (1) ஐ முற்றாக நீக்கிவிடுமாறு கௌரவ பாராளுமன்றக் காரியதரிசி அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனெனில் இது முற்றாக இஸ்லாத்திற்கு முரணானதாயிருக்கிறது என நான் கூறுகிறேன்.”

இலங்கையிலேயே ஆகக் கூடிய வருமானம் உள்ள பள்ளி வாயிலான மருதாணைப் பள்ளி வாயிலேயும் முஸ்லிம் பள்ளிவாயில்கள், வக்புகள் சட்டத்தின் கீழ் கொணரப்பட வேண்டும் என ஸேர் ரூஸிக் விரும்பினார். இச் சட்டம் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வேளையிலிருந்தே அவர் இதற்கான பிரயத்தனங்களைச் செய்தார். ஆனால் அரசாங்கம் இவ்விடயத்தில் சிரத்தைக் காட்டாததனால் மீண்டும் மீண்டும் சபையில் இதனையிட்டு வாதாடினார்.

“மருதாணைப் பள்ளிவாயிலும் இச் சட்டத்தின் விதிகளுக்குக் கொணரப்படும் என எனக்கு வாக்களிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவ்வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படாமலே இருக்கிறது. ஸாஹிஹுக் கல்லூரிக்கென ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட நிதிகளிலிருந்து மாதத்திற்கு ரூ. 1000 ஆக ரூ. 13,000 மோசடி செய்யப்பட்டுள்ளதாக எனக்கு அறியக் கிடைத்துள்ளது. பள்ளிவாயிலுக்குரிய நிதிகளை மோசடி செய்யும் இப்போக்கினை நிறுத்த கௌரவ அமைச்சர் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென நான் அவரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

முஸ்லிம் பள்ளிவாயில்கள், வக்புகள் சட்டம் நிறைவேறியதும் அதனை அமுல் படுத்துமாறு அரசாங்கத்தை ஸேர் ரூஸிக் வற்புறுத்திக் கொண்டேயிருந்தார். 1957, மார்ச் 21 ஆந் தேதி பாராளுமன்றத்தில் இச்சட்டத்தைப் பற்றி கேள்வியெழுப்பி, இச்சட்டத்தின் விதிகள் என்று செயலாற்றப்படும் என அரசாங்கம் உடனடியாக தெரிவிக்க வேண்டும் என கேட்டுக்கொண்டார்.

இதன் விளைவாக, முஸ்லிம் பள்ளிவாயில்கள், வக்புகள் திணைக்களத்திற்காக 33,586 ரூபா கோரி ஓர் உப செலவு மசோதா வொன்றை அன்றைய நிதியமைச்சர் திரு. ஸ்டான்லி டி ஸொய்ஸா 1957 ஏப்ரல் 4 ஆந் தேதி பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்தார். அவ்வேளை—

“ஓர் ஆணையாளர், உதவி ஆணையாளர்கள், வேறு உத்தியோகத்தர்கள் ஆகியோரை நியமிக்க வேண்டிய நிதிவருட்தின் ஆறு மாதங்களுக்காக இருந்தாலும் பதவிகளுக்கும் வேதனங்களுக்கும் ரூபா 6,870 ஆன இத்தொகை போதுமானதாக இருக்குமா என நான் ஐயப்படுகிறேன். இத்தேவைக்காக போதியளவு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படாவிட்டால் ஆணையாளராகவும் உதவி ஆணையாளர்களாகவும் கடமையாற்ற தகுதிவாய்ந்தவர்களைப் பெற முடியாமற் போகலாம் என அச்சப்படுகிறேன்.”

என்று ஸேர் ரூஸிக் கருத்துத் தெரிவித்தார். அவரது தீர்க்கதரிசனமான வார்த்தைகள் எத்தனை தூரம் உண்மையானவை என்பது குறுகிய காலத்திலேயே அறிய வந்தது. முஸ்லிம் பள்ளிவாயில்கள், வக்புகள் திணைக்களத்திலும் வக்பு சபையிலும் தகுதிமிக்கோர் இடம் பெறுது போய், அதனை ஸேர் ரூஸிக் 1957 - 58 வரவு செலவுத்திட்ட விவாதத்தின் போது சுட்டிக் காட்டினார்.

“வக்பு சபைக்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ள உறுப்பினர்களை யிட்டு நான் ஏமாற்றம் அடைந்துள்ளேன். அச்சபையின் உறுப்பினர்களுள் நான்கு பேர் மாத்திரமே திறமை படைத்தவர்கள். எதிர்காலத்திலாவது தகுதிவாய்ந்தவர்களுள் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்களை நியமிக்க கௌரவ பிரதம மந்திரி ஆவன செய்ய வேண்டுமென கேட்டுக் கொள்கிறேன். இளைப்பாறிய மாவட்ட நீதிபதிகள் நம்பிக்கையும் நேர்மையும் நிறைந்தவர்களாயிருப்பர்.”

தொடர்ந்து 1958, ஆகஸ்டிலும் இப் போராட்டத்தை நடத்தினார்.

“வக்பு சபைக்கு 40 வயதைத் தாண்டிய முஸ்லிம் பெரியார்களை நியமிக்காது 40 வயதாகாத இளம் பையன்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். மக்களின் மரியாதைக்குரியவர்களே இச்சபைக்கு நியமிக்கப்பட வேண்டும்” என்று வலியுறுத்தினார்.

அத்தோடு இத்திணைக்களத்தின் காரியாலயம் தகுந்தவோர் இடத்திலும் வசதியுள்ள வெரு கட்டடத்திலும் அமைக்கவும் முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டார். உள்நாட்டு விவகார அமைச்சின் ஒதுக்கீடுகள் பற்றிய விவாதத்தின் போது இப் பிரச்சனையை பாராளுமன்றத்தில்கூட எடுத்துரைத்தார்.

“முஸ்லிம் பள்ளி வாயில்கள், வக்புகள் திணைக்களம் டாம் வீதியில் அமைந்துள்ளது. இத்தகைய ஒரு காரியாலயம் அமைய தகுதியற்ற கட்டிடமது. இக்காரியாலத்திற்குள் நுழைய நாங்களே தயங்குகிறோம். எனவே, உள்நாட்டு விவகார அமைச்சு அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கட்டிடத்தைப் போன்ற வென்றில் இக்காரியாலயத்தையும் அமைக்குமாறு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

ஸேர் ரூஸிக் பரீத் அரசாங்க சபை அரங்கினை அவங்கரித்த காலகட்டத்தில் சுயாட்சியையிட்டு மக்களிடையே பெரும் விழிப்புணர்ச்சி வளர்ந்து பிரதிநிதித்துவமுறை இன்னும் விஸ்தீரணமாக்கப்படவேண்டும் என்ற கோஷங்கள் நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் எழுந்தன.

இதன் விளைவாக இலங்கை மக்களுக்குச் சுயாட்சி அளிக்கக் கூடிய சாத்தியக் கூறுகளை ஆராயும் பொருட்டு சோல்பரி பிரபு தலைமைத்துவத்தில் ஒரு ஆணைக்குழு நியமிக்கப்பட்டது. இக்குழுவின் சிபார்சின் பேரில் மக்கள் பிரதிநிதிசபை, ஸெனட் சபை என இரு சபைகள் கொண்ட பாராளுமன்றமுறை அமைக்கப்பட்டது.

இப்புதுமுறையிலான அரச அமைப்பின்கீழ்க் கூடிய முதற் பாராளுமன்றத்தில் மக்கள் பிரதிநிதிகள் சபையினால் ஸேர் ரூஸிக் பரீத் ஸெனட் சபை அங்கத்தவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு 1947 ஒக்டோபர் 16ஆம் திகதி சத்தியப் பிரமாணஞ் செய்து கொண்டார்.

ஸெனட் சபை அங்கத்தவராகக்கூட ஸேர் ரூஸிக் அவர்கள் தனக்கென்றே ஒரு வழியமைத்துத் தனது சமூகத்தின் நலன் பேணி, உரிமைகளைக் காத்து அதேவேளை ஏனைய சமூகத்தவருடன் நட்புறவு கொண்டு இயங்கக்கூடிய ஒரு மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடித்தார்.

சபையின் அலுவல்களில் முக்கிய ஒரு பங்கினை, செயற்பாடுகள் மலிந்த பங்கினை வகித்தார். 1947—11—12ஆம் தேதி ஸெனட் சபையின் முதற் கட்டத்தில் தலைவர் பதவிக்குத் திரு. சின்னப்பா குமாரசுவாமியின் பெயரை திரு E. A. P. விஜேரத்தின பிரேகரித்தபோது அதனை ஆமோதிக்க எழுந்தார் ஸேர் ரூஸிக்.

முதற் பாராளுமன்றத்தில் முதற் சிம்மாசனப் பிரசங்கம் 1947—11—25ஆந் தேதி சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இதற்கு நன்றி நலிவ்தல் பிரேரணையை ஆமோதிக்கும் பெருமை ஸேர் ரூஸிக் பரீத் அவர்களுக்குக் கிட்டியது. இது இலங்கைச் சோனகர் களுக்கே பெற்றுத்தரப்பட்ட மகிமையாக இருந்தது. இவ்வேளை இவர் ஆற்றிய சொற்பொழிவில் “தலைவர் அவர்களே, கௌரவ அங்கத்தினர்களே, சுதந்திரத்தின் நறுமணம் எங்கும் கமழும் இந்த சுபவேளையில், எதிர்பார்த்ததைவிட விரைவில் சுதந்திரம் கிடைத்ததையிட்டு இங்குள்ள எல்லோர் மனதிலும் நன்றியுணர்வு மேலோங்கி நிற்கும் இவ்வேளையில், மாட்சிமை தங்கிய தேசாதிபதி ஆற்றிய நல்லுரைக்காக அவருக்கு அதிகமாகவே இச்சபை நன்றி கூறிக்கொள்ளுதலே உகந்தது”

என தன் உரையை ஆரம்பித்த ஸேர் ரூஸிக் ‘இலங்கை இலங்கையருக்கே’ என்ற யுகம் சட்டபூர்வமாகவே பிறந்து விட்டதால் இலங்கையின் பொருளாதார, வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் இலங்கையருக்கே உரிமைகளும், வசதிகளும் சலுகைகளும் அளிக்கப்பட வேண்டுமென வற்புறுத்தினார்.

“இவ்வரசாங்கத்தினால் ஆலோசனைக்கெடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டிய முதன்மையான விடயங்களுள் இன்னும் ஒன்றென நான் கருதுவது என்னவெனில், எந்தவோர் உறுதியான அரசாங்கத்தினதும் உயிர்நாடி உண்மையாகவே அந்நாட்டின் வர்த்தகமும், வியாபாரமுமேயாகும். மக்கள் பொருளாதாரத்துறையில் முன்னேற்றமடையாதிருக்கும் வரை எந்தளவு அரசியல் முன்னேற்றமும் நாட்டிற்கு நன்மை பயக்காது முன்சென்ற காலத்தில் இலங்கைவாசி வர்த்தகர்கள் தொந்தரவுமிக்க கட்டுப்பாடுகளுக்கும் வரையறுப்புகளுக்கும் ஆளாகியிருக்கின்றனர். நிலைமைகள் வழமைக்கு மீளத்திரும்பிக் கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில், இவ்வர்த்தகர்கள் நிச்சயமின்மையும் போட்டிகளும் நிறைந்த ஒரு காலத்தை எதிர்நோக்கி நிற்கின்றனர். இவற்றை முறியடித்தால் மாத்திரமேதான் அவர்கள் உயிர்வாழ முடியும்.

இத்தருணத்தில்தான் அரசாங்கம் முன்வந்து அவர்களுக்கு எல்லா வசதிகளையும்ளித்து ஊக்குவிப்பதோடு ஆதரவளிக்க வேண்டியவர்களுக்கு மானியங்களும் அளிக்கவேண்டும்.”

இரண்டாம் மகாயுத்தத்தின்போது உணவு நிலையில் ஏற்பட்ட நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதற்காக அரசாங்கம் உணவு

இறக்குமதி நடவடிக்கைகளில் குறுக்கிட்டு மக்களுக்கு நிவாரண மளித்ததோடு உணவு மானிய முறையை அறிமுகப்படுத்தி பண வீக்கத்தின் கொடுமைகளிலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்றியது. இதன் விளைவாக உணவு விடயத்தில் இலங்கையை தன்னிறைவு கொள்ளச் செய்தல் அரசாங்கத்தின் முக்கிய நோக்கமாக அமைந்தது. இதற்காக ஆறுவருடத் திட்டத்தின் கீழ் வரண்ட பிரதேசங்கள் விவசாய நிலங்களாகப் பண்படுத்தப்பட ஆரம்பிக்கப்பட்டது, கல்லோயா அபிவிருத்தித் திட்டம் போன்ற பல நோக்கத் திட்டங்களின் மூலம் காடுகள் வெட்டப்பட்டு விவசாயக் குடியேற்றங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இலங்கைத் தொழிலாளர் வேலையற்றோ, போதியளவு வேலையற்றோ இருப்பதனால் இவ்வாறான அபிவிருத்தித் திட்டங்களில்கூட இலங்கையரே விவசாயத் தொழிலாளராக இடமளிக்கப்படவேண்டிய முக்கியத்துவத்தை ஸேர் ரூஸிக் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தார்.

“பரந்த வாய்ப்புக்களை அளிக்கும் விவசாய நடவடிக்கைகளில் இலங்கைத் தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்துவது உணவு விஷயத்தில் இலங்கை தன்னிறைவு காணக்கூடிய அளவிற்கே நிலைமையைச் சீராக்கலாம். இவ்வாறு செயலாற்றினால் இலங்கை கிழையப் பிரதேசத்தின் தானியக் களஞ்சியமாக விளங்கிய நாட்களின் நிலையை மீண்டும் நாம் எய்திக்கொள்ளலாம்.”

சர்வகலாசாலை செனட் சபையில் ஒரு வெற்றிடத்தை நிரப்பவேண்டுமென 1949ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 22ஆம் திகதி செனட்சபைத் தலைவர் அறிவித்ததையடுத்து ஸேர் ரூஸிக் கினதும் திரு. பி. நடேசனினதும் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டன. அம் மாதம் 29ஆம் திகதி நடந்த வாக்கெடுப்பில் ஆறு பெரும்பான்மை வாக்குகளைப் பெற்று ஸேர் ரூஸிக் சர்வகலாசாலை செனட்சபை அங்கத்தவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

அரசாங்க சபையின் நிரந்தர ஆணைகளைச் சுதந்திரப் பாராளுமன்றத்தின் தேவைகளுக்கேற்பத் திருத்தியமைப்பதற்கென நிறுவப்பட்ட ஐந்து குழுக்களிலொன்றில் ஸேர் ரூஸிக் அங்கம் வகித்ததோடு 1950ஆம் ஆண்டிலும் இக் குழுவிற்கு மறுதெரிவு செய்யப்பெற்றார்.

இலங்கைச் சோனகர்களின் கல்வி நிலையையிட்டு அவரது போராட்டம் தொடர்ந்து நடைபெற்றது, அநேக பாடசாலைகளில் முஸ்லிம் சிரூர்களின் கல்வி தமிழர்களால் ஊட்டப்படு

வதை உடனடியாகத் தவிர்த்து முஸ்லிம் ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படவேண்டுமென்ற ஒரு பிரேரணையை 1948—7—27ஆம் தேதியன்று சபையிற் சமர்ப்பித்தார்.

முஸ்லிம் ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுவதோடு மட்டும் நின்று விடாது, போராட்டத்தை நிறுத்திவிடாமல் அவர்களது சேவையின் ஸ்திரத்திலும் அக்கறை கொண்டு, 1949—05—19ஆம் திகதியன்று அவர் சபையிற் பிரேரித்த பிரேரணையில் எல்லாச் சேவைத் தரத்திலுமுள்ள ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் இளைப்பாற்று ஊதியம் வழங்கப்படவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார்; வலியுறுத்தினார். இப் பிரேரணை ஏகமனதாகவே அங்கீகரிக்கப்பட்டது என்பது இங்கு விசேடமாகக் குறிப்பிடற்பாலது.

1950 ஜூலை மாதம் 7ஆம் திகதி இவர், இறக்குமதிகளைத் தும் இலங்கை வர்த்தகர்களின் ஏகபோக உரிமையாக்கப்படவேண்டுமெனவும் சிபார்சு செய்தார்.

1951ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 1 விருந்து செப்டம்பர் 6 வரை அவர் துருக்கித் தலைநகரான இஸ்தான் புல்லுக்கு விஜயம் ஒன்றை மேற்கொண்டார். பாராளுமன்றங்களுக்கிடையிலான மகாநாட்டில் இலங்கைத் தூதுகோஷ்டியின் உபதலைவராகச் சென்றார். பல நூற்றாண்டுகாலமாக இலங்கை முஸ்லிம்களின் ஆத்மீக, கலாசார விடயங்களில் வழிகாட்டியாயிருந்த ஒட்டோமன் கலீபத்துவத்தின் மகிமைகளை அங்கு கண்டுகளித்தார். ஸாகிராக் கல்லூரியைத் திறந்துவைத்த அறபி பாஷா, இலங்கைச் சோனகரது சிரசணியாக அங்கீகாரம் பெற்ற துருக்கித் தொப்பி, துருக்கி கலீபா அப்துல் ஹமீதின் பெயரில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கொழும்பு ஹமீதியா பாடசாலை—இவ்வாறான துருக்கி—இலங்கை சோனகர் தொடர்புகளில் லேர் ருஸிக்கின் இவ்விஜயம் இன்னுமொருபடியாக அமைந்தது.

1963இல் குடிவரவு, குடி அகல்வு கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி “இலங்கைச் சோனகர்” என்றும் “இந்தியச் சோனகர்” என்றும் பகுப்பதன் நோக்கத்தை வினவி, லேர் ருஸிக்பரீத் அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் அனுப்பினார். இதற்கு பதிலளிக்குமுகமாக அவர், ஜனாப் எம். சமீர் என்பவர் பிரதமர் திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயகா அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தின் ஒரு பிரதியை ஆணையாளருக்கு அனுப்பிவைத்தார். அக் கடிதத்தில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டிருந்தது:

“இலங்கையின் சோனகக் குடிகளைப் பற்றிய விடயங்களைக் கவனிக்கும் தங்களது அதிகாரிகளின் கவனத்திற்கு பின்வருவனவற்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இலங்கையில் வாழும் அராபியர்களும் அவர்களது சந்ததியினரும் போர்த்துக்கேயரினாலும், ஒல்லாந்தரினாலும், பிரித்தானியரினாலும் உத்தியோகபூர்வமாக “முவர்ஸ்” என்றே அழைக்கப்பட்டனர். காணி உறுதிகளிலும், நீதிமன்றப் பதிவேடுகளிலும் இவர்கள் “முவர்ஸ்” என்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர்.

காலஞ்சென்ற ஸேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் M.L.C., சோனகர் சங்கத்தலைவர் காலஞ்சென்ற ஜி. எல். எம். அப்துல் அலீஸ், சோனகர் சங்கத்தலைவர் காலஞ்சென்ற என். எச். எம். அப்துல் காதர் ஆகியோரால் இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள கைநூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளது போன்று “முவர்ஸ்” என்பது சிங்களத்தில் “யோங்” அல்லது “மரக்கல” என்பதற்கும், தமிழில் ‘சோனகர்’ என்பதற்கும் சமமான பதமாகும். இலங்கையில் வேறு சோனகர் இருந்ததில்லை. பண்டைக்கால பதிவேடுகளில் இவர்கள் “இலங்கைச் சோனகர்” என்றல்லாது “சோனகர்” என்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர்.

“ஹம்பயர்கள்” என ஸேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனால் குறிப்பிடப்படும் தென்னிந்திய முஸ்லிம்கள் உத்தியோகபூர்வமற்ற விதத்தில் “கரையோர சோனகர்” என்றழைக்கப்படுகின்றனர். “இந்திய சோனகர்” என இப்போது அழைக்கப்படும் இந்திய முஸ்லிம்கள் அவர்களுடைய நாட்டில் “சோனகர்” என அழைக்கப்படுவதில்லை. சோனகர் தனியாகக் கணிக்கப்படவேண்டும் என அவர்கள் விரும்பியதால் உத்தியோகபூர்வமாக அவர்கள் “இலங்கை சோனகர்” என்றும் இந்தியர்கள் “இந்திய சோனகர்” என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

தற்போது இலங்கையரென நிரூபிக்கச் சமர்ப்பிக்கப்படும் பிறப்புச் சான்றிதழ்களில் இலங்கை சோனகரைக் குறிப்பிடும் போது ‘இலங்கை’ என்ற பதம் எழுதப்பட்டிருப்பதில்லை. பிரித்தானிய அரசு சான்றிதழ்களான இவைகள் இலங்கைச்சோனகரைக் குறிப்பிடுகின்றதா அல்லது இந்தியச் சோனகரைக் குறிப்பிடுகின்றதா என்று பிரித்தறிய முடியாத இக்கட்டை அதிகாரிகள் எதிர்நோக்குகின்றனர்.

எனவே, சோனகர் என்ற பெயர் இலங்கைச் சோனகரையே குறிக்கும் என்பதை குடிவரவு குடிஅகல்வுக் காரியா

லயத்தின் தங்களது அதிகாரிகள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென நான் வேண்டுகிறேன்.”

இதன் விளைவாக, திணைக்களம் “இலங்கைச் சோனகர்” என்ற தனியொரு வகுப்பினரை அங்கீகரித்து எழுதிய கடிதத்தையும் அனுப்பிவைத்து ஸேர் ரூஸிக் இலங்கைச் சோனகருக்கு சட்டபூர்வமான அந்தஸ்தை வழங்க உதவினார்.

இஸ்லாம் மார்க்கத்திற்கோ முஸ்லிம்களுக்கோ ஒரு சிறிய அவமானமோ அவமதிப்போ ஏற்பட்டாலுங்கூட வெருண்டெழுவார் ஸேர் ரூஸிக்.

லெகொக் எனும் ஒரு கத்தோலிக்க மதகுரு “ஸ்கெசஸ் இன் சேர்ச் ஹிஸ்டரி” என்ற தனது நூலில் நபிபெருமான் (ஸல்) அவர்களுக்கு மாசு சுற்பிக்கும் விதத்தில் சில பகுதிகளை எழுதியுள்ளதைக் கண்ட முஸ்லிம்கள் அந்நூலையும் நூலாசிரியரையும் கண்டிக்க எழுந்தனர்.

1944 ஜூலை 12இல் அரச சபையில் டொக்டர் T. B. ஜாயா அவர்கள் சமர்ப்பித்த ஒரு பிரேரணையில் அந்நூலை உடனடியாக தடைசெய்ய வேண்டும் என்றும் ஒரு மதத்தைப் பற்றியோ அதன் ஸ்தாபகரைப் பற்றியோ அவமானம் விளைவிக்கும் விதத்தில் எழுதுவதையும் பேசுவதையும் ஒரு குற்றமாகப் பிரகடனஞ் செய்யும் ஒரு சட்டத்தை உடனடியாக இயற்ற வேண்டும் என்றும் அன்றைய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டார்.

இப்பிரேரணையை ஆதரித்து ஸேர் ரூஸிக் பேசினார்.

“இந் நாட்டின் 450, 000 முஸ்லிம்களுடன் மட்டுமல்லாது உலகமெங்கிலுமுள்ள 400, 000, 000 முஸ்லிம்களுடனும் சம்பந்தப்பட்ட இந்த பிரேரணையை ஆமோதிக்கின்றேன். இந்த மத்தியான வேளையில் எங்களைச் சுற்றி இங்கு வீற்றிருக்கும் நாட்டின் ஐம்பது பிரதிநிதிகளுடனும் இது சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. ஏனெனில் அவர்கள் ஒவ்வொருவரது தொகுதியிலும் முஸ்லிம்கள் உளர். அவர்கள் முஸ்லிம்களின் விடயங்களுக்கும் பிரதிநிதிகளாக இருக்கின்றார்கள்.

இதே போன்ற ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் என்ன நடக்கும் என்று ஒரு கௌரவ உறுப்பினர் இப்பிரேரணையை கொணர்ந்த அங்கத்தவரிடம் கேட்டார். ஆர்ய ஸமாஜ் ஷ்ரேதாநந்த எழுதிய இதே போன்ற ஒரு சிறு நூல்தான் “றங்கில றகுல்” அப்துல்

ரஷீத் போன்ற ஒரு முஸ்லிமின் கண்களில் இந்நூல் பட்டதும், அவர் நூற்றுக்கணக்கான மைல் தூரம் நடந்து வந்து ஸ்வாமியை எதிர் கொண்டு கத்தியால் குத்திக் கொலை செய்தார். ஒரு முஸ்லிம் என்ன செய்வான் என்ற கேள்விக்கு இது வென்று தான் பதிலாகயிருக்கும். தனது செயலுக்குப் பின் பொலிஸாரிடம் சரணடைந்த அப்துல் ரஷீதிடம் அவ்வாறு செய்வதற்கான காரணம் வினவப்பட்ட போது “எங்கள் புனித நாயகம் அவர்களைப் பற்றி இவ்வாறெல்லாம் எழுதப்படுவதை பார்த்துக் கொண்டிருப்பதை விட நான் நிச்சயமாக என் உயிரை தியாகஞ் செய்வேன்” என்று பதிலளித்தார்.

இது நபிகள் நாயகத்திற்கெதிராக மாத்திரமின்றி புனித குர் — ஆனுக்கு மெதிராக செய்யப்பட்ட ஒரு குற்றமாகும். இந்திய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்த இன்னுமொரு சந்தர்ப்பமுண்டு. 1941, நவம்பர் 6 ஆந் தேதியின் ‘ஸிலோன் ஒப்ஸர்வர் பத்திரிகையிலிருந்து ஒரு வெட்டுத்துண்டு இங்கு என்னிடம் உண்டு. சபாநாயகர் அவர்களே! நீங்கள் அனுமதி தந்தால் அது உள்ள கடிதத்தின் ஒரு பகுதியை வாசித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

‘ஒரு சில தனிப்பட்டவரின் ஆளுகைக்குள் மனித வர்க்கத்தைக் கொணர முஹம்மத் விரும்பியதாலும் அதே போன்று செய்ய ஹிட்லர் விரும்புவதாலும் இரத்த வெறிபிடித்த அரசர்கள் ஹிட்லரின் குணம்சங்கள் நெப்போலியனது குணம்சங்கள் போலல்லாமல் முஹம்மதுடையவை போன்றே இருக்கின்றன.’ என்று “ஸண்டே நியூஸ்” என்ற அமெரிக்கப் பத்திரிகையில் வெளிவந்த கூற்றுக்கு தக்க முறையில் கண்டனம் தெரிவிக்க அரசாங்கம் தவறியதைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென மத்திய சபையில் முஸ்லிம் அங்கத்தவர் ஸேர் அப்துல் ஹாலிம் கஸ்ஸவி சமர்ப்பித்த சபையின் உரிய வேலையை ஒத்திப்போடும் பிரேரணை ஹிட்லருடன் முஹம்மத் நபியை ஒரு அமெரிக்க பத்திரிகை ஒப்பிட்டதைப் பற்றியதாயிருந்தது.”

பொதுக் கூட்டங்கள் எத்தனையோ நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் நடத்தப்பட்டு வருவதோடு இக் கூட்டங்களில் நிறைவேற்றப்படும் தீர்மானங்களும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக எம்மிடம் வந்து குவிகின்றன. அண்மையில் காவியில், காலித்தொகுதி உறுப்பினர் திரு. H. W. அமரகூரியா அவர்களின் தலைமையில் கூட்டம் நடந்தது. அக் கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை அவரே ஆமோதித்து மிடுக்கிறார்.

எனவே, இப்பிரேரணையைக் கொணர்ந்த உறுப்பினர் கேட்டுக் கொண்டுள்ளவற்றை செயற்படுத்த சட்டக்காரியதரிசி ஆகக் கிட்டிய ஒரு தேதியை தெரிவு செய்ய வேண்டுமென நான் நினைக்கிறேன். இப் பிரேரணைக்கு கௌரவ அங்கத்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தமது முழு மனமார்ந்த ஆதரவைக் காட்டுவார்கள் என நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

ஸேர் ரூஸ்க்கினதும் கலாநிதி T. B. ஜாயாவினதும் முயற்சிகளால் இந்நூல் தடைசெய்யப்பட்டது. அதே வேளை, இந்நிகழ்ச்சியில் நாவலப்பிட்டியைச் சேர்ந்த ஹஸரத் ஹபீப் முஹம்மத் என்பாரும் முக்கிய பங்கெடுத்துக் கொண்டார். இவர் வசதி மிக்க ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்தவர், பல மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்றவர். ஆத்மீகத் துறையில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டவர். இவர் பல ஆண்டுகளாக கொழும்பு ஸாஹி ரூக் கல்லூரியில் ஆசிரியராக கடமை யாற்றிய பிறகு அநுக்கமை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் விரிவுரையாளராகவும் பணி புரிந்தார். இலங்கையில் பல பகுதிகளிலும் கண்டனக் கூட்டங்கள் நடந்தது போன்றே அநுக்கமையிலும் ஒரு கூட்டம் நடந்தது, அக் கூட்டத்தில் ஹஸரத் ஹபீப் முஹம்மதுவும் உரையாற்றினார்.

அவர் தனது உரையில் லெகொக் பிதா உலகப்பிரசித்தி பெற்ற ஒரு அறிஞர் என்பதையும் பேசுவதற்கு மட்டுமல்லாது எழுத, வாசிக்கக் கூட 13 மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார் என்பதையும் விவரித்தார். பின்னர் லெகொக் பிதா குர்—ஆன், தப்ஸீர் ஆகியவற்றிலும் அறிவு மிக்கவர் என்பதை எடுத்துக் காட்டி இவ்வாறான ஓர் அறிஞர் அல்லாஹ்வின் திருத்தாதரை அவமானத்திற்குள்ளாக்க முற்பட்டிருக்கக் கூடாதென வலியுறுத்தினார். தனது உரையின் இக்கட்டத்தில் அவர் உடலெல்லாம் நடுங்கத் தொடங்கியது. கண்களிலிருந்து நீர் பொல பொலவென வழிந்தது. கைகளை ஏந்தி அல்லாஹ்விடம் இறைஞ்சினார்:

“யா அல்லாஹ், ஒரு முஸ்லிம் இன்னொருவரை சபிப்பது கூடாதென்றுள்ளது. உனது கட்டளையை நான் நன்கு அறிந்திருந்தாலும் உனது திருத்தாதரே அவமானத்திற்குள்ளாக்கப்பட்டிருப்பதனால் எம்முள் சபிப்பது தானாகவே உண்டாகிறது. அதற்காக நாம் உன்னிடம் மன்னிப்புக் கோருகிறோம். இந்த அவமானத்தை உருவாக்கிய அந்த மூளை சுக்கு நூராக வேண்டுமென நாம் கேட்டுக்கொள்கிறோம்”

உடனே கூட்டத்திலிருந்து 4000 க்கும் மேற்பட்டோர் ஒரே குரலில் 'ஆமீன்' என்றனர்.

மூன்று கிழமைகளுக்குப் பிறகு பிதா லெகொக் தான் பிரயாணஞ் செய்து கொண்டிருந்த காரிலிருந்து பொரனை வாட்பிளேஸில் வெளியே எறியப்பட்டு அவருடைய தலைக்கு மேலாக ஒரு ஜீப் ஏறிச் செல்ல கோரமான ஒரு மரணத்தைத் தழுவினார்.

1952 மார்ச் மாதம் 21ஆம் தேதியன்று காலை கோல்பேஸ் மைதானத்தில் சுதந்திர இலங்கையின் முதல் பிரதமர் திரு. D. S. சேனநாயக்கா தனது குதிரைக்கு அப்பியாசமளித்துக் கொண்டிருந்தபோது குதிரையிலிருந்து தூக்கியெறியப்பட்டார். 61 வயதையடைந்திருந்த அவர் அடுத்தநாள் மரணமானார்.

நாடு முழுவதிலும் அவரது மரணத்தையிட்டுத் துக்கம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. செனட்சபை ஒரு இரங்கல் பிரேரணையை நிறைவேற்றியது. ஸேர் ரூஸிக் பரீத் அவர்களும் ஏப்ரல் 2ஆம் திகதி தனது துயரத்தை வெளியிட்டு உரையாற்றினார்.

*250 கிளைகளைக்கொண்ட அகில இலங்கை சோனகர் சங்கத்தின் சார்பில், என் கட்சியின் சார்பில் சோகமிகும் இவ்வேளை சில வார்த்தைகள் கூற எழுகிறேன். அமரராகிவிட்ட மரியாதைக்குரிய எங்களது பிரதம மந்திரி ஆற்றிய பெருஞ்சேவையினை மக்கள் எல்லாருமே பாராட்டுகின்றனர். இலங்கைச் சோனகருக்காகத் தனது இதயத்தில் அன்பு நிறைந்த ஒரு தனியிடத்தையே ஒதுக்கி வைத்திருந்தார் மறைந்த பிரதமர் அவர்கள் 1946இல் இலங்கைச் சோனகர் சம்மேளனத்திற்கு சமூகந் தந்தபோது அவர் நாங்கள் வர்த்தகர்களாக ஆற்றிய சேவையையிட்டுச் சந்தோஷமடைந்திருந்த காரணத்தினால் இலங்கைச் சோனகரை 'இலங்கையின் முதுகெலும்பு' என வருணித்தார்.

விவசாயியாயிருந்து சுதந்திர இலங்கையின் முதற் பிரதம மந்திரியாவதென்பது எளிதான சாதனையல்ல. அரசியல்மேதை என்ற பதத்தின் உண்மையான தாற்பரியங்களுக்கு ஒவ்வவே அவர் அரசியல் மேதையாக இருந்தார். வெறும் அரசியல்வாதியாக அல்ல, தரமான ஒரு பிரதமரை மட்டுமல்லாது ஒரு நேசமிகு நண்பரையும் இழந்துவிட்டோம்'.

கௌரவ D. S. சேனநாயக்காவின் மரணத்தையடுத்து அரசாங்கத்தைப் பொறுப்பேற்ற திரு. டட்லி சேனநாயக்கா 1952 ஏப்ரல் மாதம் பொதுத் தேர்தல் நடத்தத் தீர்மானித்தார்.

இத்தேர்தலில் கொழும்பு மத்திய தொகுதியில் சுயாதீன அபேட்சகராக ஸேர் ரூஸிக் தனது விண்ணப்பத்தை சமர்ப்பித்தார். முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாயுள்ள இத்தொகுதியில் இரு முஸ்லிம் அபேட்சகர்கள் போட்டியிடுவதனால் முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு பிரதிநிதியாவது தெரிவு செய்யப்படாதும் போகலாம் என அஞ்சிய டாக்டர் M. C. M. கலீல், ஸேர் ரூஸிக்கைத் தடுத்து நிறுத்த முயற்சித்தார்.

அதற்கு ஸேர் ரூஸிக் அளித்த உறுதியான பதிலோ, “நீங்கள் ஐ. தே. க. வாக்குகள் எல்லாவற்றையுமே பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் எனது சேவையின் நிமித்தம் மட்டும் எனக்குக் கிடைக்கும் வாக்குகளைக்கொண்டே நான் வெற்றி பெறுவேன்” என்பதே.

அவரது அத்திட நம்பிக்கையும் வீண்போகவில்லை. சிங்களவர், தமிழர், சோனகர் என்ற பேதமின்றி ஆதரவாளர்கள் அவர் பக்கம் நிற்க அவர் கொழும்பு மத்திய தொகுதியின் மூன்றாவது உறுப்பினராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். ஜூன் 10ஆம் திகதி நடைபெற்ற முதலாவது பாராளுமன்றக் கூட்டத்தின்போது சத்தியப்பிரமாணமும் செய்துகொண்டார்.

1952இல் கொழும்பு மத்திய தொகுதியில் சுயாதீன அங்கத்தினராகப் பாராளுமன்றத்தில் இடம்பெற்றார். யுத்தசபையின் ஒரேயொரு சோனக அங்கத்தினர் என்ற காரணத்தினால் பிரதிநிதிகள் சபையில் முக்கியமான குழுக்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டார். பிரதிநிதிகள் சபையின் 30 அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட நிரந்தரக் குழுவின் ஒரு உறுப்பினராக 1952 ஜூலை மாதம் 08ஆம் திகதி தெரிவுசெய்யப்பட்டார். 1953 ஜூலை மாதம் 10ஆம் திகதி ஐந்து அங்கத்தவர்களைக்கொண்ட சபைக் குழுவிற்கு அங்கத்துவம் பெற்றார். 1954 ஜூன் 7இலும் 1955 ஜூலை 24ஆம் திகதியும் நிரந்தரக் குழுவில் அங்கத்துவம் வகித்தார்.

அவர் கொழும்பு மத்திய உறுப்பினராகிச் சிலநாட்களில் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களது நற்பெயரைக் காக்கச் சபையில் வெகுண்டெழுந்தார்.

1952ஆம் ஆண்டில் பாணந்துறை, லுணாவை வாடி வீட்டில் கல்யாணம் கட்டாத ஆண்களும் பெண்களும் முறையற்ற கேளிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்த வேளையில் பொலிஸார் அவ் விடத்தில் திடீர்வேட்டை நடத்தி பல இளம் சோடிகளைக் கைது செய்தனர்.

இவ்வழக்கை விசாரித்த நீதிபதி தனது தீர்ப்பில்,

‘லுணாவை வாடி வீடு ஒருவித முஹம்மதின் சுவர்க்கமாய் மாறியுள்ளது. இதனையிட்டு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்’

என்றும் கூறினார். பத்திரிகைகளில் இச்செய்தி வெளிவந்த தினமே ஜூலை 10ஆம் திகதி பாராளுமன்றத்தில் ஸேர் ரூஸிக் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களது பெயருக்கு களங்கம் விளைவித்ததைக் கண்டித்தார்.

‘சுதந்திர இலங்கையில் தகுதிமிக்க ஒரு நீதிபதி ஒரு சமூகத்தவரையும் அவர்கள் போற்றும் மார்க்கத்தையும் இழிவுபடுத்தும் இவ்வாறான வார்த்தைகளைப் பிரயோகித்துள்ளார் என்பதனையிட்டு நான் வருந்துகிறேன்.

இலங்கைச் சோனகரை மட்டும் பாதிக்கவில்லை. இலங்கையிலுள்ள எல்லா முஸ்லிம்களையும் அத்தோடு உலகின் கோடிக்கணக்கான முஸ்லிம்களையும் பாதிக்கும் விடயமாகும் இது. ஒரு பெண்ணின்மேல் பலாத்காரம் பிரயோகிக்கப்பட்டது சம்பந்தமான ஒரு வழக்கின்போதே இத்தீர்ப்புரை வழங்கப்பட்டது. இத்தீர்ப்புரைக்குள் இஸ்லாத்தின் திருத்தாதர் (ஸல்) அவர்களது பெயரும் இழுக்கப்பட்டுள்ளது.

முழு சமூகத்திடமும் இந்த நீதிபதி நிபந்தனைகளற்ற மன்னிப்புக் கோரச் செய்யவேண்டும் என நான் கௌரவ பிரதம மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்வாறான உயர் அந்தஸ்திலுள்ள ஒரு அதிகாரியினால் மதமொன்றை இழிவுபடுத்தும் அந்தச் சொற்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடாது’.

பிரதமர் கௌரவ டட்லி சேனநாயக்கா உடனே பின் கண்டவாறு உறுதியளித்தார்.

‘ஒரு நீதிபதியின் தீர்ப்புரையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது என நம்பக்கூடிய ஒரு பந்தியை கொழும்பு மத்திய தொகுதியின் கௌரவ மூன்றாம் அங்கத்தவர் வாசித்துக் காட்டினார். அதில் காணப்பட்ட குறிப்புகளை எல்லோருமே கண்டிப்பார்கள் என நான் நினைக்கும் அதேவேளையில், நீதிபதியை மன்னிப்புக் கோரச் செய்யவோ அல்லது இவ்வாறுனவை எதிர்காலத்தில் நடக்காது பார்த்துக்கொள்ளவோ என்ன நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்பதை என்னால் இப்போது கூறமுடியாது. சட்டத்துறையினர் அவர்களது கடமைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில் குறுக்கீடு நடக்கின்றது என்ற குற்றச்சாட்டு எழ முடியாத விதத்தில் எவ்வளவு தூரம் நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்பதை ஆராயவேண்டும். என்றாலும் எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை நான் எடுப்பேன் என்று நிச்சயமாக கௌரவ அங்கத்தவருக்கு உறுதியளிக்க முடியும்.’

இன்று கொழும்பிலும் பிற பிரதேசங்களிலும் சனத்தொகை அதிகரிப்பிற்கேற்றவாறும் அபிவிருத்தித்திட்டங்களுக்கேற்றவாறும் வீடுகள், வீடமைப்புத்திட்டங்கள் எல்லாம் திட்டமிடல், நிர்மாணித்தல் ஆகியவை ஒரு அமைச்சின்கீழ் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பொருளாதார அபிவிருத்தி, தொழில்விருத்தி, வாழ்க்கைமுறையில் மாற்றங்கள் போன்றவற்றின் நிமித்தம் வீடுகள் நிர்மாணிப்பதைக்கூட அரசாங்கத்தின் திட்டங்களுக்குள்ளும் கண்காணிப்புக்குள்ளும் கொண்டு வரவேண்டிய ஒரு நாள்வரும் என்பதை அன்றே ஸேர் ரூஸிக் தீர்க்கதரிசனமார்க் உணர்ந்திருந்தார்.

1952 ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்ற உறுப்பினரானதும் ஸேர் ரூஸிக் ஜூலை 30 அன்று அவ்வருட வரவு-செலவு விவாதத்தில் பங்குபற்றி வீடமைப்பு அமைச்சொன்று அமைக்கப்படுவதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தினார்.

‘கொழும்பில் இன்று தேவைப்படுவது தக்கதொரு வீடமைப்பாகும். ஒரு வீடமைப்பு அமைச்சொன்றை ஏற்படுத்துவதை ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவாவதுவேண்டும் என அமைச்சர் அவைக்கும், பிரதம மந்திரிக்கும் நான் சிபாரிசு செய்வது பொருத்தமற்றதாக இருக்காது வளர்ந்துகொண்டே

வரும் இப்பிரச்சினைக்குத்தீர்வு காணுவதை நாம் துரிதமாக்க இதுஒன்றே வழியாகும். இவ்வாறு நான் கூறுவதற்குக்காரணம் கொழும்பில் 03 அமைச்சகளுமாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு இத்தடைகளைத் தாண்டியபிறகு மாநகரசபை ஊடாகவும் நடவடிக்கைகள் எடுத்த பின்னரே ஒரு வீடமைப்புத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கலாம் என்ற நிலை தற்போது இருப்பதே.

1953 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் ஸேர் ரூஸிக் தமது பாரியா ருடன் இங்கிலாந்து சென்றார். மாட்சிமைதங்கிய இரண்டாம் எலிஸபெத் மகாராணியின் முடிசூட்டு விழாவில் கலந்து கொள்ளச் சென்றார். பக்கிங்ஹாம் மாளிகையில் அறிமுக வைபவமொன்று மே 28 இல் நடைபெற்றது. ஜூன் 2 ஆம் திகதி வெஸ்ட்மினிஸ்டர் ஆலயத்தில் நடந்த முடிசூட்டு வைபவத்தைக் கண்டுகளித்தார். ஜூன் 7 இல் மார்லபரோ கோமகன் அளித்த விருந்துபசாரத்திலும் ஜூன் 8 இல் கென்ஸிங்டன் மேயர் அளித்த பூந்தோட்ட விருந்துபசாரத்திலும் கலந்து கொண்டார். ஜூன் 12 ஆம் திகதி பக்கிங்ஹாம் மாளிகையில் நடைபெற்ற மாலை வைபவத்திலும் பங்குகொண்டார்.

சாதாரண ஏழைமக்களின் வாழ்க்கைப்பிரச்சினைகளை பாராளுமன்றத்தில் ஸேர் ரூஸிக் எடுத்துரைத்து அவற்றின் தீர்வுக்காக போராடிக்கொண்டிருந்த அதே வேளை திரு. டட்லி சேனநாயக் காவின் அரசாங்கமோ ஏழைகளின் மேல் இன்னுமின்னும் சுமைகளை ஏற்றிக்கொண்டே வந்தது. சீனியின் விலை 15 சதத்தினால் உயர்த்தப்பட்டதோடு அரிசி பங்கீட்டளவு கால்வாசியாகக் குறைக்கப்பட்டது. பள்ளி சிறுவர்களுக்கான மதியபோசனம் குழந்தைகளுக்கு பால் போன்ற இலவசச் சேவைகள் ரத்துச் செய்யப்பட்டன. சர்வதேச புனர்நிர்மாண அபிவிருத்தி வங்கியின் 1952 ஆம் ஆண்டு அறிக்கையிலும் இலங்கை மத்திய வங்கியின் 1953 ஆம் ஆண்டு அறிக்கையிலும் செய்யப்பட்டிருந்த சிபார்சுகளையேற்ற அரசாங்கம் மானியங்களைக் குறைத்ததோடு 1953 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 20 ஆம் திகதியன்று அரிசியின் விலையை 25 சதத்திலிருந்து 75 சதமாக உயர்த்தியது.

கஷ்டங்களை இனிமேலும் தாங்கமுடியாதென்ற நிலையிலிருந்த ஏழைத் தொழிலாளர்களை தொழிற்சங்கங்கள், ஊக்கு வித்தியக்கி ஒரு பெரும் 'ஹர்த்தால்' என்ற வேலைநிறுத்தத்தைத் தொடங்கினர். இயக்கபூர்வமாகவே அரசாங்க நடவடிக்கைகளை எதிர்க்குமாறு பொதுமக்களும் தூண்டப்பட்டனர்.

ஓரிரு வன் சம்பவங்களையடுத்து பொலிஸார் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ய நாட்டில் பெரும்பாலும் மேற்கு, வட மேற்கு, தென்மாகாணங்களில்—குழப்பநிலை ஏற்பட்டது, அவசர காலச்சட்டத்தை பிரகடனஞ்செய்த பிரதமர் கலகம் கட்டுப் பாட்டிற்குள் கொணரப்பட்டதும் ஒக்டோபர் மாதம் இராஜி னுமா செய்தார். லேர் ஜோன் கொத்தலாவல பிரதம மந்திரி யாகப் பதவியேற்றார்.

1954 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பமானதும் பாராளுமன்றக் கூட் டங்கள் சீராக நடைபெறத்தொடங்கின. சாதாரண ஏழை மகனின் உரிமைகளுக்காகவும், பாதுகாப்புக்காகவும் வாதாடும் லேர் ரூஸிக்கின் குரலும் சபையில் மீண்டும் ஒலிக்கத்தொடங் கியது. 1954—6—09 இல் R. E. ஜயதிலக்கா ஆஸ்பத்திரிகளுக் குரிய வேறு தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கும் உதவியளிப்பதற்குத் தேவையான நிதியினைப்பெற அரசாங்கம் ஒரு லொத்தர் நடத்த வேண்டுமெனப் பிரேரித்ததை லேர் ரூஸிக் ஆமோதித்து உரையாற்றினார். இப்பிரேரணை ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டது.

ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் மின்சக்தி எவ்வளவு அத்தியாவ சியமானது என்பதை லேர் ரூஸிக் உணர்ந்தார். எனவே இந்த அவசியத்தேவையைப் பெற்றுக்கொள்ளும் நிலையில் மக்கள் அதிகமானோர் இல்லாதுபோகவே 1955—07—26 ஆம் திகதி பாராளுமன்றத்தில் அவ் வருட வரவு-செலவுத்திட்ட விவாதத் தில் பங்குகொண்டு உரையாற்றுகையில் அவர் அரசாங்க பாராளுமன்ற குழுக்கூட்டத்தில் இதே விடயமாகச்செய்த சிபார்சுனை நினைவூட்டி வருடாந்த மதிப்பீடு 1000- க்குக்குறைந்த வீடுகளுக்கு இலவசமாக மின்சக்தி விநியோகிக்கப்படவேண்டு மெனக்கோரினார். இதைத்தொடர்ந்து 07-12-1955 அன்று அவரது கோரிக்கையை ஒரு பிரேரணை வடிவாகச் சமர்ப்பித்து 'எனது பிரேரணை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் மாதாந்த வாடகை 5 ரூபா உள்ள வீடுகளில் வசிப்பவர்கள்கூட இத்தேவை யைப் பூர்த்திசெய்து கொள்ளும் நன்மையை அடைந்துகொள்ள லாம். அது மட்டுமன்றிக் குப்பிவிளக்குகளினால் ஏற்படும் விபத்துக் களையும் தடுக்கலாம்' என வாதித்தார். இப்பிரேரணை சபையின் அங்கீகாரத்தைப்பெற்றது. 1955-12-07 அன்று மாளிகாவத்தை வாசிகளுக்காக ஒரு விளையாட்டு மைதானம் அமைக்கப்பட வேண்டுமென பிரேரணை ஒன்றைச் சமர்ப்பித்தார். இச் சிபார்சு விளையாட்டு மைதானங்களில்லாத வேறு பகுதிகளிலுங்கூட

அவை அமைக்கப்படல் வேண்டுமென்ற திருத்தத்துடன் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

வர்த்தகக் கட்டடங்களை எழுப்புவதற்காக 'காமரப்பேலி' என அழைக்கப்பட்ட வரிசையான வீடுகள் அமைந்த தோட்டங்களில் வீடுகளை அழிப்பதைத் தடுக்குமுகமாக ஸேர் ரூஸிக் ஒரு சட்ட மூலத்தை 1958-02-12 அன்று சபையிற் சமர்ப்பித்தார். இன்றைய ஜயந்தவீரசேகர மாவத்தையில் அமைந்திருந்த 23 வரிசை வீடுகளுள் 18 தரைமட்டமாக்கப்பட்டு அவற்றிற்கு குடியிருந்த ஏழை மக்கள் வேறு வழியின்றிப் பாடசாலைக் கட்டிடங்களில் தஞ்சம் புகுந்துள்ளார்கள் என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டி ஒவ்வொன்றிலும் 30 வீடுகளைக்கொண்ட மூன்று தோட்டங்களில் வாழ்ந்த ஏழைகள் தங்கள் வீடுகளை இழக்கப்போவதைத் தடுக்கவேண்டுமென உருக்கமாக உரையாற்றினார். இப்பிரேரணையைக் கொழும்பு வடக்குப் பிரதிநிதி திருமதி விவியன் குணவர்த்தன ஆதரித்தார். பின்னர், இவ்விஷயத்தைப் பூரணமாக விசாரித்துத் தக்க நடவடிக்கைகளை தாம் எடுப்பதாகச் சம்பந்தப்பட்ட கௌரவ அமைச்சர் வாக்களித்ததின் பேரில் சபையின் அனுமதியுடன் ஸேர் ரூஸிக் தனது பிரேரணையை வாபஸ் பெற்றார். அதே வேளை அவர் பிரேரித்த இன்னுமொரு பிரேரணையில் கொழும்பு நகர எல்லைக்குள் புதுப்பண்டசாலைகள் அமைப்பதற்காக அனுமதி வழங்கப்படுவதை நிறுத்தி வைக்கும்படி கோரினார். அவரது பிரேரணையையிட்டு அவர் பேசுகையில் புதுக்கடை, கிருண்ட்பாஸ், புறக்கோட்டை, மாளிகாவத்தை ஆகிய பகுதிகளிலுள்ள சிறுவீடுகளைத் தகர்த்தழித்து அவ்விடங்களில் வர்த்தக பண்டசாலைகள் கட்டுவதற்கான திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளதாகவும், இதற்காக வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் முரடர்களின் உதவியோடு வீட்டில் குடியிருப்பவர்களை வெளியேற்றக் கூரையைப் பிரித்து விடுவதும், வன்முறைகளைக் கையாள்வதாகவும் தெரிவித்தார். இன்னும் கொழும்பிலிருந்து ஐந்து மைல் தூரத்துக்கப்பாலேயே வர்த்தகப் பண்டசாலைகள் அமைக்கப்படவேண்டுமெனவும் வற்புறுத்தினார்.

இலங்கையின் மூன்றாவது பாராளுமன்றத்திற்கான பொதுத் தேர்தல் 1956ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் நடைபெற்றது. திரு. எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயகாவின் தலைமையில் அவ

ரது ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும், திரு. பிலிப் குணவர்தனின் மார்க்ஸீயக் கட்சியினரும், வேறு தேசியவாதக் கட்சியினரும் கூட்டுச்சேர்ந்த மக்கள் ஐக்கியமுன்னணி அமோக வெற்றியீட்டியது. ஐ.தே.க விவிரந்து தெரிவுசெய்யப்பட்டவர்களுள் ஒருவர் கொழும்பு மத்திய தொகுதியின் இரண்டாவது உறுப்பினராக தெரிவான ஸேர் ரூஸிக் ஆவார்.

1951இல் ஐ.தே.க.விவிரந்து விலகிய திரு. பண்டார நாயகர் 1952ஆம் ஆண்டின் தேர்தலின்போது முதன்முறையாக வெளியிட்ட கொள்கைகளுக்கு—சிங்களத்தை அரசகருமமொழியாக்குதல், பௌத்த மதத்திற்கும் ஆயுள்வேதத்திற்கும் அரச ஆதரவளித்தல் ஆகியவற்றிற்கு—நாலு வருடங்களாக நாட்டில் பேராதரவு வளர்ந்துவந்திருந்தது. ஐக்கிய பிக்குகள் முன்னணி, பாஷா முன்னணி, சுதந்திர ஆசிரியர் சங்கம் போன்ற இயக்கங்களும் ஆர்வமுட்டி வந்ததோடு, பௌத்த மதம் வந்த 2500 வருடங்கள் பூர்த்தியாகும் புத்த ஜயந்தி அணுகிக்கொண்டிருந்தது நிமித்தமாக மக்களின் உள்ளங்களில் தேசிய உணர்வு, சுதந்திர உணர்வு பொங்கித் தேங்கி நின்றன. ஸ்ரீ ல. சு.கட்சி வெற்றிபெறப்போகும் கூறுகளைக் கண்டதும் இவ்வுணர்ச்சிகள் எல்லாம் வெடித்து வெளியாகி ஆதரவாளர்கள் ஒருவரை ஒருவர் கட்டித் தழுவிக்கொண்டார்கள். அத்தோடு எதிரிகளின் மேல் தாக்குதல்களும் நடத்தினர். காட்டு வெள்ளமாய்ப்பாய்ந்த அவ்வுணர்ச்சிகளின் வன்மையை, அதர்மமான போக்கை ஸேர் ரூஸிக் வெளிப்படையாகவே கண்டித்து புத்திமதிகளும் வழங்கினார்.

மக்கள் ஐக்கியமுன்னணி அரசாங்கத்தின் முதற் சிம்மாசனப் பிரசங்கம் பாராளுமன்றத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட போது பாராளுமன்றத்தில் ஸேர் ரூஸிக் பரீத் அவர்கள் 1956—5—04இல் பின்வருமாறு உரையாற்றினார்:

“மாட்சிமைமிக்க மகா தேசாதிபதியின் பிரசங்கத்தினை யிட்டு நான் அதிருப்தியடைந்துள்ளேன். ஏனெனில் ஒரு சிறிய அளவிலாவது அரசியல் அதனுடன் கலக்கப்பட்டுள்ளது. அவரது பிரசங்கத்தின் முதற்பந்தியிலேயே “கடந்த பொதுத் தேர்தலில் ஜனநாயக முறையிலளிக்கப்பட்ட மக்களின் சுதந்திரமான வாக்குகள் அவர்களது அதிருப்தியின் தெளிவான ஓர் அறிகுறியாகும்” என்று கூறுகிறார்.

“பௌத்த குருமார்களின் அதிகளவு குறுக்கீடுகள் இருந்தமையால் கொழும்பு மத்தி உட்பட அநேக இடங்களில் சுதந்

திரமான வாக்களிப்பே இருக்கவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் கூறிக்கொள்கிறேன். பௌத்த குருமாரிடம் நான் பெருமதிப்புக்கொண்டுள்ளவன் என்பதினால் இதனைத் துக்கத்துடன் கூறிக்கொள்கிறேன். பௌத்த மதத்தினின்றும் நான் கற்றுக்கொண்டிருப்பது ஒன்றே ஒன்றுதான்— உண்மையிலேயே அது மிகப் பெரியதொன்று 'மைத்திரிய' என்ற சொல்லாகும்.

உண்மையிலேயே எனது நெருங்கிய பௌத்த நண்பர்கள் சிலர் என்னிடம் வந்து "பகிரங்கமாக உங்களுக்கு வேலைசெய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். ஆனால் எங்கள் வாக்குகளை உங்களுக்கு நாம் போடுவோம்" எனக் கூறினர். இலங்கையினத்தார் இப்படி நடந்துகொள்வர் என நான் எதிர்பார்க்கவேயில்லை. நான் எதிர்பார்த்தது ஒளிவு மறைவின்மை, நேர்மை, உண்மை ஆகியவற்றினையே. ஆனால், அவை காணப்படவில்லை."

இதேபோன்று ஏழே கட்சி சகாக்களைக்கொண்டிருந்தாலும் துணிச்சலுடன் அக் கட்சியின் மானத்தைக் காக்க முனைந்தார்.

"ஐ. தே. க. வின் தோல்வியை ஒரு பேரழிவு என இனங்கண்ட வெள்ளவத்தை—கல்கிசை, கௌரவ உறுப்பினருக்கு நான் நன்றி கூறுகிறேன். நான் ஐ. தே. க. அங்கத்தவர்களில் ஒருவன். அக் கட்சியின் பெருமைமிக்க அங்கத்தினரை நான் இங்கு நிற்கிறேன். எனது கட்சி தோல்வியுற்றதால் நான் அதனை விட்டுவிடவில்லை. என் கட்சியின் ஏனைய அங்கத்தவர்களும் இவ்வாறுதான் இருக்கிறார்கள் என்பது எனக்கு நிச்சயம். எப்பகுதியிலிருந்தும் ஏனான ஒலிகள் வரத் தேவையில்லை. தோல்விக்குப் பின்னும் நாம் ஒன்றாக நிற்கிறோம் என்பதற்காக நாம் மரியாதை செய்யப்படவேண்டும்" என்று கண்டித்தார். மேலும் பழுத்த ஒரு அரசியல் மேதைக்கேயுரிய சபைப்பண்புடனும், இஸ்லாமிய தர்மங்களை நெறிதவறாது கடைப்பிடித்துவரும் ஒரு வருக்கேயுரிய சகிப்புத்தன்மையுடனும் பின்வரும் அறிவுரைகளை வழங்கினார்:

"பதுனையின் இரண்டாவது உறுப்பினர் இன்று இங்கு உரையாற்றும்போது, மறுபக்கத்தே வீற்றிருக்கும் ஒரே அங்கத்தவர்கள் "உங்கள் உதவி எங்களுக்குத் தேவையில்லை" எனக் கூறியதை மிக வருத்தத்துடன் குறிப்பிடுகிறேன். இவ்வாறான வார்த்தைகள் இச்சபையில் உபயோகிக்கப்படக்கூடாது. தங்கள் நேரம் வரும்வரை காத்திருக்குமாறும், கட்டுப்பாட்டுடன்

நடந்துகொள்ளுமாறும், இவ்வாறான தகாத வார்த்தைகளைப் பாவியாது பார்த்துக்கொள்ளுமாறும் ம. ஐ. மு. அங்கத்தினர் களை, வளர்ந்துவரும் எமது இலங்கைத் தேசத்தின் துடிதுடிப்பு நிறைந்த இளஞ் சபையினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்,"

அவ்வருடம் ஜூன் 13 அன்று 'சிங்களம் மட்டும்' மசோ தாவை ஆதரித்து வாக்களித்தார், அவர் ஐ. தே. க. உறுப் பினராயிருந்துங்கூட இதற்குக் காரணம் அவர் நாட்டின் மக் களிடையே நிலவிய எதிர்ப்புணர்ச்சிகளை, பூசல்களை ஒழிக்க ஒரே மார்க்கம் ஒரேயொரு மொழியை அரச மொழியாகக் கொள்வதே என நம்பியிருந்ததே. இந் நோக்கத்தின் பாதை யில் அவர் நெடுநாளாகவே நடந்துவந்திருந்தார் என்பது மேற் கூறிய வரவு-செலவு விவாத உரையிலேயே தெளிவாகியது.

“மொழிப் பிரச்சினைகள் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன் அரசுகரும் மொழியாக சிங்கள மொழி மாத் திரமே இருக்கவேண்டுமென பதினொரு வருடங்களுக்கு முன் னர் நான் தனித்தவனாக வாதாடி ஏற்படுத்திய உதாரணத்தை ம. ஐ. மு. அங்கத்தவர்கள், குறிப்பாக இங்கு வீற்றிருக் கும் ம. ஐ. மு. வின் மூத்த அங்கத்தவர்கள் பின்பற்றியிருந் தால் இன்றைய கலவரங்கள் எழுந்திருக்காது. இதற்குமுன் 1945ஆம் ஆண்டிலேயே இந்தக் கருத்தை நான் ஆதரித்தேன் என்பதை என் முன்னேயும், பக்கவாட்டிலேயும் வீற்றிருக்கும் சபையினருக்கு எடுத்துக் கூறுவதில் சந்தோஷமடைகிறேன். பதினொரு வருடங்களுக்குமுன் சிங்களத்திற்காக வாதாடி இன் றும் வாதாடும் ஒரேயொருவர் நான் மாத்திரமே, இலங்கை அன்னைக்காக நான் நிற்பதேபோன்று ஏனையோரும் நின்றிருந் தால் அவர்கள் இன்றுள்ள துக்ககரமான நிலையில் இருந்திருக்க மாட்டார்கள்.

இறுதியாகப் பார்க்குமிடத்து இலங்கை மக்களுள் 85 சத வீதத்தினரின் மொழியே சிங்களம். நான் 85 வீதத்தினரெனும் போது அத்தொகையினுள் இலங்கைச் சோனகர்களை மட்டு மல்லாது கொழும்புவாழ் தமிழர்களையும் சேர்க்கின்றேன்.

நான் முன்னர் கூறியதுபோல் எனக்குச் சிங்களம் வா சி க்வோ எழுதவோ முடியாது. ஆனால், பேச முடியும். எங்க ளுடன் தொடர்புகொள்ளும்போது சிங்களத்தில் எழுத வேண் டாமென்றும் இலங்கைக்கு வெளியே நான் செல்லும் பட்சத் தில் நாம் காலாவதியானவர்களாக இருக்கலாகாதென்பதற்

காக ஆங்கிலத்தை இரண்டாவது மொழியாக்க வேண்டுமென்றும் ம. ஐ. மு. அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே சிங்கள மொழி இலங்கையில் மாத்திரமே வழங்கும். எனவே, சிறுபான்மையினரான எங்களுக்குக் கடிதங்கள் எழுதும்போது ஆங்கிலத்திலேயே எழுதவேண்டும் என அரசாங்கத்தைக் கேட்கிறேன். சிங்களம் அரசகரும மொழியாக்கப்படும்போது இரண்டாவது மொழியாக ஆங்கிலம் — ஆங்கிலம் மாத்திரமே இருக்கவேண்டும். தமிழை இன்னுமொரு மொழியாகக் கொள்வதில் எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. நானதற்கு எதிராயும் இல்லை.

கௌரவ கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்குத்தான் விசேஷமாக நான் இந்த வேண்டுகோளை விடுக்கிறேன். தக்க காலம் வரும் வரை இப்போது போன்றே இயங்குவோம். நான் இதனை ஏன் கூறுகிறேனென்றால் தனது அரசகரும மொழியாக உருதுவையும் வங்காளமொழியையும் ஏற்படுத்தியிருக்கும் பாகிஸ்தான்கூட இன்னும் 20 வருடங்களுக்கு நிருவாகத்தை ஆங்கிலத்திலேயே நடத்தத் தீர்மானித்துள்ளது. இந்தியாவின் பெரும் புத்திமானான ராஜகோபாலாச்சாரிபோன்ற பெரியார் ஒருவரே இந்தியாவில் ஆங்கிலம் இருக்கவேண்டுமென்றுள்ளார். ஆங்கிலத்திலிருந்து தாய்மொழிக்கு மாறுவதற்கு 25 வருட கால தவணையைக் கொடுத்திருக்கிறார் ஸ்ரீஜவஹர்லால் நேரு. பம்பாயில் 30 வருடங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதென நான் நினைக்கிறேன்.

1956 ஜூன் 13ஆம் திகதி சிங்களம் அரசகரும மொழியாக்கப்பட வேண்டுமெனக் கொணரப்பட்ட மசோதாவை ஆதரித்து உரையாற்றுகையில், அவர் தன் சொந்த ரீதியிலும் அகில இலங்கை சோனகர் சங்கத்தின் பேச்சாளர் என்ற ரீதியிலும் 'சிங்களம் மட்டும்' கொள்கையை ஆதரித்த ஐ. தே. க. உறுப்பினர் என்ற ரீதியிலும் தான் அச்சட்டத்திற்கு வாக்களிப்பதாகக் கூறினார். அத்தோடு மொழி, குடியேற்றப் பிரச்சினைகளின் அடிப்படையில் தனித் 'தமிழ் நாடு' கோரும் சமஷ்டிக் கொள்கையை முற்றாகத் தான் நிராகரிப்பதாகவும் தெரிவித்தார். 'தமிழ்பேசும் மக்கள்' என்ற பகுப்பின்கீழ் சோனகரும் வகுக்கப்பட்டு அதனால் எழுந்த சில பிரச்சினைகளின் நிமித்தமும் சமஷ்டிக் கொள்கையை அவரோ அவரது சமூகமோ ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதென்பதை விளக்கிக் காட்டினார்.

சமத்துவத்திற் கெதிராக நிற்கும் இலங்கைச் சோனகர்களின் சரித்திரத்தைப்பற்றி நான் இங்கு சிறிது ஆழமாக ஆராயப் போவதையிட்டு கனம் உப தலைவர் அவர்கள் பொறுத்துக் கொள்வார் என்றும் கௌரவ சபை அங்கத்தினர்கள் பொறுமையாக அதற்குச் செவிமடுப்பார்கள் என்றும் நம்புகிறேன். சமத்துவத்திற்கான இயக்கத்துடன் ஒரு இலங்கைச் சோனகரான நான் ஏன் இணையவில்லை என்பதை அதனை அறியாத கௌரவ அங்கத்தினருக்கு எடுத்துக் காட்ட இவ்வாராய்ச்சி மிகவும் அவசியமானதாகவிருக்கும். எங்களுக்குள் அரசியல் கொள்கைகளில் வித்தியாசங்கள் இருந்தாலும் எனக்கு விசுவாசமிக்க, பண்புமிக்க தமிழ் நண்பர்கள் அநேகர் உண்டு. அழிந்து விடுவதிலிருந்து எமது சமூகத்தைக் காப்பாற்ற நாம் மேற்கொண்டிருக்கும் போராட்டத்தின்போது அவர்களது மனங்கள் நோகும் விதத்தில் நான் ஏதாவது பேசினால் அவர்கள் என்னை மன்னித்துவிடுவார்கள் என நம்புகிறேன். கௌரவ யாழ்ப்பாண உறுப்பினரது கேவலமான கற்பனையில் மாத்திரம் உயிர் வாழும் ஒரு முஸ்லிம் தமிழராக அல்லாமல் காவியம் படைத்த ஒரு இனத்தின் பெருமை மிக்க வாரிசாக இலங்கைச் சோனகர்களின் சார்பில் நான் இப்போது பேசுகிறேன். ஆயிரம் வளைவுற்ற நாக்குகளாலும் இரண்டாயிரம் பச்சை குத்திய உதடுகளாலும் ஆயிரம் கூன்விழுந்த கறுப்பர்கள் விஷத்தைக் கொட்டினாலும் என் இனத்தாரின் மாசற்ற சரித்திரத்திற்கு களங்கம் கற்பிக்க முடியாது. நாய்கள் குரைத்தாலும் அராபிய ஒட்டகங்கள் பயணத்தைத் தொடர்ந்துகொண்டே இருக்கும்.'

‘இச்சட்ட மூலத்தைப் பற்றி இச்சபையின் எல்லா சோனக உறுப்பினர்களும் ஒரே கருத்தைக் கொள்ளவில்லை என்பதை நான் அறிவேன். ஆனால் மதம் மாறிய ஒரு தமிழர், அதுவும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்து மதம் மாறிய ஒரு தமிழர் என அழைக்கப்படுவதை அவர்களுள் ஒருவரேனும் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார் என்பதையும் நிச்சயமாக நான் அறிவேன். அதாவது இலங்கையிலுள்ள எல்லா முஸ்லிம்களையும் அவர் மல்லாக்கள் என அழைப்பதை.

இவ்வாறு நாம் அழைக்கப்படுவதை 1855ஆம் ஆண்டு ஸேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் இதே போன்ற உத்திகளைக் கையாள முயற்சித்தபோது நாம் அழுத்தமாகக் கண்டித்தோம். ஸேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் போன்ற ஒரு சக்திமான் தோல்வி கண்ட விஸயத்தில் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த இவர்

வெற்றிபெறமாட்டார் என இவருக்கு நான் உறுதியளிக்கிறேன்.”

“ஒரு சில எடுத்துக் காட்டுகளைக் கூறுவதென்றால், இவ்வாறு தான் ஸேர் அலெக்ஸாண்டர் ஜொன்ஸ்டன் கூறுகிறார்:

“இலங்கையில் முதன் முதலில் குடியேறிய முகம்மதியரின் சந்ததியினரிடையே நிலவும் சம்பிரதாய வரலாற்றின்படி அவ்வாறு குடியேறியவர்கள் காஸிப் அப்துல் மாலிக்பின் மர்வானின் கொடுங்கோல் ஆட்சியினால் எட்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் அராபியாவிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு யூப்ரேட்ஸில் இருந்து தெற்கு நோக்கிச் சென்று கொங்கான், இந்திய விரிகுடாவின் தென்பகுதிகள், இலங்கைத் தீவு, மலாக்கா ஆகிய இடங்களில் குடியேறிய ஹாஷிம் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த அராபியர் ஆவர். இலங்கைக்கு வந்த கூட்டத்தினர் திருகோணமலையில் ஒன்று, யாழ்ப்பாணத்தில் ஒன்று, மாந்தோட்டையிலும் மன்னூரிலும் ஒன்று, குதிரைமலையில் ஒன்று, புத்தளத்தில் ஒன்று, கொழும்பில் ஒன்று, பார்பரினில் ஒன்று, புவண்ட—உ காஸில் ஒன்று எனத் தீவின் வடகீழ், வடக்கு, மேற்குக் கரையோரங்களில் எட்டுப் பெருங் குடியேற்றங்களை அமைத்துக் கொண்டனர்.”

இன்னுமொரு சிறிய கூற்று உண்டு. ஸேர் ஜேம்ஸ் எமர்ஸன் டெணண்ட் கூறுவது இதுதான்:

“முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இக்கட்டத்தில் போர்த்துக்கீசர் வந்தது சோனகரின் முன்னேற்றத்தைத் தடைசெய்ய மட்டுமின்றி நாட்டினத்து இளவரசர்களின் சுதந்திரத்தை ஒழித்துக் கட்டவும் ஏதுவாக இருந்தது. தக்க தருணத்தில் இத்தீவிற்கு ஒரு கிறிஸ்தவ சக்தி வந்திராவிட்டால், பிரித்தானிய அரசிற்கு சொந்தமான ஒரு நாடாக இல்லாமல் இலங்கை இன்று யாராவது ஒரு அராபிய வீரனின் ஆட்சியின் கீழுள்ள ஒரு முஹம்மதிய இராச்சியமாக இருந்திருக்கும்.”

ஸேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் கூட அவருடைய வாழ்வின் அந்திமக் காலத்தில், அவருக்கு ஞானம் பிறந்தபோது 1924 ஆம் ஆண்டு விளக்கங்கள் மலிந்த வார்த்தைகளில் சட்டசபையில் பேசியபோது இலங்கை சோனகரின் உளமையை—மீண்டும் இங்கு கூறுகிறேன்—அவர்களது தனித்துவத்தைத் ஏற்றுக் கொண்டார்.’

நாட்டில் வீசிக் கொண்டிருந்த மொழிப் பிரச்சினைப் புயலுக்கு ஸ்ரீ ல. சு. க.யின் நிர்வாகக் குழு இசைந்து கொடுத்து 'சின்களம் மட்டும்' என்ற காலின் கீழ் ஏனைய எல்லாவற்றையுமே போட்டு மிதித்துத்தள்ளச் சித்தமாயிருந்தது. இவ்வாறான அவசர காலத்தினால் ஏற்படக் கூடிய பாதிப்புகளை நன்குணர்ந்த ஸேர் றுளீக் தேசியவாத ஆவேசத்தினால் உந்தப்பட்டு கண்மூடித் தனத்தினுள் ஆழ்ந்துவிடாது அரசாங்கம் தேசியப் பற்றுடன் யதார்த்த நோக்குகளையும் கருத்திற் கொள்ள வேண்டுமென எச்சரித்தார்.

“இம் மசோதா நிறைவேற்றப்படுவதைக் கண்டு நான் கொள்ளும் சந்தோஷமெல்லாம் இந்நாட்டில் இருந்து ஆங்கிலம் அகற்றப்படும் நாளில் துக்கமாக மாறிவிடும். அவசியமான துறைகளில் எல்லாம் ஆங்கிலத்தைக் காத்து வைத்துக் கொள்வதிலுள்ள அநேக நன்மைகளையிட்டு எங்களது தேசிய மொழியையும் கலாசாரத்தையும் பேண நாம் பூண்டுள்ள ஊக்கம் எங்களைக் குருடாக்கிவிடாது என நம்புகிறேன். ஸ்ரீ ஜவஹர் லால் நேரு கூறியதை இங்கு குறிப்பிட விழைகிறேன்

“இந்திய மக்களுக்கும் ஏனைய உலகத்திற்குமிடையே இன்று இருக்கும் பிணைப்பு ஆங்கிலமே. ஆங்கிலத்தைத் தள்ளிவிடல் அம்மொழியில் அங்கம் பூண்டிருக்கும் நுண்ணிய அறிவுக் களஞ்சியத்தைத் தள்ளிவிடுவதாகும். இந்திய மொழியை ஊக்குவிப்பதற்கும் பரவலாக உபயோகிப்பதற்கும் ஆங்கிலம் தடையாக உள்ளது என்ற வாதத்தை நான் ஏற்க மறுக்கிறேன் ”

“ஆங்கிலமும் அதே போன்று அறபுமொழியும் தொடர்ந்து இயக்கத்தில் இருக்கும் என்று நான் எவது சமூகத்தினருக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியின் பேரிலேயே இம்மசோதாவிற் குச்சாதகமாக வாக்களிக்க எனக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது என்பதை இச்சபையினரிடமிருந்து ஓர் இரகசியமாக வைத்திருக்க மாட்டேன். இலங்கை சோனகர் ஒரு வர்த்தக சமூகம் என்பதால் மட்டுமன்றிச் செழுமையான இஸ்லாமிய இலக்கியச் செல்வத்தை அடைந்து கொள்ளவும் இஸ்லாமிய வரலாறு, கலாசாரம் ஆகியவற்றில் ஆராய்ச்சி செய்யவும் ஆங்கிலம் அவசியம் என்பதாலும் இலங்கைச் சோனகர் ஆங்கிலத்தைத் தொடர்ந்து உபயோகிக்கவேண்டும்.”

உண்மையான ஒரு ஜனநாயகத்தில் எதிர்க் கட்சியினரின் முக்கிய கடமை ஆளுங்கட்சிக்கு ஆக்கபூர்வமான விமர்சனங்களை

அளிப்பதென்பதற்கு இலக்கணமாக அமைந்திருந்தது ஸேர் ருளிக்கின் இவ்வுரை. அத்தோடு தனது சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஏனைய பிரதிநிதிகளுக்கும் அவரது அனுபவங்களை, அரசியல் சமயோசிதங்களை, அறிவுரைகளையெல்லாம் அவர்களது அரசியல் பாதைக்கு ஒளிவீச ஏதுவாக சபையில் வழங்கினார்.

‘தமிழ் பேசுபவர்கள்’ என்ற தொற்று நோயினால் அதி ஆழமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த சோனக பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் என்பதைக் காண எனக்குப் பெரும் துக்கம்ற்பட்டுள்ளது, கல்வித் துறையில் இலங்கைச் சோனகர் தங்களுக்குரிய இடத்தினைப் பெற முயற்சித்தபோதெல்லாம் இலங்கைச் சோனகருக்குக் கிடைத்த உதைகளை இவர்கள் இத்தனை விரைவில் மறந்துவிட்டார்களா? முன்னேநாள் கல்வி அமைச்சர் இங்கே இருக்கிறார். அவர் அறிவார் அவற்றையெல்லாம். பழைய அரச சபையில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு சட்டத்தின் மூலம் கோப்பாய் அரசாங்கப் பயிற்சிக் கலாசாலைக்கு நுழைவு பெற்ற கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்தமூன்று சோனக மாணவர்கள், சென்ற வேகத்தைவிட அதி வேகத்தில் திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர்.

அவர்களது வாழ்க்கை அவ்வளவு சிரமமாக்கப்பட்டது. இதுதான் யாழ்ப்பாண உபசரிப்புப்பண்பு! இன்னும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட சோனக மாவட்ட வருமான அதிகாரிக்கு நான் அன்று கூறியதுபோல, மீளப் பயணப் பத்திரம் வழங்கப்பட்டது. அவருடைய தந்தை ஒரு யாழ்ப்பாண சோனகராயிருந்தும் கூட. ஏன்? ஒரு முஸ்லிம் அதிகாரியின் முன் ஹிந்துப் பெண்கள் பிரசன்னமாகமாட்டார்கள் என்று கூறப்பட்டதனால்.

அட்டாளைச் சேனையில் ஒரு பயிற்சிக் கலாசாலை நிறுவ நடவடிக்கை எடுக்குமாறு 1946இல் இரவு பகலாக கிழக்குமாகாண சோனகர் எனக்கு ஏன் தலையிடி கொடுத்தார்கள்? முஸ்லிம்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கவும், கோப்பாய்க்கு அனுப்பப்பட்ட மூன்று முன்னோடி வீரர்களுக்கு ஏற்பட்ட கதி ஏனைய முஸ்லிம்களுக்கும் ஏற்படலாகாது என்பதற்காகவுமே அவர்களுக்கு பிரத்தியேக நிறுவனமொன்று தேவைப்பட்டதனால் தான். நான் இப்போது இவர்களைக் கேட்கிறேன்— புதிதாக ஏற்பட்ட நண்பர்கள்பால், தமிழ்பேசும் சகோதரர்கள்பால் இவர்கள் கொண்டிருக்கும் பெருந்தன்மை நிமித்தமாக அட்டாளைச் சேனை பயிற்சிக் கலாசாலையின் கதவுகளை தமிழருக்காகத்

திறந்துவிடுவார்களா? இக் கேள்வியை கிழக்குமாகாண முஸ்லிம் அங்கத்தவர்களிடமே நான் நேரடியாகக் கேட்கிறேன்.

கடந்த காலங்களில் சோனகராகிய நாம் 350க்கு குறையாத முஸ்லிம் பாடசாலைகளை நிறுவி அவற்றை எங்களுக்காக நடத்த அரசாங்கத்திடம் கையளித்தோம். அவை அன்று “அரசாங்க முஸ்லிம் பாடசாலைகள்” என அழைக்கப்பட்டன”

எப் பிரச்சினையையும் யதார்த்தமாகவே அணுகும் ஸேர் ரூஸிக் முஸ்லிம் சிறார்களுக்கான பாடசாலைகளை நிறுவுவதில் கூட நேரடியான உடனடியான இயக்க முறையையே கையாண்டார். முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் ஓர் இடத்திற்குச் சென்று செல்வந்தர் ஒருவரைச் சந்திப்பார். சமூக உயர்வுக்காக கல்வியின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி எடுத்துவிளக்கி ஒரு சிறு காணித் துண்டை அன்பளிப்பாகப் பெறுவார். உடனே சிரமதான முறையில் கம்புகள், ஓலைகள் முதலியவற்றை வசூலித்து அன்றிரவே ஒரு பாடசாலை மண்டபத்தைக் கட்டுவிப்பார். தன் கைப்பட ‘முஸ்லிம் பாடசாலை’ என்ற பெயர்ப் பலகையை எழுதித் தொங்கவிட்டு கொழும்பு திரும்புவார். நேரே கல்வியமைச்சர் திரு. சி. டபிள்யூ. டபிள்யூ. கன்னங்கரா அவர்களைச் சந்தித்து அப் பாடசாலைக்கான அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக்கொடுப்பதோடு, முஸ்லிம் தலைமையாசிரியர், ஆசிரியர்கள் ஆகிய நியமனங்களுக்கான பணிப்பையும் பெற்றுக்கொள்வார். இவ்வாறு அவரே முன்னின்று நிறுவிய பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கை 288 ஆகும். இவற்றைத்தான் அவர் இவ்வுரையில் குறிப்பிட்டார்.

“ஆனால் இரண்டே மாதம் கடமையாற்றிய ஒரு வேலை பார்க்கும் தமிழ்க் கல்விப் பணிப்பாளரின் கைங்கரியத்தின் பிரதி பலனாக, அவர் தீட்டிய ஒரு திட்டத்தின் கீழ், 350 முஸ்லிம் பாடசாலைகளும் பேரூவின் ஒரு கீழே மூலம் ‘அரசாங்க தமிழ்ப் பாடசாலைகளாக மாறின.”

“முடிவாக நான் கூறுவதென்னவெனில், நான் பேசிய ஒவ்வொரு வார்த்தையும் என் உள்ளத்திலுள்ள ஒரே நோக்கத்தைக் கொண்டதான் பேசப்பட்டது— என் நாட்டு மக்களின் நன்மையும், விசேஷமாக வழிக்கெடுக்கப்படக்கூடிய எனது சமூகத்தின் நன்மையையுமே, எனது உணர்ச்சிகளினதும், எனது 26 வருடகால அரசியல் வாழ்க்கையின்போது என் சமூகம்

நுகர்ந்த துக்ககரமான அனுபவங்களினதும் வெளிப்பாடுகளே எனது வார்த்தைகள்.”

31-7-1956இல் மக்கள் ஐக்கிய முன்னணியின் முதலாவது வரவு-செலவுத் திட்ட விவாதத்தின்போது வேலையற்ற இளைஞர்களின் பிரச்சினைகளைப் பற்றி பின்வருமாறு பிரஸ்தாபித்தார்:

“எல்லா நடவடிக்கைகளிலும் ஒரு விடயத்தை நினைவில் வைத்திருக்கவேண்டுமென நான் இவ்வரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதனை நிதி அமைச்சர் மறந்துவிடவில்லை என்பதையிட்டு நான் மகிழ்ச்சியுறுகிறேன். பணக்காரர்களுக்குத் தேவைகள் இல்லை. ஏழைகளின் சார்பில் போராட்டம் நடத்த ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களும், போலி வீரர்களும் உளர். ஆனால் இன்று துன்புற்றுக்கொண்டிருக்கும் வகுப்பினரோ சத்தமிட்டு அழமுடியாதவர்களாக அமைதியாக கண்ணீர்விடும் மத்திய வகுப்பினரே.

கொழும்பிலுள்ள இளைஞர்கள் வயிற்றுப்பாட்டுக்காக உழைக்க வாய்ப்பாவது அளிக்கப்பட தற்போதைய தொழில் அமைச்சர் ஆவன செய்வார் என நம்புகிறேன். கொழும்பு மாநகரத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தாண்டவமாடுகிறது. பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும் 74,000 வேலையற்றோர்களுள் பாதிவாவது கொழும்பு வாசிகள் என்றாலும் நான் ஆச்சரியப்படமாட்டேன். விக்டோரியா பாலத்தின் அல்லது தெஹிவளைப் பாலத்தின் சந்தியில் நாம் நின்று அவதானித்தால், உயர்ந்த வாழ்க்கைத்தரத்தையுடையவர்களும் உயர்வான வரிகள் செலுத்துபவர்களுமுள்ள கொழும்பு மாநகரத்தில் பெருந்தொகையான வேலையற்றோர் இருக்க, அரசாங்க, வர்த்தக நிறுவனங்களில் வேலை செய்யவென ஆயிரக்கணக்கானோர் சைக்கிள்களில் வெளியிலிருந்து நகரத்துள் படையெடுப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியப்படலாம். கொழும்பிலுள்ளோர் ஒன்றிணைந்த வரியாக 30 சதவீதம் செலுத்துகிறார்கள் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. கொழும்பிலாவது நகரவாசிக்கே தொழில் வாய்ப்பில் முதலிடம் கொடுக்கப்படவேண்டும்.”

இரண்டாம் மகாயுத்தத்தின் பிறகு ஐரோப்பிய நாடுகளின், குறிப்பாக முன்னொரு காலத்தில் சாம்ராஜ்யங்கள் ஏற்படுத்தி வல்லரசுகளாக விளங்கிய பிரித்தானியா, பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளின் அரசியற் பொருளாதார செல்வாக்கு தேய்ந்துவிட்

டன, கிழக்கின் வல்லரசான ஜப்பான்கூட யுத்தமுடிவில் அமெரிக்க ஆளுகைக்குட்பட்டுவிட்டது. ஆனால் மத்திய கிழக்கில் எண்ணெய் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, அதன் காரணமாக மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் செல்வம் வளர்ந்து வருவதையும், இலங்கைக்கு அதன் முக்கியத்துவத்தையும் ஸேர் ரூஸிக் புரிந்துகொண்டார். இது சம்பந்தமாக அரசாங்கமும் இயங்கத் தொடங்கவேண்டுமெனவும் இதே உரையில் வற்புறுத்தினார்:

“எந்தப் பயனையும் விளைவிக்காத இடங்களில் உதாரணமாக ஜெர்மனி, இத்தாலி போன்ற நாடுகளில் வெளிநாட்டு தூதராலயங்களை நிறுவுவது நிதி வீணாக விரயமாக்கப்படும் துறைகளுள் ஒன்றாகும். பிரான்சுடன் உள்ள தொடர்புகள் லண்டனிலுள்ள எங்களது தூதுவரால் கவனிக்கப்படமுடியாமாயிருந்தால் ஜெர்மனி, இத்தாலி ஆகிய இவ்விரு நாடுகளுடனான தொடர்புகள் லண்டனிலுள்ள எமது திறமைமிக்க தூதுவரால் ஏன் கவனிக்கப்படமுடியாது? தேயிலை, தென்னை போன்ற நமது பிரதான உற்பத்திகளை அதிகளவில் சந்தைப்படுத்தக்கூடிய மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் தூதரகங்கள் தாபிக்கப்படவேண்டுமென நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

தேசியவாதத்தின் பலத்தில் ஆட்சிக்கு வந்த திரு. S. W. R. D. பண்டாரநாயகா அரசாங்கத்தின் முதலாவது கொள்கையுரையிலேயே, “ஸோஷலிஸக் கொள்கையைப் பின்பற்றுவதில் எனது அரசாங்கம் நாட்டின் நன்மைக்காக தேசியமயமாக்கப்படவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தமிருக்குமாயின், போக்குவரத்துப்போன்ற அத்தியாவசிய சேவைகளை தேசியமயமாக்க விரைவில் நடவடிக்கைகளைடுக்கும்” என்று வெளியிட்டிருந்தார். இதில் கூட அரசாங்கம் நிதானத்துடன் செயலாற்றவேண்டியதன் அவசியத்தை ஸேர் ரூஸிக் விளக்கினார்:

“வியாபாரத்தை இலங்கை மயமாக்குதல் வரவேற்கத்தக்க ஒரு நடவடிக்கை ஆகும். என்னைவிட அதிகளவில் இலங்கை மயமாக்குவதை ஆதரிப்பவரை நீங்கள் காணமுடியாது. ஆனால் அரசாங்கத்திற்கு நான் தரும் அறிவுரை “மெதுவாக, மெதுவாக” என்பதே. போக்குவரத்து போன்ற சில விடயங்களில் தேசியமயமாக்கல் நியாயபூர்வமானதே. ஆனால் எல்லா துறைகளிலும் மல்ல. அவசரமாக இது செயற்படலாகாது. வெளிநாட்டு முதலீடுகளை நாம் விரட்டியடிக்கலாகாது. ஏனெனில் எங்களது தற்போதைய பொருளாதாரம் வெளிநாட்டு முதலினாலேயே உருவாக்கப்பட்டுள்ளதென்பதை நாம் மறக்கமுடியாது. இங்கு

மீள கூறப்பட்டதுபோல், தங்கமுட்டையிடும் வாத்தை நாம் கொண்டுவிடக்கூடாது. கண்மூடித்தனமாக விரைந்தோம் என்றால் பிற்காலத்தில் வருந்தநேரலாம்.”

1957ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 14ஆம் திகதி திரு. சரத் விஜேசிங்க, கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா ஆகியோருடன் ஸேர் ரூஸிக் சோவியத் ரஷ்யாவிற்கு பயணமாணர்.

19ஆம் திகதி ரஷ்யா போய்ச் சேர்ந்த இவர்கள் முதன் முதலாக ஸ்டாலினுபாத் மருத்துவக் கல்லூரிக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். ஸேர் ரூஸிக்கிற்கு ஒரு முஸ்லிம் என்ற முறையில் இம் மருத்துவக் கல்லூரி பெரும் மகிழ்ச்சியையும் பெருமிதத்தையும் அளித்தது. ஏனெனில் இக் கல்லூரி அவிசின்னா என்றழைக்கப்பட்ட அராபிய மருத்துவர் அபூஅலி இப்ன்ஸினாவினால் தாபிக்கப்பட்டது. அத்தோடு அவிசின்னாவின் படமும் அங்கு தொங்கவிடப்பட்டிருந்தது. தாஜிக் என்னும் நகரையடைந்த ஸேர் ரூஸிக் அங்குள்ள பள்ளிவாயிலில் காதியும் இமா முமான நுஹ்மான் அவர்கள் நடாத்திய ஜும்மா தொழுகையில் கலந்துகொண்டார்.

பின்னர் இன்னுமொரு முஸ்லிம் பிரதேசமான உஸ்பெகிஸ்தானில் தாஷ்கந்த் நகரைச் சுற்றிப்பார்த்துவிட்டு அவர்கள் லெனின் கிராட்டை அடைந்து அங்கு சுப்ரீம் ஸோவியத் பாராளுமன்றக் கூட்டமொன்றையும் அவதானித்தனர்:

லெனின் கிராட்டிலிருந்து 3000 மைல்களுக்கப்பால் அமைந்துள்ள மொஸ்கோ நகரத்திற்கு அவர்கள் வந்து சேர்ந்த வேளை துரதிஷ்டவசமாக ஸேர் ரூஸிக் நோயுற்று ஒரு வாரம் ஆஸ்பத்திரியிலிருக்க நேர்ந்தது. என்றாலும் விரைவில் அவர் சுகம் பெற்று உலகப் பிரசித்திபெற்ற செஞ்சதுக்கத்தில் நடைபெற்ற மேதின அணிவகுப்பைப் பார்க்கச் சென்றார். பின்னர் மொஸ்கோ நகரில் கிரெம்ளின் உட்பட பல முக்கிய இடங்களைத் தரிசித்தார்.

ஈத் பெருநாள் மே மாதம் 3ஆம் திகதி கொண்டாடப்பட்ட போது ஸேர் ரூஸிக் மொஸ்கோ நகரிலுள்ள ஒரு பள்ளிவாயிலுக்கு ஈத் பெருநாள் தொழுகைக்காகச் சென்றார். அப்பகுதி முஸ்லிம்களின் பழக்கவழக்கங்களையும் பாரம்பரியங்களையும் அறிந்துகொள்ள அவருக்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை நன்கு பயன்படுத்திக்கொண்டார் ஸேர் ரூஸிக். தொழுகைக்குப் பின்

னர் அப் பள்ளிவாயிலின் இமாம் ஜமாஅத்தில் 10,000 பேர் உள்ளதாகவும் ஆனால் 50 வயதுக்கு மேற்பட்ட 500 அல்லது 600 பேரே தொழுகைக்கு வருவதாகவும் கூறி மனம் வருந்தினார்.

லோவியத் பாராளுமன்றத்தின் ஆரம்பக் கூட்டத்திற்கு ஸேர் ரூஸிக்கும் தூதுக் கோஷ்டியின் ஏனையவரும் பிரதமர் திரு. குருஷேவின் விருந்தினர்களாக சமூகமளித்தனர். பிரதமர் பேசியதையடுத்து இலங்கைத் தூதுகோஷ்டியின் தலைவரான திரு. சரத் விஜயசிங்காவிற்கு உரையாற்றும் கௌரவம் கிட்டியது.

ரஷ்யாவிலிருந்து திரும்பியதும் முஸ்லிம்களின் உரிமைகளைக் கோரும், அவர்களது மார்க்க, கலாசார விடயங்களைக் காக்கும் பணியைத் தொடர்ந்தார்.

இப் பணியின்போது அவர் வார்த்தைகளின் அழகிலும் உறுதி மொழிகளின் மாயைகளிலும் சிக்காது, கோரிக்கையில் ஒர் அணுவேனும் விட்டுக்கொடுக்காது, எதிர்ப்புகளின்முன்பின்வாங்காது நிலைநிற்பார் என்பதை எடுத்துக்காட்டும் ஒரு சம்பவம்;

1958-6-28ஆம் திகதி இஸ்லாமியப் புதுவருடத்தை அரசாங்கம் விடுமுறையாக்க வேண்டுமெனக் கோரி ஒரு பிரேரணையை ஸேர் ரூஸிக் கொண்டுவந்தார். இப் பிரேரணையை ஆதரித்துப் பேசுகையில்,

‘இற்றைவரை முஸ்லிம்கள் நான்கு தினங்களை விடுமுறையாகக் கொண்டாடி வந்துள்ளனர். அவையாவன; றமழான் பெருநாள், துல்ஹஜ், திருத்தூதர் (ஸல்) அவர்களின் ஜனன தினம், இஸ்லாமிய புதுவருட தினம். அண்மையில் இவற்றிலொன்று இரத்து செய்யப்பட்டுள்ளது. சிங்களவர், தமிழர் ஆகியோர் தத்தமது புதுவருட தினங்களை விடுமுறைகளாகக் கொண்டாடும் அதேவேளையில் முஸ்லிம்களுக்கோ அவ்வரப் பிரசாதம் மறுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் தாங்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதாக முஸ்லிம்கள் உணர்கின்றனர். முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக அரசாங்கம் பாரபட்சமாக நடந்துகொள்வது அழகில்லை. எனவே இவ்வாறான ஒரு அநீதியை அரசாங்கம் அகற்ற வேண்டுமெனக் கேட்பதற்கு அவர்களுக்கு உரிமையுண்டு. இந்த அநீதியை அகற்றுவதில் நேர்சிந்தனையுள்ள எல்லாப் பாராளு

மன்றத்தவர்களும் எனக்கு ஆதரவளிப்பார்களென நம்புகின்றேன்."

என்று கேட்டுக்கொண்டார். இப் பிரேரணையை கல்குடா உறுப்பினர் ஜனாப் A. H. மாக்கான் மாக்கார் ஆமோதித்தார்.

முஸ்லிம்களின் கோரிக்கையை வழங்குவதற்கான சாத்தியங்களைத் தான் அவ்வேளை ஆராய்ந்துகொண்டிருப்பதனால் இப் பிரேரணையை ஸேர் ரூஸிக் வாபஸ் பெறவேண்டுமென பிரதமர் S. W. R. D. பண்டாரநாயக்கா வேண்டினார்.

ஆனால் முஸ்லிம்கள் ஒரு பாரதூரமான பொறுப்பைத் தனக்களித்திருப்பதனால் பிரதமரின் வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலையில் தான் இல்லாததாக ஸேர் ரூஸிக் விடாப் பிடியாக. திடனாகக் கூறியதும் உடனே பிரதமர் எழுந்து அப் பிரேரணையை நிராகரிக்கும் நோக்கம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை யென்றும் இப் பிரச்சினையைப்போன்ற வேறு விடயங்களையும் ஒரு அரசாங்கக் குழு ஆராய்ந்து கொண்டிருந்ததினால் பிரேரணையின் வாசகத்தை 'இச்சபை கருதுகிறது' என்பதிலிருந்து 'இச்சபை அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறது' என்றாவது மாற்றியமைக்குமாறு வேண்டினார்.

ஸேர் ரூஸிக் நாவன்மை மிக்க பிரதமரின் நுண்ணிய தந்திரங்களில் சிக்காது, 'பிச்சைக்காக கையேந்துபவர்கள் தெரிந்தெடுக்கும் உரிமையற்றவர்கள்' எனச் சூடாகப் பதிலளித்தார். 'அவசரப்பட்டு வார்த்தைகளைக் கொட்டலாகாது' எனப் பிரதமர், ஸேர் ரூஸிக்கே கேட்க, உடனே 'சோனகர்கள் அந்நிலைக்குட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்' என ஸேர் ரூஸிக் சூடாகவே பதிலளித்தார்.

இக் கட்டத்தில் கைத்தொழில், மீன்பிடி அமைச்சர் திரு. P. H. உவில்லியம் டி சில்வா நகைத்தார். 'இது சிரிப்புக்குரிய விஷயமூடல்ல. கடைசியாகச் சிரிப்பவனுடையதே சிறந்த சிரிப்பாகவும் இருக்கும்' என மெதுவாகவே எச்சரிக்கை செய்தார். இறுதியில், பிரதமரின் கோரிக்கைக்கேற்ப வாசகம் திருத்தியமைக்கப்பட்ட பிரேரணை சபையின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றது.

தேர்தல் தொகுதி எல்லைகள் நிர்ணயிப்பதன்போது முஸ்லிம்களுக்கு, போதிய பிரதிநிதித்துவம் கிட்டாது செல்லும் அநீதியையும் எதிர்த்து நின்றார்.

அரசியல் திட்டத்தில் மாற்றங்கள் செய்வதைப்பற்றி ஆராய்வதற்கென பிரதிநிதிகள் சபையினாலும் ஸெனட் சபையினாலும் நியமிக்கப்பட்ட துணை விசேடக் குழுவினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இடைக்கால அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த சில முக்கிய அவசர சிபார்சுகளை அமுல் நடத்த ஒரு சட்டமூலம் கொண்டுவரப்பட்டது. தேர்தல் தொகுதிகளின் எல்லைகளை மீள நிர்ணயிப்பது இச் சட்டமூலத்தில் முக்கிய இடத்தை வகித்தது. 1959 ஜனவரி 6ஆம் திகதி இச் சட்டமூலத்தில் முஸ்லிம்களின் நிலைபற்றி எடுத்துரைத்தார் ஸேர் ருஸிக்.

'எனக்கு ஒரேயொரு குறையிருக்கிறது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்தின்போது தேர்தல் தொகுதி நிர்ணயக் குழுவிற்கு அங்கத்தினர் நியமிக்கப்படும் விடயத்தில் இலங்கைச் சோனகர் அவர்களது முழுத்திறன் கொண்டு முயற்சிகள் எடுத்தும் ஏமாற்றப்பட்டார்கள். இலங்கைச் சோனகர் போன்ற பெருந் தொகையினரைக் கொண்ட ஒரு சமூகத்திற்குப் பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்காத விதத்தில் காலஞ்சென்ற கௌரவ D. S. சேனநாயக்கா அவர்கள் துரதிர்ஷ்டவசமாக இலங்கைச் சிங்களவர், இலங்கைத் தமிழர், பறங்கியர் ஆகியோரை மாத்திரமே நியமனஞ் செய்தார். இதன் பிரதிபலன் நாட்டின் 600,000 இலங்கைச் சோனகருக்கு பெரும் அழிவாக அமைந்தது. தேர்தல் தொகுதி நிர்ணயக் குழுவிற்கு அங்கத்தவர்களை நியமிக்கும்வேளையில் ஐ. தே. க.வினால் விளைவிக்கப்பட்ட அநீதியை கௌரவ பிரதம மந்திரி அவர்கள் மனதிற்கொண்டு அதேசரித்திரம் மீண்டும் இடம்பெறுது பார்த்துக்கொள்வார் என நான் நம்புகிறேன், பிரார்த்திக்கிறேன். இலங்கைச் சோனகரை கௌரவ பிரதம மந்திரி அவர்கள் நட்பாற்றில் விடமாட்டாரென்றும் இலங்கைச் சிங்களவர், இலங்கைத் தமிழரோடு இலங்கைச் சோனகர்களையும் நிச்சயமாக நியமிப்பார் என்றும் நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

ஐ. தே. க. வினால் நிறுவப்பட்ட தேர்தல்தொகுதி நிர்ணயக் குழுவினால் விளைவிக்கப்பட்டவைகளுள் ஒரு உதாரணத்தை எடுத்துக் கொள்வோம், கண்டிப் பகுதிகளில் கண்டி சிங்களவருடன் ஒருமித்து வாழ்கின்றனர் இலங்கைச் சோனகர். உதாரணமாக கடுகண்ணுவை தொகுதி கனேதென்னையிலிருந்து அக்குறையைத் தாண்டி கண்டியிலிருந்து எட்டுமைல் தூரம்வரை மிகவும் விசித்திரமான முறையில் வியாபித்திருந்தது. இவ்விடயம் தேர்தல் தொகுதி நிர்ணயக் குழுவின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டபோது அக்குறையை, மாத்தளை, வத்தேகமை,

கலஹா போன்ற இலங்கைச் சோனகர் வசித்துவந்த மத்திய பகுதியை சோனகர்களுள் 25 சதவீதத்தினர் கலஹா தொகுதிக்குள்ளும் 25 சதவீதத்தினர் வத்தேகமை தொகுதிக்குள்ளும் 25 சதவீதத்தினர் கடுகண்ணாவை தொகுதிக்குள்ளும் 25 சதவீதத்தினர் மாத்தளை தொகுதிக்குள்ளும் வரக்கூடிய விதத்தில் பிரித்துவிட்டனர். கௌரவ C. A. S. மரைக்கார் அவர்களுக்கு சிங்களவரின் வாக்குகள் கிடைத்திராத பட்சத்தில் இலங்கைச் சோனகர் சமூகத்திலிருந்து ஒரு அங்கத்தவர்கூட வந்திருக்க முடியாது.

முஸ்லிம்களும் நாட்டின் அரசியல் வாழ்க்கையில் இயக்கப் பூர்வமான பங்கினை வகித்து ஏனைய சமூகத்தவருடன் தலை நிமிர்ந்து நடக்கவேண்டுமெனின் அவர்களது குரல் பாராளுமன்றத்திலும் போதியளவு கேட்கப்பட வேண்டும் என ஸேர் ரூஸிக் திடமாக நம்பியிருந்ததாலேயே அவர் இவ்வாறெல்லாம் வாதாடினார். குறிப்பாக கண்டிப் பிரதேச முஸ்லிம்களின் உரிமையை, குடியுரிமையை அன்று நிலைநாட்டினார்.

“நேற்று சபை கலைந்தபோது நான் கண்டி சோனகரைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அரசாங்கப் பக்கத்திலுள்ள சில அங்கத்தவர் போன்றே எதிர்க்கட்சிப் பக்கத்திலுள்ள சில அங்கத்தவர்களும் அந்த சொற்றொடரையிட்டும் சிரித்தனர். 1000 வருடங்களுக்கு மேலாக இலங்கையிலும் கண்டி மாகாணங்களிலும் சோனகர் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டும் சில புத்தகங்கள் என்னிடம் இங்கே உள்ளன. “டுவெண்டியத் ஸெஞ்சரி இம்ப்றெஷன்ஸ்” என்ற நூலிலிருந்து ஒரு சுவைமிக்க பந்தி இதோ இருக்கிறது. அகமத் லெவ்வை என்ற ஒரு கண்டி சோனகரைப்பற்றி இது குறிப்பிடுகின்றது;

“சுமார் முந்நூறு வருடங்களுக்கு முன் தென்னிந்தியாவில் ஒரு சுயாதீன இராச்சியத்தை ஆட்சி செய்த ஸெய்தா காதிமரைக்கார், அரசனின் வழித்தோன்றலே தான் என ஜொப் அகமத் லெவ்வை கூறுகிறார். நரேந்திர சிங்ஹ மன்னன் காலத்தில் அக்குடும்பத்தினர் இருவர் கண்டியில் குடியேறி அவர்களுள் ஒருவர் அரசனின் தூண்டுதலின் பேரில் “தணிஹதகார சீயா” என்றழைக்கப்பட்டவரும் நாட்டின் ஒரே இரத்தினக் கல் வியாபாரியுமான ஒருவரது மகளை மணம் புரிந்தார். கண்டி திருகோணமலை வீதியில் அமைந்துள்ள ஒரு காணித் துண்டுக்கான ஒரு ஓலாசாசனம் இவ்வியாபாரிக்கு இரண்டாம் ராஜசிங்கள்கள்

மன்னனினால் வழங்கப்பட்டது. சாசனம் வழங்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து இற்றைக்கு இருநூற்றி ஐம்பது வருடங்களாக இக்காணி இக்குடும்பத்தினருக்குரியதாகவே இருந்து வந்துள்ளது.”

“இக்கண்டிச் சோனகர் சிங்கள அரசர்களுக்கு விசுவாசம் நிறைந்த சேவைகளாற்றிப் பல சாசனங்களையும் சாசன நிலங்களையும் பெற்றுள்ளனர். ஒரு சிங்கள அரசனால் வழங்கப்பட்ட “கெட்டபெறிய சாசனம்” எனும் ஒரு சாசனம் என்வசமிருக்கிறது — யாராவது அதைப் பார்க்க விரும்பினால் இதோ இருக்கின்றது அது. இது ரஜ வைத்திய கோபால முதியன்ஸலாகே ஷேகு முஹமத் உடையார் என்பவருக்கு அளிக்கப்பட்டது. அவரது சந்ததியினர் இன்னும் அரையக்காவில் திப்பிட்டிய எனும் இடத்தில் வாழ்ந்து இச்சாசனத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பின்வருமாறு கூறும் ஸேர் அலெக்ஸாண்டர் ஜொன்ஸ்டனினால் குறிப்பிடப்படும் ஓர் அறிக்கையும் என்னிடமிருக்கிறது:

“இலங்கையில் முதன் முறையாக தாபிக்கப்பட்ட முதல் புடவை நெய்பவர்களை இந்தியாவின் எதிர்ப்புறக் கரையோரத்திலிருந்து கொணர்ந்து அறிமுகப்படுத்தியமைக்காக அவ்வேளை பார்பறீனில் வசித்து வந்த ஒரு பெரிய முஹம்மதிய வியாபாரிக்கும் அவரது வாரிசுகளுக்கும் சில சலுகைகளையும் விதிவிலக்குகளையும் என்ஹென்றைக்குமே வழங்கி அறுநூறு அல்லது எழுநூறு வருடங்களுக்கு முன்னர் இலங்கையின் சிங்கள அரசர்களுள் ஒருவனால் செப்புத்தகட்டில் எழுதப்பட்ட புராதன விசித்திரமான சாசனமொன்றின் பிரதி என்னிடமுள்ளது. இச்சாசனத்தின் நிமித்தம் அவ்வியாபாரியின் நேரடி வாரிசுகள் நாட்டின் பண்டைய சிங்கள அரசாங்கத்தினால் அவர்களது மூதாதையருக்கு வழங்கப்பட்டு பின்னர் முறையே இலங்கையின் போர்த்துக்கீச, ஓல்லாந்த, பிரித்தானிய அரசாங்கங்களினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சலுகைகளில் சில பகுதிகளை இன்று பிரித்தானிய அரசாங்கத்தின் கீழ் அனுபவித்து வருகின்றனர்.

இக்குடும்பத்தின் தலைவரை பிரதம நீதிமன்றத்தின் கீழ் இயங்கும் வைத்திய இலாகாவின் நாட்டினத்து மேற்பார்வையாளராக 1806ஆம் ஆண்டு நான் நியமித்தேன். நாட்டிலுள்ள நாட்டினத்து வைத்தியர்களுள் ஆழமான அறிவு பெற்றவர் என்று நாட்டில் எல்லோராலும் இவர் கருதப்படுவதோடு எழுநூறு எண்ணூறு வருட காலமாக அவரது குடும்பத்துக்கே

யுரியதாயிருந்த பல நூல்களை உள்ளடக்கிய சிறந்த நாட்டினைத்து வைத்திய நூல்களை அவர் வைத்திருக்கிறார்..."

இப்போது நாம் ஆயிரம்வருட எல்லைக்கு வந்துவிட்டோம் --

"இக்காலப்பகுதி பூராவினும் குடும்பத்தில் ஒருவராவது வைத்தியத்துறையில் ஈடுபடுவது பழக்கமாயிருந்தது. நாட்டின் முஹம்மதிய நாட்டினத்து வைத்தியர்களால் ஆதிகாலந் தொட்டே மருத்துவத் தேவைகளுக்காக உபயோகிக்கப்பட்டு வந்திருந்த எல்லா மூலிகைகள் பற்றியும் விவரம் நிறைந்த அறிக்கையொன்றை இவர் எனக்குச் சமர்ப்பித்தார். இம்மூலிகைகளையும் இன்னும் உணவு அல்லது வர்த்தக நோக்கங்களுக்கு உபயோகிக்கக் கூடிய நாட்டிலுள்ள வேறு மூலிகைகளையும் தாவரங்களையும் பயிர் செய்வதும் அபிவிருத்தி செய்வதும் என்னுடைய சிபார்சின் பேரில் 1810 ஆம் ஆண்டு மாட்சிமை தங்கிய மன்னரின் அரசாங்கம் இலங்கையின் கீழ் ஓர் அரச சாசன தாபிப்பதற்கான காரணங்களுள் ஒன்றாக அமைந்தது "

இலங்கை சோனகர்களினது, குறிப்பாக கண்டி சோனகர்களினது வரலாறு ஒன்று இது. அக்காலத்தில் இலங்கை சோனகராகிய நாம் கண்டி இராச்சியத்தில் ஏற்றுமதியாளராகவும் இறக்குமதியாளராகவும் இருந்தோம். இன்றுவரை எனது நண்பர் சபை ஸார்ஜன்ட் (ஜனாப் M. இஸ்மாயில்) அவர்களது குடும்பம் நுவர முதலாளியின் குடும்பம் என்றே அழைக்கப்படுகிறது. சோனகர் இலங்கையில் நேற்றே இன்றே குடியேறவில்லை. அவர்கள் ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களாக இங்கு இருந்து வந்துள்ளனர். இதனை நான் முற்றாக நிரூபித்துள்ளேன். உயர் பதவிகளை வகித்த கண்டி சோனக தலைவர்களின் படங்களை இன்றுகூட கொழும்பு புதினக்காட்சிச்சாலையில் காணலாம். உண்மையைக் கூறப்போனால் கண்டிப் பகுதியைச் சேர்ந்த குருணாகலையில் இரண்டாம் புவனேக பாகு அல்லது லத்திபி குமாரயா என்ற சோனக அரசனொருவனும் ஆட்சிபுரிந்துள்ளான்."

கண்டிப் பிரதேச முஸ்லிம்களின் நிலையை சித்திரித்து பின்னர் ஏனைய பிரதேச முஸ்லிம்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் வழங்கக் கூடிய வழிகளை ஆராய்ந்தார்: "ஜனத்தொகையில் 40 சதவீதத்தினர் சோனகர்களாக யிருக்கும் கற்குடாத்தொகுதியையும் 25 சதவீதத்தினர் சோனகர்களாயிருக்கும் மட்டக்களப்புத் தொகுதியையும் இரு உறுப்பினர் தொகுதிகளாக அமைக்க

முடிந்தால் அப்பகுதியில் வாழும் சோனகரும் தமிழரும் ஒரு சந்தோஷமான குடும்பமாய் வாழ்வார் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். ஒவ்வொரு பொதுத்தேர்தலின் பிறகும் வன்செயல்கள் — குறிப்பாக காத்தான்குடியைச் சேர்ந்த ஏழை சோனகர் மீது — நடத்தப்பட்டுள்ளதனாலே நான் இதனைக் கூறுகிறேன் பல இனக்கலவரங்களும் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

நீதி அமைச்சின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும் கல்முனை உறுப்பினருமான கேட்டுமுதலியார் காரியப்பர் அவர்களிடமிருந்து நீங்கள் அத்தொகுதியின் ஜனத்தொகை பெருமளவு அதிகரித்திருப்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். எனவே கல்முனைத் தொகுதி மூன்று அங்கத்துவத் தொகுதியாக்கப்பட வேண்டும். கடந்த ஜனத்தொகை கணக்கெடுப்பிற்கு பிறகு 300 சத வீதமாக ஜனத்தொகை அதிகரித்துள்ளது. சிங்களவருக்கொன்று தமிழருக்கொன்று சோனகருக்கொன்று என மூன்று சமூகத்தவருக்கும் தொகுதியைப் பிரிப்பதனால் அவர்கள் ஒற்றுமையாக வாழ முடியும் என நான் நினைக்கிறேன்.

பாணந்துறை — பண்டாரகமை — அட்டுலுகமைப் பகுதி இன்று ஹொரணை — பாணந்துறைத் தொகுதியில் அமைந்துள்ளது. இத்தொகுதியையும் இன்னுமொரு மூன்று அங்கத்துவத் தொகுதியாக நிர்ணயித்தால் சோனகருக்கு இன்னுமொரு ஆசனம் கிடைக்குமென்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

இன்றைய காலைப் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ள கௌரவ நாவலப்பிட்டி உறுப்பினரின் உரையிலிருந்து நான் சில குறிப்புகளைப் பெற்றுள்ளேன். நாவலப்பிட்டிப்பகுதியின் 5000 க்கு மேற்பட்ட வாக்காளர்கள் நாவலப்பிட்டி, ஹட்டன் நகரங்களிலும் மாப்பாகந்தை கிராமத்திலும் செறிந்துள்ளனர். கம்பனையும் நாவலப்பிட்டியும் மூன்று அங்கத்துவத் தொகுதியாக அமைக்கப்பட்டால் சோனகருக்கு இன்னுமொரு ஆசனம் கிடைக்கும்.

கண்டி வரையும் 15 மைல்களுக்கும் அக்குறணை ஊடாக கண்டியிலிருந்து 8 மைல்களுக்கு மிடையில் கனேத்தென்னைத் தொகுதியிலிருந்து ஒரு பரப்புச் சம்பந்தமற்ற ஒரு தொகுதி அமைக்கப்படலாமென்றால், தென்னிலங்கையில் கருத்துறை, அலுத்தமை, மக்கொணப்பகுதிகளில் ஒரு பரப்புச் சம்பந்தமற்ற ஒரு தொகுதி அமைக்கலாம் தானே?

மாவனல்லை — அறநாயக்காப்பகுதியிலும் சோனகர் அநேகர் வாழ்கின்றனர். இப்பகுதியிலும் எமக்கு ஒரு பிரதிநிதிகிடைக்க தேர்தற்தொகுதி நிர்ணயக்குழு ஆவன செய்யலாம் என நான் எதிர்ப்பார்க்கிறேன்.

இலங்கை சோனகர் முடியுமான ஒவ்வொரு வழியிலும் அரசாங்கத்திற்கு உதவியளித்து வந்துள்ளனர். இலங்கையன்னை யின் நலன் கருதி அரசாங்கம் எந்தவொரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் நாங்கள் என்றும் அரசாங்கத்திற்கு எமது ஆதரவையளித்துள்ளோம். இலங்கை சோனகருக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டியவற்றை தக்க வேளையிலும் தக்க இடத்திலும் அவர்களுக்கு அளிக்கும் அளவிற்கு அரசாங்கம் பெருந்தன்மையுள்ளதாக யிருக்குமென நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.’

நாட்டில் முஸ்லிம்களை காப்பதோடு சபையிலும் எச்சரிக் கையாகவே இருப்பார். பாராளுமன்றத்திலும் சட்டமூல வாசகங்கள், உறுப்பினரது உரைகள் போன்ற இடங்களில் இஸ்லாத்தின் தன்மைமையோ தரத்தையோ குறைக்கும் அல்லது விகாரப் படுத்தும் கூற்றுக்களை எதிர்த்துப் போராடியுள்ளார்.

1957 மார்ச் 21 இல் குடியியல் தகுதியீனத்தை விதித்தல் சட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது ஸெர் ரூஸிக் “மரக்கலப் பள்ளி” என்ற பதத்தினை எதிர்த்தார்.

இச்சட்டமூலத்தை அறிமுகப்படுத்தும்போது கௌரவ தற்காலிக அமைச்சர் பள்ளிவாயில்களை “மரக்கல பள்ளிய” என்று குறிப்பிட்டார். ஒரு கருத்தில் அவர் கூறியது சரியாக இருக்கலாம், ஏனெனில் சிங்கள மொழியில் “பள்ளிய” என்பது எந்தவொரு வணக்கத்தலத்தையும் குறிக்கலாம். ஆனால் அச்சொல்லைப் பற்றி அவர் சிறிது கஷ்டத்துக்குள்ளானார். இஸ்லாத்தினைப்பின்பற்றும் எங்களிடையே சாதி முறையில்லை என்பதை நான் அவருக்கு கூற விரும்புகிறேன். எனவே ‘மரக்கலப் பள்ளிய’ என்ற சொல் பிழையானதாகும். அவர் அச்சொல்லை பிரயோகித்த கருத்தில் “முஸ்லிம் பள்ளிய” என்றே அவர் கூறியிருக்க வேண்டும்.

நான் இச்சட்ட மூலத்தை ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் ‘பள்ளிவாயில்’ என்ற சொல் அதனுள் கொண்டுவரப்படலாகாது. எங்களிடையே சாதிமுறையில்லை. நாங்கள் வரையறுப்புகள் விதிப்பதுமில்லை. யாரா யினுமொருவர், சிங்களராக, தமிழ்

முராக, மலாயியாக, சோனகராக, பறங்கியராக ஏன் ஆங்கிலேயராக யாராயிருந்தாலும் சரி அவர் முஸ்லிமானவராகயிருக்கும் வரை இலங்கையில் மட்டுமல்ல உலகத்தின் எந்த பகுதியிலுமுள்ள எந்தவொருபள்ளி வாயிலுக்குள்ளும் செல்ல சுதந்திரமுள்ளவராக யிருப்பார்.”

மார்க்க முக்கியத்துவம் பெற்ற நாட்களை அரசாங்கம் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென அவர் விழைந்தார். ஹஜ் பெருநாள் தினத்தை அரசாங்க விடுமுறையாக்க வேண்டுமென 1957, பெப்ரவரி 22இல் வாதாடினார்.

இங்கே ‘அரசாங்க விடுமுறை’ என்பது சுதந்திரக் கொண்டாட்டத்தினம், வெள்ளிக்கிழமை, சிங்கள, தமிழ் புதுவருடத்தினம். வெஸாக் என்ற சிங்கள மாதத்தின் போயா தினம் அல்லது நத்தார் தினம் என்பதையே குறிக்கும். ஆனால், மிகசௌகரியமாக முஸ்லிம்களைப் பொறுத்த வரையில் ஹஜ் பெருநாள் தினம் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டுள்ளது. ஜி. தே. க. ஆட்சியின் போது நாட்தவறாத நான் இவ் விஷயத்தைப் பற்றி எடுத்துக் கூறியுள்ளேன் அத் தினத்தையும் சேர்த்துக் கொள்வதாக அவர்கள் கூறி வந்தாலும் ஒன்றுமே நடக்கவில்லை. முஸ்லிமல்லாதவர் போன்றே முஸ்லிம்களும் ஒரே வரப்பிரசாதங்களைப் பெற தற்போதைய மக்கள் அரசாங்கம் ஆவன செய்யுமென நான் எதிர்ப்பார்க்கிறேன்.

மார்க்க விஷயங்களை கடைப்பிடிப்பதில் முஸ்லிம்களுக்கு தனிப்பட்ட ஒருவருக்கேனும் - ஏதாவது இடையூறு விளைந்தால் உடனே அதன் நிவர்த்திக்காக பாராளுமன்றத்தில் கூட போராட தயங்கமாட்டார். உதாரணமாக 1956 ஆகஸ்ட் 21ஆந் தேதி பாராளுமன்றத்தில்.

‘தனது கணவனின் மரணத்திற்குப் பிறகு நான்கு மாதமும் பத்து நாட்களும் ஓர் ஆடவனைப் பாராது கழிக்கும் ‘ஹித்தா’ எனும் நிலையிலிருந்த மல்வானையைச் சேர்ந்த ஒரு முஸ்லிம் பெண்ணுக்கு பாரிய அநீதி இழைக்கப்பட்டிருப்பதாக நேற்றிரவு எனக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. துக்ககரமான விடயமென்ன வெனில் பொலிஸார் அப்பெண்ணின் வீட்டுக்குள் மாத்திரமல்லாமல் ஆண்களின் கண்களிலிருந்து விலகி அவர் வாழ்ந்த பகுதிக்குள்ளேயே நுழைந்துள்ளனர். ஜனாபா பாரி என்ற இப்பெண்ணின் எதிரிகளால் கொடுக்கப்பட்ட பொய்யான தகவலின் பேரி

லேயே இது நடைபெற்றுள்ளது. கௌரவ சபைத் தலைவர் இவ் விடயத்தைப் பற்றி ஒரு பதில் தருவார் என நான் எதிர்ப்பார்க்கிறேன். இன்று ஒரு பதில் தரமுடியாவிட்டால் நானேக்காவது தருவார் என எதிர்பார்க்கிறேன்.'

இதே போன்று இன்னொரு முறை கண்டி. திருகோணமலை வீதியைச் சேர்ந்த U. L. M. ஸாலிஹ் என்பவர் தனது மூன்று புதல்விகள் இலங்கை பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசன வளாகத்தின் ஹில்லா ஒபேசேகரா விடுதியில் தங்கி கல்வி பயில்வதாகவும் அங்கு பன்றியிறைச்சியும் உணவோடு சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதாகவும் அறிவித்து ஸேர் ரூஸிக் பரீத்துக்கு கடிதமெழுதினார். இதனை நேரடியாகப் போய் விசாரித்தது மட்டுமல்லாது 1957 ஜூலை 24 ஆந் தேதிய வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்தின் போது,

'ஒரு மத சமூகத்தவர் இன்னொரு மத சமூகத்தவருக்கெதிராகவும் ஒரு சாரார் இன்னொரு சாராருக்கு எதிராகவும் இயங்கத் தொடங்கினால் இலங்கை மக்களுக்கு நேரப்போவது இது போன்றவையே. நாம் சுதந்திரமடைந்து விட்டோம் என்று நாம் எவ்வாறு பெருமைப்பட்டுக்கொள்ளலாம்? நாங்கள் போராடியது இவ்வாறான சுதந்திரத்திற்காகத்தானா?

மதம் அரசியலுடன் கலக்கப்படக்கூடாது என்பதே என்கருத்து. மத விஷயங்களில் விட்டுக் கொடுக்கும் பாங்கு வளர்க்கப்பட்டு என்றென்றும் இலங்கையில் உயிர் வாழ சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களும் அமைச்சரவையும் பிரதம மந்திரியும் ஆவன செய்வார் என நான் நம்புகிறேன்' என்று போராடினார்.

முஸ்லிம்கள் என்பதில் அவர் உயிர் வாழ்பவர்களை மட்டும் நினைவிற்கொள்ளவில்லை. இறையடி சேர்ந்துவிட்ட அவ்லியாக்கள் விஷயங்களில் கூட அவர் அதிசிரத்தை எடுத்துக் கொண்டார். கிரிந்தையெனும் கிராமத்தில் பௌத்தர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் நடந்த ஒரு கலவரத்தை பாராளுமன்றத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்து நீதி கேட்டு நின்றார்.

'முஸ்லிம்களுக்கும் பௌத்தர்களுக்குமிடையே நடந்த ஒரு சிறு கலவரத்தின் பயனாக கிரிந்தையில் அமைந்திருந்த எங்கள் இரு முஸ்லிம் ஸியாரங்கள் சேதத்துக்குள்ளோ அழிவுக்குள்ளோ ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புதை பொருள் ஆராய்ச்சித் திணைக்களத்

தினால் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த இடத்தில் மதகுரு உடை தரித்த ஒரு பஸ் கொண்டக்டர் குடியேறியிருப்பதாகவும் இப்போது பாறைகளையும் குன்றுகளையும் வெடிமருந்து கொண்டு தகர்க்கத் தொடங்கியுள்ளதாகவும் எனக்கு அறிய கிடைத்துள்ளது. இதுவே எனக்கு கூறப்பட்டத் தகவலாகும். துரதிர்ஷ்டவசமாக அவன் மதகுருவின் உடையைத் தரித்துவிட்டான். அதை என்னால் தடை செய்ய முடியாது. புதை பொருள் ஆராய்ச்சித் திணைக்களத்தினால் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பிரதேசத்தில் குடியேறியிருக்கின்றான். மகத்தான இந்த அவ்வியாவின் வியாரத்தை உடைத்துத் தகர்த்ததில் அவனுக்கு முக்கிய பங்கு உண்டு என நான் அறிகிறேன். இது தொடர்ந்து நடைபெற தற்போதைய அரசாங்கம் இடங்கொடுக்காது என நான் நம்புகிறேன்.'

'முஸ்லிம்கள் ஜும்மா தொழுகைக்கு செல்வதற்காக வெள்ளிக்கிழமைகளில் 12 மணிக்கே சபைக் கூட்டம் கலைந்து விடுவது வழக்கம் சபைக்கூட்டம் 12 மணிக்குப் பிறகும் தொடர்ந்து நடந்தால் அது முஸ்லிம்களுக்கு அநீதி மட்டுமல்லாது அவமானமாகவும் இருக்கும்.'

என ஆட்சேபம் தெரிவித்தார். 1959 மார்ச் 23 அன்று சபாநாயகர் மீது நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை பற்றிய விவாதத்தை மாலை 6 மணிக்குப் பிறகும் தொடர்ந்து நடத்த பிரதம மந்திரியும் எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் உடன்பட, ஸேர் ரூஸிக் அது ரமழான் மாதமானதால் முஸ்லிம் அங்கத்தவர்கள் நோன்பு திறக்க அவகாசம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென வற்புறுத்தி தனது கோரிக்கை நிறைவேறவுஞ் செய்தார்.

'ஓர் இளைஞர் 18 வயதில் முதிர்ச்சியடைகிறான் என்பதை எங்கள் புனிதத் தூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் 1378 வருடங்களுக்குமுன்னரே கூறியிருக்கிறார். இச்சட்ட மூலமும் இதனைத் தான் நடைமுறைப்படுத்த நாடுகிறது. 18 வயதெய்திய ஓர் இளைஞன் அவன் விரும்பியதை செய்ய சுதந்திரம் உள்ளவன் என்ற உண்மையை எங்களுக்கு எடுத்துரைத்தவரும் நமது திருத்தூதர் (ஸல்) அவர்களே. எனவே, 18 வயதெய்தியவர்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்கும் இத் திருத்தப் பிரேரணை இஸ்லாமியப் போதனைக் கேற்பவேயுள்ளது என்பதனால் இதனை ஆதரிப்பதில் எனக்கு எவ்வித தயக்கமுமில்லை.

‘ஸோஷலிஸம் முஸ்லிம்களுக்கு புதியதொன்றல்ல. ஸோஷலிஸத்தைப் பற்றி வார்த்தைகளை அள்ளிக் கொட்டுதல் எளிது. ஆனால், அக் கொள்கையை வாழ்வில் கடைப்பிடிப்பதுதான் முக்கியம். 1400 வருடங்களுக்கு முன் உலகத்திற்கு பிரயோக ஸோஷலிஸத்தை கற்றுக் கொடுத்தவர் எங்கள் திருத்தூதர் அவர்களே.’

என்றெல்லாம் இஸ்லாமியக் கோட்பாடுகளை தனது பாராளுமன்ற உரைகளில் எடுத்துக்காட்டியதோடு பாராளுமன்றத்தில் அவரும் முஸ்லிமாகவே இயங்கினார். ஜப்பானிய இளவரசர் இலங்கைக்கு 1956 ஆகஸ்ட் 17ஆந் தேதி வெள்ளிக்கிழமை விஜயமொன்றை மேற்கொள்ளவிருந்தார். அது தொடர்பாக அன்று பிற்பகல் 2-30 மணிக்கு பாராளுமன்றம் கூடியிருந்ததால் 12.30 வரை காலைக் கூட்டம் தொடரலாமென பிரேரிக்கப்பட்டது. உடனே ஸேர் ரூஸிக் பரீத் எழுந்து “வெள்ளிக்கிழமைகளில் ஜும் ஆக் கூட்டுத்தொழுகை முஸ்லிம்களின் முக்கியமான கடமைகளுள் ஒன்று என்பதை சுட்டிக் காட்டி அப்பிரேரணையை எதிர்த்துநின்று தனது மத சுதந்திரத்தையும் காப்பாற்றிக் கொண்டார்”

1959 செப்டம்பர் மாதம் 25ஆம் திகதி இலங்கையின் கவர்ச்சிமிகு பேச்சாளர் — பிரதமர் S. W. R. D. பண்டாரநாயக்கா நாட்டினத்து மருத்துவக் கல்லூரியில் விரிவுரையாளர் பதவி கிட்டாத விரக்தியில் கோபாவேசமுற்ற சோமராம தேரோ என்ற ஒரு பிக்குவின் துப்பாக்கிக்குண்டுக்கு இரையானார். தனது காவி உடையினுள் ஒரு கைத்துப்பாக்கியை மறைத்து வைத்துக்கொண்டு பிரதமர் S. W. R. D. பண்டாரநாயக்காவின் ‘ரேஸ்மீட் பிளேஸ்சில்லத்திற்கு அன்று அதிகாலையில் சென்றான். மதகுருவுக்கு மரியாதை செய்யுமுகமாக தலைவணங்கி நின்ற பிரதமரைச் சுட்டு வீழ்த்தினான்.

மக்களின் ‘அபே ஆண்டுவ’ என்ற கோஷம் கலந்த குதூகல நடனங்களுக்கிடையே பதவியேற்ற மக்கள் தலைவர்குறுகிய காலத்திற்குள் பல உக்கிர சோதனைகளுக்குள்ளானார். தனது தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் உறுதியளித்ததற்கேற்ப பண்டாரநாயக்கா ஜூன் 1956இல் ‘சிங்களம் மட்டும்’ சட்டமூலத்தை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்க, தமிழ்ப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கால் பேஸ் திடலில் சத்தியாக்கிரகம் ஒன்றை நடத்த கொழும்பிலும் கல்-ஓயாப் பகுதிகளிலும் வன்செயல்

கள் பரவின. தமிழரசுக் கட்சி கேட்டுக் கொண்டிருந்ததற்கு இசைந்து நாட்டைப் பிரிக்கவோ ஒரு முக்கிய இனத்தாருக்கு அவர்களது உரிமையை மறுப்பதற்கோ விரும்பாத பண்டார நாயக்கா தமிழ்த் தலைவர்களுடன் சமரசப் பேச்சுவார்த்தை நடத்த முற்பட்டபோது பௌத்த — சிங்கள இயக்கங்கள் அவருக்கு விலங்குபோட முன்வந்தன. சிங்கள 'ஸ்ரீ' எழுத்துக்களை வாகன இலக்கப் பலகைகளிலிருந்து தார் பூசி அகற்ற யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழர் தொடங்கிய இயக்கமும் அதற்கெதிர்ப்பு தெரிவிக்குமுகமாக பௌத்த பிக்குகள் நடத்திய போராட்டமும் இறுதியில் 1958இன் இனக் கலவரத்தில் முடிந்தன.

அடித்து தாக்குதல், தீவைத்தல், கொள்ளை, கொலை, கற்பழிப்பு என்றெல்லாம் நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் வன்செயல்கள் தாண்டவமாடிய அவ்வேளை ஸேர் ரூஸிக்பீர்த் இஸ்லாம் சமாதானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு மார்க்கம் என்பதையும் பிரச்சினைகளுக்கு இஸ்லாம் காட்டும் சமாதான மார்க்கத்தையும்பற்றி அப்போது நடந்த அவசர காலச் சட்ட விவாதத்தில் பங்கு கொண்டு ஜூன் 4ஆந்தேதி உரையாற்றினார்.

'இலங்கை மக்களின் வாழ்வில் இது உண்மையாகவே இருள் மண்டிய ஒரு கட்டமாகும். விதேசிகளின் அடிமைகள் என்ற நிலையிலிருந்து பெறுமதிமிக்க ஒரு சுதந்திரத்தை நம் நாட்டிற்கு ஈட்டித் தந்த சமாதானமான, ஒற்றுமையான ஒரு தேசிய முயற்சியைத் தொடர்ந்து இப்போது இன்னல் சூழ்ந்துள்ளது. நம்பிக்கையும் பாதுகாப்புங் கொலுவிருந்த இடங்களை சந்தேகமும் பயமும் பிடித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அன்பிருந்த இடத்தில் பகை அதன் பயங்கரத் தலையை தூக்கியிருக்கிறது. ஒற்றுமை நிலவிய இடத்தில் பகைமையின் கையோங்கியுள்ளது.

தீவிரவாதத்தினால் உந்தப்பட்ட கட்டுப்பாடற்ற உணர்ச்சி வேகம் சகோதரக் கொலை மவிந்த, அழிவுநிறைந்த ஒரு கலகத்தில் ஈடுபடும் விதத்தில் விவகாரங்கள் இன்று கொடூரமான ஒரு திருப்பத்தைப் பெற்றுள்ளதென்பதையிட்டு ஒவ்வொரு தேசாபிமானியின் உள்ளமும் அவர் சிங்களவராயினும் சரி,

தமிழராயினும் சரி, மலாயராயினும் சரி, பறங்கியராயினும் சரி - இக்கணம் ஆழ்ந்த துக்கத்துடனேயே அடித்துக்கொண்டிருக்கும்.

இனவாரிச் சண்டையை விளைவிக்கக் கூடிய அளவிற்கு ஒரு ஒற்றுமையான சமூகத்தில் பகை எவ்வளவு அழிவுமிக்க வகையில் பிரிவினையை ஏற்படுத்தலாம் என எண்ண எண்ண பெளத்த மைத்திரியக் கொள்கையின் மேன்மையிலும் ஹிந்து அஹிம்சைக் கொள்கையின் உயர் பண்பிலும் கிறிஸ்தவ இரக்கத்தின் தாராளத்திலும் இஸ்லாமிய சகோதரத்துவத்தின் சமத்துவத்திலும் ஒரேயளவு பற்றுடன் மனப்பூர்வமாக நம்பிக்கை வைத்துள்ள எங்கள் அமைதியான நாட்டின் மக்களுக்கு இவ்வாறான ஒரு பெரிய சோதனை எப்படித்தான் வந்திருக்கலாம் என அதிசயிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

மகிமைமிக்க எங்கள் மதத் தலைவர்களின் போதனைகளை நாங்கள் நெறிவழுவாது கடைப்பிடித்திருந்தும் ஒன்றன்பகுதிகளான இரு சாராருக்கிடையே பகை திடீரென வெடித்தெழுந்ததை கற்பனை செய்து பார்க்கவோ அதற்கான காரணங்களை அறிந்துகொள்ளவோ நாலு பெரும் மதங்களின் ஊற்றுகளிலிருந்து ஓடிவரும் நற்பண்புப் பாரம்பரியத்திற்கு வாரிசுகளாக உள்ள எங்களால் முடியாது.

எங்களது சிங்கள, தமிழ் சகோதரருக்கு மிக உண்மையானதும் விசுவாசமிக்கதுமான ஒரு கோரிக்கையை விடுக்க, என் சார்பில் மட்டுமின்றி முஸ்லிம் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்களது பிரதிநிதியாகவும் நான் இந்த மகத்தான சபையில் எங்களது சிங்கள, தமிழ் சகோதரருக்கு மிக உண்மையானதும் விசுவாசமிக்கதுமான ஒரு கோரிக்கை விடுக்க விழைகிறேன். திட்டமிடப்பட்டு அல்லாமல் திடீரென எழுந்த உணர்ச்சி வேகத்தினால் விளைவிக்கப்பட்ட நேற்றைய துக்ககர சம்பவங்களை கலகத்திலே டுபட்டிருக்கும் எங்கள் சகோதரர்கள் மறந்துவிடவும் மன்னித்துவிடவும் அவர்கள் உள்ளத்தில் உரிய ஸ்தானங்களை நமது கோரிக்கை தொட்டு விட வேண்டுமென நாம் விசுவாசம் கொண்டிருக்கும் அந்த கருணையாளனும் அருளாளனுமாகிய சர்வ பலமிக்க அல்லாஹ் அருள்புரிய வேண்டி நிற்கிறேன்.'

நிலைமையை சமாளிக்க முடியாதுபோக பண்டாரநாயகாரரசாங்க நிருவாகத்தை மகாதேசாதிபதி ஸேர் O. E. குணதிலக்காவின் கையில் ஒப்படைக்க நேர்ந்தது.

மக்கள் ஐக்கியமுன்னணி அமைச்சரவையில் இடம்பெற்றிருந்த இரு மார்க்ஸிய அமைச்சர்களுள் ஒருவரான பிலிப் குணவர்தனுவின், நெல்விவசாயக்கானிகள் சட்டமூலம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட போது அதன்காரியகர்த்தா மார்க்ஸியர் என்ற ஒரே காரணத்தினால் எழுந்த பிரச்சினைகளால் மார்க்ஸிய அமைச்சர்கள்கீழ் இயங்கிய பல திணைக்களங்களை பிரதமரே கையேற்கும் நிலையேற்பட்டது. இதனால் அதிருப்தியுற்று அரசாங்க அணியிலிருந்து வெளியேறிய மார்க்ஸியர்கள் பிரதமருக்கு பல அரசியற் தலையிடி களைக் கொடுக்கத் தொடங்கினர்.

கைத்தொழில் துறையினுள் மெல்ல மெல்ல ஊடுருவிக்கொண்டிருந்த பணவீக்கம் நிமித்தமாக சம்பள உயர்வுகோரி தொழிலாளர் பரவலாக வேலை நிறுத்தங்களில் இறங்கினர். 1959 ஆம் வருட சிம்மாசனப் பிரசங்க விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட லேர் ரூஸிக் இவ் வேலை நிறுத்தங்களின் அரசியல் நோக்கங்களைப் புரிந்துகொண்டு அவற்றைக் கண்டித்து உரையாற்றினார்—

‘எதிர்க்கட்சியுடனே இத்தொழிலாளர்களை யெல்லாம் வேலை நிறுத்தத்தில் குதிக்கச்செய்யும் கட்சியுடனே நான் கருத்தொருமித்திருக்கவில்லை. ஏனெனில் கொழும்பிலிருந்து தூரத்தில் ‘கொவியாக்கள்’ என்று இவர்கள் அழைக்கும் எத்தனை இலட்சக்கணக்கான கமக்காரர்கள் துன்புற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இவர்கள் விளங்கிக்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் அனைவரும் வாய்ப்பேசாது துன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்க உத்தியோகத்தரோ மக்களுள் 50 ஆயிரம் பேர்தான் இருக்கலாம். ஆனால், இந்த 50 ஆயிரம் பேர் அல்லாத இன்னும் 95 இலட்சம் பேர் துன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். — அதுவும் வாய்ப்பேசாது துன்பம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இவர்கள் மறந்து விடக்கூடாது. கல்வியறிவற்ற ஏழைகளான இவர்களை வேலை நிறுத்தஞ் செய்யுமாறு இக் கூட்டங்களின் தலைவர்கள் அறிவுறுத்துகிறார்கள். ஆனால், உண்மையிலேயே அவர்களது முதல் கடமை ‘நீங்கள் வேலை நிறுத்தஞ்செய்தால் உங்களுக்காக வயல்களில் அரிசி உற்பத்தி செய்துகொண்டிருக்கும் தூரத்திலுள்ள உங்கள் சகோதர, சகோதரிகள்மேல் அடி கொடுப்பவர்கள் ஆவீர்கள்’ என்று இக் கல்வியறிவற்றவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்குவதேயாகும். உணவுப் பண்டங்களின் விலைகள் ஏறிக் கொண்டே போவதனால் வாய்ப்பேசாது துன்புறும் கமக்காரர்கள் இலட்சக் கணக்கில் உளர். பருப்பின் விலை 100 சதவீதம்

உயர்ந்திருக்கிறது இதற்குக் காரணம் துறைமுகத்தில் நிலவும் வேலைநிறுத்தமே.'

வேலை நிறுத்தங்கள், வேலைநிறுத்தங்களுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் வேலை நிறுத்தங்கள், விலைவாசிகளின் மட்டற்ற உயர்வு, மொழிப்பிரச்சினையும் அது சம்பந்தமான பல தரப் பினரது போராட்டங்கள், இக் கலவர நிலைமைகளை அரசாங்கத்திற்கெதிராக பாவிக்கத் தவறாத பத்திரிகைகளின் கண்டனங்கள்—இவற்றிற்கெல்லாம் தனிமரமாய் நின்று ஈடுகொடுத்த பண்டாரநாயக்காவின் மரணத்தினால் நாடே சோகத்துயரத்தில் ஆழ்ந்தது. பிரதமர் தனது கோர முடிவை ஏற்றுக்கொள்வதில் காட்டிய நிதானம், தனது கொலையாளிக்குக் காட்டிய அனுதாபம், அடுத்த நாள் உயிர்பிரியும்வேளையில் கூட அவர் 'மைத்திரிய', 'அஹிம்ஸ' என்ற கொள்கைகளை நினைவு காட்டியது— இவையெல்லாம் அவருக்கு அமரத்துவத்தையும் 'போதிஸ்தவ' என்ற தெய்வீக அந்தஸ்தையும் வழங்கின.

1959ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 10ஆம் தேதியன்று ஸேர் ரூஸிக் பாராளுமன்றத்தில் இரங்கல் உரை நிகழ்த்தினார்:

“இச் சிறு உருவம்படைத்த இலங்கை உயர்குடி மகன் இத்தனை எதிர்பாராத விதமாகவும், இத்தனை தைரியமாகவும் மரணத்தை எதிர்கொண்டபோது நடித்துமுடித்த நாடகத்தை விட உணர்ச்சிகரமான, துயரம் தோய்ந்த வீரம் செறிந்த ஒரு ஒரு நிகழ்ச்சி, மானிடதுன்பங்களாலும் மெருகேற்றப்படும் இலங்கை வரலாற்றேடுகளில் இதற்குமுன் பதிவாகியதே இல்லை என சபாநாயகர் அவர்களே, நான் எண்ணத் துணிகிறேன். படுகாயங்களுற்றுக் கிடந்தார். செய்யப்படவேண்டியிருந்த அவசர அறுவை மரணத்தையே விளைவிக்கலாம் என்ற அத்தருணத்தில் அந்நிலைக்குள்ளான ஒரு சாதாரண மனித இதயம்படைத்த ஒருவரின் எண்ணங்கள் உயிர்பிழைப்பதற்கான அவாவின் மேலும், பிரார்த்தனையின்மேலும் தாமாகவே குவிந்து தனது உற்றரின் பேரினருக்கும் கவலையினால் கலவரநிலையை நோக்கிப் பாயும். ஆனால் இவர் வேறுபட்ட வார்ப்பினாலான ஓர் உதாரண நோயாளியாக இருந்தார். சாதாரண மனிதனைவிட துணிச்சல் அதிகம்படைத்தவரென்பதனால் அவருடைய எண்ணங்களும் சாதாரணத்திற்கு அப்பாற்பட்டு இருந்தன. தன்னைப் பற்றியோ, துயரத்திலாழ்ந்திருந்த தனது குடும்பத்தைப்பற்றியோ அவர் கவலைப்படவில்லை. அவரது முதற் பிரயாசையோ ஒருகொலையாளிக்குக்கூட அனுதாபம், 'மைத்திரிய' காட்டப்பட

வேண்டுமென்று அவர் புத்தபகவானின் போதனைகளிலிருந்து கற்ற கடினமான பாடத்தை கடைப்பிடிப்பதாகவேயிருந்தது. மனித குணத்தில் எத்தனை உயர்ந்தவோர் பண்பு!

அதுமட்டுமல்ல, வாழ்விற்கும் மரணத்திற்குமிடையே எஞ்சி நின்ற கணங்கள் வேகமாக குறைந்துகொண்டே சென்றமை அவரை அவசரத்திற்குள்ளோ, குழப்பத்திற்குள்ளோ தள்ளிவிடவில்லை. போற்றத்தகு நெகிழ்த்திறனுடன் அவரது மனமும் சிந்தையும் நாட்டின் நெருக்கடியான நிலைமையை துரிதமாக நோட்டமிட்டன குழப்பநிலைமையைத் தடுக்க அமைதியான போக்கு அத்தியாவசியமாயிருந்தது. அவரது சேவை நாட்டிற்கு இன்னும் தேவைப்படுவதை அவர் உணர்ந்தார். அவருடைய சக்திமிக்க சிந்தையின் உண்மையான வடிவம் அவர் மரணத் தறுவாயில் வெளியிட்ட மறக்கவொண்ணா செய்தியில் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி பிரதிபலித்தது. எனவே உலகில் எங்கும் அவர் செய்தி எதிரொலித்து அதில் செறிந்திருந்த உயர் பண்புகளும் மகிமையும் போற்றப்பட்டதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

திரு. S. W. R. D. பண்டாரநாயக்காவை பல வருடங்களாக நான் அறிவேன். பிள்ளைப் பருவத்திலிருந்தே நாங்கள் நண்பர்களாக இருந்துள்ளோம். அவரது தந்தையும் என்னுடைய தந்தையும் நெருங்கிய நண்பர்களாயிருந்தனர். குடும்பத்தின் ஒரே மகனான ஒரு கௌரவமிக்க தந்தையின் ஒரே மகன் என்ற முறையில் S. W. R. D. யின் முன் அவருக்காக லேர் சொலமனினால் வகுத்தொதுக்கப்பட்ட பல பெரும் வாய்ப்புகள் குவிந்திருந்தன.

செல்வத்தின் மடியில் பிறந்த அவருக்கு கேட்டதெல்லாம் கிடைத்தது. அவரது மனதைத் தொடக்கூடிய எந்த கவலையுமே அவருக்கு இவ்வுலகில் இருக்கவில்லை. அலட்டிக்கொள்வதற்கான பொறுப்புகளுமிருக்கவில்லை. அவருடைய புகழ்மிக்க தந்தையின் அடிச்சுவட்டிலேயே அவரும் நடந்தால் போதுமான தாயிருந்தது. கல்வி பயில்வதை சிறிது தாமதித்தே தொடங்கினார். தன் செல்வமகனை அவசரப்படுத்த அன்புத் தந்தை விரும்பவில்லை. என்றாலும் கல்வி பயிலத் தொடங்கி ஒரு சில நாட்களிலேயே கல்வித் துறையிலும் அறிவுத் துறையிலும் அரிதான ஆற்றல்படைத்த ஓர் அதிசிறந்த விவேக சக்தியை தன் மகனில் கண்டு அவர் பெருமகிழ்ச்சிகொண்டார். பிற்காலத்தில் மேதையாக வரக்கூடிய அறிகுறிகள் சிறுவனில் ஐயமறத் தெரிந்த

தன. எனவே தனது ஒரே மகனுக்கு அதி உயர்ந்த கல்வியை கொடுக்கத் தீர்மானித்தார். அந்த பெருமையடைந்த தந்தை பிரிவின துயரங்களை உணர்ந்திருந்தாலும் அன்றைய வழக்கப்படி மகனை ஒக்ஸ்போர்ட் சர்வகலாசாலைக்கு அனுப்பி வைத்தார். ஆர்வமும் ஈடுபாடும் நிறைந்த இளம் S. W. R. D. கல்வியில் ஆழ்ந்த சிரத்தை காட்டினார். கல்வியெனும் ஊற்றிலிருந்து நிறைய பருகினார். ஸிலேரோ, மில்டன், ஷேக்ஸ்பியர் ஆகியோரது ஆக்கங்களில் ஆழ்ந்தார். சட்டத்துறையினாலும் இலக்கியத்தினாலும் ஈர்க்கப்பட்டார். எத்துணை பரவலாகவும் ஆழமாகவும் வாசித்தாரோ, இலக்கிய மேதைகளின் ஆக்கங்களை வாசித்ததில் அவருள் எழுந்த செழுமையான சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தவேண்டும் என்ற உந்துதலும் அத்துணை வேகமாக அவர் மனதில் எழுந்தது. அவர் நாவினிருந்து வார்த்தைகள் வெள்ளமென பாய்வதுபோலிருந்தது. பர்க், பிட், விங்கன், கோக்காலே ஆகியோரது சொற்பொழிவுகளை வாசித்து அவர் தனது உரையாற்றுந்திறனுக்கு மெருகூட்டிக்கொண்டார். ஒக்ஸ்போர்ட் விவாத மன்றத்தின் அணிகலனாகமட்டுமல்லாது அதன் 'உயிர் நாடியாகவே திகழ்ந்தார்.' கலாசாரத்தின் மகுடபீடம் என அழைக்கப்பட்ட ஒக்ஸ்போர்டின் உளவிருத்தி பாரம்பரியங்களிடையே இவ்வாறெல்லாம் வளர்ச்சியடைந்த இவர், பெருமைமிக்க தந்தை ஆனந்திக்கும்வண்ணம் ஆளுமைமிக்க ஒரு பாரிஸ்ட் ராக மலர்ந்தார்.

ஆனால், தனது எதிர்காலத்தைப்பற்றி சொந்தக் கருத்துக்களை மகன் கொண்டுள்ளதையும், மகனின் நன்மைக்கென நினைத்து அன்புத் தந்தை கூட குறுக்கிடுவதை மகன் விரும்பவில்லையென்பதையும் தந்தை விரைவில் கண்டு கொண்டார். தனது இளம் மகன் செயலாற்றவென ஏற்கனவே நன்கு சிந்தித்து திட்டங்களை வகுத்து வைத்திருந்த தந்தைக்கு மகனின் போக்கு ஆத்திரத்தையூட்டியது. மகனுக்கு அவர் அளித்துவந்த நிதியுதவிகளை நிறுத்தினால் மகனுக்கு புத்திவரும் என ஹொறகொல்ல பிரபு நினைத்தார். ஆனால் மகனின் சுயஇச்சை உணர்வினையும் தனது நாட்டிற்கும் மக்களுக்கும் சேவை செய்யவேண்டுமென அவருள் தீயெனச் எரிந்துகொண்டிருந்த அவாவைப் பூர்த்திசெய்துகொள்ள அவர் பூண்டிருந்த வைராக்கியத்தையும் தந்தை சரியாக எடைபோடத் தவறிவிட்டார். தானே சம்பாதிக்கவும் மக்கள் முன் செல்வதற்கும் S. W. R. D. தீர்மானித்தார். தந்தையிடமிருந்துகூட உதவி பெறுவதில்லை என உறுதிக்கொண்டார்.

மக்களுக்கு சேவை செய்வதென்றால் தான் நீதிமன்றத்தின் எல்லைகளுக்குள் மட்டும் இயங்குவது போதுமானதாக இருக்காது என அவர் கண்டார். எவ்வளவு ஊதியம்பெறும் தொழிற் துறையாயிருந்தாலும் அதனை கைவிட்டுவிடல் வரப்போகும் தலைமைத்துவத்திற்காக கொடுக்கப்படும் மிகச் சிறு கைமாறே ஆகும் என்று அவர் கருதினார். எனவே, வழக்கு குறிப்புகள் மேலோ பணமுடிச்சுகள் மேலோ கவனஞ் செலுத்துவதை விட நாட்டின் பிரச்சினைகளை ஆராய்வதில் கூடிய ஈடுபாடு கொள்ள அவர் தீர்மானித்தார். விரைவில் அவரது ஊரின் கிராமமன்றத் தலைவருமானார்.

அம் மன்றத்தின் விவகாரங்களுக்கு அவர் புத்துயிருட்டினார். பட்டிக்காட்டார்களாயிருந்த சக உறுப்பினர்கள் அவரை ஒழுகிப் பேணினர். அவரது ஊர் மக்கள் சின்னப்பிரபுவடன்— ஹாமுதுறுவோவுடன்— பிரியத்துடன் நடந்துகொண்டாலும் மக்கள் சேவைக்கு ஒரு கிராமியத் தலைவர் பதவி மிகச் சிறியதாகவே இருந்ததை அவர் உணர்ந்தார்; அடக்கிவைக்கப்பட்டிருந்த அவரது சேவை மனப்பாங்கினையும் தலைமைத்துவ ஆற்றலையும் வெளிப்படுத்தக்கூடிய அரசியலில் குதிக்கவேண்டும் என்ற அவாவை இனியும் ஒடுக்கமுடியாது என்ற நிலை வந்து அவர் சிலிர்த்துக்கொண்டார். அடிமைத்துயிலில் நாடு உறங்கிக்கொண்டிருந்தது. விதேசிய ஆட்சியின் கீழ் மக்கள் துன்புற்றுக்கொண்டிருந்தனர். எனவே அவரது கடமை என்னவென்பது அவருக்குத் தெளிவாக விளங்கியது, பாதை திறந்திருந்தது. வருவது வரட்டுமென அரசியற் சகதிக்குள் குதித்தார்.

கொழும்பு நகரமக்களின் வீரத் தலைவராகவும் தொழிலாளர் தலைவராகவும் அன்றைய அரசியலில் பெரும்புள்ளியாகவும் திகழ்ந்த A. E. குணசிங்காவிற்கே உரியதென்றிருந்த மருதானை வட்டாரத்திற்கான தேர்தலில் நின்றார்.

அதிர்ஷ்டவசமாக வாக்காளர்களிடையே அநேக இலங்கை சோனகர் இருந்தனர். சேர் லொலமனின் நெருங்கிய நண்பர் ஓனரபில் W. M. அப்துர் ரஹுமான் தான் சோனகரின் தலைவராக விருந்தார். உடனே தந்தை அவரை அணுகினார். முழு ஆதரவும் கிடைக்கும் என்ற உறுதியைப்பெற்றார். சோனகரிடமிருந்து இத்தனைபெரும் ஆதரவு கிடைத்ததில் மகனும் ஆறுதலடைந்தார். இவ்வாக்குறுதி இளம் வேட்பாளருக்கு மேலதிக ஆர்வத்தையளிக்க அவர் இலகுவாகவே வெற்றியீட்டினார்.

தனது சொந்த தகைமையினால் இறுதியில் இலங்கையின் பிரதமராகவே வந்த ஒருவரை ஜனநாயகவாதிக் கு இலக்கணம் வகுப்பவராக ஒளிர்ந்த ஒருவரை அரசியல் மேடையில் அரங்கேற்றிய நற்பாக்கியம் இலங்கை சோனகரைச் சேர்ந்ததென நினைத்து நாம் எவ்வளவு சந்தோஷமடைகிறோம். சில வேளை இலங்கை சோனகர் பால் அவர் கொண்டிருந்த நன்றியுணர்ச்சியினால் தான் அவர் இறுதியாக சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததும் இந்த நிராகரிக்கப்பட்டிருந்த சமூகத்தை நினைவிற் கொண்டு முன்னேற்றப் பாதையில் அவர்களுக்கு உதவியளித்திருக்கலாம். இலங்கை சோனகரும் இலங்கையிலுள்ள ஏனைய முஸ்லிம்களும் இதனை ஒரு போதும் மறக்க மாட்டார்கள். கொழும்பு நகர தேர்தலில் அவர் ஈட்டிய வெற்றி இன்னும் விஸ்தீரணமான சேவைத் தலத்தினை நாடத் தூண்டியது. அவரது உயரிய தலைமைத்துவப் பண்புகளை மக்கள் போற்றத் தொடங்கி, பின் அரச சபை அங்கத்தவராக அவர் போட்டியின்றியே தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

குறுகிய காலத்துக்குள்ளேயே அவர் அரச சபையில் முக்கிய இடத்தை பிடித்துக் கொண்டார். தகுதியுள்ள கோரிக்கைகளுக்கு சார்பாக அவர் நளிமமாகவும் இதயங்களைத்தொடும் விதத்திலும் உரையாற்றியதாலும் வரங்கள் மறுக்கப்பட்டோருக்காக போராடியதாலும் திட்டங்களை வகுப்பதிலும் அமுல் நடத்துவதிலும் ஒருமையும் சமயோசிதமும் இருப்பது அவசியமென வாதாடி வந்ததாலும் அவருக்கு சிலைப்பீடம் ஒன்றே கிடைக்கப் பெற்றது. நண்பன் எதிரி இருவருமே அவரைப் போற்றினர். அவருக்கு மரியாதை செய்தனர். சுதந்திரப் போராட்டத்தில் என்றும் முன்னணியிலேயே நின்ற S. W. R. D. யின் உண்மையான தகைமைகளை இனங்கண்டுகொண்ட கௌரவ D. S. சேனநாயக்கா அவர்கள் அவரை தனது நெருங்கிய உதவியாளர்களில் ஒருவராக ஏற்றுக்கொண்டார். தேசிய சுயாட்சிப் போராட்டத்தில் அவர் தனது திறன்களை வெளிக் கொணர்ந்து செயற்பட்டதன் விளைவாக பொருமை, வஞ்சகம், கைப்புணர்வு ஆகியன மலிந்த எதிர்ப்புக்கள் தொடர்ந்து வந்தன. ஆனால் இவ்வாறு முட்கள் தைப்பதையெல்லாம் இலட்சியம் செய்யாது அவர் ஆட்சியாளர் தோல்வியையேற்று இலங்கைக்கு இறைமை நிறைந்த அரசாக சுதந்திரம் வழங்கும் வரையே தனது தலைவருக்கு அதிவிசுவாசத்துடனும் பயபக்தியுடனும் இயங்கி போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தினார்.

அவர் பேச்சு வன்மைக்கு அடிபதி. மாட்சிமை தங்கிய குளோஸெஸ்டர் கோமகனின் சிம்மாசனப் பிரசங்கத்திற்கு பதிலளிக்குமுதலாக 1948, பெப்ரவரி 10 ஆந்தேதி பிரதிநிதிகள் சபைத் தலைவர் என்ற முறையில் அவர் சரளமாக நளினமாக ஆற்றிய நன்றியுரை உலகெங்கிலுமிருந்து புகழ் மொழிகளைப் பெற்றது. அவருடைய தீர்க்கதரிசனத்தையும் இலட்சியங்களையும் மட்டுமல்லாமல், நாட்டின் சேவைக்காக தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொள்ள அவருற்றிருந்த ஆர்வத்தையும் அவ்வுரை எடுத்துக்காட்டியது.

‘சபாநாயகர் அவர்களே, அந்த செளந்தர்யமான உரையின் ஒரு பகுதியை இங்கு மீண்டும் தந்து கௌரவ அங்கத்தவர்களுக்கு புத்துணர்வுட்டுதல் நிச்சயமாக பெறுமதியுள்ளதாக இருக்கும்’ என்று அவர் பொழிந்தது இதுதான்;

‘புதிதாக மீளப் பெறப்பட்டிருக்கும் எங்களது சுதந்திரம் பெருந்திரளான மக்களுக்கு ஓர் இறந்த சடலமாகவோ உண்மையான கருத்தற்றதாகவோ இருந்துவிடும் அபாயகர நிலை உருவாவதை நாம் அனுமதிக்க முடியாது, அனுமதிக்கவும் கூடாது. எங்கள் எல்லோருக்கும் அதிகந்தோஷத்தையும் செல்வத்தையும் கொடுக்கக் கூடிய உயிரை அது பெறச் செய்ய வேண்டும். வறுமையை விட்டும் சுதந்திரம், நோயைவிட்டும் சுதந்திரம், அறியாமையை விட்டும் சுதந்திரம், பயத்தைவிட்டும் சுதந்திரம்— இவ்வாறான ஏனைய சுதந்திரங்களை எய்து கொள்ள நாம் அரசியல் சுதந்திரத்தைப் பாவிக்கும்போதுதான் அரசியல் சுதந்திரம் உயிர்பெறும். அதுமாத்திரமல்ல. ஜனநாயகம் என்றும் நிலைநாட்டும் சுதந்திரங்களை, மனிதனின் தன்மானத்தைப்பாதுகாக்கும் சுதந்திரங்களை மனிதரிடையே ஏற்படும் பிணைப்புகள் பண்புள்ளவையாகவும் நேர்மையானவையாகவும் பட்சபாதமற்றவையாகவும் இருக்கச் செய்யும் சுதந்திரங்களை ஒவ்வொரு மனிதனும் பெற்றிருக்க ஜனநாயகமெனும் அணைந்து கொண்டிருக்கும் சுவாலையை நாம் காற்றடித்து வளரச் செய்ய வேண்டும். இன்னும் விஸ்தீரணமான துறையை எடுத்துக்கொண்டால், நாம் உலகின் ஏனைய நாடுகளுடன் தாராளமான உறவுகள் ஏற்படுத்தி எல்லா சர்வதேச இயக்கங்களிலும் எங்கள் தகுதிக் கேற்ற பங்கினை மேற்கொள்ள வேண்டும்—மனித இனம் சமாதானத்தையும் செல்வத்தையும் பெற்றுக் கொள்ள நாமும் நமது முழு முயற்சியையும்—அது அளவில் சிறியதாயிருந்தாலும்— அர்ப்பணிக்க வேண்டுமென்பதற்காக, எதிர்க்காலத்தில் சுதந்

திர இலங்கை எதிர் கொள்ள வேண்டியிருக்கும் பெரும் கடமைகள் இவைதான். நாம் எல்லோரும், நமது முழுத்திறனுடனும் கவனமாகவும் திறமையாகவும் செய்ய முயற்சிக்க வேண்டிய பெருங் கடமைகளும் இவைதான்."

இலங்கையை அதன் அடிமைத் துயிலிலிருந்து தட்டியெழுப்பக் கூடிய இலட்சியங்கள் இவைதான் என அவர் கருதினார். ஆனால் அவை செயற்படுத்தப்படாததைக் கண்டு அவர் கலவரமுற்றார். அவர் அதனைச் செயற்படுத்துவதென்றால் அவர் தன் கட்சியைவிட்டு விலகுவதும் தன் சொந்த அரசியல் வாய்ப்புக்களைத் தியாகஞ் செய்வதும் அவசியமாயிருந்தது. அவரது கருத்துப்படி அவருடைய சொந்த நலனைவிட நாட்டின் நலன் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது. அநேக வருடங்கள் சேவையாற்றியதன் பயனாக அவர் எய்தியிருந்த உயரிய ஸ்தானம் மீண்டும் அவருக்குக் கிட்டாது போகும் என அவர் உணர்ந்ததாலும் அதனை அவர் பொருட்படுத்தவில்லை. அவர் கட்சியைவிட்டு விலகி எதிர்க்கட்சித் தலைவரானார். சிலர் அவரைப் பார்த்து நகைக்க ஏனையவர் அவரைப் புறக்கணித்து நடந்தனர்.

என்றாலும், நாட்டில் தேர்தலில் போட்டியிடவும் மக்களிடம் ஆட்சியதிகாரம் கேட்கவும் அவருக்கு விரைவில் தருணம் வந்தது. மக்களிடம் செல்ல அவருக்கு பண்ப்பலம் இருக்கவில்லை. ஆனால் ஆளுமையிருந்தது. தேர்தலுக்குத் தேவையான தகுந்த அமைப்புகள் இல்லாமல், பதிலாக நம்பிக்கையும் தைரியமும் அதிகம் கொண்டவராக மும்மரமான தேர்தல் பிரசாரத்தை ஆரம்பித்தார். உண்மையிலேயே அவரது பிரசார உத்திகள் ஜொலிக்க அவர் தோன்றிப் பேசிய கூட்டங்களுக்கெல்லாம் திரளான மக்கள் காந்தத்தினால் போன்று கவரப்பட்டனர். மக்களின் வாக்குகளைக் கேட்டு அவர் உண்மை விசுவாசத்துடன் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளின் மந்திர சக்தியின் முன் ஆளுங்கட்சியினரின் விஷம உத்திகள் தோல்வியடைந்தன. வெறும் வார்த்தைகளை, சுலோகங்களைக் கேட்டு கேட்டு மக்கள் அலுத்துப் போயிருந்தனர். உண்மையைக் கூறினால் அவர்களுக்குச் சுலோகங்கள் தேவைப்படவில்லை. என்றாலும் இந்தப் பலவீனத் தோற்றமுள்ளவர் சிலவேளை இங்கும் சிலவேளை அங்கும் கைகளை ஆட்டியாட்டி பொன் நாவுக்கொண்டு சில நேரங்களில் மக்களை நிராகரித்தமைக்கு பொறுப்பாயுள்ளவர்களமீது விஷத்தைக் கொட்டியும் சில நேரங்களில் இனிமையான சொற்களைப் பொழிந்தும் அநேக நேரங்களில் புறக்கணிப்பிலிருந்து மக்களுக்கு விமோசனம் அளிக்க வாக்குறுதிகளை

கொடுத்தும் உரையாற்றுவதைக் கேட்கக் கேட்க மக்களுக்குப் புல்லரித்தது. மயங்கி நின்றனர். இவர் அரசியற் சந்தர்ப்பவாதியல்ல. இன்றுதோன்றி நாளை மறையும் இடைக்கால அரசியல்வாதியல்ல என்பதை அவர்கள் உணர்ந்தார்கள்: இவர் ஆர்வமிக் கவர். ஈடுபாடுள்ளவர். எல்லாவற்றையும் விட உண்மையானவர் என அவர்கள் கண்டார்கள். தகரக் கடவுள்களிடமிருந்து தங்களுக்கு விமோசனம் பெற்றுத்தர வருவார் என தீர்க்கதரிசனத்தில் கூறப்பட்ட தியஸேன என்பார் இவர்தான் என நம்பினர். அவருக்கே முழு ஆதரவையும் அளிப்பதென தீர்மானித்தனர்.

அவரையே பிரமிப்பில் ஆழ்த்திய வெற்றியுடன் ஆட்சிக்கு வந்த அவர், ஆட்சி செய்தல் என்ற புனித கடமையில் ஈடுபட முற்பட்டார். என்றாலும் அவர் எதிரிகள் தோல்வியுற்றும் விடாது இன்னல் கொடுப்பவர்களாயிருந்தனர். ஒன்றன்பின் ஒன்றாக தடைகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டேயிருந்தனர். அற்பமான ஒரு பெரும்பான்மை நிலைக்கு அவரது கட்சிப் பலத்தை சீர்கெடச் செய்யுமளவிற்கு அவர்களது தாக்குதல் மும்முரமாயிருந்தது. செல்வாக்குச் சக்திகள் அவரை எதுவுமே செய்ய முடியாத ஒரு நிலைக்குள் தள்ளிவிட்டன பத்திரிகைகள் அவருக்கு இன்னல்கள் விளைவித்தன. என்றாலும் இறுதியில் அவரே வெற்றியீட்டினார். அவ்வளவு பிடிவாதம்மிக்கவர் அவர். இவ்வாறான நிலைமைகள் இருந்தும் எல்லா சுதந்திர நாடுகளும் நட்புறவு ஏற்படுத்த இலங்கையின் கதவுகளைத் திறந்துவிட அவரது பரந்த நோக்கு ஏதுவாயிருந்தது. அரசியற் பெருஞ் சக்திகளுடன் கூட்டுச் சேரா அவரது தாராளக் கொள்கை. இலங்கைக்கு பாதுகாப்பையும் சமாதானத்தையும் பெற்றுத்தந்ததோடு உலகத்தின் நன்மதிப்பையும் சம்பாதித்துக்கொடுத்தது அவரது சுற்றுப் பிரயாணம் தொடங்கப்போகும் தறுவாயில் விதி கொடூரமாகக் குறுக்கிட்டு உலக மேடைகளிலும் சங்கங்களிலும் இலங்கைக்கு அவர் பெயரையும் புகழையும் ஈட்டித் தருவதிலிருந்து தடுத்ததை நினைக்கும்போது அது எத்துணை கொடுமையானது என வருந்துகிறோம். இதுவே S. W. R. D. என நான் அழைத்த S.W.R.D. என நான் கண்டவர். அவர் இப்போது இல்லை.

இந்த மகத்தான சபையை நோக்கும்போது ஒரு வெற்றிடத்தை தெளிவாகக் காணுகிறோம்; ஒரு சூனியத்தைக் காணுகிறோம். நண்பனிடத்தில் தாராளமாகவும், பகைவனிடத்தில் பெருந்தன்மையுடனும் பழகிய ஒரு சிநேகபாவம் நிறைந்த ஆத்மாவை, திறமைகள் பல கொண்ட ஒரு ஆத்மாவை, எங்கும்

பறந்து திரிந்துகொண்டிருந்த ஒரு ஆத்மா இங்கு இல்லாததைக் காணுகிறோம். அவர் மறைந்ததையிட்டு நாம் என்றென்றும் வருந்துவோம். அவர் உலகத்துக்கேயுரியவர்: எங்களுள் அதிக மாறேரைவிட உலகம் அவரது உண்மையான பெறுமதியை மதிப்பீடு செய்துள்ளது. கணிக்கவொண்ணா அவரது பெறுமதியை இப்போதுதான் இந்நாடு உணர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் காலம் தாமதித்தே உணர்ந்திருக்கிறது—அவரோ மறைந்துவிட்டார். தொட்டிலிலிருந்து சாக்குழிவரை அவரது புகலிடமாயிருந்த ஹொரகொல்லை வளவில் அவரை சமாதியில் அடக்கஞ் செய்யப்பட்டபோது இந்த ஹொரகொல்லை வீரனுக்கு அமைதியாக மரியாதை செலுத்தி நின்ற பிரமாண்டமான ஜனக்கூட்டம் அவருக்கு அமரத்துவம் அளிக்கும் மக்கள் வந்தனத்திற்கு ஒரு ஸ்திரமான ஞாபகார்த்தமாயிருக்கும் என நம்புகிறேன். தேச மக்களின் உள்ளங்களில் அவர் என்றென்றும் வாழ்வார், என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஓர் அன்பு நண்பனையும், வழிகாட்டியையும் இழந்துவிட்டேன். அவரை என்னால் மறக்கவே முடியாது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் பாசத்துடனும், நன்றியுணர்வோடும் அவர் நினைவுகூரப்படுவார்.

திரு. S. W. R. D. பண்டாரநாயக்காவின் மரணத்தினால் ஏற்பட்ட தலைமைப் பீட வெற்றிடத்தை நிரப்ப சபைத்தலைவர் சுகவீனம் காரணமாக நாட்டிலில்லாதிருந்ததினால் அமைச்சரவையின் மூத்த அங்கத்தவர் கலாநிதி W. தஹநாயக்கா பிரதம மந்திரியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இதனை விரும்பாத சில அமைச்சர்களும் பண்டாரநாயக்கா கொலை வழக்கு சம்பந்தமாக பிரதமர் எடுத்து வந்த நடவடிக்கைகளையிட்டு அதிருப்தியடைந்த சில அமைச்சர்களும் பிரச்சினைகளை எழுப்ப, இலங்கை வரலாற்றில் முதன் முறையாக ஒரு பிரதமர் ஐந்து அமைச்சர்களை ஒரே ஆணையின் மூலம் பதவிகளைச் செய்தவரானார் காபந்து அரசாங்க பிரதமர் கலாநிதி W. தஹநாயக்கா.

இவ்வாறு ஏற்பட்ட வெற்றிடங்களுள் ஒன்றை நிரப்புவதற்கு அவர் ஸேர் ரூஸிக் பரீத் அவர்களைத் தெரிவு செய்தார்.

ஸேர் ரூஸிக்கை ஒரு அரசியல் மேதையாக கலாநிதி தஹநாயக்கா முற்றாக ஏற்றிருந்தார். ஸேர் ரூஸிக்கின் திருமண வாழ்க்கை ஐம்பது வருடங்கள் பூர்த்தியானதையிட்டு கலாநிதி தஹநாயக்கா, அளித்த ஓர் ஆசிச் செய்தியில் பின்வருமாறெல்லாம் புகழ்மலைகள் சூடினார்.

“லேர் ரூஸிக் சந்தேகமின்றி இலங்கைச் சோனகர்களின் முடிசூடா மன்னனாவார். கடந்த 50 வருட காலத்தில் அவர் சோனகரை ஒரு சமுதாயமாகக் கட்டி யெழுப்பியுள்ளார். இன்று இலங்கையின் எல்லாச் சமூகத்தவர்களினதும் அன்பையும், அபிமானத்தையும் சோனகர் பெற்றுள்ளனர். சோனகர்களின் உயர்ச்சிக்காக ஆக்கபூர்வமான ஒரு திட்டத்தை வகுத்துள்ளார். இன்று இத்திட்டத்தினால் ஏற்பட்டுள்ள நன்மைகளை எண்ணற்ற சோனக இளைஞர்களும் இளம் யுவதிகளும் நுகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். இலங்கையின் ஏனைய சமூகங்களுடன் நேர்சமமாக ஏழைச் சோனகர்களும் இடம்வகிக்க வழி வகுத்த சோனகக் கல்வித்திட்டத்தின் ஸ்தாபகர் லேர் ரூஸிக் பரீத் ஆவார். 1944 இல் அரசசபையில் அவர் அங்கத்துவம் வகிக்க வந்த நாட்தொடக்கம் நான் லேர் ரூஸிக் பரீத்தை அந்நியோன்யமாகவே அறிவேன். அவர் உரையாற்றும்போது கேட்டுக் கொண்டிருப்பதற்கு எப்போதும் மிகச் சந்தோஷமாகவே இருக்கும்.

அவரது பேச்சில் தற்கால உதாரண சம்பவங்களும் மலிந்திருக்கும். சாதாரண மனிதரையும் அவரது கஷ்டங்களையும் அவர் நன்கறிவார். சாதாரண மனிதனுக்காக அவர் தைரியமாகவும் சளைக்காமலும் போரிடுவார். ஏழைகளின் முதற்தரமான தோழன் அவர். பாதிக்கப்பட்ட எவரினதும் முறையீடுகளை அனுதாப மிக்க கருணையோடு கேட்க மறுப்பதில்லை.

இவர் அதி அனுதாபத் தன்மை மிக்கவர். மனித அன்பினும் பால் ஒழுகுங் குணமுடையவர். எவருமே அறியவராத வகையில் ஏழைகளுக்கு இலட்சோபலட்சமாக பணம் வழங்கியிருக்கிறார். அவரது பண்பு நிறைந்த செயல்களும் நற்குணங்களும் அவரை என்றென்றும் பயனுள்ளவராக இருப்பதற்கு வழிகோலியுள்ளன.

ஐம்பது வருட காலத் தாம்பத்திய வாழ்வினைக் கண்டவராகவும் ஐம்பது வருட கால மக்கள் பணியில் ஈடுபட்டவராகவும் திகழ்கிறார் என்றாலும் நம்பிக்கையும் எதிர்பார்ப்புகளும் நிறைந்த ஒருவாலிபராக இன்றும் இருந்து, எமக்குக் கிட்டக் கூடியதென நாம் கொண்டுள்ள ஓர் எதிர்காலத்தைவிடச் சிறந்ததோர் காலத்தை எதிர்பார்த்தவராகவே இருக்கின்றார். முடிவுரையாக என்னுள் எழும் ஓர் எதிர்பார்ப்பினை வெளியிடுகிறேன். நாட்டின் பொருளாதாரம் பயங்கரமாகச் சீர்குலைந்திருக்கும் நம் வரலாற்றின் இத் தருணத்தில் நிரந்தரமான ஒரு ராஜாங்க அமைச்சராக லேர் ரூஸிக் பரீத் கடமையேற்கக் கூடியவராவ

தற்கு அவரது திறமைகள் அமைந்துள்ளன. கவிஞன் பிரௌணிக் பாடியது போலவே ஸேர் ரூஸிக்கும்.

“என்னுடன் சேர்ந்து நீங்களும் முதுமை யடையுங்கள். சிறந்தது. வரவிருக்கிறது” என்று பாடலாம்.

ஸேர் ரூஸிக்கினைப் பற்றி இத்தகைய உயரிய கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்த ஒருவரின் வேண்டுகோளை மறுக்க முடியாதவராக அவர் கலாநிதி தஹநாயக்கா அளித்த வர்த்தக அமைச்சர் பதவியை ஏற்றுக் கொண்டார். அன்று நியமனப் பத்திரங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள ராணிமாளிகைக்குச் சென்ற மூன்று அமைச்சர்களுள் ஸேர் ரூஸிக்கையே மகாதேசாதிபதி முதலில் வரவேற்றார். கட்டிடத்தழுவும் அரேபிய முறையில் ஸேர் ரூஸிக் தனது வந்தனங்களைத் தெரிவித்தார்.

வர்த்தக அமைச்சராக அவர் அளப்பரிய கடமையுணர்ச்சியுடன் இயங்கினார். எத்தனையோ தினங்கள் அவர் மதிய போசனத்திற்குக் கூட வீடு செல்வாது இரவு பத்து மணிக்கு மேலாகத் தனது அமைச்சுக்குரிய அலுவல்களைக் கவனிப்பார்.

குடைகளின் இறக்குமதியினைத் தடை செய்ததன் மூலம் உள்நாட்டுக் குடை உற்பத்தித் தொழிலுக்குத் தக்க ஊக்கமளித்தார்.

நகைவியாபாரத்தில் ஒரு சில பெருந்நகை வர்த்தகத்தினர் செலுத்தி வந்த ஏகபோக ஆதிக்கத்தைத் தகர்த்து சிறு நகைவியாபாரிகளுக்கு நிவாரணம் அளித்தது மட்டுமல்லாது அவர்கள் தங்களது வியாபாரத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தவும் தேவையான வசதிகளுடன் சலுகைகளையும் அமைத்துக் கொடுத்தார்.

உல்லாசப் பிரயாணிகள் துறையிலும் ஸேர் ரூஸிக் கவனஞ் செலுத்தினார். இந்நாட்டிற்கு உல்லாசப் பிரயாணிகளைக் கவருவதற்குப் பற்பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். வர்த்தகத் தொழில் இயக்கங்கள் இப்பணியில் கொள்ளக் கூடிய பங்கினை நன்குணர்ந்திருந்த இவர் உல்லாசப் பிரயாணிகளின் பிரதிநிதிகள் தொழிற் சங்கத்தினைக் கலைத்து விடுவதற்கான முயற்சிகளைத் தடுத்து நிறுத்தியது மாத்திரமின்றி ஜெட்டி வாடகைக்கார் சங்கத் தலைவரும் 1952 தேர்தலின் போது ஸேர் ரூஸிக்கினால் தோற்கடிக்கப்பட்டவருமான திரு A. E. குணசிங்கா இப்பிரச்சினை சம்பந்தமாக ஸேர் ரூஸிக் அவர்களிடம்

எவ்வளவோ வாதாடியும் அவர் விட்டுக் கொடுக்காது இயங்கி உல்லாசப் பிரயாணத் துறைக்குப் புத்துயிர் அளித்தார்.

இதே போன்று இன்னுமோர் சந்தர்ப்பத்தில் இவரின் குறுக்கீட்டினால் இத்துறையை காப்பாற்றியுள்ளார். இலங்கையில் கண்டி, நுவரேலியா, ஹிக்கடுவை போன்ற பல உன்னத தலங்கள் இன்னும் உல்லாசத்துறைக்காக விருத்தி செய்யப் படாத நிலையிலிருக்க ரூபா 2½ இலட்சம் செலவில் திருகோணமலையில் ஓர் உல்லாசப் பிரயாண மத்திய ஸ்தானம் கட்டத் தீர்மானிக்கப் பட்டிருந்தது. பொருளாதார அடிப்படையில் இலாபம் ஈட்ட முடியாது. இத்திட்டம் என்பதைக் கண்ட ஸேர் ரூஸிக் உடனடியாக இவ்வேலைத்திட்டத்தை நிறுத்தி இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டினைப் பயனுள்ள அவசரமான வேறு துறைகளுக்கு மாற்றினார்.

இக்கால கட்டத்தில் கைக்கடிகார இறக்குமதி ஒரு சிலரது கைகளிலேயே இருந்தது. ஆனால் ஒரு ஏழைவிவசாயியின் மகளின் கையைக்கூட ஒரு கைக்கடிகாரம் அலங்கரிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கொள்கையை வெளியிட்டு ஸேர் ரூஸிக் இவ்வர்த்தக ஏகபோகத்தை முறியடிக்க முனைந்தார். இதனால் கைக்கடிகாரங்களின் விலை வெகுவாகக் குறைந்தன. ஆனால் அமைச்சர் சபையில் அவரது நடவடிக்கைக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கப் பட்டது. நிதியமைச்சர் ஜனாப் M. M. முஸ்தபா சிறு வர்த்தகர்கள் கைக்கடிகாரங்களை இறக்குமதி செய்ய அனுமதிக்கப்படலாகாது என வாதாடினார். ஆனால் பிரதமர் W. தஹநாயக்கா இதற்குறுக்கிட மறுத்ததோடு வர்த்தக அமைச்சரின் திறமையில் தான் கொண்டிருந்த விசுவாசத்தினையும் பின்வருமாறு உறுதிப்படுத்தினார்: “அவரது அரசியல் திறமையைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற வேண்டும். அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட வேலைகளின் நுணுக்கங்களை உடனே புரிந்து கொள்வார். ஆதலால் அவர் ஒரு மிகப் பொருத்தமான வர்த்தக அமைச்சராகவுள்ளார். ஒரே கணத்தில் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாணத் தெரிந்தவர். தாராள ஜனநாயக அடிப்படையிலான ஒரு வர்த்தகக் கொள்கையைப் பின்பற்றி எல்லாருக்கும் திருப்தியளித்தார். இன்று நமது மூத்த அரசியல் மேதைகளுள் ஒருவர் அவர் இனாரவர் அவர் முன்தாளிட்டு அறிவையும் சமயோசிதத்தையும் மேன்மையான அரசியற் பண்புகளையும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் அவரது அறிவினதும், தலைமைத்துவத்தினதும் நற்பயன்களை இலங்கை மாதா பெற அவர் நீடுழி வாழ்க.”

கலாநிதி W. தஹநாயக்காவின் காபந்து அரசாங்கத்தின் காலம் முடிவடைய 1960ஆம் ஆண்டு மார்ச்சில் பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றது. கலாநிதி W. தஹநாயக்கா தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட L. P. P. என்ற கட்சியின் அபேட்சகராக ஸேர் ரூஸிக் பரீத் கொழும்பு மத்திய தொகுதியில் போட்டியிட்டார். ஆனால் வெற்றிபெறவில்லை.

1953ஆம் ஆண்டின் ஹர்த்தாலையடுத்து அரசியலிலிருந்தே ஓய்வுபெற்றிருந்த திரு. ட்வி சேனநாயகா 1959ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் அரசியலில் பிரவேசித்து ஐ. தே. க.வை இத்தேர்தலில் வெற்றிபெறச் செய்தார். ஆனால் சபையில் போதியளவு பெரும்பான்மை ஆசனங்களைப் பெறாத காரணத்தினால் ஒரு மாத காலத்திலேயே அரசாங்கம் தோற்கடிக்கப்பட்டது.

இதன் விளைவாக ஒரு மாதத்திலேயே பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டு ஜூலை மாதம் பொதுத்தேர்தல் நடந்தது இத்தேர்தலில் ஸேர் ரூஸிக், ஸ்ரீ ல.சு.க. அபேட்சகராக முன்வந்தார்.

1951ஆம் ஆண்டில் ஐ. தே. க.விருந்து விலகி, பின்னர் 1954இல் ஸேர் ஜோன் கொத்தலாவலையின் வேண்டுகோளின் பேரில் மீண்டும் அக்கட்சியில் சேர்ந்தார். 1960இல் L. P. P. யில் சேர்ந்தார். அதே ஆண்டு ஜூலையில் ஸ்ரீ ல.சு.க.யில் சேர்ந்திருந்தார். எனவே ஸேர் ரூஸிக் ஓர் அரசியற் சந்தர்ப்பவாதியெனக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டுள்ளார், ஆனால் அவர் கட்சி மாறியது ஒரேயொரு முறைதான் எனலாம்.

ஐக்கியதேசியக் கட்சி தனது சமூகத்தவரை நிராகரித்து நடக்கின்றது என்ற காரணத்தினால் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியில் சேர்ந்தார். திரு. W. தஹநாயகாவின் இலங்கை மக்கள் கட்சியில் அவர் சேர்வதற்கிருந்த ஒரேயொரு காரணம் திரு. S. W. R. D. பண்டாரநாயக்காவின் அகால மரணத்தையடுத்து நிலவிய குழப்ப நிலையிலிருந்து நாட்டையும் அரசாங்கத்தையும் காப்பாற்றும் நோக்கமே. அதுமட்டுமல்லாமல் அவர் தன்னை யு. என். பீ. முஸ்லிம்களின் தலைவராகவோ, சுதந்திரக்கட்சி முஸ்லிம்களின் தலைவராகவோ கருதவில்லை. நாட்டின் எல்லா சோனகர்களதும் பிரதிநிதியாகவே அவர் இயங்கினார். ஆட்சிக்கு வரும் கட்சி பெரும்பான்மை முஸ்லிம்களின் வாக்குகளைக் கொண்டே ஆளுங்கட்சியாகத் தெரிவாகியுள்ளதென்றால் பெரும்பான்மை முஸ்லிம்களின் கட்சியையே அவரும் ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டவராகவுள்ளார் என்றே அவர் நம்பினார். அத்

தோடு ஆட்சியில் உள்ள கட்சியை ஆதரித்தால் தான் தனது சமூகத்தவருக்குத் தேவையான வற்றை பெற்றுத்தரலாம் என்ற யதார்த்த நோக்கையும் கொண்டிருந்தார். அவரது அரசியற் தீர்மானங்களுக்கெல்லாம் சமூகத்தின் நலனேயல்லாது சொந்த நலன் வழிகாட்டியதேயில்லை. மேலும் பலஇன பன்மொழி நாட்டில் பிரச்சினைகள் எழுந்து கொண்டேயிருக்கும். அவற்றிற்கு நிரந்தரமான தீர்வுகளும் காண முடியாது. இதனால் எழும் அரசியற்புயல்களுக்கு மத்தியில் சிறுபான்மையினரான முஸ்லிம்கள் அமைதியாகவும் பயனுள்ளதாகவும் வாழவேண்டும். இதற்கு அவர் காட்டிய வழி — எங்கள் அடிப்படை உரிமைகளையும், மார்க்க விதிகளையும் விட்டுக் கொடுக்காது அதே வேளை முற்போக்குச் சக்திகளுடன் இணைந்து இயங்க வழிவகைகளை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதே—முஸ்லிம்களாகவும் வாழவேண்டும் நாட்டின் தேசிய வாழ்வோட்டத்திலிருந்து விலகியிருக்கவும் கூடாது என்பதே.

ஸ்ரீ ல. சு. கட்சியின் கொழும்பு மத்திய தொகுதி அபேட்சகராகப் போட்டியிட்ட லேர் ரூஸிக் அத்தொகுதியின் முதல் உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1960 ஆகஸ்ட் 5ஆந் தேதி சத்தியப்பிரமாணஞ் செய்து கொண்டார்.

உலக வரலாற்றிலேயே முதலாவது பெண் பிரதம மந்திரியான திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் அரசாங்கம் லேர் ரூஸிக் பரீத் கொழும்பு மாநகரசபையிலும், அரசசபையிலும், யுத்த ஆலோசனைச் சபையிலும், ஸெனட் சபையிலும் பிரதிநிதிகள் சபையிலும் பல்லாண்டு காலமாக ஆற்றிவந்த சேவைகளை அங்கீகரிக்குமுகமாகச் சபையில் வழமையாக அமைச்சர்களுக்குரிய முதல் வரிசையில் ஓர் ஆசனத்தை வழங்கியது.

மட்டுமன்றிச் சபையின் பல முக்கிய குழுக்களில் அவர் அங்கத்தவராக நியமிக்கப்பட்டார்.

8-8-60, 17-7-62, 18-3-63, 21-11-64 ஆகிய காலப் பகுதிகளில் கூட்டத் தலைவர்கள் குழுவில் ஒரு அங்கத்தவராகச் சபாநாயகர் அவர்களால் நியமிக்கப் பெற்றார். 1962 ஸெப்டம்பர் 5இல் இலங்கைப் பாராளுமன்றத் தேர்தற் சட்டங்களை மீளாலோசனை செய்வதற்கென நியமிக்கப்பட்ட விசேட குழுவினரும் அங்கத்துவம் வகித்தார். வருமான வரிச் சட்டமூலம் சபையிற் சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது அதனை ஆராய்வதற்கு நிய

மிக்கப்பட்ட குழுவின் 15 அங்கத்தவர்களுள் ஸேர் ரூஸிக்கும் ஒருவராகத் இருந்தார். 1964-01-09இல் சபைத் தலைவர் கௌரவ C. P. D. சில்வா இலங்கை அரசியல் யாப்பினை மாற்றியமைப்பதைப்பற்றி ஆராய ஒரு விசேட கூட்டுக்குழு ஒன்று நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று ஒரு பிரேரணையைக் கொண்டு வந்தார். ஸெனட் சபையினரையும் 15 பிரதிநிதிகள் சபை அங்கத்தவர்களையும் கொண்ட குழுவில் இடம்பெற்ற ஒரேயொரு முஸ்லிம் பிரதிநிதி ஸேர் ரூஸிக்காக இருந்தார். என்றாலும், குழுவின் அங்கத்துவ அமைப்பினைப் பற்றிச் சபையில் எழுந்த பிரச்சினையின் விளைவாக இப்பிரேரணை காலாவதியானது.

1961 மே 27 அன்று ஸேர் ரூஸிக் அமெரிக்காவுக்குப் பயணமாணர்.

அமெரிக்காவில் பல சரித்திர, அரசியல் முக்கியத்துவம் பெற்ற இடங்களைத் தரிசித்ததோடு அமெரிக்க காங்கிரஸ் சபைக் கூட்டங்களுக்கும் சென்றார். பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் என்ற முறையில் அவர் அமெரிக்கப் பாராளுமன்ற சபைகளில் நிலவிய நடைமுறைகளையும், மக்கள் பிரதிநிதிகள் சபையில் எவ்வாறு நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதையும் வாக்காளரின் நலனுக்காகவும் முன்னேற்றத்திற்காகவும் பிரதிநிதிகள் எவ்வாறான சேவைகளாற்றுகிறார்கள் என்பதையும் நேரில் கண்டும் கேட்டும் அறிந்து கொண்டார். அதே வேளை, நியூயோர்க் மேயர் திரு. ஹூலர், ஐ. நா. பொதுக் காரியதரிசி திரு. டாக் ஹம்மர்ஷீல்ட் போன்ற முக்கியஸ்தர்களைச் சந்தித்ததோடு பல பள்ளிவாயில் களுக்கும் சென்று பார்த்தார். அவர் தரிசித்த பள்ளிவாயில் களுள், முப்பது இலட்ச டொலர் செலவில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட பிரமாண்டமான மேரிலண்ட் பள்ளிவாயில் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது. அங்கும் அவர் சோனக இஸ்லாமியக் கலாசார விடுதியை மறக்கவில்லை. விடுதிக் கட்டிடத்தைப் பூர்த்தி செய்யத் தேவையான நிதியுதவிகளை “ஆசிய பவுன்டேசன்” இடமிருந்துபெற அம்மன்றத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புள்ள திரு. ஹூலருடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடாத்தினார். மேலும், உல்லாசப் பிரயாணிகள் துறையில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த ஸேர் ரூஸிக் உலகெங்குமுள்ள ஹில்டன் ஹோட்டல் உரிமையாளர் திரு. கொண்டுட் ஹில்ட்சைச் சந்தித்து இலங்கையிலும் ஒரு ஹில்டன் ஹோட்டல் திறக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்குமாறு தூண்டி அதற்கான அரசாங்க ஒத்துழைப்பைத் தான் பெற்றுத் தருவதாகவும் உறுதியளித்தார்.

அங்கு திரு. ஒஸ்கார்கேர்ஷ் என்பவர் அழகானவொரு ஓக்கிட் மலர்த் தோட்டமொன்று வைத்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு ஸேர் ரூஸிக் உடனே கேர்ஷ் இல்லத்திற்கு விளங்கினார்— ஓக்கிட் என்றால் ஸேர் ரூஸிக் அவர்களுக்கு அவ்வளவு மோகம். 50 வருடங்களுக்கு மேலாக ஸேர் ரூஸிக்கின் கோட்பொத்தான் துளையில் ஓக்கிட் மலரொன்று அலங்காரமாக, ஓயிலாக காட்சி தந்து கொண்டிருக்கிறது. அழகிலும் அழகியற் கலையிலும் அவர் கொண்டுள்ள ஆர்வத்தின், ஆழமான ரசனையின் ஒரு சின்னமாக நிற்கும் இம்மலரினத்தில் அவருக்கு அளவற்ற ஈடுபாடு உண்டு. இலங்கை ஓக்கிட் வளர்ப்போர் சங்கத்தின் தலைவராகக் கடமையாற்றி ஓக்கிட் வளர்க்கும் கலையையும் அதன் பேரில் அபிமானத்தையும் பரவச் செய்ய பாரிய முயற்சிகள் எடுத்துள்ளார். ஓக்கிட் அதிகமாக வளரும் ஹாவாய் போன்ற நாடுகளுக்கு விஜயஞ் செய்து பல உயர்ந்த இனமலர்களை இலங்கைக்குக் கொணர்ந்து அறிமுகம் செய்திருக்கிறார். அத்தோடு வேறு துறைகளிலும் “இலங்கை வர்த்தகர்” “சுதேச வைத்தியம்” என்றெல்லாம் போராடியது போலவே நல்ல உள்ளூர் இனங்களை உருவாக்குவதில் ஊக்கங் கொண்டு சிறந்த உள்நாட்டு மலருக்கென ஒரு கேடயத்தையும் ஓக்கிட் சங்கத் தலைவராக இருந்த காலத்தில் அன்பளிப்புச் செய்தார்.

அடுத்ததாக ஸேர் ரூஸிக், முதாமர் அல்ஆலம் அல்இஸ்லாமியின் பிராந்திய மகாநாட்டில் கலந்து கொள்வதற்காக குவாபாலம்பூர் சென்றார். இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றை எடுத்துக் கூறி அம்மகாநாட்டில் அவர் உரையாற்றினார். இலங்கை முஸ்லிம்கள் எல்லோரையும் ஒரு தலைவர் கீழ் இல்லாவிட்டாலும் பொதுவான பிரச்சினைகளில் கருத்தொரு மிக்கச் செய்து ஒற்றுமைப்படுத்த அவர் கொண்டிருந்த அவா அவரது உரையில் நன்கு பிரதிபலித்தது:

“சோனகரையும் மலாயியரையும் கொண்ட முஸ்லிம்கள் எண்ணிக்கையில் குறைந்தவர்களென்றாலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு சிறுபான்மையினராக வாழும் ஓர் அயல்நாட்டைச் சேர்ந்தவன் நான். பண்டைக் காலந்தொட்டே நமது நாடு பௌத்த நாடாகவே இருந்து வருகிறது. ஏழு கடல்களிலும் பிரயாணஞ் செய்த ஆதிகால அராபியர் இந்நாட்டில் குடியேறிய அவர்களது சந்ததியினரே சோனகர்.

பிரித்தானிய ஆட்சியின் காலத்தில் இலங்கை குடியேற்ற நாடாக இருந்த வேளை அக்குடியேற்ற நாட்டில் சேவைபுரிந்த

தெரிய மிக்க வீரர்களின் சந்ததியினரே இலங்கை மலாயியர். எண்ணிக்கையில் குறைந்தவர்களாயிருந்தாலும், இலங்கை மலாயியருக்கென இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் ஒரு இலங்கை மலாயியர் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென இலங்கை சோனகர் நடத்திய போராட்டம் வெற்றியளிக்கக் கூடியவிதத்தில் அவர்கள் தம்மை ஒரு தனி இனமாக அமைத்துக் கொண்டுள்ளனர். சோனகர், மலாயியர் இரு சாராரும் தங்களது கலாசார மார்க்க நடவடிக்கைகளில் நெருக்கமாக, ஒற்றுமையாக ஒருவருடன் ஒருவர் இணைந்த நூறு சத வீத முஸ்லிம்களாயுள்ளனர்.

நூற்றாண்டுக் கணக்காக இவ்விரு முஸ்லிம் சமூகத்தவரும் பௌத்த ஆட்சியாளரிடமிருந்தும் பிரித்தானிய ஆட்சியாளரிடமிருந்தும் மத சதந்திரம் பெற்று வாழ்ந்திருக்கின்றனர்.

நம் நாட்டின் பெரும்பான்மையான முஸ்லிம்கள் கன்னிகளாகவும், மதுகபில் ஷாபீக்களாகவும், தரீக்காவில் காதிரியாவைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் உள்ளனர். ஆனால் பின்னர், பாஸியத்துல் ஷாஸுலியாப் போன்ற தரீக்காக்களும் இலங்கையில் தோன்றின.

கல்வித்துறையில் முஸ்லிம்கள் முன்னேற்றமடைந்திருந்தாலும் சமூக சீர்கேடுகள் சில இன்னும் சமூகத்தைப் பாதித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. வறிந்து பழக்க வழக்கங்களிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட கொடுமையான சீதனமுறை இஸ்லாத்திற்கு முரணாயிருப்பதுமட்டுமன்றி முன்னேற்றத்திற்கும் பெரும் தடையாகவுள்ளது.

இஸ்லாமிய ஷரியத்தைப் பின்பற்றி ஆண்பிள்ளைகளுக்கு இரு பங்கும் பெண்பிள்ளைகளுக்கு ஒரு பங்கும் என்று தமது செல்வத்தைப் பெற்றோர் பிரித்துக் கொடுப்பார்களாயின் இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணலாம். ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாகச் சீதனப் பிரச்சினை சமூகத்தின்மேல் கொண்டுள்ள பிடியின் நிமித்தம் இந்நோயை விரைவில் அழித்தொழிப்பது கஷ்டமாகும். இஸ்லாத்திற்கு முற்றும் முரணான இச்சமூகப் பழக்கத்தை வேரோடு அழிக்க உறுதியான ஓர் எதிர்ப்பியக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும்.

இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் எண்ணிக்கையில் குறைந்தவர்களாகவே உள்ளனர். மதசதந்திரமளிக்கும் ஒரு மதசார்பற்ற ஆட்சியின் கீழ் வாழ்கின்றனர். தனியான ஒரு முஸ்லிம் அரசாக

எம்மால் வரமுடியாது. ஆனால் இஸ்லாமிய சக்திகளை ஒன்று படுத்தி அவை சுதந்திர அரசுகளாக மலரவேன அரும்பாடு பட்ட முஸ்லிம் தலைவர்களை நாம் எல்லையின்றிப் பாராட்டுகிறோம். இஸ்லாத்தின் மறு மலர்ச்சிக்காகச் சேவையாற்றும் இத்தலைவர்களது பெரும் முயற்சிகளினால் நாமும் உற்சாகமும் புத்துணர்வும் அடைகிறோம்.

அல்லாஹ் ஒருவனே என்ற அடிப்படையிலும் திருத்தூதர் முஹம்மத் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸ்ஸலம்) அவர்களால் போதிக்கப்பட்டும் நடைமுறையில் காட்டப்பட்டதுமான சகோ தரத்துவம் என்ற அடிப்படையிலும் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்கும் இஸ்லாம் என்ற உடலிற்கு மனித வர்க்கத்தினதே நன்மைக்காக புதுத்தெம்பு அளிக்க இன்னுமின்னும் வழிகள் கிடைக்க எல்லாம்வல்ல அல்லாஹ் அருள்புரிய வேண்டுமென வேண்டிக் கொள்கிறேன்."

சபாநாயகரோ, உபசபாநாயகரோ, குழுக்களின் உபதலைவரோ கூட்டத்திற்கு சமூகமளிக்காத வேலைகளில் சபைக் கூட்டங்களுக்கு தலைமை தாங்குவதற்கென நிரந்தர விதி 136இன்படி அனுபவமிக்க அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட ஒரு தலைவர்கள் குழுவின் உறுப்பினர் ஒருவர் தலைமை தாங்குவார். 1956 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் ஸேர் ரூஸிக் இத்தலைவர்கள் குழுவில் அங்கத்துவம் வகித்தும் பல சந்தர்ப்பங்களில் சபைக் கூட்டங்களை நடாத்தியுள்ளார்.

சபைக் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்கும் போதெல்லாம் தலைவர் என்ற தனது பதவியினையிட்டு முற்றும் பொறுப்புணர்ச்சி உள்ளவராகவும் என்றும் விழிப்புற்றவராகவும் கடமையாற்றுவார். விவாதங்களையும் வாக்கு வாதங்களையும் சீராக வழி நடாத்திக் கூட்டத்தைக் சீரிய முறையிலமைய வைக்கும் அவரது திறனைப் பலரும் பாராட்டியுள்ளனர்.

1963—09—02 அன்று மாலை 8 மணியில் இருந்து ஸேர் ரூஸிக் கூட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்தார். நல்லூர் உறுப்பினர் கலாநிதி E. M. V. நாகநாதன் உரையாற்றுகையில், திரு. D. S. சேனநாயக்கா அவர்களுக்குப் பிறப்புச் சான்றிதழ் இருக்கவில்லை எனக் குறிப்பிட்டார். உடனே திரு. J. R. ஜெயவர்த்தனா எழுந்து இக்குற்றச் சாட்டுப் பொய்யானதென அறிவித்தார். ஆனால் அடங்கிவிட மறுத்த கலாநிதி நாகநாதன் தனது கூற்று உண்மையான தென்றும் அதற்காகத் தான் ரூபா

ஆயிரம் பந்தயங் கட்டத் தயார் எனவும் கூறிப் பந்தயத்தை ஏற்குமாறு திரு. ஜெயவர்த்தனாவிற்கு சவால் விடுத்தார். உடனே ஸேர் ரூஸிக் விரைந்த தெழுந்து "சபையின் நிரந்தர விதிகளின்படி சபை மன்றத்தினுள் சூதாட்டம் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது" எனக்கூறி நிலைமை மோசமாக மாறுவதில் இருந்தும் தடுத்தார்.

1963—9—09 அன்று ஸேர் ரூஸிக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்துக் கொண்டிருந்தபோது யட்டிநுவர உறுப்பினர் திரு. யூ. பி. வீரசேகர அக்குரஸ்ஸ உறுப்பினர் கலாநிதி S. A. விக்கிரமசிங்காவை "பொளங்கா" என அழைத்ததும் சபையிலே அமர்க்களம் ஏற்பட்டது. அவ்வேளையில் ரூஸிக் குறுக்கிட்டு அவ்வார்த்தையை யட்டிநுவர உறுப்பினரை வாபஸ் பெறச் செய்து ஒழுங்கினையும் நிலை நாட்டினார்.

1963—09—25 அன்று நிதிச் சட்ட மூலத்தை சபை குழுவாக ஆராய்ந்து கொண்டிருந்து போது கலாநிதி N. M. பெரேரா ஒரு ஒழுங்கு விதிப் பிரச்சினையை எழுப்பினார். ஆனால் அதில் நிதியமைச்சர் விட்டுக் கொடுக்க வில்லை. ஸேர் ரூஸிக் சமயோசிதமாகக் கூட்டத்தினை ஐந்து நிமிடங்கட்கு நிறுத்தி வைத்தார். சபை மீண்டும் கூடு முன் இப் பிரச்சினை பற்றி சட்ட நிபுணத்துவ ஆலோசனையைப் பெற்றுப் பின்னர் சபையில் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைத்தார்.

மூன்று மொழிகளிலும் சபைக் கூட்டங்களை நடாத்தக் கூடியவராக இருந்த வரலாற்றுப் பெருமை ஸேர் ரூஸிக்கையே சேரும்.

1960 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்ட ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி, வங்கா சமசமாஜக் கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆகியவற்றின் கூட்டணி அரசாங்கத்தின் 1965 ஆம் ஆண்டு சிம்மாசனப்பிரசங்க விவாத வாக்கெடுப்பின்போது அரசாங்கத்தரப்பிலிருந்து திரு. C.P.D. சில்வா தலைமையில் சிலர் கட்சி மாறியதன் காரணத்தால் அரசாங்கம் தோல்வியுற்றது. இதனையடுத்து பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டு பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றது.

இத் தேர்தலில் ஸேர் ரூஸிக் போட்டியிடவில்லை. ஆனால் ஆட்சிக்கு வந்த ஐ. தே. க. அரசாங்கம் அவரை ஒரு நியமன அங்கத்தவராகத் தெரிவு செய்து மீண்டும் நாட்டின் பிரதம சட்ட சபையின் அரங்கினை அவர் அலங்கரிக்க வழி வகுத்தது.

உப சபாநாயகராகயிருந்த திரு. S. C. ஷேர்லி கொறியா 1966ஆம் ஆண்டுபாராளுமன்றத்தில்:- ஓர் ஆங்கில கவிஞன் ஒரு நதி கூறுவதாக எழுதிய “மக்கள் வரலாம், “மக்கள் போகலாம்; ஆனால் நான் இருந்து கொண்டேயிருப்பேன்” என்ற வரிகளை மாற்றி “அரசாங்கங்கள் வரலாம், அரசாங்கங்கள் போகலாம், ஆனால் ஸேர் ரூஸிக் பரீத் இருந்து கொண்டேயிருப்பார்” என குறிப்பிட்டது போன்று ஸேர் ரூஸிக் பிரதி நிதிகள் சபையில் தனது நாட்டிற்கான, தனது சமூகத்திற்கான தொண்டுகளைத் தொடரலானார்.

குழுக்களின் உபதலைவராகயிருந்த கௌரவ நீர்கொழும்பு உறுப்பினர் 1967 மே மாதம் 18ஆம் தேதி காலஞ்செல்ல ஏற்பட்ட வெற்றிடத்தை நிரப்ப குழுக்களின் உபதலைவராக ஸேர் ரூஸிக் பரீத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார்.

1967, செப்டம்பர் 21இல் சபாநாயகர் ஸேர் அல்பர்ட் பிரிஸ் காலஞ்சென்றார். உப சபாநாயகராக கடமையாற்றிய திரு. S. C. ஷேர்லி கொறியா சபாநாயகராக தெரிவுசெய்யப்பட்டதையடுத்து உப சபாநாயகர் பதவி காலியானது. இப்பதவிக்கு ஸேர் ரூஸிக் பரீத் அவர்களது பெயரை கௌரவ உள் நாட்டு விவகார அமைச்சர் திரு. W. தஹநாயக்கா பிரேரிக்க கௌரவ தொழில், வீடமைப்பு அமைச்சர் அல்ஹாஜ் M. H. முஹம்மத் ஆமோதித்தார். ஏகமனதாக தெரிவுசெய்யப்பட்ட ஸேர் ரூஸிக் செப்டம்பர் 28ஆம் தேதி உப சபாநாயகராகவும் குழுக்கள் தலைவராகவும் பதவியேற்றார்.

1968, மார்ச் முதலாம் தேதியிலிருந்து ஸேர் ரூஸிக் பரீத் பாகிஸ்தான் தூதுவராக பிரதம மந்திரி கௌரவ டட்லி சேன நாயக்கா அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டார்.

1964, ஆகஸ்ட் 28ஆம் தேதி வரவு-செலவுத் திட்டம் குழுக்கட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டவேளை கிழக்கு மாகாணத்தில் நிராகரிக்கப்பட்டுக் கிடந்த குளங்களைப்பற்றி ஸேர் ரூஸிக் கவலை தெரிவித்தார்.

‘பதினொரு நாட்களாக நான் கிழக்கு மாகாணத்தில் மூதூர், தோப்பூர், திருகோணமலை, அக்கரைப்பற்று போன்ற இடங்களுக்கு விஜயம் செய்தேன். எனது சுற்று விஜயத்தின்

போது பல குளங்கள் வற்றிப்போயிருப்பதையும் நீரில்லாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுவதையும் நான் அவதானித்தேன். தோப்பூரில் பெரிய குளங்கள், சிறிய குளங்கள் எல்லாமே வற்றிப்போயிருந்தன. குடிநீர் தேடி முஸ்லிம் பெண்கள் இரண்டு மூன்று மைல்கள் போகவேண்டியிருந்தது.”

எனவே, இப்பகுதி மக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகளையும் குடிநீர் வசதிகளையும் செய்துகொடுக்குமாறு அவர் நீர்ப்பாசனப் பகுதியையும் காணி நில ஆணையாளரையும் கேட்டுக் கொண்டார்.

இப்பிரேரணை அவர் 1936ஆம் ஆண்டு அரச சபை உறுப்பினரான நாட்களிலிருந்தே கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்கள் சார்பில் அவர் நடத்திவந்த போராட்டத்தில் ஒரு கட்டமே உதாரணமாக, 1939ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 9ஆம் தேதி அக்கரைப்பற்று பட்டின சபைச் சட்டவிதிகள் அரச சபையில் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டபோது முஸ்லிம்களின் அரசியல் நிலைமையை ஸ்திரப்படுத்தும் முகமாக சில விடயங்களை எடுத்துக்காட்டி உரையாற்றினார்.

“முஸ்லிம்கள் அநேகரது விடயங்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கும் கௌரவ மட்டக்களப்பு தமிழ் உறுப்பினர் இச்சட்ட விதிகளை எதிர்க்க முனைந்துள்ளதையிட்டு நான் மனம் வருந்துகிறேன். ஆறு முஸ்லிம்களும் ஐந்து தமிழர்களும் பிரதிநிதிகளாயுள்ள பதினொரு வட்டாரங்களைக் கொண்டுள்ளது அக்கரைப்பற்று பட்டின சபை. அக்கரைப்பற்றில் 12,000 முஸ்லிம்களும் 6,000 தமிழர்களும் உளர். 1500 முஸ்லிம் வாக்காளர்களும் 800 தமிழ் வாக்காளர்களும் இருந்தாலும் வட்டாரங்களின் எல்லைகள் நிர்ணயிப்பதன்மூலம் முஸ்லிம்கள் நாலு வட்டாரங்களிலும் தமிழர்கள் ஐந்து வட்டாரங்களிலும் தெரிவு செய்யப்படுவர். இனவொற்றுமை நிலவி வரும் இத்தருணத்தில் சமூக அநீதி விளைவிப்பது பிழையாகும்”.

சம்மாந்துறை மக்கள் பிற பகுதிகளுக்குச் செல்ல ஒரு பாலம் அத்தியாவசியமாகக் காணப்பட்டதால் அரசாங்கம் இது சம்பந்தமாக நிருமாண வேலைகளை மேற்கொண்டது. ஆனால், பாலத்தைக் கட்டிமுடிப்பதில் அதிக தாமதம் ஏற்பட்டது. 1939ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 23 அன்று இதனைப்பற்றி அரச சபையில் ஸேர் ரூஸிக் கேள்வி எழுப்பியதன் விளைவாக அரச

சாங்கம் தாமதத்திற்காக மன்னிப்புக் கோரியது மட்டுமின்றி அவ்வருடமே நவம்பர் மாதத்தில் பாலத்தை திறந்து வைக்கப் போவதாகவும் வாக்குறுதியளித்தது.

1939ஆம் ஆண்டு கல்முனை மாவட்டத்தில் நெல்விளைச்சல் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டதால் அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு நிவாரண நிதியுதவி வழங்கியது. இதில் முஸ்லிம்கள் பாரபட்சமாக நடத்தப்பட்டதாக அறிந்த ஸேர் ரூஸிக் உடனே இப்பிரச்சினையை செப்டம்பர் 15இல் அரச சபையில் சமர்ப்பித்து கல்முனை மாவட்ட முஸ்லிம் விவசாயிகளுக்கு நிவாரண நிதியுதவியாக வழங்கப்பட்ட சரியான தொகையை அரசாங்கம் வெளியிடவேண்டுமெனக் கோரி நின்றார்.

1940ஆம் ஆண்டின் வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்தில் ஆகஸ்ட் 29இல் பங்குபற்றிய ஸேர் ரூஸிக் கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம் விவசாயிகளின் நிலையைச் சபைக்கு எடுத்துக் காட்டினார். இப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த ஏழை விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் நெற் காணி வழங்க வேண்டுமென்றும் அக்காணிகளை செய்கை பண்ணுவதற்காக அவர்களுக்கு நிதியுதவிகளும் வழங்கப்பட வேண்டுமென்றும் வற்புறுத்தினார். இன்னும் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை போன்ற பகுதிகளில் முஸ்லிம்கள் கால்நடைப் பண்ணைகள் நடத்தி வந்ததால் அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் முகமாக அத்தொழிலில் ஈடுபட்ட குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஒரு புலமைப் பரிசிலாவது வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும் நீர்ப்பாசன, காணி அமைச்சரை அவர்கேட்டுக்கொண்டார்.

மட்டக்களப்பு பகுதி முஸ்லிம் விவசாயிகளுக்கிடையே சிக்கனத்தை பரவலாக்க கூட்டுறவு சிக்கனச் சங்கங்கள் முஸ்லிம் கிராமங்களில் போதியளவு ஆரம்பித்து வைக்கப்பட வேண்டும் என கூட்டுறவு அபிவிருத்தி ஆணையாளர் பணிக்கப்பட வேண்டுமென அவர் கோரினார்.

மட்டக்களப்பு பகுதி சோனகர் இருவர் செய்யத் அஹ்மத் என்பவரும் இஸ்மாயில் என்பவரும் நீர்ப்பாசனப் பகுதியில் உத்தியோகத்தில் அமர்த்தப்பட்டதை சபையில் தெரிவித்து இலங்கைச் சோனகருக்கு நாட்டின் நிருவாகத் துறையில் இடமளித்தமைக்கு அரசாங்கத்திற்கு நன்றி தெரிவித்ததோடு இன்னுமின்னும் இலங்கைச் சோனக இளைஞர்களுக்கு அரசாங்க நிரு

வாகப் பகுதியில் இடம்பெற்றுத் தரவேண்டுமென கௌரவ அமைச்சர்களைக் கேட்டார்.

1940ஆம் ஆண்டின் வெள்ளப் பெருக்கெடுப்பின் விளைவாக மட்டக்களப்பு பகுதி முஸ்லிம் புகையிலை உற்பத்தியாளர் கொடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டனர். இவர்களுக்கு நிவாரண நிதியுதவி பெற்றுக் கொடுக்க முன்வந்த ஸேர் ரூஸிக் இவர்களது நிலையைச் சபையில் எடுத்து விளக்கியதோடு யாழ்ப்பாண புகையிலை உற்பத்தியாளருக்கு நிவாரண நிதியுதவியாக ஒரு இலட்சம் ரூபா ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டிருந்த போதும் கிழக்கு மாகாண புகையிலை உற்பத்தியாளருக்கு ஏன் இவ்வாறான உதவியளிக்கப்படவில்லை என அரசாங்கத்தைக் கேட்டார். மேலும் இவர்களுக்கு நஷ்ட ஈட்டைப் பெற்றுக் கொடுக்கும்வரை நிருவாகத்தினருடைய போராடினார்.

கிழக்கு மாகாண இலங்கைச் சோனக மாணவ, மாணவிகளுக்காக ஒரு மத்திய மகாவித்தியாலயம் நிறுவுமாறு அன்றைய அரசாங்கத்தை ஸேர் ரூஸிக் கேட்டுக்கொண்டார். 1944ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்தில் கலந்து உரையாற்றிய ஸேர் ரூஸிக், வடக்கில் ஒன்றும், தெற்கில் ஒன்றும், கிழக்கில் ஒன்றும், மத்திய பகுதியில் ஒன்றுமாக நான்கு மத்திய மகாவித்தியாலயங்கள் இலங்கை சோனகருக்காக தாபிக்கப்படுவதோடு இலங்கை சோனக மாணவிகளுக்கென ஒரு மத்திய மகாவித்தியாலயம் மருதமுனையிலோ அல்லது சம்மாந்துறையிலோ ஆரம்பிக்கப்படவேண்டுமென்றும் கோரினார்.

அதே உரையின்போது, உப்புச் சேகரிப்பதற்காக ஹம் பாந்தோட்டை சென்ற மட்டக்களப்புப் பகுதியினருக்கு வேலை வாய்ப்பு மறுக்கப்படுவதையிட்டு தாள் வருந்துவதாகக் கூறிய ஸேர் ரூஸிக், கிழக்கு மாகாண மக்களின் நலன் கருதி தொடங்கப்பட்ட கல்லாறுத் திட்டம் விரைவில் பூரணப்படுத்தப்படவேண்டுமென வற்புறுத்தினார்.

1946 ஏப்ரல் 24ஆம் திகதியன்று அரச சபையில் கௌரவ உறுப்பினர் திரு. அபேவிக்கிரம அவர்கள் புடவைக் கட்டுப்பாட்டுத்திட்டம் நீக்கப்படவேண்டுமென்ற ஒரு சட்டமூலத்தைச் சமர்ப்பித்தார். இதனை ஆதரித்து உரையாற்றிய ஸேர் ரூஸிக், இத் திட்டத்தின் விளைவாக கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்கள் உற்ற இன்னல்களைச் சுட்டிக்காட்டி நிவாரணம் கோரினார்.

“மட்டக்களப்பிலும் கல்முனையிலும் இரு மொத்த வியாபாரிகள் உள்ளனர். காத்தான்குடியிலிருந்து கல்முனைக்கு 20 மைல் தூரமுள்ளது. மட்டக்களப்பிற்கும் அதிகதூரம் வரவேண்டும். என்றாலும் 15,000 இலங்கைச் சோனகரைக் கொண்ட காத்தான்குடியில் ஒரு மொத்த வியாபாரி இல்லை. இருந்தும், மட்டக்களப்பிலுள்ள மொத்த வியாபாரிகளும் இலங்கையர் அல்ல. உணவுக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியின் கவனத்திற்கு இதனை நான் கொண்டுவந்தும் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.”

கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த 111 விவசாயிகள் கையொப்பமிட்ட ஒரு முறையீட்டு மனுவில் தமக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட 1500 ஏக்கர் நிலத்திற்கு போதிய நீர்ப்பாசன வசதியில்லாததால் அந்நிலங்களில் பயிர்ச் செய்கை பண்ண முடியாது இருக்கும் நிலையை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொணர்ந்தார். மேலும், கணயான்குடி, கரடிக்குளம் திட்டத்தை உடனடியாக அரசாங்கம் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்றும் அம் மகஜரில் அவர்கள் கேட்டிருந்தனர். ஸேர் ரூஸிக், இம் மனுவிற்கு தமது முற்றான ஆதரவையளித்து இது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்துடன் தொடர்புகொண்டு அவ்வேழை விவசாயிகளுக்கு நிவாரணமளிக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார்.

மட்டக்களப்புப் பகுதியின் இயற்கை வளங்களுக்கேற்ப அப்பகுதி மக்களுள் 95 சதவீதத்தினர் நெற்செய்கையில் ஈடுபட்டு வந்ததாலும், கல்லோயாத் திட்டத்தின்கீழ் பெறப்பட்ட நீர்ப்பாசன, காணி வசதிகளை நன்கு பயன்படுத்தவும், அப்பகுதி விவசாயிகளுக்கு விவசாயக் கல்வியும் பயிற்சியும் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தினைக்கொண்டிருந்தார் ஸேர் ரூஸிக், எனவே, நவீன விவசாய முறைகளை மட்டக்களப்புப்பகுதி விவசாயிகளுக்கு கற்பிப்பதற்காக ஒரு விவசாயக் கல்லூரி அக்கரைப்பற்றில் அமைக்கப்படவேண்டுமென்று 1947 மே மாதம் 13ஆம் திகதி அரச சபையில் அவர் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டார். அதே உரையில் அவர் முஸ்லிம் மகளிருக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிட்டுவதற்காக அக்கரைப்பற்றில் ஒரு மகளிர் தொழிலநுட்பப் பாடசாலையொன்று நிறுவவேண்டுமென சிபார்சு செய்தார்.

கல்குடாவில் ஒரு ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதற்கான நிதியினை அரசாங்கம் ஒதுக்கீடு செய்தது. ஆனால் மட்டக்களப்பு முஸ்லிம் களின் வசதியினைக் கவனியாது அவ்வாஸ்பத்திரியை செங்க

லடிக்கு மாற்ற இரகசிய திட்டம் தீட்டிக் கொண்டிருந்ததையறிந்த ஸேர் ரூஸிக் பரீத் உடனே தலையிட்டு அதனை ஏரூவூருக்கே மாற்றியெடுத்தார்.

1945 ஆம் ஆண்டு, காத்தான்குடியில் பழைய தெருவில் தைக்கா முன்றலில் ஒரு உபசாரக்கூட்டம். இரு சிரூர்கள் அறபு மொழியில் வரவேற்புக்கீதம் பாடுகின்றனர். பிரதம விருந்தினர் முகத்தில் மகிழ்ச்சி; பெருமிதம். கீதம் முடிவடைந்ததும் அவர் களை அழைத்து தலையைத் தடவி, முதுகில் தட்டிக்கொடுத்து புன்முறுவலிக்கிரூர். மேடையை விட்டு கீழே இறங்கிவந்த சிறுவர்களிடம் அங்கு குழுமியிருந்த ஜனத்திரளில் ஒரு தமிழர், "மேடையில் இருக்கிறவர்தானா உங்களுடைய ராஜா" என்று வினவுகிரூர்.

ஆம், அவர் நினைத்ததும் ஒரு விதத்தில் உண்மைதான். பிரதம விருந்தினரான ஸேர் ரூஸிக் பரீத் அன்றைய சோனகரின் முடிசூடா மன்னகைத் திகழ்ந்தார். இலங்கையில் எல்லாப் பகுதி முஸ்லிம்களுக்கும் சேவையாற்றிவந்த அவர் சோனகர் திரண்டு வாழ்ந்த கிழக்கு மாகாணத்தை மறந்துவிடவில்லை. இவ்வாறான உபசார விழா நடத்தி அவரை அழைக்கும்வரை காத்திருக்கவுமில்லை. கிழக்கு மாகாணத்தின் ஒவ்வொரு முஸ்லிம் கிராமத்திற்கும் சென்று அவர்களது குறைகளை, கஷ்டங்களை நேரடியாகக் கண்டு அறிந்து அவற்றை நிவர்த்திசெய்ய நடவடிக்கைகள் எடுத்துவந்துகொண்டிருந்தார்.

இவ்வாறெல்லாம் கிழக்கு மாகாண சோனகர்களின் நலனுக்காக, முன்னேற்றத்திற்காக ஸேர் ரூஸிக் பரீத் உழைத்துவந்த, சேவையாற்றிவந்த தருணம் சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றது.

1932 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே கொழும்பில் மாநகரசபை உறுப்பினராக இருந்து அவர் கொழும்பு மக்களுக்கு ஆற்றிய சேவையின் நிமித்தம் அவர்கள் ஒவ்வொருவரது இதயத்திலும் ஸேர் ரூஸிக் குக்கென ஒரு பிரத்தியேக இடமே இருந்தது. அவர்களது மதிப்புக்கும் மரியாதைக்கும், அன்பிற்கும் ஆதரவிற்கும் பாத்திரமான வராக அவர் இருந்தார். எனவே, கொழும்புத் தொகுதிகளுள் ஒன்றில் போட்டியிட்டிருந்தால் அவர் அப் பொதுத்தேர்தலில் எளிதாகவே மக்கள் பிரதிநிதிகள் சபைக்கு தெரிவாகியிருக்கலாம்.

ஆனால் தேவைகள் குறைகள் நிறைந்த சேவை வாய்ப்புகள் மலிந்த கிழக்குமாகாணத்தின் ஒரு தொகுதியின் பிரதிநிதியாக வரவேண்டுமென அவரை அவரது சேவைத் தாகம் நிறைந்த மனம் தூண்டியது அவர் யாருக்காக சேவைப்பணிகளையாற்றினாரோ, யாருக்காக மேலும் சேவைகளைச் செய்ய எதிர்பார்த்து நின்றாரோ அவர்கள் அவருக்கு ஆதரவு அளிப்பார்கள் என அவர் திடமாக நம்பினார்.

எனவே பொத்துவில் தொகுதியில் போட்டியிட்டார். மனிதாபிமானத்திலும் விசுவாசத்தன்மையிலும் அவர் கொண்டிருந்த நம்பிக்கைக்கு துரோகம் விளைவிக்கப்பட்டது. 1,899 வாக்குகளால் தோல்வியுற்றார்.

ஆனால் அவர் தன் சமூகத்திற்காக ஆற்றிய சேவைகளை அரசாங்கம் மறந்துவிடவில்லை. மேலும் சேவைகள் ஆற்றக் கூடிய அவரையும் புறக்கணித்துவிடவில்லை. அவர் செனட் சபை அங்கத்தவராக மக்கள் பிரதிநிதிகள் சபையினால் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

ஆனால், அவரை தோல்வி காணச் செய்த மக்களை அவர்கைவிடவில்லை.

சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது வரவு-செலவுத் திட்ட விவாதத்தின்போது அவருக்குக் கிடைத்த முதலாவது சந்தர்ப்பத்திலேயே கிழக்கு மாகாண சோனகரின் குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய அரசாங்கத்தின் உதவியை நாடி நின்றார்:

“பத்து வருடங்களுக்கு முன் எங்கள் அன்பிற்குரிய பிரதம மந்திரி அவர்கள் கலாவெவத் திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார், அவர் 125 வீடுகளைக் கட்டியுள்ளார். இத் திட்டத்தில் 21 சோனகக் குடும்பங்கள் வாழ்கின்றன. ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ரூபா 5000 பெறுமதியான வீடும் இரண்டு ஏக்கர் மேட்டு நிலமும் கிடைத்துள்ளன. இவ்வீடுகளை அவர்களுக்கு கையளித்து அவர்களை குடியேறச் செய்ய என்னைக் கேட்டுக் கொண்டதில் நான் உண்மையிலேயே கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளேன்.

மோசமாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டு, இவ்வாறான கவனிப்புத் தேவைப்படும் இன்னுமொரு இடம் கிழக்கு மாகாணத்தில் இருப்பதை அரசாங்கத்திற்கு ஞாபகமூட்டவிரும்புகிறேன். அது

தான் காத்தான்குடி. உலகத்திலேயே ஆக மோசமாகப் புறக் கணிக்கப்பட்ட ஒரு கிராமம் அது எனக் கூறலாம். அக் கிராமத்திலுள்ள எல்லோரையும் உள்ளடக்கக் கூடிய ஒரு திட்டத்தின் கீழ் அங்கு வாழும் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வழங்கப்படவேண்டுமென நான் விரும்புகிறேன்.”

இதே போன்று 1950 டிசம்பர் 1ஆம் திகதி சபையில் வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்தின்போது கல்லோயாத் திட்டத் தைப்பற்றி உரையாற்றுகையில்:- “கல்முனை, மட்டக்களப்பு. பொத்துவில் ஆகிய இடங்களில் பெரும்பான்மையான முஸ்லிம்கள் வாழ்கின்றனர். எந்தவொரு கிராமவிருத்தித் திட்டத்திலும் இவ்விடங்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படவேண்டும்.

கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்களுக்கு நியாயபூர்வமான உரிமைகளை அளிக்கவேண்டுமென கல்லோயாத் திட்டத்தை திறம்பட இயக்கிவரும் கௌரவ நீர்ப்பாசன, காணி அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்” என்று குறிப்பிட்டார்.

சுதந்திர இலங்கையின் இரண்டாவது பொதுத் தேர்தல் அணுகிக்கொண்டிருந்தபோது கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்கள் தாங்கள் முன்னொரு முறை இச் சேவை மகனுக்கு இழைத்த துரோகத்திற்கு பரிகாரம் தேடுபவர்களாக 1952 தேர்தலில் ஸேர் ரூஸிக் மீண்டும் கிழக்கு மாகாணத் தொகுதியொன்றில் போட்டியிடவேண்டும் என விரும்பினர். தூதுகோஷ்டிக்குப் பின் தூதுகோஷ்டியாக பம்பலப்பிட்டி ‘ஹாஜரூவில்லா’ இல்லத்துக்கு வருகைத்தந்தனர்.

ஆனால், அதே நேரம், அவரது நேர்மையினாலும் பரந்த மனப்பான்மையினாலும் கவரப்பட்டு, அவர் சாதாரண மனிதனின் உரிமைகளுக்காகப் போராடுவதன்மூலம் நன்மைகள் பல அடைந்த கொழும்பு மத்திய தொகுதி மக்கள் இன, மத பேதமின்றி அவரை தங்களது பிரதிநிதியாகத் தெரிவு செய்ய முன்வந்தனர்.

இறுதியில் இவர்களது வேண்டுகோளுக்கு ஸேர் ரூஸிக் விட்டுக்கொடுத்தாலும், கொழும்பு மத்தியதொகுதி உறுப்பினராக கடமையாற்றினாலும் கிழக்கு மாகாணத்தை அவர் பேணியே வந்தார்.

கிழக்கு மாகாண மக்கள் அவரைத் தோல்வியுறச் செய்தும் அவர்களுடன் நட்புறவு பூண்டு அவர்களது நன்மைக்காக பாராளுமன்றத்தில் ஸேர் ரூஸிக் வாதாடுவதைக் காண தான் மகிழ்ச்சியடைவதாக நீர்ப்பாசன, உணவு அமைச்சின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி குறிப்பிட்டார். ஸேர் ரூஸிக் உடனே:- “1947 தேர்தலைப்பற்றி நான் உங்களிடம் கேட்கவில்லை. நான் கேட்பதெல்லாம் சில தகவல்கள். அவை வழங்கப்பட வேண்டும் என்றுதான் விரும்புகிறேன்” என்றுகோபத்துடன் பதிலளித்தார்.

மானிட பலவீனங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவராக, ஏனையவர்களின் பலவீனங்களை மன்னித்து மறந்தவராக நின்றார்.

1953 மார்ச் 10 அன்று அவர் இவ்வாறு பதிலளித்தது, கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்களின் சில குறைபாடுகளை பாராளுமன்றத்தின் கவனத்திற்குச் சமர்ப்பித்து உரையாற்றிக்கொண்டிருக்கையிலே தான், அன்றைய உரையில்:- “சென்ற கிழமை நான் கிழக்கு மாகாணத்திற்கு விஜயஞ்செய்த போது அங்கு அரிசி தட்டுப்பாடாகவுள்ளதையும் கிடைக்கக்கூடிய சிறிதளவு அரிசிகூட கொத்து ரூபா 2-25க்கு விற்கப்படுகிறதென்பதையும் அறிந்தேன். இதனைப்பற்றி விசாரித்ததில், அரிசி வடக்குப் பிரதேசத்திற்கு கள்ளத்தனமாக எடுத்துச்செல்லப்படுவதாக அறிந்தேன். எனவே உணவுதானியங்கள் வடக்கிற்கு எடுத்துச் செல்லப்படுவதைத் தடுக்க மட்டக்களப்பில் ஒரு பரிசோதனை நிலையமொன்று தாபிக்கப்படவேண்டுமென நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்முனை மாவட்டத்தில் சாய்ந்தமருது எனும் இடத்தில் ஒரு பிரசவவிடுதியும், மருத்துவச்சாலையும் உண்டு. இவ்விருஸ்தானங்களிலும் மருத்துவமளிக்கத் தேவையான மருந்துகளில்லை. 85,000 ரூபா செலவில் கட்டப்பட்டது இந்நிறுவனம். மருந்துகளில்லை என்ற காரணத்தினால் இந்நிறுவனத்தில் கடமையாற்றும் மருந்து கலப்பவர் கடந்த எட்டு மாதங்களாக தனது கடமைகளை நிறைவேற்றாமலேயே சம்பளம் பெற்றுவருகிறார். எனவே இந்நிறுவனங்கள் நன்கு இயங்கத் தேவையான மருந்துகளை வழங்கச் செய்யுமாறு கௌரவ சுகாதார மந்திரியை நான் கேட்கிறேன்.”

என்று கிழக்கு மாகாண மக்களின் சில இன்னல்களை எடுத்துக்காட்டி அவற்றை நீக்க வழிசெய்யுமாறு அரசாங்கத்தை வேண்டினார்.

1954 ஆகஸ்ட் 3ஆம் திகதி தேர்தல்கள் ஆணையாளருக்கான நிதி ஒதுக்கீடு விவாதத்திற்கு பாராளுமன்றத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டபோது கூட ஸேர் ரூஸிக் கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்களின் சார்பில் பேச எழுந்தார். கிழக்கு மாகாண தேர்தல் இடாப்புகளில் எண்ணற்ற பிழைகள் மலிந்திருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி இதனால் அப்பகுதி முஸ்லிம்கள் சொல்லொண்ணா இன்னல்களுக்குள்ளாயிருப்பதை விவரித்தார். அத்தோடு அரசாங்க உத்தியோகத்தர் இவ்வாறு பொறுப்பின்றியும் அசட்டை செய்யும் தன்மையுடனும் நடந்துகொள்வதையும் வன்மையாகக் கண்டித்தார்.

1957 வெள்ளப்பெருக்கெடுப்பில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம், புனருத்தாரணம் ஆகியவற்றை அளிப்பதன் நோக்கத்துடன் சபையில் அவர் இரு பிரேரணைகளைச் சமர்ப்பித்தார்.

வெள்ளத்தால் வாழும்வகையிழந்தவர்களுக்கு குடிசைக் கைத்தொழில்களைத் தாபித்து உதவுமாறு அவர் அரசாங்கத்தை வற்புறுத்த அதற்கான அங்கீகாரம் 1958 மார்ச் 6ஆம் திகதி வழங்கப்பட்டது. மேலும், சமூகசேவை வேலைகளுக்காக நிதி ஒதுக்கீடுகள் மட்டக்களப்புப் பகுதிக்கு வழங்கப்படவில்லை என அறிந்த ஸேர் ரூஸிக் உடனே அதனையிட்டு கௌரவ சமூகசேவை அமைச்சரிடம் கேள்விகள் கேட்டு அந்நிலையை நிவர்த்தி செய்ய முயற்சிகள் எடுத்தார்.

கிழக்கு மாகாண சயரோக நோயாளிகள் சிகிச்சைக்காக கொழும்பிற்கோ, கண்டிக்கோ செல்லவேண்டியிருந்தது. 1956 டிசம்பர் 11இல் பாராளுமன்ற ஒத்திப்போடும் பிரேரணை விவாதிக்கப்பட்டபோது ஸேர் ரூஸிக் மட்டக்களப்புப் பகுதி சயரோக நோயாளிகளின் வசதிக்காக மட்டக்களப்பில் ஒரு சயரோக சிகிச்சைச் சாலை தாபிக்கப்படவேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டார்.

புது காத்தான்குடியில் அரசாங்கத்தினால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட வீடுகள் அரைகுறையான நிலையில் விடப்பட்டிருந்ததைக் கண்டித்து ஏழைகளுக்கு விமோசனம் அளிக்குமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டார். அன்று 1957 செப்டம்பர் 19ஆம் திகதி அவர் ஆற்றிய உரையில் பின்வருமாறும் குறிப்பிட்டார்:

“அண்மையில் நான் கிழக்கு மாகாணத்திற்கு விஜயம் செய்தபோது புதுக் காத்தான்குடி என்ற இடத்திற்குச் செல்ல நேர்ந்தது. முன்னைய அரசாங்கம் புதுக் காத்தான்குடியில் 54 வீடுகளை நிர்மாணித்தது. ஆனால் அவையெல்லாம் கூரையில்லாமலேயே கிடக்கின்றன, இவ் வீடுகளைக் கட்டிமுடித்து அவற்றில் குடியேற இங்கு வதிபவர்களுக்கு அரசாங்கம் கடன் வசதிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

இவ் வீடமைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் 100 வீடுகள் நிர்மாணிக்கப்பட்டாலும் அவ் வீடுகளில் 100 ஏழைக் குடும்பங்களை குடியேற்றவைக்க அவரால் முடியாது போனது. கேட்கப்பட்டவர்களெல்லாம் வீதியின் மறுபுறத்தில் அமைந்திருந்த அவ்வீடுகளை ஏற்க மறுத்தனர்—உறவினர்களை விட்டுசெல்ல முடியாதென்ற காரணத்தால். அவர் ஏழைகளுக்கென போராடிப் பெற்ற வீடுகள் பணக்காரர் வசமாவதைப்பார்த்து மிகவும் வருந்தினார் ஸேர் றூஸிக்.

1957—58க்கான வரவு-செலவுத்திட்ட விவாதம் குழுக் கூட்டத்தில் உள்நாட்டு விவகார அமைச்சின் ஒதுக்கீடுகளை ஆராயும் கூட்டத்திற்கு வந்ததும் கிழக்கு மாகாண வாக்காளருக்கு இழைக்கப்பட்ட சில அநீதிகளை ஸேர் றூஸிக் தமது உரையில் எடுத்துக்காட்டினார். மட்டக்களப்புப் பகுதியில் சில இடங்களில் 90 சத வீத மக்கள் ஓர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயிருந்தும் விதானை வேறொர் இனத்திலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்டிருப்பதைக் கண்டித்தார். மேலும் குறிப்பிட்ட ஒரு வாஸமைக்கு விதானை தெரிவு செய்தபோது அப்பகுதியைச் சேர்ந்த ஒருவராவது தெரிவு செய்யப்படவில்லை என்பதையும் கண்டித்தார். அத்தோடு, கிழக்கு மாகாண வாக்காளருக்கு விளைவிக்கப்பட்ட இவ்வாறான அநீதிகளை எடுத்துரைக்க அன்று சபையில் ஒரு கிழக்கு மாகாண அங்கத்தவர் கூட இல்லாததைக் குறிப்பிட்டு மனம் வருந்தினார்.

இதே உரையில், வக்ப் சபைக்கு தென்னிலங்கையிலிருந்து மூன்று உறுப்பினர்களைத் தெரிவுசெய்தும், கிழக்கிலிருந்து ஒரு வரையாவது தெரிவு செய்யாததையிட்டு தனது அதிருப்தியைத் தெரிவித்துக்கொண்டார்.

சிங்களவர் கண்டி சிங்களவர், தாழ் பூமிச் சிங்களவர் என இரு வகுப்பினராகக் கணிக்கப்பட்டபோது அவர்கள் இரு வகுப்பினர்களிலிருந்தும் மாவட்ட வருமான அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட வேண்டுமெனக் கோரி அவ்வுரிமையைப் பெற்றுக் கொண்டனர். ஆனால், இலங்கைச் சோனகரோ தமிழ் பேசும் மக்கள் என்ற வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டு அவர்களின் கலாசார, பண்புகளுக்கு அப்பாற்பட்ட தமிழர்களையே வருமான அதிகாரிகளாகப் பெற்றனர். கிழக்கு மாகாணத்தில் ஒன்பது மாவட்ட வருமான அதிகாரிகள் இருந்தும் அவர்களுள் ஒரு வராவது இலங்கைச் சோனகராயிருக்கவில்லை. கவலைக்குரிய இந்நிலையைப் போக்கி இலங்கைச் சோனகருக்கு, குறிப்பாக கிழக்கு மாகாண இலங்கைச் சோனகருக்கு நீதி வழங்குமாறு 1958, ஆகஸ்ட் 19ஆம் திகதியன்று கௌரவ உள்நாட்டமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியை ஸேர் ரூஸிக் கேட்டார்.

மட்டக்களப்பு, கல்குடா, அக்கரைப்பற்று, கல்முனை ஆகிய பகுதிகளில் முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்திருந்த போதும் பாராளுமன்றத்திற்கு ஒரு சோனகப் பிரதிநிதியைக் கூட தெரிவு செய்ய முடியாத நிலையிலிருந்தனர். இப் பகுதி முஸ்லிம்கள் இதனையிட்டு கவலைப்பட்டார்களென்றால் அதை விடப் பன்மடங்கு கவலையுற்றிருந்தார் ஸேர் ரூஸிக். இந்நிலையிலிருந்து அவர்களுக்கு விமோசனமளிக்க அவருக்கு 1959ஆம் ஆண்டில் ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. ஜனவரி ஆரம்ப திகதி தேர்தல் தொகுதி நிர்ணயக் குழு விடயமாக உரையாற்றுகையில் மட்டக்களப்பு தொகுதியை ஒரு பண் உறுப்பினர் தொகுதியாக அமைக்குமாறு ஸேர் ரூஸிக் கேட்க பின்னர் தேர்தல் தொகுதி நிர்ணயக் குழுவும் அச்சிபாரிசை ஏற்று அவ்வாறே அமைத்தது.

ஸேர் ரூஸிக் அவர்களின் முயற்சிகளின் பயனாக 1960ஆம் ஆண்டின் பொதுத் தேர்தலில் மட்டக்களப்புக்கு தேர்தல் தொகுதிகளிலிருந்து தெரிவுசெய்யப்பட்ட ஆறு உறுப்பினர்களுள் நால்வர் முஸ்லிம்களாயிருந்தனர். 1961, ஏப்ரல் 18 அன்று மக்கள் பிரதிநிதிகள் சபையில் உரையாற்றிய ஸேர் ரூஸிக் இத் தொகுதிகளிலுமிருந்து முஸ்லிம் அங்கத்தவர்கள் தெரிவாகக் கூடிய வகையில் தொகுதிநிர்ணயம் செய்து அச்சமூகத்தவருக்கு பெரும் சேவையொன்றைச் செய்த அரசாங்கத்திற்கு நன்றி தெரிவித்தார்.

அம்பாறையில் ஒரு கச்சேரியை அரசாங்கம் நிறுவியதையடுத்து 1961, ஆகஸ்ட் 10ஆம் தேதி ஸேர் ரூஸிக் பாராளுமன்றத்தில் உரையாற்றுகையில், இந் நடவடிக்கை கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்களுக்குப் பெரும் வரப்பிரசாதமாக அமைந்திருப்பதால் அதற்காக அரசாங்கத்திற்கு நன்றி கூறினார். ஆனால் அம்பாறையில் கச்சேரி ஒன்றைப் பெற்றதிலிருந்து அப் பகுதி முஸ்லிம்கள் பூரண நன்மைபெற வேண்டுமாயின் கல்முனையையும் சவளக்கடையையும் இணைக்கும் ஒரு பாலம் அமைக்கப்படல் அவசியம் என்று பிரஸ்தாபித்தார்.

1956ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு நாடெங்கிலும் கைத்தொழில் களை அறிமுகப்படுத்தவும் அபிவிருத்தி செய்யவும் அரசாங்கம் முற்பட்டது. அரசாங்கத்தினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பல தொழிற்சாலைகளுள் வாழைச்சேனை கடதாசி ஆலை திறம்பட இயங்கிவந்தாலும் அதேபோன்று வேறு தொழிற்சாலைகள் கிழக்கு மாகாணத்தில் தாபிக்கப்படாததையிட்டு தனது அதிருப்தியைத் தெரிவித்து ஸேர் ரூஸிக் பரீத், அரசாங்கம் இது சம்பந்தமாக ஆலோசனைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென கௌரவ அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொண்டார். மேலும் 1962, ஆகஸ்ட் 24ஆம் திகதி பிரதிநிதிகள் சபையில் அவர் உரையாற்றுகையில், வாழைச்சேனை கடதாசி ஆலைக்கு தொழிலாளர் வேலைக்கு அமர்த்தப்படும் வேலைகளில் கிழக்கு மாகாண விண்ணப்பதாரிகளுக்கு முதலிடம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் கோரினார்.

1963ஆம் ஆண்டு நிலவிய கொடும் வரட்சியின் காரணமாக தென்னை மரங்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டதனால் புது மரங்கள் நட மக்களுக்கு அரசாங்கம் மானியங்கள் வழங்க வேண்டுமென ஸேர் ரூஸிக் கேட்டுக்கொண்டார்.

அதேவேளை, களுவாஞ்சிக்குடியிலிருந்து ஓட்டமாவடி வரையுள்ள நிலங்கள் கொடித் திராட்சை செய்கைக்கு உகந்தது என்றும் இதற்கான ஒரு திட்டத்தை ஆரம்பிக்க அவர் கௌரவ நீர்ப்பாசன அமைச்சரிடம் சிபாரிசு செய்ததாகவும் குறிப்பிட்டார். அத்தோடு கொடித் திராட்சைச் செய்கையைப் பரந்த அடிப்படையில் ஆரம்பித்தால் அதனை ஏற்றுமதி செய்து வெளிநாட்டுச் செலாவணியை கூடச் சம்பாதிக்கலாம் என அவர் ஆலோசனை கூறினார்.

இன்னும், கிழக்கு மாகாணத்தில் அவரது கவனத்தை ஈர்ந்த வேறு விடயங்களுள் பழுதடைந்து புறக்கணிக்கப்பட்டுக் கிடந்த பாதைகளும் சேரும். சபையில் அரசாங்கத்தைத் தூண்டியும் வெளியில் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களுடன் தொடர்புகொண்டும் பல பாதைகளை புனர் நிர்மாணம்செய்ய முயற்சிகள் எடுத்தார். பொத்துவில் பாலம் 1961ஆம் ஆண்டில் அவரது சிபார்சின் பேரில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கிட்டங்கிப் பாலம் ஆகியவை கட்டி முடிக்காத நிலையைக்கண்டு அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு இவற்றைக் கொணர்ந்து இவ் வேலைகளை துரிதமாக முடிக்க ஆவனசெய்யுமாறு அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தினார்.

கிழக்குமாகாண இலங்கைச் சோனகரது அரசியல் வாழ்க்கை அரும்பும் வேளையிலும் விரிந்து மலர்ந்த காலத்திலும் பூரணத்துவம் அடைந்த கட்டத்திலும் ஸேர் ரூஸிக் பரீத் அவர்களுக்கும் அவர்களது அபிலாஷைகள் நிறைவேறுவதற்குமாக பாராளுமன்றத்திலும் வெளியேயும் ஆற்றிய பணிகள் தேய்வுற்றதேயில்லை. சட்டக் கோவைகளை ஆராய்ந்தாலே அவரது சேவையின் முக்கியத்துவத்தை கிழக்கு மாகாணச் சோனகர் உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

1965ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 30ஆம் திகதியன்று ஸேர் ரூஸிக் பரீதின் தலைமையின்கீழ் கௌரவ பிரதமர் டட்லி சேனநாயக்கா அவர்களால் கொழும்பு கோட்டை பிறிஸ்டல் வீதியில் சோனக - இஸ்லாமிய கலாசார நிலையத்தின் ஐந்து மாடிக் கட்டிடம் விமரிசையாகத் திறந்துவைக்கப்பட்டது. இலங்கைச் சோனகரது வரலாற்றில், ஸேர் ரூஸிக் பரீதின் வரலாற்றில் அது ஒரு அதிமுக்கிய நாளாக இருந்தது. ஏனெனில், அந்நிலையம் இலங்கையில் சோனகரது வரலாற்றுநதியின் ஓட்டத்தில் வந்ததொன்றாகும்.

ஆதிகாலத்தில் அராபியர் இலங்கையில் குடியேறிவாழ்ந்த போது அவர்கள் ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற பந்தமும் ஒரே தொழிலை - வர்த்தகத்தை - மேற்கொண்டவர்கள் என்ற நிர்ப்பந்தமும் அவர்களை ஒரு சமூகமாகப் பிணைத்து ஒருங்கிணையச் செய்தன. எட்டாம் நூற்றாண்டில் அவர்களிடையே இஸ்லாம் பரவிய பிறகு இஸ்லாம் மார்க்கத்தில், அதன் அனுஷ்டானங்களில், அதன் கலாசாரத்தில் ஒளிர்ந்த தனித்

துவம் அவர்களை ஒன்றாகப் பின்னி அவர்களிடையே இணைந்தோடிய சங்கிலியாக விளங்கியது. மேலும், காலத்திற்குக் காலம் இலங்கை வந்த இஸ்லாமியப் பெரியார்களும் இடத்திற்கு இடஞ்சென்று மார்க்கத்தினை வலுவுறச் செய்து பள்ளிவாயில்களை நிறுவச் செய்து இஸ்லாமிய சகோதரத்துவ ஒன்றியத்தை வளர்த்தனர். போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலங்களில் ஆட்சியாளர் முஸ்லிம்கள் மேல் நடத்திய சம்ஹாரக் கொள்கை அவர்களை இன்னும் நெருக்கமாக ஒற்றுமையாக வாழச் செய்தது. பிரித்தானிய ஆட்சியின் ஆரம்பக் கட்டங்களில் முஸ்லிம்கள் மீண்டும் சுய கௌரவத்துடனும் ஓரளவு சுதந்திரத்துடனும் நடமாடத் தொடங்கினர்.

ஆனால், போர்த்துக்கேயரினதும் ஒல்லாந்தரினதும் ஆட்சிக் காலங்களில் ஏறத்தாழ முந்நூறு வருடங்களாக அடிமை வாழ்வு வாழ்ந்தவர்கள் திடீரென அவர்களது பரிதாபகர நிலை தளரக் கண்டதும் வந்த பாதையை, போக வேண்டிய பாதையைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளத் தெரியாது தடுமாறினர். சுயநிர்ணயத்திற்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் வழிகாட்டக் கூடிய ஒரு சில தனி நபர்கள் தோன்றாலும் A. M. வாப்புச்சி மரைக்கார், M. C. சித்திலெவ்வை, I. L. M. அப்துல் அஸீஸ் போன்றோர் தனிப்பட்ட முறையில் சேவைகள் ஆற்றியும் முஸ்லிம்களிடையே நிலவிய சமூக விழிப்புணர்ச்சியின் மையை முறியடிக்க முடியவில்லை.

ஒரு தனித் திருத்தாதர் தலைமையில், ஒரு கலீபாவின் வழிகாட்டலில், ஒரு முஸ்லிம் அரசனின் ஆட்சியில் மட்டும் வளர்ந்து மிளிர்ந்த முஸ்லிம் சமூகத்தில் முதன் முறையாக சங்கங்கள் தோன்ற ஆரம்பித்தன. இலங்கை முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கைப் பயணத்திலும் ஒரு புதுத் திருப்பம் பிறந்தது.

1888 இல் I. L. M. அப்துல் அஸீஸை செயலாளராகக் கொண்டு அல்ஜமியத்துல் இஸ்லாமியா எனும் சோனகர் சங்கமொன்று அமைக்கப்பட்டது. சோனகரிடையே சமூகசேவை செய்யவென ஆரம்பமான இச்சங்கம் தனது முதல் வேலைத்திட்டமாக நாட்டின் ஆஸ்பத்திரிகளில் இறந்துபோகும் வறிய முஸ்லிம்களுக்கு நல்லடக்க வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முன்வந்தது. ஆஸ்பத்திரியில் இறந்து போனவர்களின் சடலங்கள் மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் பரிசீலனை செய்வதற்காக உபயோகிக்கப்பட்டு எஞ்சிய துண்டுகள் பாயில் சுற்றிப்

புதைக்கப்படும் வழக்கமே அன்றுவரை இருந்து வந்தது. அல் ஜமியத்துல் இஸ்லாமியர் அரசாங்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டு ஆஸ்பத்திரியில் இறக்கும் முஸ்லிம்களின் உடல்களைச் சங்கத்தினரிடம் நல்லடக்கத்திற்காகக் கையளிக்கப்பட வேண்டுமெனக் கேட்க, அவ்வுரிமை அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

மனிதாபிமான மிக்க இச்சேவையோடு ஆரம்பித்த இச்சங்கத்தின் பெரும் சாதனை ஸாஹீரூக் கல்லூரியைத் தாபித்ததாகும். பாரிய இத்திட்டத்தைச் செயற்படுத்த அல்ஜமியத்துல் இஸ்லாமியா இன்னுமொரு சங்கத்தை — ஜமியத்துல் இஃதிகனூல் உலும் எனும் கொழும்பு முஸ்லிம் கல்விச் சங்கத்தை — உருவாக்கியது. கல்விச் சங்கத்தின் முக்கிய அங்கத்தவர்களுள் ஒருவரான வள்ளல் A. M. வாப்புச்சி மரைக்கார் அவர்களது தேயாத ஈடுபாட்டினாலும் அயராத உழைப்பினாலும் 1892 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 21ஆந் தேதி ஸாஹீரூக் கல்லூரி அறபி பாஷா அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் முஸ்லிம்கள் சமூகப் பற்று, சமூக விழிப்புணர்ச்சி மிக்கவர்களாக மாறி அவர்களிடையே அரசியல் நோக்கங்களும் துளிர்விடத் தொடங்கின. எனவே இலங்கைச் சோனகரது மார்க்க, சமூக, அரசியல் அபிவாழைகளை உள்ளடக்கிய நோக்கங்களைக் கொண்ட ஒரு சங்கம் தேவைப்படலாயிற்று.

1900 ஆம் ஆண்டில் புது சோனகத்தெருவில் I. L. M. அப்துல் அஸீஸ் அவர்கள் 'மூவர் யூனியன்' என்ற சோனகச் சங்கத்தை நிறுவினர். இலங்கைச் சோனகரை மதம் மாறிய தென்னிந்தியர் எனத் தவறாக இனங் கண்டு ஸேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் எழுதிய "சோனகரின் இனவரலாறு" என்ற நூலுக்கு ஆட்சேபம் தெரிவித்து, சோனகரின் அராபிய பாரம்பரியத்தை நிரூபித்து ஒரு நூலை வெளியிட்டது இச்சோனகச் சங்கம். சங்கத் தலைவர் எழுதிய இராமநாதனின் 'இலங்கைச் சோனகரது இனவரலாறு' என்ற நூலின் விமர்சனம்' என்ற நூலின் விளைவாக ஸேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனே தன்கருத்துக்களை மாற்றிக் கொண்டார்.

இக்காலக் கட்டத்தில் "அல்முஸ்லிம்", "முஸ்லிம் நேசன்" "அஸ்—வாப்" என்ற பத்திரிகைகளும் மக்களிடையே கருத்துக் கோடல்கள் உருவாகப் பெருமளவில் உதவின.

சமூக முன்னேற்ற முயற்சிகளில் முஸ்லிம் இளைஞர்களும் பங்கு கொள்ள அவாவுற்று 1910 ஆம் ஆண்டில் முஸ்லிம் இளைஞர் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இளம் ஸர் ரூஸிக், கெப்டன் S. L. முகம்மத் போன்ற ஆர்வமும் சுறுசுறுப்புமிக்க அங்கத்தவர்களைக் கொண்டிருந்த இச்சங்கம் விவாதங்கள், இலக்கிய மன்றம்: மார்க்க கூட்டங்கள் போன்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதுமட்டுமல்லாது ஒரு கிளப்—இல்லத்தையும் ஒரு நூல் நிலையத்தையும் நடாத்தி வந்தது. அத்துடன் “த ஸிலோன் முஸ்லிம் றிஸ்யூ” என்ற ஒரு பத்திரிகையையும் வெளியிட்டு வந்தது.

சமூகத்தில் இளைஞர்களின் பங்கு அதிகரித்து வரவே ஸேர் ரூஸிக் அவர்களே தலைமை வகித்து மத்திய முஸ்லிம் இளைஞர் சங்கத்தை நிறுவி சமூக சேவைகளில் ஈடுபட்டனர்.

1925ஆம் ஆண்டளவில் “முவர்ஸ் கிளப்” என்ற சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இலங்கை சோனக சமூகத்தவரிடையே தேசிய மனப்பான்மையையும் தேசியக் கௌரவத்தையும் நிலை நாட்டுவதையும் ஏனைய சமூகத்தவருடன் சகோதரத்துவ அடிப்படையில் பழகிக் கலக்க வைப்பதையும் இச்சங்கம் தன் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. பின்னர் வந்த அரசாங்கங்கள் தேசிய மயமாகக் குதலை கொள்கையாகக் கொள்ள பல வருடங்களுக்கு முன்னரே இச்சங்கம் நாட்டின் வர்த்தகம், சேவைகள், விவசாயம் போன்றவை தேசியர்களுக்கேயுரியதாகப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வந்தது. 1505இல் போர்த்துக்கேய ஆட்சிக்கெதிராக அறிவுறுத்தல்களைச் சிங்களருக்கு சோனகரின் மூதாதையர் வழங்கியது போன்றே 1925ஆம் ஆண்டுப் பகுதிகளில் வர்த்தகம் விதேசிகளின் கைக்குள் செல்வதையிட்டு சிங்களருக்கு சோனக கிளப் அச்சுறுத்தி வந்தது.

ஜொப் S. M. இஸ்மாயில், ஸேர் ரூஸிக் பரீத் போன்றோர் இச்சங்கத்தில் பதவி வகித்துத் தியாக உணர்ச்சியுடன் சேவையாற்றியதன் நிமித்தம் இச்சங்கம் அகில இலங்கைச் சோனகர் சங்கமாக வளர்ந்து பல கிளைச் சங்கங்களையும் திறந்து வைத்தது.

அகில இலங்கைச் சோனக சங்கத்தின் ஒரு கிளையாகவும் அதன் ஆதரவோடும் உருவானது சோனக இஸ்லாமியக் கலாச்சார விடுதி. இஸ்லாமியக் கலாச்சார விருதுகளை

மீண்டும் வளரச் செய்ய, விருத்தி செய்யவென நிறுவப்பட்ட இவ்விடுதி 1946ஆம் ஆண்டு சட்ட அங்கீகாரம் பெற்றது.

ஸேர் ரூஸிக் பரீதின் தாராள மனத்தினால் கிடைத்த தெமட்டகொடைவீதி 'பாஷாவில்லா' எனும் இல்லம் அகில இலங்கைச் சோனகர் சங்கத்தையும் சோனக இஸ்லாமியக் கலாசார விடுதியையும் கொண்டிருக்கப் போதிய இடவசதியைப் பெற்றிருக்காததால் ஸெனட் சபையில் ஸேர் ரூஸிக் சமர்ப்பித்த ஒரு பிரேரணையில் கொழும்பு கோட்டையின் மத்தியப் பகுதியில் விடுதிக்காக அரசாங்க காணித்துண்டு ஒன்று ஒதுக்கப்படவேண்டுமெனக் கேட்டார். இப்பிரேரணையை ஸேர் ஒலிவர் குணதிலக்கா அவர்கள் ஆமோதிக்க, அது அங்கீகரிக்கப்பட்டது. பின்னர், ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட இடத்தில் ஐந்துமாடிக் கட்டிடம் நிர்மாணிக்கப்பட வேண்டுமென்ற நிபந்தனையை அரசாங்கம் இட்டது. ஆனால் ஸேர் ரூஸிக் அஞ்சாது உறுதியுடன் அந்நிபந்தனையை ஏற்றுக் கொண்டார்.

வேறு பல வேலைகளுக்கிடையில், பல இன்னல்களுக்கிடையில், பலரைச் சந்தித்து, பல உத்திகளைக் கையாண்டு விடுதிக் கட்டிடத்தைக் கட்டி முடித்தார் ஸேர் ரூஸிக். கோட்டை பிறிஸ்டல் வீதியில் அமைந்துள்ள இக்கட்டிடத்தை 1965ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 30ஆந் தேதியன்று கௌரவ டட்லி சேன நாயக்கா அவர்கள் திறந்து வைத்தார்.

சோனக இஸ்லாமியக் கலாசார விடுதி மக்களிடையே இஸ்லாம் பற்றிய உணர்வையும் இஸ்லாம் உருவாக்கிய தனிப் பெரும் கலாசாரத்தையும் பரவலாக்கப் பல முயற்சிகள் எடுத்துள்ளது. உதாரணமாக, பரிசுத்த குர்ஆனை சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்க இலங்கைக் கலைமன்றம் அளித்த நிதியுதவி மிக சொற்பமாக இருந்ததினால் விடுதியினர் அச்செயற் திட்டத்தை மேற்கொண்டு அவர்களது செலவிலேயே செய்து முடித்தனர். இலங்கை வானொலியில் ஒலிபரப்பாகும் முஸ்லிம் நிகழ்ச்சியை தனியாக ஒரு முஸ்லிம் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர் கீழ் கொணர்ந்து முஸ்லிம் நிகழ்ச்சிகளுக்குப் போதிய வாய்ப்புக்கள் அளிக்க உதவினர். இன்னும், புனித ரம்ழான் மாதத்தில் நோன்பு திறக்கும் நேரத்தை அறிவிக்க வானொலியில் அதான் ஒலிபரப்பப்பட ஒழுங்குகள் செய்தனர். நாட்டின் சிறைச்சாலைகளிலுள்ள முஸ்லிம் கைதிகளின் மார்க்கத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய நடவடிக்கைகள் எடுத்ததோடு புனித ரம்ழான் மாதத்தில் கைதிகளுக்காக தராவீஹ் தொழுகைகள் நடத்தவும் அனு

மதி பெற்று நடத்தினர். ரம்ழான் மாதத்தில் மாணவர் நோன் புக் கடமையை நிறைவேற்ற ஏதுவாக பாடசாலைகளை மூடி விடக் கூடிய விதத்தில் முஸ்லிம் பாடசாலைகளின் விடுமுறை அட்டவணையை மாற்றியமைக்கச் செய்தனர். கால்நடை உணவுக்காக (இஸ்லாமிய முறைப்படி) வெட்டப்படவும் இவர்கள் ஒழுங்கு செய்தனர். ஏழை முஸ்லிம்கள் கல்யாண வைபவங்களை நடாத்த மாளிகாகந்தையில் இலவச மண்டபம் ஒன்றை ஏற்படுத்தினர். விளையாட்டுத்துறையில் மல்யுத்தப் போட்டிகளையும் பிலியட்ஸ், ஸ்நூக்கர் விளையாட்டுக்களையும் ஊக்குவித்ததோடு M. J. M லாபீர் உலக பிலியட்ஸ் வீரனாவதற்கும் வழிகோலினர். மேலும், இலவச சிங்கள, ஆங்கில வகுப்புகள், சமையல் வகுப்புகள், பொதுவிரிவுரைகள், கருத்தரங்குகள் போன்றவற்றைச் சீராக நடாத்தி கல்வி, இலக்கியத்துறைகளில் பெரும் சேவையாற்றி வருகின்றனர். விடுதி ஆரம்பமான காலத்திலிருந்தே ஆண்டு தவறாது அவர்கள் பிரசரித்து வரும் தினக்குறிப்பேடு பிரபல முஸ்லிம்களின் விபரக் கோவையாக வளர்ந்துள்ளது.

கருத்து மிக்கதாகவும் முஸ்லிம்களின் தேவைகளைப் பேணியும் விடுதியினர் இத்தகைய நிரந்தர சேவைகளை ஆற்றினார்கள் என்றால் அது அவர்களுக்கு ஸேர் ரூஸிக் அளித்த தலைமைத்துவமும், வழிகாட்டலும் ஊக்கமுமேயாகும். “வாப்புச்சி மரைக்காரது வாழ்க்கை வரலாறே ஸாஹிர்ரூவின் வரலாறு” என்று அவரது பாட்டனாரைப் பற்றிக் கூறியதுபோல் “சோனக இஸ்லாமியக் கலாசார விடுதியின் வரலாறு ஸேர் ரூஸிக்கின் வரலாறே” எனக் கூறப்படுகிறது. ஸேர் ரூஸிக்கின் மகத்துவத்திற்குத் தக்க சான்றாக அமைந்துள்ளது “தாருஸ்ஸிக்கபத்துல் இஸ்லாமியத்துல் மூறியா” எனும் இவ்விடுதி. இதனை அங்கீகரிக்குமுகமாக விடுதியினர் ஸேர் ரூஸிக் பரீதை அதன் ஆயுட்காலத் தலைவராகத் தெரிவு செய்ததுமட்டுமன்றி விடுதி மண்டபத்திற்கு ‘ஸேர் ரூஸிக் பரீத் பேச்சரங்கம்’ என பெயரிட்டு அங்கு அவர் படத்தையும் தொங்கவிட்டுள்ளனர்.

இன்று ஸேர் ரூஸிக் அவர்களது 90ஆவது பிறந்த தினமான 1982 டிஸம்பர் மாதம் 29-ந் தேதி நாம் இந்நூலை வெளியிடும் வேளை இப்படமே நம் மனக்கண்முன் நிற்கிறது.

முன்னொரு காலத்தில் மனித இயக்கங்கள் எல்லாவற்றிலும் ஏனைய சமூகங்களை யெல்லாம் மிகைத்து நின்ற முஸ்லிம்களின் பாரம்பரியத்திற்கு வாரிசுகளாயிருந்தும் அரசியலிலும் பொரு

ளாதாரத்திலும் சிந்தனாத்துறையிலும், சமூகத்திலும் அடிமைத் துவத்தையே உடைமையாகக் கொண்டிருந்த தன் சமூகத்தினரை தட்டி யெழுப்பினவரை, அவர்களுக்கென்ற ஒரு நாட்டின் உரிமையையும் சுய நிர்ணயத்தையும் பெற்றுக் கொடுத்தவரை, சுதந்திர வாழ்விற்கு அவர்களை மீட்டியவரையே அப்படத்தில் காண்கிறோம். தான் காட்டி வைத்த முன்னேற்றப் பாதையில் தன் சமூகம் சென்று கொண்டிருப்பதையும் இலக்கை அடைவதற்காக அவர்கள் மேற்கொள்ளும் பிரயத்தனங்களையும் கண்டு, மகனின் சான்றமையில் மகிழ்வுறும் ஒரு தந்தையின் களிப்பு மிக்க புன்முறுவலை அப்படத்தில் காண்கிறோம். அதே வேளை, தனது சமூகத்தின் மத்தியிலிருந்து களைந்தெறிய தான் விழைந்த அனாவசியங்களும் அற்பங்களும் ஈனங்களும் இன்னும் அழியாது இருப்பதில் அவர் கொள்ளும் கோபத்தையும் சோகத்தையுங் கூட அப்படத்தில் காண்கிறோம்

அண்மையில் திருகோணமலையைச் சேர்ந்த ஒரு செல்வந்தர் ஸேர் ரூஸிக் பரீதின் சொந்தப் பெயரிலேயே அவருக்கென விட்டுச் சென்ற பல்லாயிரக் கணக்கான ரூபாய்களில் ஒன்றையேனும் தனக்கென எடுத்துக் கொள்ளாது அத்தனையையும் பம்பலப்பிட்டி முஸ்லிம் மகளிர் கல்லூரி, சோனக இஸ்லாமியக் கலாசார விடுதி, மாக்கோலை வயோதிபர் விடுதி ஆகியவற்றிற்கு பிரித்து கொடுத்து விட்ட தயாள சிந்தை, இலங்கை ஒளிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் முஸ்லிம் சேவை நேரத்தையும் நீடிக்கக் கேட்டு கௌரவ ஜனாதிபதி ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனவை அவர் காணச் சென்றது, கண்டது எடுத்துக் காட்டியது போல் இளைப்பாறுவதையே மறந்து விட்ட சமூக உழைப்பாளி — இவற்றையும் அப்படத்தில் காண்கிறோம்,

சோனக இஸ்லாமிய கலாசார விடுதி மண்டபத்தில் தொங்கும் அந்தப் படத்தில் அல்லாஹ்வின் பேரளுளால் இன்று கூட இளநெஞ்சராக, நேர்த்தியான, கம்பீரமான தோற்றமுள்ள வராக காட்சி தந்து கொண்டிருக்கும் ஸேர் ரூஸிக் பரீத் அவர்களது உருவம் நம் ஒவ்வொருவரது உள்ளத்திலும் அவரது வாழ்க்கைத் தத்துவங்களாக, இலட்சியங்களாக, மார்க்க சமூகப் பற்றாக தீர்க்கமான, தியாகவுணர்ச்சியாக. துணிவுமிக்க செயலின் சின்னமாகத் திரண்டு நிலையாகத் தொங்க இறைவன் அருள்புரிவானாக.

இந்நூலின் பிரசுரிப்பாளர்

அறபாவில் ஆரம்பித்து, ஸாஹிராவில் பண்பட்டு, பேரா தனை இலங்கை சர்வகலாசாலை யில் பட்டம்பெற்று வெளியேறியவர் இப்புத்தகத்தின் பிரசுரிப்பாளர் அல்ஹாஜ் ஸஃத் முஹம்மத் இர்ஷாத் J. P.

ஆங்கிலம், அறபு, தமிழ், சிங்களமொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றுள்ள இவர், ஆங்கிலம், தமிழ்மொழிகளில் இரு நூற்றிற்குமதிகமான மத, சமூக, கலாசார ஆய்வுக் கட்டுரை

களெழுதி இலங்கையின் நாளாந்த பத்திரிகைகளிலும் வெளிநாட்டு ஆய்வுப்பிரசுரங்களிலும் வெளியிட்டுள்ளார். பேராசிரியர்கள்: கணபதிப்பிள்ளை, செல்வநாயகம், வித்தியானந்தன், கைலாசபதி, தனஞ்செயராசசிங்கம், சதாசிவம், சிவத்தம்பி, அறிஞர் முஹம்மது உவைஸ் போன்ற பெரியோரின் கீழ் தமிழ் மொழியில் பாண்டித்தியம் பெற்று, பேராசிரியர்கள் யூஸூப், இமாம், ஹலபொத்த போன்றோரிடம் அறபுமொழியும் கற்றுத்தேர்ந்தார்.

ஆங்கிலமொழியை ஸாஹிராவில் ஆரம்பித்த இவர், அறிஞர் அல்ஹாஜ் ஏ. எம். ஏ. அஸீஸ் அவர்களின் அபிமான பழைய மாணவருமாவார்.ையைத் யானின் மவுலாவு, முதுபெரும் மார்க்க மேதைகளான அல்ஹாஜ் ஸகரிய்யா ஆலிம் ஸாஹிப் அவர்கள், அலியமரீக்கார ஹஸ்ரத் அவர்கள், கஸ்ஸாலி ஹஸ்ரத் அவர்கள், யூனூஸ் ஹஸ்ரத் அவர்கள், காமாஹஸ்ரத் அவர்கள், போன்ற இஸ்லாமிய மார்க்க வல்லுநர்களிடம் மார்க்க நுண்ணறிவை மத்தஸதுல் கிமுரிய்யாவிலும், மற்றும் அறபிமொழி கலாபீடங்களிலும் கற்றுத்தேர்ந்தார். “நெஞ்சில் நிறைந்த மாணிக்கம் கண்மணி நாயகம்” (ஸல்) அவர்கள், “நாயகப் பிரார்த்தனைகள்”, “தராவீஹின் சிறப்பு” போன்ற நூல்களை வெளியிட்டுள்ளதன் மூலம் இஸ்லாமிய கலா, கல்வி உலகிற்கு நன்கு அறிமுகமானவர். மேடைப்பேச்சிலும், எழுத்தாக்கத்திலும் ஆர்வமுள்ள இவர், சமூக பிதா ஸேர் ஞானிக் பரீத் அவர்களின் விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய நெருங்கிய நண்பர்களுள் ஒருவருமாவார்.

பம்பலப்பிட்டி முறியத்தீன் ஜும்ஆப் பள்ளிவாயல் தர்ம கர்த்தாக்கள் சபைத்தலைவராகவும், ஜாவத்தை ஜும்ஆப் பள்ளி வாயல் போஷகராகவும், வெலிகாமம் புதுத்தெரு அல்மத்தறஸ தூல் கிமுரிய்யா வல் மக்தபதுல் அறுாலிய்யா கலாபீடங்களின் நிர்வாக தர்மகர்த்தாக்கள் சபைத்தலைவராகவும், தெனிப்பிட்டிய ஹஸன் ஹுஸன் (ரலி) அவர்கள் பள்ளிவாயல் ஏக நிர்வாக டிரஸ்டியாகவும், கொழும்பு லாஹிரூக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்க உபதலைவராகவும், லாஹிரூ புனர் நிர்மாண செயற்குழு இயக்குநராகவும் சேவை செய்யும் இர்ஷாத் அவர்களைக் கௌரவ K. W. தேவநாயகம் அவர்கள் 1977ஆம் ஆண்டில் நீதியமைச்சராய் நியமிக்கப்பட்டதும் அகில இலங்கைக்கும் சேவையாற்றக்கூடிய சமாதான நீதிவானாக (J. P. யாக) நியமித்து கௌரவித்தார்; சாஹித்திய மண்டல இஸ்லாமியக் குழுவினும் அங்கத்தவராக இவர் சேவை செய்துள்ளார்.

வெலிகாமம் புதுத்தெரு முதல் முஸ்லிம் பொருளாதார பட்டதாரியான இர்ஷாத், பேராதனை இலங்கை சர்வகலாசாலையின் செயல்திகாரியாகப் பணியாற்றிய முதல் முஸ்லிமும் ஆவார். பிரித்தானிய முன்னாள் பிரதமர் ஹரோல்ட் மக்மிலன் அவர்களின் பிரசுர நிறுவனமான "மக்மிலன் அன்ட்கம்பெனியின்" கீழைத்தேய கல்வி வெளியீட்டுப்பகுதியின் பணிப்பாளராக, நிரந்தரப் பிரதிநிதியாக, தென்கிழக்காசியப் பகுதி முதல்வராக, செயலாற்றிய ஒரே இலங்கையரும், ஒரே முஸ்லிமும் இர்ஷாதேயாவார். பேராதனை சர்வகலாசாலை மாணவர் இயக்க முதல் முஸ்லிம் தலைவராகவும், அருணாசலம் விடுதி பட்டதாரி மாணவ இயக்கத்தின் தலைவராகப் பணியாற்றிய முதல் முஸ்லிமும் இர்ஷாதேயாவார்.

"ஜுவலார்ட்ஸ்" "அஸ்கொன்" "அல்பரகாத் முகாமை நிறுவனங்களின்" மூத்த ஒரு இயக்குநராக செயலாற்றும் இர்ஷாத், கல்கிசை — தெஹிவனை, பொதுச்சந்தை கட்டடம் ("Super Market"), உலக இஸ்லாமிய அபிவிருத்தி வங்கியின் உதவியுடன் கொள்ளப்பிட்டி பதினொருமாடி நளீமிய்யா, கலாபீடக் கட்டடம், வெலிகாமத்தில் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ள, பலகோடிக்கணக்கான பெறுமதி வாய்ந்த, மேற்கு ஜேர்மன் அரசாங்க உதவியான, உரக்கூட்டுத்தாபன தொழிற்சாலை கட்டடங்கள் கட்டி முடிப்பதிலும் தம் வியாபார நிறுவனங்கள் மூலமாக ஈடுபாடு கொண்டவராவார்.

சமூக கலாசார, மார்க்க விவகாரங்களில் ஈடுபாடுடைய இர்ஷாத் அறிவொளி பரப்புவதில் அறிஞர் அஸீஸின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றுபவராகவும், தேசிய சமூக சேவைகளுக்கு சமூக பிதா அல்ஹாஜ் லேர் ரூஸிக் பரீத் அவர்களை உதாரண

புருஷராகக்கொண்டு செயலாற்ற விரும்புவதிலேயே நாட்டங்
கொண்டுள்ளார். இப்பெரியார்களின் ஊக்க ஆக்கங்களைக் கருத்
திற்கொண்டு இன்னும் நாற்றுக்கணக்கான அறிஞர் அஸீஸ்களை
யும், பெரியார் ஸேர் ரூஸிக்கையும் போன்ற குலமக்களை முஸ்
லிம் சமுதாயம் தோற்றுவிப்பதையே பிரசரிப்பாசிரியர் பெரி
தும் விரும்புகின்றார்.

இந்நோக்கத்தின், கைங்கரியத்தின் முதல் படியாக, அடிச்
சுவடாக இவ்வெளியீடு கருமமாற்ற வேண்டுமென்பதே
இர்ஷாத்தின் அவாவும், ஆசையுமாகும்.

எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் அந்த ஆசை நிறைவேற, அருள்
பாலிப்பானாகவும்.

— வஸ்ஸலாம் —

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

— 382381

11534

“ஒரு மனிதன் இறந்துவிடின் அவனுடைய செயல்களும் முடிவுற்று விடுகின்றன. ஆனால் முன்று விஷயங்களைத் தவிர, முதலாவது நியமமாக நடந்துவரக்கூடிய தருமம், இரண்டாவது மக்கள் பயனடைந்துவரும் கல்வி, மூன்றாவது அவனுக்காக இறைஞ்சும் அவனுடைய நல்வழித்தோன்றல்கள்” — ரகுலி (ஸஸ்)

— அபு ஹைரார (ரலி) முஸ்லிம் —

“தனது தலைவர்களைக் கௌரவிக்க மறந்துவிடும் ஒரு சமூகம் தலைவர்களை உருவாக்கும் சக்தியையே இழந்துவிடும் என்று கூறப்படுகிறது”.

— மர்ஹூமம் ஏ. எம். ஏ. அளீஸ் —